

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 1

2013 YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE KANUNU TASARISI İLE 2011 YILI MERKEZİ YÖNETİM KESİN HESAP KANUNU TASARISI PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU GÖRÜŞME TUTANAKLARI

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)
BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)
SÖZCÜ: Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)
KÂTİP: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

-----O-----

20.11.2012

İ Ç İ N D E K İ L E R

SAĞLIK BAKANLIĞI

Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü

Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu

Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu

Türkiye Halk Sağlığı Kurumu

BİLİM SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANLIĞI

SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI

Milli Prodüktivite Merkezi

Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı

Türk Standartları Enstitüsü

Türk Patent Enstitüsü

Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu

Türkiye Bilimler Akademisi

S Ö Z A L A N L A R

BİRİNCİ OTURUM.....	4
SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum)	4
AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul).....	13
SADIK BADAĞ (Antalya)	15
FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul)	15
MEHMET GÜNAL (Antalya)	15
AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul).....	17
ADİL KURT (Hakkâri).....	19
FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul)	21
MUSTAFA BALOĞLU (Konya).....	21
HÜLYA GÜVEN (İzmir)	23
İKİNCİ OTURUM	25
BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara).....	25
HASİP KAPLAN (Şırnak).....	26
İZZET ÇETİN (Ankara).....	27
MUSA ÇAM (İzmir).....	30
ERKAN AKÇAY (Manisa).....	32

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 2

AYTUĞ ATICI (Mersin).....	34
ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat).....	36
KAZIM KURT (Eskişehir)	38
İSMAİL TAMER (Kayseri).....	39
AYTUN ÇIRAY (İzmir)	41
İSMAİL TAMER (Kayseri).....	42
RECAİ BERBER (Manisa).....	42
MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli)	44
MUSTAFA ŞAHİN (Malatya)	45
ÜÇÜNCÜ OTURUM	48
HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir)	48
ÖZGÜR ÖZEL (Manisa).....	51
UĞUR AYDEMİR (Manisa)	52
AYTUĞ ATICI (Mersin).....	56
UĞUR AYDEMİR (Manisa)	57
AYTUĞ ATICI (Mersin).....	57
KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul)	57
ALİ ÖZ (Mersin).....	58
HURŞİT GÜNEŞ (Kocaeli)	59
İZZET ÇETİN (Ankara).....	61
FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane)	61
NURETTİN DEMİR (Muğla)	61
NECDET ÜNÜVAR (Adana).....	63
BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara).....	65
FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul)	66
SORULAR VE CEVAPLAR	68
ÖZGÜR ÖZEL (Manisa).....	68
HÜLYA GÜVEN (İzmir)	68
ERKAN AKÇAY (Manisa).....	69
MEHMET YÜKSEL (Denizli).....	69
KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul)	69
ADİL KURT (Hakkâri).....	69
BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara).....	70
HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa).....	70
AYTUĞ ATICI (Mersin).....	70
NURETTİN DEMİR (Muğla)	71
İZZET ÇETİN (Ankara).....	71
EKREM ÇELEBİ (Ağrı).....	72
MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana).....	72
SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum)	72
PROGRAMLAR	83
DÖRDÜNCÜ OTURUM.....	84
BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli).....	84
HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir)	89
ERKAN AKÇAY (Manisa).....	91
ADİL KURT (Hakkâri).....	92
ERKAN AKÇAY (Manisa).....	93
ALİ BOĞA (Muğla)	93
MÜSLİM SARI (İstanbul).....	94
ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa)	95

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 3

ERKAN AKÇAY (Manisa)	97
MUSA ÇAM (İzmir)	97
KAZIM KURT (Eskişehir)	99
ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep)	100
AYTUĞ ATICI (Mersin)	101
RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir)	102
MEHMET YÜKSEL (Denizli)	104
BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara)	105
FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul)	106
SORULAR VE CEVAPLAR	108
RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir)	108
BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara)	109
FAİK TUNAY (İstanbul)	109
BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli)	109
BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara)	113
PROGRAMLAR	113
Kapanma Saati: 00.40	113

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 4

20 Kasım 2012 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.19

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)

KÂTİP: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

-----0-----

BAŞKAN – Plan ve Bütçe Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, Sayın Bakan, kamu kurum ve kuruluşlarımızın, yazılı ve görsel basınımızın değerli temsilcileri; Başkanlık Divanı adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

15'inci Birleşimin Birinci Oturumunu açıyorum.

Gündemimizde, Sağlık Bakanlığı, Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü bütçe ve kesin hesapları ile Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu bütçeleri bulunmaktadır.

Şimdi sunuşlarını yapmak üzere Sayın Bakana söz vereceğim ama söz vermeden önce bürokrat arkadaşlarımızın kendilerini tanıtmalarını rica ediyoruz.

(Toplantıya katılan bürokratlar kendilerini tanıttılar)

BAŞKAN – Arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

Şimdi sunuşlarını yapmak üzere Sayın Bakana söz veriyorum.

Sayın Bakanım, süreniz otuz dakika. İlave, bir miktar daha süre verebiliriz.

Buyurunuz.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Saygıdeğer Başkanım, teşekkür ediyorum.

Hem şahsınıza hem Komisyon üyesi değerli milletvekili arkadaşlarıma hem de Komisyonumuzda bulunan bürokratlarımıza ve değerli misafirlere, basın mensuplarına da hayırlı sabahlar diliyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Misafir milletvekilleri de var.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Komisyon dışındaki değerli milletvekillerimize de hayırlı sabahlar diliyorum. Yani yine de “misafir” demeyelim, onlar milletvekillerimiz, misafir değil.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tabii, ben tespitte hata yaptım efendim.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Estağfurullah.

Değerli Komisyon üyeleri, bugünkü sunumumuzda Sağlık Bakanlığımızın 2013 mali yılı bütçesini sizlere takdim edeceğiz. Aslında, bizim için bugün önemli bir gün. Biliyorsunuz, Hükümetimiz, ilk AK PARTİ Hükümeti 18 Kasım'da atanmış ve 19 Kasım'da da biz görevi devralmıştık. Dolayısıyla, benim görevde 10'uncu yılım, Türkiye'de Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın da 10'uncu yılını tamamlamış oluyoruz. Dolayısıyla, her zaman büyük yarar gördüğüm Komisyon çalışmalarında, bu on yılı sistematik bir biçimde, özellikle paranın doğru kullanımı ve bununla verimliliğin elde edilmesi, sürdürülebilirliğin sağlanması anlamında neler yaptık dönüşüm programında; bir sistematik değerlendirmeye sizlere takdim etmek istiyorum.

Bu sunumda, zaman zaman, on yıllık sağlıkta dönüşümle ondan önceki on yılın verilerini birbiriyle karşılaştırdık. 2012 yılı verilerini alırken de -ilk dokuz aylık verileri- on iki aya projeksiyonla elde ettik. Ayrıca, Sağlık Bakanlığımıza ait verilerle karşılaştırırken geçmişte SSK'ya ait olan verileri de -daha sonra SSK hastaneleri Sağlık Bakanlığına geldiği için- kamudan devralınan sağlık tesislerine ait donanım, personel sayılarıyla birlikte Sağlık Bakanlığına ait verilere dâhil ettik. Sağlık tesislerine ait donanım ve personel sayılarından bahsederken de hizmet alımı yoluyla temin ettiğimiz cihazları ve personeli de yine sunumlarımıza dâhil ettik.

Hepinizin bildiği gibi, dünyada sağlık söz konusu edildiği zaman reform konuşulmayan hemen hemen hiçbir ülke yok. Herkesin başka bir gerçeği var, başka bir sebebi var ama sonuçta, ülkeler sağlıkta mutlaka bir şeyler yapacaklarını planlıyorlar. Hükümetler, siyasi partiler de toplumun karşısına mutlaka sağlıkla ilgili önemli vaatlerle ya da programlarla çıkıyorlar. Türkiye'de de Sağlıkta Dönüşüm Programı'ndan önceki son üç dekatta, son üç on yılda bu işin retoriği çok yapıldı; konuşuldu, teoriler hazırlandı, toplantılar yapıldı ama bir dönüşümün, reformun gerçekleşmesi, bizim kanaatimize göre, bu son on yıldaki dönüşüm programıyla gerçekleşti.

Tabii, on yıl söz konusu olunca, bu sunumda size birçok uluslararası rapordan da bahsetmenin gerekli olacağını düşündük. Bunlardan birisi, 2012 yılında Dünya Sağlık Örgütü'nün yayımladığı “Başarılı Sağlık Sistemi Reformları” adındaki kitaptır. Bu kitapta 2002'den bahsedilirken ya da 2000'li yılların başından bahsedilirken, yeni bin yılın başında Türkiye'nin hem OECD ülkeleri arasında hem de DSÖ Avrupa Bölgesi'nde en alt sırada olduğu ifade ediliyor; bu çarpıcı bir değerlendirme. Bu değerlendirmeden sonra aynı kitap 2012 için şunu söylemektedir: “Dünya Sağlık Örgütü Tallinn Sözleşmesi'nin sağlıkta hakkaniyet ve cevap verebilirlik prensiplerini uygulayan ülkeler için Türkiye başarılı bir örnektir.”

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 5

Aslında Sağlıkta Dönüşüm Programı'nı sadece bu iki cümleyle bile özetlemek mümkün ama tabii ki bu iki cümle arasında dolduracak çok işler yaptık Türkiye'de. Onları burada sizlerle paylaşacağız.

Yine, 2008'de OECD'nin sağlık sistemlerini incelediği bir dizi rapor kitaptan birisi de Türkiye için gerçekleştirildi. Burada da Sağlıkta Dönüşüm Programı, 2003 öncesi sağlık sisteminin zayıf yönlerini bertaraf edip güçlü yönleriyle reform yapmayı amaçlayan bir ders kitabı mahiyetinde takdim ediliyor.

Daha sonra, 12 Mart 2011'de, geçtiğimiz seçimlerden hemen önce, dünyanın en seçkin dergilerinden, tıp dergilerinden birinde, "British Medical Journal" diye bilinen dergide yine çok enteresan ifadelerin yer aldığı bir makale yayımlandı. Sıkça duymaya alıştığımız başarısızlıkların aksine, "Türkiye, orta gelir düzeyindeki ülkelerde eşi görülmemiş hız ve düzeyde sağlık çıktıları iyileştiren ve bin yıl kalkınma hedeflerini 2015'ten önce yakalayan bir başarı örneğidir." ifadesi de bu makalede yer aldı.

Buna benzer başka makaleler var. Peki, neden bu makaleler ya da bu uluslararası raporlar bunu söylüyor? Değerli milletvekilleri, değerli Komisyon üyeleri; Dünya Sağlık Örgütü, 1998'de Türkiye için doğumda beklenen yaşam süresini 2025 yılında yetmiş beş yıl olarak belirlemişti; oysa bu yetmiş beş yıllık, doğumda beklenen yaşam süresi 2009 yılında gerçekleşti. Yine aynı örgütün, Dünya Sağlık Örgütünün raporlarında bu teyit edildi. Tabii ki doğumda beklenen yaşam süresi sadece sağlık sistemi ya da sağlık reformuyla elde edilebilecek bir ilerleme değil; bu, ülkenin topyekûn ekonomisiyle, refah seviyesinin artmasıyla, eğitim seviyesinin artmasıyla yakından alakalı ancak elbette sağlıkla da doğrudan ve dolaylı parametreler açısından son derece yakın bir ilişkisi var. Burada daha enteresan olan husus, doğumda beklenen yaşam süresindeki artışlar açısından Türkiye'nin son on yılda, yani Sağlıkta Dönüşüm Programı süresince diğer ülkelere kıyasla çok daha hızlı bir ilerleme göstermesidir. Hepinizin malumudur, Birleşmiş Milletler, aslında refah seviyelerini tespit ederken bir gösterge olarak sağlıkta bugün sadece doğumda beklenen yaşam süresini alıyor. Bu, bize göre doğru değil, bunu Dünya Sağlık Örgütüne, Birleşmiş Milletlerin çeşitli organlarına toplantılarda belirttik. Daha farklı bir yelpazenin kullanılması gerekir ama en azından bugün için bu kullanılıyor ve kullanıldığında da görüyoruz ki Türkiye'de kazanılan yıllar hem üst gelir grubu ülkelerden fazla hem OECD ülkelerinden fazla DSÖ, Avrupa bölgesinden fazla yani Türkiye bu dönemde doğumda beklenen yaşam süresini, tekrarlıyorum, bir diğer deyişle sağlık açısından en önemli gösterge olarak kabul edilen ve Birleşmiş Milletlerin gelişmişlik indeksine giren tek göstergesi ortaya koyarken diğer ülkelere kıyasla ciddi bir farklılık, ciddi bir başarı gösterdi. Bu, yine Dünya Sağlık Örgütü ile birlikte yaptığımız sağlık sistemi performansını değerlendirdiğimiz 2011'de yayınlanan önemli bir yayında, Avrupa bölgesinden daha iyi bir doğumda beklenen yaşam süresi ilerlemesi olduğu teyit edilmiş oldu. Bu, bebek ölüm hızı ve anne ölüm hızı için de böyle, bunlar da çok önemli göstergeler. Bebek ölüm hızına baktığımızda Birleşmiş Milletlerin 94'te, Sağlık Bakanlığı istatistiklerinin 95'te, Dünya Sağlık Örgütünün de 98'de tahminleri var. Birleşmiş Milletler, Türkiye için bebek ölüm hızını 2020 ve 30 arasında binde 19 olarak tahmin etti. Sağlık Bakanlığı da bu tahmine uygun istatistik yıllığında bir tahmin yayınladı. Dünya Sağlık Örgütü, 2025'te Türkiye için bebek ölüm hızının binde 16 olacağını tahmin etti. Bu tahminler yapıldığı zaman, 1998'de Türkiye'de bebek ölümü binde 43'tü yani doğan her bin bebeğin 43'ü bir yaşına gelmeden hayatını kaybediyordu. Bu da çok önemli bir göstergedir, mutlaka malumunuz, sağlık göstergeleri açısından, doğumda beklenen yaşam süresiyle anne ölümleri ve bebek ölümleri son derece önemlidir. 98'de bu tahminler yapılırken yani 19 tahmini yapılırken, Türkiye'de durum binde 43'teydik. 2003'e geldiğimizde, bu binde 29'a inmişti ama yine biraz önceki tahminlere henüz yaklaşamamıştı. 2008'e geldiğimizde, sağlıkta dönüşüm programının 5'inci yılında, Türkiye için 2020'ler, 2030'lar için tahmin edilen bebek ölüm hızlarını indirebildik. Yine, Hacettepe'nin yaptığı, her beş yılda bir yaptığı Türkiye Nüfus Sağlık Araştırmasında binde 17 olarak bu durum teyit edildi. 2011'e geldiğimizde Türkiye'deki ilerleme dönüşüm programıyla birlikte o kadar süratli oldu ki Dünya Sağlık Örgütüyle bu hususta zaman zaman tartışmalar yaşadık. Çünkü onların bir regresyon eğrileri var, ülkeleri hep sınıflara ayırmışlar, o sınıflara göre bir eğri çiziyorlar, sizi bir yere koyuyorlar, koymaya çalışıyorlar. Dedik ki, hayır. Türkiye'deki dönüşüm programı çok farklı bir sıçramaya sebep oldu, dolayısıyla biz bir ulusal, çok ciddi büyük bir çalışma yapacağız ve 150 bin haneye girilerek –bu sayı dünyada da çok nadir sayılardan birisidir- İstanbul Üniversitesi, Marmara Üniversitesi ve Yıldırım Beyazıt Üniversitesinden oluşan bir bilim heyetine bebek ve beş yaş altı ölüm araştırması yaptırarak. 2012'de sonuçlar yayınlandı, bunlar 2011'in sonuçları, Türkiye'de bebek ölümü, binde 7,7 olarak tespit edildi.

Yani değerli milletvekilleri, 2020-2030 arasında binde 19'a bebek ölümünü indirebilir bir ülke olarak görülen Türkiye'de bebek ölümü, 2011 yılında 7,7 oldu. Şimdi, buradaki ilerlemeyi de çarpıcı biçimde görmek lazım, Türkiye kırmızıyla gösterilen barda ve değişim oranı son on yılda yüzde 76,7 oldu, bu kadar büyük bir değişim oranına sahip olduk ve yine dünyanın çok ilerisinde bir başarı yakaladık burada ve Türkiye, üst gelir grubu ülkelerin aşağı yukarı seviyesine erişti. Türkiye'nin gelir grubuna baktığınız zaman orta üst gelir grubudur ve bebek ölümünün binde 16 olduğunu görüyorsunuz bu grafikte. Türkiye, 7,7'yle bunun yarısına ulaştı, üst gelir grubu dediğimiz kişi başına millî gelirleri yılda 40 bin, 50 bin, 60 bin dolar olan ve bütün bu problemleri bundan otuz sene önce, yirmi sene önce çözmüş olan ülkelerde bile bebek ölüm hızının ortalaması bugün binde 5'tir. Tabii, bunlar kolay olmadı, on yıl içerisinde –çok büyük gayret gerekiyordu- mesela doğumla ilgili, bebeklerle ilgili bütün Türkiye sathında çok önemli çalışmalar yaptık. Bu da yine UNICEF'in raporlarında açıkça ortaya kondu.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 6

Anne ölüm oranında da 2015 için tahmin yüz binde 25 iken –burada da oranlar yüz binde ölüm olarak belirleniyor- yüz bin canlı doğum başına kaç anne hayatını kaybediyor? Böyle bir tanımlama var. 2015 için Birleşmiş Milletler bir hedef koymuştu, 2000 yılında konmuştu bu hedef, Türkiye’de bunun 25 olması başarı olarak nitelendiriliyordu. 2002’de de bu tahminin yapıldığı zaman Türkiye’de anne ölüm oranı yüz binde 64, 2007’de bu 21’e geriledi, 2011’de de 15,5’e geriledi. Tabii, bunlar için hedeflerimiz de var. 2015 yılının sonuna kadar bunu 12’lerin, 10’ların altına düşürmeye çalışıyoruz ama takdir edersiniz, ölüm oranları bu kadar azaldığında artık önlenebilir ölümlerin sayısı ciddi oranda azalıyor ve ilerleme sağlamak çok daha zor bir hâle geliyor. Burada da ilerlemenin artık üst gelir grubu ülkelere eriştiğini görüyorsunuz. Bakınız, Türkiye, sol tarafta kırmızıyla gösterilen çubukta 15,5; üst gelir grubu ülkeler yüz binde 14 anne ölüm oranına sahiptir. Tabii, bunlarla Türkiye Cumhuriyeti olarak iftihar ediyoruz, dönüşüm programımız bütün bunları başarmış çok önemli bir programdır. Bu da yine Avrupa’da yayınlanan raporlara ciddi ölçüde girdi. Anne ölüm oranlarını politik öncelik olarak belirlemek, finansman ayırmak, buna göre politikalar üretmek, kuşkusuz son derece önemliydi. Ücretsiz kara, hava ulaşımının sağlanması ve daha birçok husus.

Bütün bunlarla sağlık hizmetlerinden memnuniyet ne oldu? Bu da önemli yani bir sağlık göstergeleri var, vital göstergeler dedikimiz; bir de vatandaşın memnuniyeti var, bunu da belirlemek son derece önemlidir. Gerek Dünya Sağlık Örgütü’nün gerek Avrupa Komisyonu’nun raporlarında, Avrupa Birliği’nde memnuniyet oranının 2003’teki varlığını koruduğunu görüyoruz. Avrupa Birliği ortalaması sağlık hizmetlerinden memnuniyeti yüzde 62 olarak gösteriyor, kendi ülkelerinde. 2003’te de yüzde 62, 2011’de de yüzde 62. Türkiye’de, TÜİK’in düzenli olarak yaptığı Yaşam Memnuniyeti anketlerinde, sağlık hizmetlerinden memnuniyet 2003’te 39,5 iken, 2011’de 76 olmuştur, tam ikiye katlanmış durumdayız. Tabii ki bu tedrici biçimde gerçekleşti yani 39’lardan 40’lara, 50’lere, 60’lara ve bugün 70’lere, 80’lere doğru ulaşmış durumdayız. Yine, bu da Dünya Sağlık Örgütü’nün raporunda açıkça ortaya kondu.

Peki, bu önemli reformdaki ana başarı faktörleri neydi bunları size takdim etmek isterim. Altı başlık altında bunları topladık, artırılabilir bu başlıklar ama zamanı da iyi kullanmak adına, sizi yormamak adına, bunları altı başlık altında topladık. Bunları sırasıyla kısaca size takdim etmek isterim. Biliyorsunuz biz Hükümet olarak, “Önce insan” diyen bir politik anlayışa sahibiz. Bunun sağlıktaki tezahürü, sağlıktaki izdüşümünü “Herkes için sağlık.” olarak belirledik ki bu, aslında Dünya Sağlık Örgütü’nün de çok önemli bir sloganıdır. Dünya Sağlık Örgütü’nün ortaya koyduğu çok önemli bir prensip var, eğer sağlık bakanları ya da sağlık bakanlıkları, politika yapıcılar, politik karar vericiler, bir dönüşümü başarıyla gerçekleştirmek istiyorlarsa mutlaka millet meclisinin, başbakanın, hükümetin desteğini almaları gerekir çünkü işin para boyutu var, diğer bakanlıklarla ilgili boyutu var. Biz bu desteği başından beri ziyadesiyle aldığımıza inanıyoruz, onun için hem sizin şahsınızda yüce Meclisimize hem Hükümetimize hem Başbakanımıza teşekkür ediyoruz. Biraz önce söylediğim manada vizyon, liderlik ve politik kararlılığın çok önemli olduğu bu konuda iyi bilinmektedir. Politik kararlılık ve adanmış reform ekibi profesyonellikle birlikte başarılı bir reformun anahtarıdır. Tabii, bu sayfaya, bu dönüşümde yer alan değerli bürokrat arkadaşlarımızın hepsini koymak mümkün değildi, onun için süreç içinde yer almış olan müsteşarları, müsteşar yardımcılarını ve genel müdürleri aldık, diğer arkadaşlarımız da bizi başışlasınlar.

Gerçekten değerli arkadaşlar, konunun burasına birazcık temas etmek istiyorum. Kuşkusuz, Hükümetin programı, yaptığımız dikkatli çalışma ve siyasi kararlılık, vizyon önemliydi hem çok önemliydi ama bu ekip olmasa, bu ekiple birlikte Türkiye’deki sağlık çalışanlarının bu meseleye fedakârca sahip çıkışı olmasa biz bu dönüşümü başaramazdık. Belki zaman zaman sağlık çalışanlarının üzerindeki iş yükünün artmasıyla ilgili olarak ya da başka sebeplerle çalışanlarımızda bu süreç içerisinde bazı sancılar meydana geldi ama kesinlikle şunu söylemek isterim: Bu ekibin ve bu ekibin şahsında sağlık çalışanlarının meseleye sahip çıkışıdır bu başarının altında yatan en önemli sebep. Onun için sizin huzurunuzda arkadaşlarıma teşekkür ediyorum. Bu da uluslararası raporlara girdi. Ekibin, vatandaşların uygun sağlık hizmetine hakkaniyetle erişimini sağlamak için kararlılıkla gece gündüz mesai yapması Dünya Sağlık Örgütü’nün uzun süre içerisinde gözlediği bir husustur. Yeri gelmişken şunu da sizlere söylemek istiyorum, belirtmek istiyorum. Türkiye’de kamuda üst düzey görev yapmak, gerçekten büyük bir adanmışlık gerektiriyor yani profesyonel anlamda özel sektörde kazançlar çok daha yüksek, bizimle çalışan ekiplerin de birçoğunun özel sektörde daha fazla kazanması içinde heyecanla çalıştı ve bu heyecan bugün hiç azalmadan da devam ediyor.

Kaynak tahsisi önemli, kaynak tahsisiyle ilgili olarak aslında bu tablonun grafiği var, o grafiği size göstereyim. 93’lerde kişi başı kamu sağlık harcaması içindeki payı yüzde 1,8’di, kişi başı kamu sağlık harcamasının millî gelire oranı, bir de sağlık harcamasının gayrisafi yurtiçi hasıla içindeki payı yani birincisi rakam olarak doların satın alma gücü açısından, ikincisi de yüzde olarak. 93’te bu 124 dolarla yüzde 1,8’di, 2002’de 3,8’e çıktı, 2012’de 4,4’e çıktı. OECD ülkelerinin ortalamasında da bu arada artışlar var ama 2012 itibarıyla Türkiye, 789 satın alma gücü paritesi dolarıyla bu hizmetleri verirken OECD 2.386 satın alma gücü paritesiyle bu hizmetleri veriyor. Sonuçta verdiğiniz hizmetler birbirine çok benziyor yani satın alma gücü açısından da değerlendirildiğinde zaten rakamlar birbiriyle kıyaslanabilir rakamlar hâline geliyor. Bugün, OECD ülkeleri, Türkiye’nin harcadığının üç misli parayı sağlığa harcıyorlar.

Başarı faktörlerinden önemli birisi de geri bildirimlerdir. 81 ilde 348 ziyaret gerçekleştirerek ildeki ekiplerle birlikte bu geri bildirimlerimizi aldık, illerde, sahada ne oluyor bunu yakın etmek dönüşümün başarı açısından çok önemliydi.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 7

Önemli bir geri bildirim “Alo 184” hattı dediğimiz, yirmi dört saat çalışan hatla vatandaşlarımızdan aldığımız geri bildirimdir. Burada, günlük ortalama 6 bin başvuruyu sonuçlandırıyoruz, bunu yanlış işitmediniz. Yani Sağlık Bakanlığı çağrı merkezine günde 6 bin çağrı geliyor. Peki ne için geliyor bu çağrılar? Genelde bunun, sanki sağlık mensuplarını şikâyet etmek gibi yanlış algılandığını zaman zaman görüyoruz, öyle değil; yüzde 75’i bilgi talebi, yüzde 15’i öneri, yüzde 6’sı teşekkür, yüzde 3,5 diğer sebepler, sadece yüzde yarım şikâyet geliyor, “184” hattına yani 200 kişiden bir kişi sadece şikâyet etmek için arıyor ama bu hat açık, sonuçta bu bir geri bildirim hattı olarak bize son derece yararlı oluyor, bununla yolumuzu aydınlatan bir enstrümanımız var doğrudan vatandaştan bize ulaşan. Ayrıca, sağlık personelimizle görüşebildiğimiz günlük başvuru sayısının ortalama yüz olduğu bir iletişim kanalımız da var internet yoluyla. Medyada yer alan her haberi biz Bakanlık olarak dikkatle değerlendiriyoruz. Bu, doğru olabilir, yanlış olabilir, abartılmış olabilir, hiç işin bu tarafına bakmadan her haberi mutlaka bir geri bildirim olarak alıyoruz ve değerlendiriyoruz. Siyasetçilerden, sahadan bize birçok geri bildirim geliyor gerek muhalefet partisinden arkadaşlarımızdan gerek kendi partimizden, iktidar partisinden arkadaşlarımızdan ne olup bittiğine dair eksikliklere, noksanlıklara dair gelen geri bildirimleri dikkatle değerlendiriyoruz ve sürekli saha araştırması yapıyoruz, ne oluyor ne bitiyor diye.

Biraz önce uluslararası kuruluşlardan bahsettim, onlarla yakın münasebetlerimiz var, diğer bakanlıklarla, kamu kurumlarıyla; özellikle son dört yıldır Başbakan Yardımcımız Ali Babacan’ın başkanlığında Çalışma Sosyal Güvenlik Bakanı, Maliye Bakanı, Kalkınma Bakanı –ondan önce DPT’ydi malum- ve Sağlık Bakanlığı birlikte yaklaşık olarak bazen iki ayda bir, bazen ayda iki kere ama ortalamada iki-üç ayda bir toplanarak sağlık ekonomisini tartışıyoruz. Ne yaptık, nasıl gidiyor, ne kadar para harcadık, ne harcamalıyız, ileriye yönelik neler yapmalıyız diye bu husustaki kararları birlikte alıyoruz. Üniversitelerimizle birçok ortak çalışmamız var, biliyorsunuz 13 üniversite hastanesiyle ortak çalışıyoruz.

Evet, şimdi, 10’uncu yılı bütün bu bahsettiğim, hani retorikten gerçeğe olarak özetlediğim meselenin ışığında biraz daha açarak sizlere takdim edeceğiz. Bu değerlendirmeyi yaparken aslında Plan Bütçe Komisyonunun değerlendirme mantığına çok uygun olduğunu gördüğümüz OECD’nin bir değerlendirme şablonunu aldık. Burada, sağlık harcamalarında paranın doğru kullanılması, yerinde kullanılması, başarılı kullanılması, verimli kullanılması anlamına gelecek bir düzenleme var. Erişim ne kadar sağlanıyor, kalite nedir, sürdürülebilirlik nedir, verimlilik nedir? Bu başlıklar altında sunumuma devam edeceğim. Şimdi, erişim açısından, bir fiziksel erişim önemli yani ihtiyacınız olduğunda bir sağlık kuruluşuna ya da bir sağlık mensubuna ulaşabilmelisiniz, bir tetkik yapılabilmeli size bir teşhis konmalı, bir tedavi yapılmalı ya da koruyucu bir hizmete ihtiyacınız varsa o size ulaşmalı ama buna bir de finansal olarak erişebilmelisiniz. Yani başınızda hastane olur, büyük parayla hizmet ediyordur, erişmiş sayılmazsınız ya da helikopter ambulans vardır, uçak ambulans vardır sadece parayı bastırana hizmet eder, onun varlığı fakir fukara için orta hâlli vatandaş için hiç de var anlamına gelmez. Dolayısıyla, hem fiziksel erişimin hem finansal erişimin hakkaniyet içinde vatandaşlara ulaşması gerekiyor. Kişi başı hekime müracaat sayısı bu açıdan önemli bir parametredir. 2002 yılında biz göreve başladığımızda toplam müracaat oranı 3,2’ydi yılda, bu oran, 8,2’ye yükseldi ama enteresandır tam da beklediğimiz oldu, şimdi bir platoya gelmiş durumdayız. 2013’ten itibaren biz bu rakamların artmayacağını düşünüyoruz, hizmet açığı kapatılmış oldu hatta belki bu sekizin 1’i biraz daha dikkatli değerlendirmelerle, birinci basamağın biraz daha kuvvetlendirilmesiyle, farklı müdahale yöntemleriyle azaltılabilir bile süreç içerisinde ama sonuçta Türkiye’de artık vatandaşlar, fiziksel açıdan da finansal açıdan da bir doktora ulaşabiliyorlar ve muayene olabiliyorlar. Peki, bu 3’ten 8’e çıktı, bunu yapmak için sağlık insan gücümüzde bir artış gerçekleştirdik elbette, hem kadrolu personel olarak hem hizmet alımıyla 256 binde olan sayıyı 507’ye çıkardık. Bakın, değerli arkadaşlarım, 93’le 2002 arasındaki on yılda sağlık insan gücü sayısındaki artış yok denecek kadar azdır. Tabii, o zaman görev yapan arkadaşlarımız açısından gerek bakanlar gerek diğer sağlık çalışanları açısından bu çok zor bir durum oluştuyordu. Hâlâ sağlık personeli açığımız var ama bu süre içerisinde aşağı yukarı 2 misline, aşağı yukarı da değil tam olarak 2 misline katlamış olduk çalışanları.

Bir de ciddi bir dağılım bozukluğu vardı. Bu grafiği size daha önceki Plan Bütçe Komisyonlarında da gösteriyordum. Gördüğünüz kırmızı çizgiyle gösterilen grafik Türkiye’de illere göre uzman hekim dağılımını gösteriyor 2002 Aralığında. Ne kadar büyük bir farklılık var iller arasında dikkat ederseniz. Özellikle, ülkenin belli bir bölgesinde, şu kırmızı çizginin son ucuna dikkat ederseniz, Ağrı’da Hakkâri’de, Şırnak’ta, Muş’ta; Şanlıurfa’da; Batman’da, Bitlis’ten, Siirt’ten Van’da, Mardin’de, Diyarbakır’da böyle geliyor bu tarafa doğru yani ülkenin doğusu ve Orta Anadolu’su, Yozgat’ta benzeri yerlerde müthiş bir hekim açığı vardı. Bugün, çok adaletli biçimde bu hekim açığını dağıttık. Hekim sayısını dağıtıyoruz. Hâlâ hekim açığımız var ama adaleti de tahakkuk ettirmiş durumdayız. En az uzman hekimin olduğu il en fazla uzman hekimin olduğu il arasındaki oran bire 3 oldu ki, bölge illeri var, merkez iller var, üniversitelerin çok olduğu iller var, artık bunu makul bir farklılık olarak ki, bu bire 13’tü daha önceden.

Yine, fiziksel erişim anlamında 112 acil sağlık hizmetleri çok önemlidir. 1994’te kurulmuştu Türkiye’de ambulans sistemleri yani bir telefonla ulaşabildiğiniz ambulans sistemleri. 2002’de geldiğimizde 618 ambulans ve 350 bin –en alttaki sütunda görüyorsunuz- vatandaş taşınıyordu. 2012’de, bugün, 2.841 kara ambulansıyla 3 milyon 250 bin kişiyi taşıyoruz ama kara ambulansının yanına helikopterlerimiz, uçaklarımız, deniz ambulanslarımız, kar paletli ambulanslarımız eklendi, motosikletli acil ekiplerimiz... Bütün kırsal nüfusa hizmet ulaşıyor ve bunu iftiharla söyleyebiliyoruz ki bugün Türkiye Cumhuriyeti, dünyada acil taşıma hizmetini en başarıyla veren ülkelerden birisi hâline gelmiştir.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 8

Hepinizin bildiği gibi, özellikle son Van depreminde bunu müşahade ettiniz, Türkiye’de afet ve acil durumlar için 4.909 kişiye ulaşan, 5 bin kişiye ulaşan, Avrupa’nın en büyük medikal kurtarma ekibini kurmuş durumdayız ve gerçekten bu kardeşlerimiz, sağlık çalışanları ama bu iş için gönüllüler. Özel eğitim alıyorlar, özel donanımları var, bütün dünyada çok büyük başarılarla imza attılar. Van’da da bu böyle oldu, yüzümüzü ağartan çalışmalar gösterdiler. Değeli arkadaşlarım, Van’daki depremden sonra UMKE ekipleri yirmi dakika içerisinde gerekli müdahalelere başlamıştı. Dolayısıyla, bu hususta da görev yapan arkadaşlarıma, yine siz değerli Plan Bütçe Komisyonu üyelerinin huzurunda teşekkürü bir borç bilirim. Bu da Dünya Sağlık Örgütü’nün raporlarına girdi. Türkiye, afetlere müdahale açısından örnek bir ülke. DSÖ Avrupa bölgesinin müşterek kapasite artırma faaliyetleri için Türkiye’nin tecrübesinden mutlaka yararlanılması gerektiği bu raporlarda ifade edildi.

Evet, bir önemli erişim koruyucu hizmetlerle ilgili olandır, örneğin aşılama. Geldiğimizde yüzde 78’lerde olan aşılama oranları bazı illerde yüzde 50’nin altında idi. Bugün yüzde 97 aşılama oranıyla Avrupa’nın en iyi aşılama oranına sahip bir-iki ülkesi arasındayız ve bu arada uyguladığımız aşıların sayısı da çok arttı. 93’le 2002 arasındaki on yılda sadece bir aşı takvimi eklenmişken çocukluk aşısı takvimine, biz buna altı aşı daha ekleyerek bunları çok daha modern aşılar hâline getirdik ve aşı için harcadığımız parayı da 20 katına artırdık. 20 milyon lira civarında bir para -2002’de bugünün alım gücüyle ayrılıyordu ve bunun hepsi kullanılamamıştı geldiğimizde- biz, bugün aşıya 400 milyon liraya yakın para harcıyoruz ve satın aldığımız aşılar dünyanın en kaliteli aşıları olmakla birlikte, Türkiye’de aşı üretimine de başlandı. Özellikle dolum ve formülasyon anlamında Türkiye’de aşı üretimine başlandı, bunu aşının bütünüyle Türkiye’de lisans altında üretilmesini bekliyoruz. Yakında bunları da inşallah gerçekleştireceğiz ve bu aşıları da, dünyanın birçok ülkesine göre çok ucuz fiyatlarla elde ettik. Türkiye’de aşılama gereken çocuk sayısını, bu anlamda pazarlık için çok iyi biçimde kullanabildik. Bugün, dünyada pnömokok aşısı diye bilinen on üç pnömokok bakterisine karşı kullanılan aşının en ucuz kullanıldığı ülke Türkiye’dir, bu birçok aşı da buna benziyor.

Doğum öncesi bakım hizmetleri, hastanede yapılan doğum oranları, bunlar, artık ideal seviyelere aşağı yukarı ulaştı, yine fiziksel erişim anlamında bunlar. Bebek izleme oranları, bebek dostu hastane sayısı, üreme sağlığı hizmeti alanlar, bunların sayıları çok ciddi ölçüde arttı. Grafiklerde bunları görüyorsunuz. Yeni doğan taramaları, geldiğimizde sadece bir hastalığa karşı tarama vardı ve 2002’de bu yüzde 59 civarındaydı ancak yeni doğanların yüzde 59’u taranıyordu. Bugün, ışırtı taramalarımız, guatrla ilgili taramalar, başka birtakım doğumsal hastalıklarla ilgili sadece gelişmiş ülkelerde yapılan taramalar açısından çok yüksek bir seviyeye ulaştık. Bebeklere ve annelere ücretsiz D vitamini ve demir dağıtarak çok önemli bir halk sağlığı problemini de çözüyoruz. Bütün bunlar, dönüşüm programının fiziksel erişim açısından ortaya koyduğu önemli gelişmelerdir. Biliyorsunuz, Misafir Anne Projesi var, özellikle kışın yoğun geçtiği şehirlerde bunu gerçekleştiriyoruz. Anneleri on beş gün öncesinden, yirmi gün öncesinden ilçeye ya da şehir merkezine getirerek orada doğumlarını beklemelerini sağlıyoruz.

Aile hekimliğini biliyorsunuz, bu uzun bir süreçti. 2002 yılında sağlık ocaklarımız vardı ve sağlık ocaklarında yıllık muayene sayısı 69 milyondur.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, buyurun Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – O günkü nüfusumuzla kıyaslarsak bir vatandaş bir kere sağlık ocağına gidebiliyordu. Bugün, yaklaşık olarak vatandaşlarımız kişi başına 3,5-4 kere sağlık ocaklarına gidebiliyorlar ve 240 milyona ulaştı aile hekimlerine giden, tedavi gören ya da koruyucu sağlık hizmeti alan ya da reçetesini yazdıran vatandaş sayısı. Bu, tabii işi çok kolaylaştırdı. Kırısala mobil sağlık hizmetleri yapıyoruz, kırısala mobil eczane hizmeti veriyoruz ve yine fiziksel erişim açısından sağlıklı yaşam programları geliştirdik.

Bunların ikisini hepiniz, özellikle onları kamuoyunun gündemine en önemlileri olarak çıkardığımız için biliyorsunuz. Tütünle mücadele programı, obeziteyle mücadele programı, bunlara benzer diğer programlarımız da şu anda yürüyor. Sağlıklı yaşam programları aslında hem bireyin sağlığı açısından hem de sağlık ekonomisi açısından son derece önemli. Türkiye’de obeziteyle mücadele şu anda gündemimizdeki en önemli konu çünkü vatandaşlarımızın neredeyse üçte 1’i şişman yani obez, üçte 1’i de kilolu. Türkiye, bu anlamda ciddi mücadele yapılması gereken ülkelere birisi hâline geldi. “Sedanter yaşam” dediğimiz oturarak yaşama, televizyon seyretme, bilgisayar, her gidilen yere araç kullanma, asansör kullanma gibi kötü alışkanlıklar var, bunları ortadan kaldırmaya çalışıyoruz ya da fazla yeme alışkanlığı, bizim mutfağımız çok lezzetli... Egzersiz yapmayanların oranı Türkiye’de yüzde 72 maalesef. Onun için bu programı çok önemsiyoruz, bu hususta da hepinizin desteğini bekliyoruz. Öncelikle, biliyorsunuz şu anda medya kampanyalarıyla kişinin kendi şişmanlığının ya da her neyse, vücut ağırlığının farkında olmasını sağlamaya çalışıyoruz ve basitçe daha az yemeyi ve daha fazla hareketi teşvik ediyoruz. Çok güzel birtakım girişimler yapıldı. Mesela Malatya’da “hadi yürüye” diyerek yürünmüştü, Muğla’da “hareket ediverin gari” -o zaman benim biraz daha kilom varmış herhâlde- işte Trabzon’da “hayde gidelum hayde” dedik, Burdur’da “datlıyı, duzluyu yemeyecez, gezelencez, zayıflayacağız” Burdur’da var mı bilmiyorum. Bunlar halka mal etmek açısından önemli çalışmalar. Tabii, bu aynı zamanda diyabetli nüfus oranını da artırıyor, şeker hastalığına bağlı nüfusu da. Bunlarla mücadele biraz bireysel mücadeleyi de gerektiriyor, vatandaşta farkındalık oluşturmak, yaşam biçimiyle ilgili değişiklik yapmak gerekiyor.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 9

Tütünde önemli bir mesafe aldık. Her gün tütün kullanma oranı 2008’de 27 iken bunu 23'lere kadar geriletebildik. Değerli milletvekilleri, burada önemli bir hususa temas etmek istiyorum: Bugün Türkiye, Dünya Sağlık Örgütü’nün ortaya koyduğu kriterlere göre en yüksek uygulama puanı alan dünyadaki ilk ülke hâline gelmiştir sigarayla mücadelede. Yani lider olduğumuz bir konu var sağlık alanında; bu, sigarayla mücadeledir. Bunu Dünya Sağlık Örgütü 20 Eylül 2012’de kendi bülteninde teyit etmiş durumdadır.

Bu anlamda, biraz önce söylediğim programları da dikkatli bir biçimde takip ediyoruz. Bunlardan en önemlilerinden biri ruh sağlığı kontrol programı. Artık ruh sağlığıyla ilgili hastaları, akıl ve ruh sağlığıyla ilgili problemi olan kişileri belli bölgelerdeki hastanelere taşımak yerine “toplum temelli ruh sağlığı merkezleri” dediğimiz merkezler kuruyoruz. Şu anda 48 ilde 55 merkez kurduk, 2013 yılında bunu bütün Türkiye’ye yaygınlaştıracamız. Bir de çok önemli yeni merkezlerimiz var “çocuk izlem merkezleri” dediğimiz. Çocuğa yönelik istismarla etkin mücadelenin bir parçası bu. Buna da erişebilmek çok önemliydi. Şöyle yapıyoruz bu merkezlerde: Şu anda 9 merkezimiz var, bunu 29’a çıkaracağız 2013’te. Herhangi bir çocuk böyle bir istismara uğradığında bu merkeze getiriliyor. O ildeki öğretmenleri, polisleri, sağlık görevlilerini de eğittik. Çocukla görüşme bile yapılmıyor yolda, örselenmiyor çocuk. Hani malum, bunlar karakola, oradan savcıya, hâkime getirilir, götürülürdü. Çok modern bir yerde özel bir ortama alınıyor. Çocuğun bu işle ilgili bilgisine başvurulduğunda da bir aynalı odaya alınıyor, yanında bir psikologla, savcı ve avukatı o aynalı odanın dışında bulunuyorlar. Savcının sorduğu sorular âdetâ psikolojik açıdan çocuğun diline tercüme edilerek soruluyor ve alınan cevaplar dışarıda kaydediliyor. Çocuk asla örselenmiyor ve video kayıtları mahkemelere gönderiliyor, çocuklar mahkemelere de gitmiyor. Bu hususta Adalet Bakanlığının ve savcılıklarımızın da önemli katkıları oldu. Çok önemli bir faaliyet olarak bunu bütün Türkiye’ye yaygınlaştıırıyoruz. Yakında inşallah her bölgede, belki her ilde henüz yapamayacağız ama çocukları bu şekilde koruyacağız.

Fiziksel erişim olarak muayene sayılarından bahsetmiştim, burada da kamudaki diş tedavileri. Mesela, diş dolguları 371 bin kişiye yapılırken bir yılda, 8,5 milyon kişiye diş dolgusu yapılmaktadır değerli milletvekilleri. Yani yüzde kaç artmış hesap etmesi bile zor.

Organ nakli konusunda da büyük bir başarı yakalandı. Yalnız, burada bir eksikliğimiz, kadavra sayısı az, canlıdan nakiller fazla. Yani altyapılar hazırlandı, ekipler hazırlandı, organ nakli merkezleri, ambulans uçaklarla organın ve organ alacak kişinin bir araya getirilmesi, bunların hepsi tamam ama kadavra organ nakillerinde, bağış nakillerinde ihtiyacımız var, ciddi bir artış gösterdik burada da ve daha önce yapılmayan nakiller Türkiye’de yapılıyor. Toplam kalp, akciğer nakli, ikisi birden, ince bağırsak nakilleri, akciğer nakilleri Türkiye’de başarıyla yapılmaya başlandı.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Karaciğer de var Sayın Bakanım.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Tabii, karaciğer, hepsi yapılıyor Allah’a şükürler olsun.

Yoğun bakım yataklarımızın sayısını 10 kattan daha fazla artırdık, hâlâ da ihtiyacımız olduğunu söylemek isterim. Özellikle yetişmiş personel açısından ihtiyaçlarımız var. Türkiye’de maalesef, sağlık personeli sayısal açıdan yetersiz.

Bugün, Sağlık Bakanlığı hastanelerine başvuran vatandaşların yüzde 27’si telefonla ya da İnternet’le randevu alarak başvurabiliyor. Bu, merkezî bir çağrı sistemiyle yapılıyor. 3 bine yakın çağrı karşılayıcımız var. Telefon açtığınızda istediğiniz ilden, istediğiniz hastaneden, işin uzmanı olan operatörlerden randevu alabiliyorsunuz. Bunu 2013 yılı içerisinde yaygınlaştıırarak randevulu muayene hedefini yüzde 50’nin üzerine çıkarmayı planlıyoruz. Bu da vatandaşın işini son derece kolaylaştırıyor. Bu hususta bazı dedikodular yaydılar “Her bir muayene 4 lira telefon parası.” falan diye. Böyle bir şeyin kesinlikle olmadığını Komisyonunuzda da ifade etmek isterim. Sizin görüştüğünüz telefonun konuşma dakikası kaç kuruşsa sadece onlar alınmış oluyor. Hizmet için ayrıca bir para almıyoruz ama telefon görüşmesi bu şekilde. Söylediğim gibi, ev telefonundan ararsanız dakikası 10 ila 20 kuruş, diğer operatörlerden işte değişiyor, 20 kuruş, 30 kuruş, 40 kuruş gibi değişiyor. Pahalı bir operatör kullanan varsa onunki belki biraz pahalı olabilir.

2012 yılının ilk dokuz ayında 220 bin kişiye evde sağlık hizmeti verdik değerli milletvekilleri. Yatalak olan, evinden çıkamayan kişilere bu sağlık hizmetini evde verecek çok orijinal, ülkemize has bir sağlık hizmeti geliştirmiş durumdayız, 220 bin kişi.

Genel sağlık sigortasını biliyorsunuz. Türkiye’de artık vatandaşlarımızın yüzde 98’i sağlık sigortası kapsamındadır. Yoksul kesimin sağlık haklarını da diğer sigortalılarla aynı düzeye yükseltmiş durumdayız.

Acil ve yoğun bakım tedavileri kamunun yanı sıra bütün özel hastanelerde de ücretsizdir. Bu hususta, bazı özel hastanelerin ücret almaya çalıştığını sizler de bizler de biliyoruz, bunu hem Sosyal Güvenlik Kurumu hem Sağlık Bakanlığı olarak yakından takip edip gerekli yaptırımları uyguluyoruz.

Artık Türkiye’de cepten yapılan sağlık harcaması sebebiyle ailelerin fakirleşmesi sorunuyla karşılaşmıyoruz. Bunu bir saha araştırmasıyla bulmaya çalışıyoruz, henüz bir yöntem belirleyemedik -frekans çok düşük olduğu için çok fazla haneye gitmek gerekiyor- bir yöntem arayışı içerisindeyiz, dünyadaki uzmanlarla da görüşüyoruz ama gözlemimiz, ülkemizde dönüşüm programından sonra katastrofik, yani yıkıcı sağlık harcamasının yok denecek kadar azaldığını gösteriyor.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 10

BAŞKAN – Sayın Bakanım, biraz hızlanabilir miyiz? Yani on beş dakikayla, lütfen...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Reklamları dinliyoruz Sayın Başkan, icraata geçemedik bir türlü.

BAŞKAN – Olacak o da.

SAĞLIK BAKANİ RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Şimdi bunu kesinlikle kabul etmek mümkün değil çünkü...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – İcraatı anlatmıyorsunuz.

SAĞLIK BAKANİ RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Müsaade eder misiniz?

Bunlar icraatın sonuçları. Onuncu yıldan bahsediyoruz size.

İcraat yaptık da ne oldu? Son derece önemlidir.

Kamu ilaç politikalarında...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Aynen öyle, yaptınız da ne oldu?

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar...

SAĞLIK BAKANİ RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Çok ilginç yani, bu müdahaleleri çok ilginç bulduğumu ve kamuoyunun takdirine de arz ettiğimi huzurunuzda saygı ile ifade ederim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Konuyu açın diye söylüyoruz. Son on beş dakikada biraz bilgi verin diye söylüyoruz Sayın Bakan, pas atıyoruz size.

SAĞLIK BAKANİ RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Müsaade edin şimdi.

Bunların hepsi bilgi.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar...

SAĞLIK BAKANİ RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bakın, ben söyledim, değerli arkadaşlar, bunlar OECD'nin tanımlamasına göre bir sağlık sisteminde para nasıl kullanılıyor, ne oluyor, sonuçları ne oluyorun sizlere değerlendirilmesidir.

İlaç konusundaki politikalarımızı biliyorsunuz. Bakın, ne olmuş? İlaç ve tedavi masraflarını kendisi karşılayanların oranı Türkiye'de yüzde 32'den yüzde 11'e inmiş ya da cepten yapılan sağlık harcaması toplam sağlık harcaması içinde azalmış. Hani bazen deniyor ya: "Katki payı alıyorsunuz, şunu ediyorsunuz, bunu ediyorsunuz." Sonuçta, 2008 rakamları, TÜİK henüz 2011 rakamlarını tespit edemedi. Dolayısıyla, bu 17,4'ün biz 15'lerde olduğunu da tahmin ediyoruz Sağlık Bakanlığı olarak. Yani cepten yapılan sağlık harcamalarının toplam sağlık harcaması içindeki oranı biraz daha da düştü.

Türk sağlık sistemi eşitlik ve mali koruma bakımlarından oldukça iyi işlemektedir.

Dikkat ederseniz, "reklam" dediğiniz hususu biz kendimiz anlatmıyoruz, dünya ne anlatıyor, uluslararası örgütler ne söylüyor, sizlere bunları aktarıyoruz. Çok objektif bir değerlendirme olduğu kanaatindeyim.

Evet, kalite hususunda nedir? Bakınız, biraz önce söyledik, Türkiye'de insanlar yılda 3 defa muayene edilirken 8 defa muayene imkânı buluyorlar, doktorla karşılaşma imkânı buluyorlar ve bununla birlikte ortalama muayene süreleri de 4,5 dakikadan 9,5 dakikaya çıktı, bunun daha da artırılması lazım ama 2 misline çıkardık. Peki, nasıl oluyor hem daha çok insan muayene ediliyor hem o insanlara daha fazla zaman ayrılıyor? Bunu biraz sonra ifade edeceğim.

Hasta hakları birimleri, hekim seçme özgürlüğü vatandaşlara... Sağlık yatırımları açısından, toplam sağlık yatırımlarının toplam kapalı alanı 93'le 2002 arasında 1,5 milyon metrekare yeni hastane ya da sağlık binası yapılmışken son on yılda 7 milyon metrekare sağlık binası yaptık. Tabii, bunlar çok daha kaliteli binalar, biliyorsunuz, hastaneler açısından olsun, birinci basamak sağlık hizmetleri açısından olsun.

Tıbbi teknoloji kullanımında da açığı büyük ölçüde kapatmış durumdayız. Bu da kaliteyi artıran bir husustur. Tomografide, MR'da ve bunlar aslında Türkiye, bugün, diğer ülkelerle kıyaslandığında en diplerden ortalara gelmiş durumda yani, çok diplerdeydik, bu grafiğin en sonundaydık biz, şimdi ortalara gelmiş durumdayız MR'da, tomografide. Yine ultrason kullanımı, diyaliz kullanımı gibi hususlarda çok ciddi artışlar oldu.

"İlaç takip sistemi" dediğimiz bir sistemle bugün Türkiye'de piyasaya arz edilen her kutu ilaç, değerli milletvekilleri, bir parmak iziyle takip ediliyor. Biz, ilacın nerede olduğunu biliyoruz, barkot olarak değil, karekod olarak. Yani 1,5 milyarın üstünde kutu, 1 milyar 700 milyon kutu ilacın herhangi bir anda nerede bulunduğunu bilebiliyoruz. Bu çok özgün bir sistem ve bugün, Fransa, Amerika Birleşik Devletleri başta olmak üzere bu sistemi Türkiye'den bir şekilde almakla ilgili çalışmalar var.

Aile hekimliğinin memnuniyeti nasıl artırdığı var. Biraz önce, memnuniyetten yine bahsetmiştim. Bunlar kaliteyle alakalı hususlar. Halkın kamu hizmetlerine güvenini artırdığı yine Dünya Sağlık Örgütü'nün raporlarında açıkça var.

Verimlilik: Bugün bütün eğitim görevlileri dâhil uzman hekimler Sağlık Bakanlığının hastanelerinde tam zamanlı çalışmaktadır. Yani hekimlerin ayrıca bir muayenehanesi ya da özel yerde çalışma durumu olmadığı için 33 bin uzmana vatandaşlarımızın hepsi rahatça ulaşabilmektedir ve yeni performans sistemi bu hususta hekimlerin reformlarla iş birliği yapmasını da sağlamıştır. Bu da yine OECD'nin 2010 raporunda kaydedilmektedir.

Performans sisteminin verimliliği artırdığı kayıtlara geçmiştir. Şimdi, yöneticilerin performansını da ölçüyoruz. Birçok parametreyi kullanarak hastane yöneticilerinin alacağı ek ödemeler ya da hastane yöneticilerinin işlerine devam edip etmeyeceklerini, özellikle hastane birlikleriyle bu şekilde ölçüyoruz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 11

Hekim verimliliği bu süre içerisinde çok ciddi ölçüde artmıştır. Muayene edilen kişi sayısı... Bu grafikler son derece önemli değerli milletvekilleri, burada hekim sayısındaki artış –sağ tarafa bakarsanız- muayene odası sayısındaki artış, muayene sayısındaki artış. Hekim sayısının artışına kıyasla muayene odası, dolayısıyla, muayene sayısı ciddi ölçüde artmıştır. Eskiden doktorlar hasta muayene edecek oda bulamıyorlardı. 10 doktorun olduğu bir yerde bir odada ya da iki odada muayene yapılabiliyordu. Dolayısıyla, hekim başına ortalama günlük hasta sayısı düşmüştür muayene etme sayısı çok arttığı hâlde. Bu, verimliliği gösteriyor. Aynı husus hem aile hekimliğinde var hem de hastanelerimizde var. Hastanelerde de hekim başına ortalama günlük hasta sayısı 60'dan 30'a inmiştir, 31'e inmiştir. Ortalama sayılar, tabii, bazı yerlerde daha fazla muayene edilen durumlar olabiliyor. Bu da hekim verimliliğini, ortam verimliliğini bize gösteriyor.

Kamu ilaç harcamalarında ilaç kutu sayısındaki artış 93'le 2002 arasında sadece yüzde 3'ken bizim dönemimizde yüzde 150'dir. Vatandaşımız ilaca artık ulaşmaktadır. Akılcı ilaç kullanımıyla gereksiz ilaç kullanımını da önlemeye çalışıyoruz ama aynı zamanda kamu ilaç harcamasındaki artış oranı sadece yüzde 11 olmuştur, bir önceki dönemde bu yüzde 261'di. Yani kullanılan kutu sayısı artmadığı hâlde harcanan para inanılmaz artmıştı, bugünün alım gücüyle, çok yanlış bir ilaç fiyatlama politikası vardı çünkü sürekli ilacın üstüne gelirdi ve geriye asla dönmezdi, bugünse referans fiyatlar uyguluyoruz ve dolayısıyla hem vatandaşımız ilaca ulaşıyor hem ilaca harcadığımız para görece olarak geçmişle kıyaslanamayacak kadar az. Bu da verimliliğin önemli bir unsurudur.

Yine yüksek teknolojinin kullanımında fiyatlarda ciddi ölçüde -bize maliyet fiyatlarında, kamuya maliyet fiyatlarında- düşmeler olmuştur 2002'ye kıyasla reel fiyatlar anlamında. Bakın, MR'da yüzde 67, tomografide yüzde 70 düşüşler var.

Yatırım olarak da -biraz önce yatırım miktarlarını söylemiştim- harcanan paralara bakıyoruz. Değerli milletvekilleri, 93-2002 arasında bugünün alım gücüyle, 2012 fiyatlarıyla 5 milyar harcanarak 1,5 milyon metrekare kapalı alan yapılmıştı, Dönüşüm Programı boyunca 8,5 milyar lira harcanarak 7 milyon metrekare kapalı alan yaptık. Böylece, 3 kat bir verim artışı sağlamış durumdayız yatırımlar açısından. Bunları dikkatlerinize takdim ediyorum.

Bunların detaylarına girmeyeyim. Doğumda beklenen yaşam süresi, sağlık harcaması, bunları da kıyasladığımız zaman harcanan paraya kıyasla müthiş bir verimliliğin olduğunu, çok ileri bir verimliliğin olduğunu göreceksiniz. Bu grafiklerde bunlar görünüyor. Mesela, OECD ülkelerinin 16 yılda ulaştığına biz 7 yılda ulaştık, harcadığımız para da onlardan daha az. Bebek ölüm hızında da aynı şekilde, onların 31 yılda ulaştığına biz 9 yılda ulaştık, harcadığımız para yine onların harcadığından çok daha az.

Burada da enteresan bir grafik var, buna da dikkatlerinizi çekmek isterim: Sağlık hizmetlerinden memnuniyetle kişi başı toplam sağlık harcaması arasındaki ilişkiyi gösteriyor bu grafik, yine satın alma gücü paritesi açısından dolarla 2010 yılı içerisinde. Bakınız, Türkiye'de 958 dolar harcanırken -satın alma gücüne göre- memnuniyet yüzde 76'dır ve bu harcanan para grafiğinde Türkiye en alttayken memnuniyette en yukarılarda yer almaktadır. Bu da verimliliğin çok belirgin bir tezahürüdür. Mesela, hasta memnuniyetinin Türkiye'yle aynı olduğu ülkelere bakıyoruz Avrupa'da, harcanan paralar Türkiye'de harcanan paranın 4 katıdır. Öbür taraftan, kişi başı sağlık harcamasının benzer olduğu ülkelere bakıyoruz, Türkiye'deki memnuniyet diğer ülkelerin 3 katıdır. Hani, arkadaşlarım biraz önce, bağışlasın beni değerli milletvekilleri, "İcraattan bahsedin." diyorlardı, zannediyorum bunlar icraat.

Bu grafikte de hasta memnuniyeti ve kişi başı sağlık harcamaları arasındaki ilişkiyi görüyorsunuz değerli milletvekilleri. Türkiye, hasta memnuniyetinde en yükseklerdeyken kişi başı harcamalarda en düşük bir yerde yer almaktadır. Yani en başarılı yeri tespit edecekseniz burada sol üst köşeye bakmanız lazım, Türkiye'yi burada görüyorsunuz. Bunlar da yine uluslararası raporlarda dile getirildi.

Başkanım, sonuna geliyorum.

Peki, finansal sürdürülebilirlik var mı? Bu çok konuşuluyor çünkü. "İyi yaptınız, güzel yaptınız, on sene içinde herkes yapardı." diyenler var sanki daha önce Türkiye'nin on seneleri olmamış gibi ama bunun yanı sıra "Bu sürdürülemez." diyenler de var. Bize göre, finansal sürdürülebilirlik de programın temel çıktılarından biridir ve Komisyonumuz açısından da bunun çok önemli olduğunu biliyorum. Neden var? Çünkü sağlık hizmet açığı büyük ölçüde karşılandı. Tıbbi teknoloji açığını kapattık bu süre içinde, tıbbi teknolojiyi ucuza mal ediyoruz. Personel verimliliğimizi artırdık ve hizmet alımı yoluyla da verimlilik artışı sağladık. Koruyucu sağlık hizmetlerini güçlendirdik –biraz önce takdim ettim- sağlıklı yaşamı teşvik ediyoruz. Bu konu, bu son konu önemli. Burada başarılı olmazsak önümüzdeki on yıllarda Türkiye'nin sağlık harcamaları artar. Şişmanlık devam ederse toplumda, hareketsizlik devam ederse, sigara içme oranları yüksek kalırsa bunlara bağlı çok ciddi hastalıklar var, onun için, bunlarla ciddi mücadele etmek durumundayız.

Koruyucu sağlık hizmetleri için ayırdığımız bütçe reel anlamda –nominal değil- dönüşümün başlangıcına göre tam 3 kat artmış durumdadır değerli milletvekilleri, 3 kat artmış durumdadır. Bu grafikte bunu görüyorsunuz. Yani finansal sürdürülebilirliği sağlayacak durumdayız, zaten artırdık çünkü bundan sonra artırma ihtiyacı çok fazla yok.

İlaç fiyatları kontrol altındadır. Global bütçe uygulanmaktadır. Yeni yatırımlarda kamu-özel ortaklığı modeli kullanmaya başladık. Tabii, bunların hepsinin üstünde, ülkenin ekonomik büyümesi de devam etmektedir.

Peki, harcamaların aşırı arttığı iddiaları doğru mu? Öyle çelişkili ifadeler oluyor ki, bazen deniyor ki: "Bir dakika, Türkiye OECD ülkeleri içinde sağlığa en az para ayıran ülke." Doğru çünkü çok verimliyiz. Biraz sonra deniyor ki: "Bu

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 12

sağlığa ne kadar çok para harcıyorsunuz siz.” Bunlarla çok sık karşılaşıyoruz biz. Bazen aynı toplantılarda karşılaşıyoruz, toplantının başında bunu söyleyen sonunda bunu da söyleyebiliyor çünkü tenkit etmek gerekiyor ya bir şey söylemek gerekiyor. Oysa Türkiye’de harcamaların fazla arttığı da yok.

Bakınız, değerli milletvekilleri, kamu sağlık harcamalarının gayrisafi yurt içi hasıla içindeki oranlarını gösteriyor bu grafikler, kamu ne kadar para harcıyor sağlığa. Türkiye 2002’de yüzde 3,8 harcıyormuş bugün de 4,4 harcıyor çünkü Türkiye büyüdü, büyümeseydik bunları yapamazdık, çok açık söylüyorum. Yani bu Sağlık Bakanının ya da Bakanlığının kendi başına başardığı bir iş değildir, bu, AK PARTİ hükümetlerinin bir başarısıdır. Türkiye 3 kat büyüyünce biz de sağlığa 3 kat para ayırabiliyoruz, büyümek nereden ayıracaktık? Kıyasladığımız zaman hâlâ DSÖ Avrupa bölgesinin, OECD ülkelerinin... Amerika’yı hiç söylemiyorum zaten, Amerika bir felakettir, bu harcanan kadar da vatandaşlar harcıyor çünkü Amerika’da. Türkiye’de gayrisafi yurt içi hasıla içinde kamu sağlık harcamalarının yüzde 4,5’lar içinde olduğunu ve dolayısıyla, sürdürülebilir bir harcama çizgisi içinde olduğumuzu rahatça söyleyebiliyoruz.

Bu grafikte de faiz dışı genel kamu harcamalarıyla kamu sağlık harcamalarının artış eğilimlerini size gösteriyoruz değerli milletvekilleri, bu da çok önemli bir grafik. Ekonomik değerlendirme, parasal değerlendirme, dolayısıyla, Bütçe Plan Komisyonu açısından. 2003’le 2013 arasında kamu sağlık harcamaları, burada görülen hızla arttı, lacivert renkli çizgiyle, bu şekilde bir artış var. Genel kamu harcamaları ise –faiz dışı yalnız, onlar da çünkü faizin oranı her yıl bütçede azaldığı için faizi dışarıda tutarak bu hesaplamayı yapmak doğru- kırmızı çizgide görüldüğü gibi arttı. Dolayısıyla, başlangıçta, biraz önce söylediğim, hizmet açığını kapatmak için kamu sağlık harcamaları genel kamu harcamalarının biraz üstünde seyretti ama bu 2010 yılından itibaren paralel seviyeye geldi, şimdi de onun biraz altında paralel bir seviyede devam ediyor ve bu şekilde de giderek sürdürülebilir bir sistemin kurulduğuna biz inanıyoruz. Kamu sağlık harcamalarının faiz dışı kamu harcamaları içindeki payının düştüğünü bu grafikten de görüyoruz. Artmıyor, yani bir artış gösterdi, açığı kapattık, kapatmamız gerekiyordu.

Burada da sağlık sistemini değerlendiren şu üç göstergeyi 93-2002-2011 olarak kıyaslıyoruz. 93’te 69’ken doğumda beklenen yaşam süresi 2002’ye kadar on yılda sadece 2,5 kişi/yıl artmıştı, şimdi ise bu artışın daha fazla olduğunu görüyoruz. Bebek ölüm hızında da benzeri değişimin çok daha hızlı gerçekleştiğini bu son dönemde, anne ölüm oranında da çok daha hızlı gerçekleştiğini görüyorsunuz. Bunlar, biraz önce de ifade ettim, verimlilik, erişim ve kalitenin birlikte bize oluşturduğu göstergelerdir.

Bulaşıcı hastalıklarda da artık mesela Türkiye’de kızamığı ve sıtmayı elimine etmiş durumdayız ki, bunlar henüz Batılı ülkelerde bile şu anda kızamıkta büyük sıkıntılar var.

Yeni işlerimiz var. Kamu hastane birliklerini kurduk. Burada yeni bir model var, çok daha verimli bir model olacağına inanıyoruz. Burada yöneticiler için sözleşme ve performans ölçütleri getirdik, çalışanların mevcut haklarını koruduk ve kâr amacı gütmeyen bu kamu sağlık kuruluşlarının ölçeğini de büyüttük. Böylece daha verimli çalışacaklarına inanıyoruz. Yeni şehir hastaneleri kuruyoruz, biliyorsunuz. Kamu-özel ortaklığıyla 19 bin yatağın ihale sürecini tamamladık. Teklif süreci devam eden, YPK’da olanlarla birlikte bunları 45 bin yatağa önümüzdeki üç yıl içinde inşallah ulaştıracacağız. Böylece kalite çok daha artmış olacak.

Bir taraftan tıbbi ürün ve hizmetlerin üretimini teşvik ediyoruz yeni teşvik sistemlerimizle, öte taraftan, Ekonomi Bakanlığıyla gerek sağlık turizmi açısından gerekse üretimler açısından serbest sağlık bölgeleri kurmak üzere bir yıl önce yaptığımız kanunun altyapısını hazırlıyoruz. Sağlık turizmini bir taraftan güçlendiriyoruz. Dün bir toplantı yaptık yılda aşağı yukarı 200 bin kişi Türkiye’de, yurt dışından gelen kişiler bugün artık tedavi oluyor.

İnsan gücü sayımızı artırıyoruz, artırmak gerekiyor. Klinik kaliteyi iyileştirmek üzere çalışmalar yapıyoruz. Özellikle, 2013’te üç hastalık üzerine, üç ana konu üzerine odaklandık. Şeker hastalığı, diz protezleri, gebelik, doğum için klinik kalite ölçümlerine başlayarak bunları yaygınlaştıracız.

Biz, Türkiye’nin bugün sağlıkta örnek bir ülke olduğunu biliyoruz. Bunu sürdürebilmek için de bu on yılda olduğu gibi bundan sonraki on yıllarda da Türkiye’nin başarılı hizmetler yapacağına da inanıyoruz.

Ödenekler açısından kısa bir karşılaştırma tablosu yaptık. Yüzde 16,7’lik bir artış var Sağlık Bakanlığı ödeneklerinde. Burada, merkezî bütçede 16 milyar 894 milyar lira, kurumlarımızla beraber, bağlı kuruluşlarla beraber bir para takdir edecek bize Meclisimiz, biz de inşallah bunu geçmişte olduğu gibi verimli biçimde, hayırlı biçimde kullanmaya çalışacağız.

Şu tabloda da genel bütçeyle döner sermayeden gelen paraları topluyoruz. Burada da yüzde 18,8’lik bir artış var. Bunun için de Hükümetimize şükranlarımızı arz ediyoruz çünkü geçtiğimiz iki yılda, üç yılda biraz bu oranlar düşmüştü global kriz sebebiyle, bu sene bu açıkları kapatmış olmayı ümit ediyoruz.

Sonuç olarak: Türkiye çok az sayıda ülkenin yapabildiğini yapan, kısa bir sürede sağlık ve sağlık sistemi çıktılarını çarpıcı oranda iyileştiren bir ülkedir. Bu hususta Komisyonunuz başta olmak üzere katkı veren Türkiye Büyük Millet Meclisine ve katkı veren herkese huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakana sunuşları için çok teşekkür ediyoruz.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Hocam, bir kısa söz, usul açısından istiyorum.

BAŞKAN – Vereceğim efendim, ilk size vereceğim zaten. Usul, onu söyleyin, ilave süre veririm ben size.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 13

Arkadaşlar teşekkür ediyoruz sizlere de.
Değerli arkadaşlar, görüşmelere başlıyoruz.
İlk söz Sayın Ayaydın'ın.
Buyurun efendim.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Başkanım, ben öncelikle konuşmama başlamadan önce usul açısından bir değerlendirme yapmak istiyorum.

Plan Bütçe Komisyonunda bütçe görüşmelerine başlamadan önce bir bütçe takvimi hazırlandı ve bu bütçe takviminde bakanlıkların bütçesinin ne şekilde görüşüleceğiyle ilgili bir değerlendirmeler yaptık ve bir esaslar belirledik. Şimdi o esasları eğer uygulamış olsaydık bugün biraz evvel Sayın Bakanla üyeler arasındaki bu hoş olmayan o sürtüşme yaşanmayacaktı çünkü Plan Bütçe Komisyonunda görüşmeler bütçe üzerinden yapılıyor. Şimdi, Sayın Bakanımı ben tamamen şey dışı bırakıyorum, sakın üzerine alınmayın, ben genel olarak konuşuyorum bütün bakanlıklarla ilgili. Şimdi burada bütçe sunuşları bütçeyle ilgili. Yani 2013 yılında neler yapacaksınız, o iş için neler lazımdır, hangi kalemlerde neler lazımdır bunlar konuşulacak ama ben bu dönemde görüyorum ki bütçe görüşmelerinde sayın bakanlar on yıllık icraatlarını anlatıyorlar, bütün bakanlıklar aynı şekilde. Yani hiç bütçeyle ilgili görüşmeler yok, tamamen icraatlarla ilgili. Şimdi ben şahsen, Sayın Bakanın biraz evvel yaptığı sunumdan son derece yararlandım, güzel bilgiler vardı ama bunun yeri bütçe sunuş konuşması değildir. Keşke Sağlık Bakanlığı, Plan ve Bütçe Komisyonu üyelerini bir gün toplantıya davet etse ve Bakanlığın çalışmaları hakkında bilgi verse son derece yararlı olurdu. Ama burada, biz, sabah saat 10'dan gece sabah saat 2'lere kadar bakanlıkların bütçelerini görüşüyoruz. İnsan haklarına aykırı bir şekilde çalışıyoruz, yemek dahi yiyemiyoruz. Bu kadar yoğun bir çalışma içerisinde bir de, yani bütçe dışındaki bakanlıkların, AKP İktidarının "Uygulamalarımız bu şekilde." demesinin ben yanlış olduğunu düşünüyorum. Plan ve Bütçe Komisyonu önce bir karar aldı, bakanlıkların bütçe sunuşlarını otuz dakikayla sınırlandırdı ama dün 2 saat 45 dakika bakanın sunuşu.

BAŞKAN – İki saat...

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Bugün, 1 saat 05 dakika... Dolayısıyla, bu bizim çalışma şevkimizi kırıyor ve aldığımız kararlara uymuyoruz. Benim Başkanlık Divanından ricam, lütfen bizim almış olduğumuz bu karara uyalım; hem bakanlıklar uysun hem de biz Komisyon üyeleri uyalım, daha verimli bir çalışma ortaya çıksın.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, önce şunu ifade edeyim: Sürenin uzunluğu konusunda haklısınız, yani o konuda sizin...

RECAİ BERBER (Manisa) – Üyelerin konuşma süreleri...

BAŞKAN – Müsaade eder misiniz lütfen Sayın Berber.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Peki, o zaman...

BAŞKAN – Müsaade eder misiniz arkadaşlar ya, lütfen ya.

Evet, böyle bir karar aldık. Bundan sonraki uygulamamızda çok daha katı bir tutum izleyebiliriz ama bu katı tutumu hükûmete karşı izlediğim takdirde, Komisyon üyelerime de bunu uygulayım, onu söyleyeyim.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Herkese eşit olsun, herkese...

BAŞKAN – Yani bir arkadaşımıza, Komisyon üyesi arkadaşımıza 20 dakika süre vermem, 15 dakika süre vermem. Yani, bu konuda ben müsamaha gösteriyorum, dolayısıyla bakanlarımızın sunuşlarında da bu müsamahayı gösteriyoruz. Tabii takdir tamamıyla size ait

İkinci husus da şu: Değerli arkadaşlar, bütçe ve kesin hesap... Evet, bir bakanlığın, biz, kesin hesabını da neticede burada oyluyoruz ve o bakanlığın yapmış olduğu harcamaların değerlendirilmesinin de burada yapılması gerekir. Ben sadece, "İşte efendim, bütçede, işte şu kalem için şu kadar ödenek ayrılmıştır; şu kalem için bu kadar ödenek ayrılmıştır."ın ötesinde yapılan harcamalarla "Ne idin, nereye geldin?" bunların da ortaya konulması gerekir. Bunların da...

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – 10 yıllık mı?

BAŞKAN – Hayır, 10 yıllık olmaya... Haklısınız ama kesin hesabın son bir...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bütçe kanunu kaç yıllık Sayın Başkan?

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Başkan, zaten 10 yıllık...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, şimdi...

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Bütçe bu, Bütçe kanununun hesabı bir yıllıktır ya.

BAŞKAN – Şimdi... Ben de memnun oldum. Açıkçası bu sunuş...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yani, 10 yıl öncesinin bir Türkiye'si yok. Strateji bunun üzerine kuruldu şimdi.

BAŞKAN – ...sunuşlarından dolayı ben de memnun oldum. Elbette, yani Dünya Sağlık Örgütü olsun, diğer uluslararası kuruluşlarda gerçekten Türkiye'nin kredibilitesinde, bu alandaki başarılarında bir artış varsa, bir case study olarak Türkiye çalışılmışsa, bu çok önemlidir diye düşünüyorum; bu tür bilgileri bizimle paylaşmasının da doğal olduğunu düşünüyorum ama süre konusunda, evet, yani daha katı kuralları uygulayabiliriz ama bunu yaptığım takdirde Komisyon üyelerine de aynı muameleyi yaparım, onu çok açık ve net olarak söyleyeyim.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Komisyon üyelerine de bu toleransı gösterseniz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 14

RECAİ BERBER (Manisa) – Sayın Ayaydın'ın teklifine ben de katılıyorum. Sayın Bakanlığımız, gerçekten bu sağlıkta dönüşümle ilgili bizim daha öğrenmek istediğimiz detaylar da vardır. Bununla ilgili Komisyonumuza daha sonra ayrıntılı bilgi...

BAŞKAN – Aslında, bunu yapalım, böyle bir program yapalım, bunu uygulayalım.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – O zaman da isteyen gelir. Yani, o bilgiyi almak isteyen gelir o zaman.

BAŞKAN – Evet, memnuniyetle.

Böyle bir program bütçe sonrası gerçekleştirilebilir.

Çok teşekkür ediyorum.

Evet, buyurun Sayın Ayaydın.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri, Sayın Bakanım, kamu kurum ve kuruluşlarımızın değerli temsilcileri, değerli basın mensupları; ben de Sağlık Bakanlığımızın 2013 yılı bütçesi üzerinde kişisel görüşlerimi sizlerle paylaşmak üzere söz aldım. Bu vesileyle hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

10 yıllık AKP iktidarı döneminde yönetimi, yarattığı algı ve sonuçları itibarıyla belki de en ilginç olan sağlık olarak karşımıza çıkmaktadır. Sağlık politikası...

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – On yıllık başladı.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Efendim?

BAŞKAN – Sayın Üstün, lütfen ya.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Sayın Başkan, ama on yıldan başladı.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Peki, ben Sayın Bakanın konuşmalarını değerlendiriyorum.

BAŞKAN – Sayın Üstün, lütfen...

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Bakan on yıllık verdiğine göre ben on yıllık konuşacağım

BAŞKAN – Sayın Ayaydın, buyurun lütfen siz.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Bakan bir yıllık verse bir yıllık konuşacağım. Müsaade et de ben konuşmamı kendim hazırlayayım

BAŞKAN – Sayın Ayaydın...

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Kusura bakmayın, özür dilerim. Konuşmamı hazırlarken size danışıp neler konuşacağımı bilmiyordum.

BAŞKAN – Lütfen...

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Bir dahaki sefere konuşmamı hazırlarken gelip size danışacağım, acaba neler konuşabilirim diye size soracağım.

BAŞKAN – Sayın Üstün sizi çok seviyor da ondan.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Böyle şey olmaz ki yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Üstün'ün önündeki suyu kaldıralım Sayın Başkan, ne olur ne olmaz.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Ben suyu içiyorum.

BAŞKAN – Bak, şimdi o konuya girme, o konuya girme.

Evet, buyurun Sayın Ayaydın.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Başkanım, yani nasıl konuşayım ben şimdi.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – İnsicamı bozuldu.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Yani, insanlar... Yani oturuyoruz, gece saat bir buçuğa kadar burada bütçeyi görüşüyoruz, saat bir buçukta eve gidiyoruz, saat dört buçuğa kadar oturuyorum, Sağlık Bakanlığı bütçesi için çalışıyoruz.

BAŞKAN – Şimdi, tabii... Müsaade eder misiniz?

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Ondan sonra geliyoruz, burada, gerçekten iyi niyetle katkı sunmaya çalışıyoruz, karşılaştığımız durum bu.

BAŞKAN – Şimdi, Sayın Ayaydın...

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Ben konuşmak istemiyorum, vazgeçiyorum.

BAŞKAN – Yok, yok. Sayın Ayaydın...

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Özür diliyorum Sayın Ayaydın.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Olur mu canım, Allah Allah, öyle şey olmaz. Ben konuşmuyorum.

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar bir şey söyleyeceğim, müsaade eder misiniz?

Şimdi, arkadaşlar, şu normal: Tabii ki biz gece bir buçukta ayrıldık buradan ve bu gece de muhtemelen yine bir buçuk ikiye kadar burada kalacağız. Çok yoğun bir tempo içerisindeyiz, dolayısıyla tabii biraz daha hızlı ilerlemesi, çalışmaların biraz daha...

MUSA ÇAM (İzmir) – Çalışma koşullarına aykırı. İLO sözleşmelerine aykırı buradaki çalışmalar.

BAŞKAN – Evet, doğru söylüyorsunuz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 15

SADIK BADAK (Antalya) – Sayın Başkan, bu şartları esasen biz doğrudan doğruya kendimiz oluşturuyoruz. Müsaade ederseniz hem usulle de alakalı ifade etmiş olayım. Bu sürelelere uymama konusunda sadece sayın bakanlar değil, esasen en fazla süreyi, ekstra süreyi Komisyon üyeleri olarak bizler kullanıyoruz ve doğrudan doğruya hedef yılın bütçesi üzerine değil, hatta bazen o bakanlığın bütçesinin de dışında çok genel değerlendirmeler yapıyoruz ve bu da esasen normaldir. Bir değerlendirme müessesesi burası -Plan ve Bütçe Komisyonu- fakat burada üzerinde mutabık olduğumuz husus dakikalar. Dakikaları hepimiz aşıyoruz, onları aşmazsak gece ikiye kadar da kalmayız kanaatindeyim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, çok teşekkür ediyorum.

Sayın Aslanoğlu, buyurun.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – O zaman, Sayın Badak, böyle bir şey yapalım: Ben buradaki her düşüncemi ifade etmek zorundayım. O zaman Komisyon üyeleri yirmişer dakika, dışarıdan gelen milletvekilleri onar dakika öneriyorum. Bunu yapın, herkes de uysun efendim, herkesi de yirminci dakikada kesin. Ben burada şey değilim, her konuşmamı da dile getirmek zorundayım, katkı vermek istiyorum. On dakikada pıt diye beni kesersen, konuşturamıyorsan beni, ne anlamı var?

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Aslanoğlu.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ne anlamı var?

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Şimdi, samimi olalım.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Evet, samimiyim ben.

BAŞKAN – Sayın Aslanoğlu, çok teşekkür ediyorum.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Beş dakikada söylenemeyen şey, yirmi dakikada da söylenemez.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Söylenir efendim.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Ne söyleyeceksin? Beş dakika yetiyor.

BAŞKAN – Evet, arkadaşlar...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Badak'a söylüyorum. O zaman bir önerim var.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Beş dakika yetiyor bana.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bundan sonraki tüm konuşmaları...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Size yetebilir beş dakika. Tamam, İktidarın ki beş dakika olsun, bize yetmiyor.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bakanlıkları efendim, günlük bire indirelim. Programı değiştirin Sayın

Başkan.

RECAİ BERBER (Manisa) – Beş dakika yetecek...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Berber, bir dakika...

Sayın Başkan, bundan sonraki tüm bakanlıkları -bugün dâhil- her gün bir tane yapalım, her gün bir bakanlık yapalım Sayın Başkan.

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar, biz gayet olumlu ve iyi ve uyumlu bir şekilde çalışmalarımızı yürütüyoruz. Hiçbir şikâyetimiz yok birbirimizden, dolayısıyla birbirimizi de seviyoruz. Görüşmelerimize hep birlikte yine devam edeceğiz.

Sayın Günal, size söz vereceğim, sonra Ayaydın'a yine söz vereceğim. Konuşacak Sayın Ayaydın.

Buyurun Sayın Günal.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokratlar, kıymetli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanım, görüyorsunuz ki öncelikle bizim sağlığını koruyamıyorsunuz. Siz bir sürü şey anlattınız ama arkadaşların söylediğinin hem ruh sağlığı hem bedensel sağlığımız açısından... Ben size önce soruyorum Sağlık Bakanımız olarak: Bir insanın maksimum günde kaç saat çalışması gerekir? Hele bu arka arkaya oluyorsa, hele bir ay boyunca oluyorsa... Sabah dört buçuk-beşte yatan kişinin, saat onda geldiği zaman size nasıl gülcüklerle bakmasını bekliyorsunuz, nasıl eleştirmeden durmasını bekliyorsunuz?

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Mehmet, sen dün yoktun.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Yoktum da neredeydim? Orayı karıştırma şimdi, orası siyasi... Şöyle, işte, yani şehit cenazesi var diye gittik, Allah rahmet eylesin. Arkadaşlardan birileri katılamayacak diye bugüne kaldı. Ben de döndüm; öğleden sonra da gensoru var, konuşmam var.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Seni bir daha gönderelim Mehmet.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Onun için şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyorum.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Amin.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Onun için dün gününbirlik gidip geldik arkadaşlarımızla.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 16

Şimdi, öncelikle, milletvekillerinin de insan olarak sağlığını korumakla görevlisiniz, bize de biraz gözünüzü çevirin. Hep böyle "eleştiriyorlar" diye kızarak bakmayın. En fazla... Hayır, bir anda bir açılım yapın diye bir pas attık, ona bile hemen bir vurdunuz, tribünden dışarı çıktı. Biz, siz şöyle yarım vole yapın diye pas atmıştık.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Geri pastı seninki.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Şimdi, arkadaşların eleştirisi, zaman eleştirisi de işin içeriğiyle ilgili olduğu için... Şimdi, siz iki saat de konuşursunuz, biz heyecanla dinlersek arkadaşlar bir şey demez ama konuşup konuşup hâlâ bir şey bekliyoruz, bir şey çıkmazsa bu sefer "Bizim zamanımız boşa gidiyor." diyorlar. Özeti bu, fazla tartışmaya gerek yok. Ha, siz kendi açınızdan dolu diyebilirsiniz ama yani diyorlar ki... Bunu, bak, az önce kibarca söylediklerini sonra siz gene bize anlatın ama biz şimdi bütçeyi konuşalım; varsa içinde şu kadar harcadık, şu kadar para istiyoruz, şuraya yetti, buraya yetmedi, şu hastaneleri yapacağız, bunu dönüştüreceğiz, kamu hastane birliğine şu lazım, hudut sahillere bu lazım, işte ilaç, eczacılıkta bunlar lazım, SGK'da şu kadarını yaptık. Yeni bir şey yapacağız diye bekliyorlar, onun için diğerleri daha teknik konular. Yani bizim bu şartlarda zaten sağlıklı durma şansımız yok. Bir taraftan boynumuz, bir taraftan belimiz, bir taraftan havalandırma... Akşama kadar bu kadar kalabalık insan... Öğle teneffüsünden başka çıkma şansımız yok, o da yarım saat. Yemek mi yiyeceğiz, ne yapacağız, şaşıyoruz. Öncelikle size de Sağlık Bakanımız olarak durumumuzu arz ediyoruz. Bize de bir proje geliştirin. Buradaki çalışma koşulları açısından bu kadar uzun çalışmak doğru değil.

İkincisi: Sayın Bakanım, hızlıca baştan söyleyeyim. Çalışanların taleplerini sona bırakıyorum, zaman yetişmiyor, onun için önce baştan söyleyeceğim şimdi. Burada arkadaşlarımız ek ödeme ve döner sermaye ödemelerinden gelir vergisi kesilmesine rağmen emeklilik tazminatı ve emekli maaşlarına yansımaları amacıyla bazı çalışmalar sizden bekliyorlar. Artı bir de, teşkilat kanunundaki değişikliğe rağmen şube müdürü olarak görev yapanların özlük haklarında birtakım değişiklikler, beklentiler var. Şube müdürlüğünde araştırmacı yapmışız, diyelim ki yeniden yapılandırma süresince pat diye maaşlarında farklılıklar olduğunu söylüyorlar. Ne kadar doğrudur? "Yeni bir şeyler yapılıyor mu, bir düzenleme yapılacak mı?" diye. Ödemelere ilişkin talepleri var, ben onlara aracılık etmiş olayım.

Şimdi, sisteme ilişkin... Genel olarak bizim sistemde bir sorununuz var. Siz aslında birtakım şeyleri güzel söylüyorsunuz ama giderek böyle bir hastaneleşme modeli... Yani daha küçük olanlar... Özel sektörde de aynısını teşvik eden bir yapı var. Poliklinikler, sağlık merkezleri kapansın, hastaneciliği teşvik edelim. Kamuda da benzer bir şey var. Ben şimdi merak ediyorum, hakikaten bütün ülkelerde bu iş böyle mi oluyor yoksa biraz daha... Hani hastane yapıyoruz. İşte, vekiller istiyor, insanlar istiyor; ilçemizde hastane var, ilimizde hastane var. Bir: Bu ne kadar ekonomiktir? İki: Bunu bu şekliyle yapmak doğru mudur? Yani, insanlar öbür taraftan... Bunun faturası başka bir şey, bir de hakikaten istenen amaca ulaşıyor mu diye bakmak lazım. Ekonomik faturaya baktığımız zaman biraz daha popülist davrandığımızı düşünüyorum. 10 yılda söylüyorsunuz, 10 yılda neredeyse on misline gelmiş. 4-4,5 milyardan 35-40 milyara yaklaşan bir şey var ki... Bu artık sigortadaki diğer şeylerin tamamını koyduğunuz zaman -özel sektörünkini saymıyoruz- kamudaki harcamalar... Acaba doğru yere mi yatırım yapıyoruz? Bizim burada Bütçe Komisyonu olarak arkadaşların söylediği şey, kesin hesaptan baktığımızda... O parayı aldınız, tamam, sağlık, devletin öncelikle vermesi gereken bir hizmet. Sosyal devlet olarak önce insan, evet; önce insan sağlığı, evet; ona itirazımız yok. Yani yapacağız ama bu yaptıklarımız ne derece etkilidir, sonuç alabiliyor muyuz? Doğru model midir, doğru yöntem mi uyguluyoruz diye bunları tartışmamız lazım çünkü, şimdi geliyor: "Başka şey konuşmayalım." Güzel, açık veriyoruz; açığın en önemli şeyi sosyal güvenlik ve sağlıktan kaynaklanıyorsa o zaman bunu doğru yapıp yapmadığımızı denetlemek bizim görevimiz. Neden? Çünkü dönüyor; yüksek gelirli vatandaşa değil dar gelirli vatandaşa ÖTV, KDV olarak, vergi adaletsizliği olarak, gelir adaletsizliği olarak geri dönüyor. Faturayı şimdi dar gelirli yine ödüyorsa o zaman bunu bir çözüme kavuşturmamız lazım, harcadığımız paranın doğru yere gittiğine bakmamız lazım. Eğer, SGK'yı da işin içine koyarsak 55 milyara yakın bir şey oluyor. Bu senenin rakamlarına bakıp toplamamız lazım. Şimdi, böyle bir harcamada gelirimize bakıyoruz, 300 kusur milyarda kalıyor. Yani, gayrisafi yurtiçi hasılayla oranlıyorsunuz, güzel de, toplam vergi ve vergi dışı gelirlerimize bakacağız. Gayrisafi yurtiçi hasılanın içine ithalattan aldığımız vergileri koyuyoruz, diğer şeyleri koyuyoruz, onu koyuyoruz, bunu koyuyoruz, bayağı büyümüşüz gibi geliyor. Peki, kamu olarak gelirimiz ne, biz ne harcıyoruz diye de bakmamız lazım. Yani özel sektördeki harcama ayrı, özel sektörün geliri ayrı. Kamunun gelirine bakacağız, kamunun geliri içerisinde harcamamız nereye gidiyor, açığımız ne kadar oluyor diye ona bakmamız lazım. Bir de, demin dediğim gibi, burada, hakikaten birtakım tespitler yapıldı ama çözümde hâlâ aşmamız gereken uzun bir yol var. Özellikle bu sistemin yeniden gözden geçirilmesi, harcamalarda ilaç sistemini... Sizin de tespitleriniz vardı ama hâlâ birtakım şeyler devam ediyor.

İkincisi: Bu söylediğim anlamda yani hastane sistemi, âdeta şemsiyeyi tersinden tuttunuz yağmurda korunmak için. Bu hastanenin yapılması her yerde etkili mi? Orada ne kadar hastane potansiyeli var? Ayakta tanı, tedavi kuruluşları, birtakım küçük şeyler... Özel sektörde de aynısını siz... Sağlık Bakanlığı sürekli zorluyor. Etkin çalıştırmak başka bir şey, kurulmuş bulunan polikliniklerden, birtakım tıp merkezlerinden faydalanmak... Küçük yerleşim yerinde, eğer büyük hastane gerekirse onlar aracılığıyla da faydalanabilirsiniz. Bu çerçevede, sözleşmelerde de eğer "İşte, bununla sözleşme yapıyorum, A kurumuyla B kurumuyla yapmıyorum." Niye yapmıyorsunuz? Yani yapın, hasta bulursa, gönderirseniz gitsin. Ha, standart dışı diyorsanız kapatın Sayın Bakan. Eğer onlar, sizin hastanıza hizmet verecek durumda değilse kapatacaksınız. Herkesle sözleşme yapın, gelen kim varsa, şartlarını yerine getiren kim varsa, -A şirketi, B şirketi, A

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 17

hastanesi, B polikliniği- temel hizmetleri verebilecek veya tanımlanmış olan oradaki hizmetleri verebilecek bir şey varsa bunların hepsiyle yapın sözleşmenizi. İsteyen hasta ona gitsin, isteyen hasta... Yani, şununla yapalım, bununla yapmam... Ben söylüyorum, yoksa de desin ki hiçbir şeyimiz yok desin. Şimdi, aldığım eleştirileri ve tepkileri söylüyorum. Şimdi, yani modelde bir şey yapmamız lazım. Ben sizin anlattığınıza, şurada üç olmuş, burada... Ona bakmıyorum ama esas itibarıyla bu işin felsefesinde... Şimdi, kamu hastane birliklerine ilişkin uygulamalarımız var; onu kapatacağız, bunu açacağız, işte onu birleştireceğiz, bunların tayinleriyle ilgili sorun var... Yöntem olarak, burada çıkan aksaklıkları gidererek bir an önce bunları toparlamamız gerekiyor. Şimdi diyorsunuz, büyümenin sonucu diye sağlık harcamalarına geçtiniz. Bakıyorum, yüzde 3,8'le 4,4 arasında ciddi fark var orana koyduğunuz zaman. Yani, sanki çok fazla büyümemiş gibi gidiyor ama oran da artıyor yani oran zaten sabit kalırsa büyümedeki artış orana da mutlak rakam olarak yansıyor. Yani harcamanın artmasına itirazımız yok; 5 de olur, 6 da olabilir, ben orada değilim ama çözümünü bulup nereye harcadığımız gerekli bir şeyse, hakikaten istediğimiz verimliliği alabiliyor muyuz, istediğimiz sonuca ulaştık mı, hedeflediğimiz yerlerde o verimliliği artırdık mı, biz onlara bakıyoruz. Yani birtakım uygulamaların gelişmesi normaldir. Siz buraya koymuşsunuz, hepsinde değil ama bazılarında 93'le mukayese de var. Bakıyorsunuz orada 8 artmış, burada 10 artmış, normaldir. 93'le 83'ü mukayese etsek orada da artış vardır, bundan daha doğal bir şey yok, olduğumuz yerde duracak değiliz ama orada da eksiklerimiz olabilir, burada da yanlışlarımız olabilir. Hepsini, oturacağız, ne varsa daha iyiye götürmek için burada bir mücadele yapıyoruz. Şunu yaptık, şöyle oldu. Yapılmış işte, 93'e koymuşsunuz bakın bazılarını, orada da artış var. Dedim ya, 73'ten 83'e bakın, yine artış vardır. Ha, eksiktir. Doğru. Hâlâ eksiktir, o da doğru. Bizim derdimiz, Plan ve Bütçe Komisyonu olarak bu kaynakların etkin şekilde tahsisini sağlamak, sonra da etkin şekilde kullanıldığını denetlemek. Yoksa, öncelikleri de burada -artık DPT öldü diyorum, Allah rahmet eylesin- Kalkınma Bakanlığıyla oturup sektörel olarak hangi sektöre ne harcayacağımızı, elimizdeki geliri nereye tahsis edeceğimizi zaten Hükümet olarak siz bu çerçevede belirlemek zorundasınız. Biz de eksikler varsa bunlara katkıda bulunmak zorundayız. Dolayısıyla, Bakanlığın da biraz daha böyle, hizmet sunumundan ziyade düzenleyici, denetleyici, rol gösterici yola doğru... Benim söylediğim işin felsefesidir Sayın Bakan. Rakamları sonra gerekirse tekrar sizinle oturur konuşuruz sunum yaptığınız zaman eksikliğini fazlasını ama esas itibarıyla siz bir rakip değilsiniz yani, özel kuruluşlara rakip değilsiniz. Siz hizmet sunarken onların da önünü açıp, tam tersine millî kaynakların etkin kullanımını sağlamak durumundayız. Bakanlık biraz daha düzenleyici, denetleyici bir standart koyma ve bunları denetleme rolünü sürdürmesi gerekiyor. Çok fazla hizmet sunumuna girdiğimiz zaman sanki onlarla rekabet içerisindeymiş gibi geliyor.

Bir de bu performans sistemine ilişkin şeyler var. Bir süre sonra insanlar skor... Yani, televizyonlarda "reyting reyting" dedikleri bir esprimiz vardı biliyorsunuz. Bu sefer puan puan diye gidersek maalesef istenen ölçüde o poliklinik zamanları etkin kullanılamayabiliyor ve değişik şekilde de puan artırmaya yönelik uygulamalara gidiyor. Bir süre sonra riskli işlemlerden kaçınarak bu sefer puana yönelik...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Bitirdim Başkanım.

...bir çalışmaya doğru gidiyoruz. Dolayısıyla bu sistemin de, yine fiyatlarla ilgili sistemin de -kamu-özel ayrımı açısından söylüyorum- bir elden geçirilmesi gerekiyor diye düşünüyorum.

Artı, son bir şey daha söyleyeceğim: Üniversite hastaneleriyle ilgili de ciddi sıkıntılar var. Geçmişten bugüne biliyorsunuz bazılarını döner sermayesiyle ilgili defalarca kaynak aktarıldı, ittir kaktır bir şeyler yapıyoruz. Kamu hastane birliklerini farklı bir şey gibi görmeden, alternatif gibi görmeden -az önce özel sektörle ilgili söylediğim çerçevede- üniversite hastanelerine de köklü bir şekilde çalışma yapılması gerektiğini düşünüyorum. Biz, işin sonucu itibarıyla, bu katı çalışma modellerinden kısıtlatmalı şeyden ziyade düzenleyici, denetleyici ve israf etmeden kaynaklarımızı düzgün kullanacak bir sağlık sistemine doğru geçişi destekliyoruz. İnsanlarımızın sağlıklı bir şekilde yaşaması, önce insan...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET GÜNAL (Antalya) – ...önce sağlık modeli içerisinde yapılmasına her türlü katkıyı vereceğiz, amacımız ama o sistemi de doğru kurmak gerekir diye düşünüyorum.

Hayırlı, uğurlu olmasının diliyor, sağlıklı bir toplum inşa etmeyi umut ediyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Günal.

Sayın Ayaydın, buyurun.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; 10 yıllık AKP İktidarı döneminde yönetimi, yarattığı algı ve sonuçları itibarıyla belki de en ilginç alan sağlık olarak karşımıza çıkmaktadır. Sağlık politikası ve uygulamaları bu dönemde geçmiş uygulamalardan iyice koparak bambaşka bir mecrağa girmiş, atılan bilinçli ve istikrarlı adımlar görünüşte başarılı, özünde ise riskli, maliyetli ve vatandaşa yük getiren bir sistem yaratmıştır.

AKP İktidarının "sağlıkta dönüşüm" olarak adlandırdığı tüm bu karar ve uygulamalarda elbette yararlı hizmetler vardır. "Sağlıkta hiçbir şey yapılmadı." demek haksızlık olur. Beğendiğim uygulamalar var, mesela ilaç fiyatlarındaki düşüşü örnek gösterebilirim. Ancak Hükümetin olumlu icraatları anlatması ne kadar normal ise, muhalefetin de

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 18

yapılmayanları veya yanlış uygulamaları eleştirmesi de o kadar normal sayılmalıdır. İktidarın da bu eleştirileri sabırla dinlemesi gereğini de belirtmek isterim.

Sağlıkta yapılan köklü değişikliklerin önemli bölümü, her geçen gün ülkeyi geri dönüşü zor, bedeli ağırlaşan bir yola sürüklemektedir. Evet, bakanlığın internet sitesinde de yayınlanan sağlık hizmetlerine ilişkin memnuniyet endeksleri parlak görünmekle birlikte, sadece bu tabloyu baz almak yetersiz ve yanlış bir değerlendirme yapmaya yol açacaktır. Ayrıca, -unutmadan söyleyeyim- memnuniyet ölçümüne ilişkin olarak, neden sağlık çalışanlarının fikirlerini de dikkate alıp ön plana çıkarmıyorsunuz? Mesela doktorların, hemşirelerin, sağlık personelinin bu dönüşüme ilişkin düşünceleri nelerdir, memnuniyetleri hangi düzeyde, bilmek gerekir diye düşünüyorum.

Sağlıkta dönüşüm ne getirdi, bir de buna bakalım: Vatandaş istediği her hastaneye gidebiliyor. Evet, güzel ama aynı vatandaş, gittiği hastane için de muayene katılım payı ödüyor, yani vatandaş parasıyla gidiyor. Vatandaş ilacını istediği eczaneden alıyor. Evet, güzel ama aynı vatandaş, ilaç bedelinin yüzdesine ilave olarak bir de reçete başına her bir ilaca ayrıca para ödüyor, yani vatandaş parasıyla alıyor. Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanının açıklamalarından da anlıyoruz ki, bu katkı payları yani vatandaşın yükü önümüzdeki dönem biraz daha arttırılacakmış, dönüşüme devam edilecek yani! Vatandaş istediği doktora muayene olabiliyor. Evet, keşke olsa ama tam gün dayatmalarıyla doktor mu kaldı? Doktorlarda moral motivasyon mu kaldı? İnsanlar istediği doktora gidemiyor çünkü onu bulamıyor; bulsa da doktor kendinde muayene edecek, tedavi edecek o yetkiyi bulamıyor. Vatandaş üniversite hastanelerinden faydalaniyor. Evet, güzel ama aynı üniversite hastaneleri iflasın eşiğinde, birçoğu ise eşiği aşmış, iflasta. Hangi uygulamalar onları bu hâle getirdi, kim bilir. Bu tespitler benim görebildiklerim, benim söylediklerim. Bakalım OECD ne diyor Türkiye’de sağlık dönüşümüne.

OECD 2012 sağlık verilerine göre, sağlık göstergelerinde OECD’nin en başarısız ülkesi Türkiye. Şöyle ki: Türkiye’de sağlık harcamalarının gayrisafi millî hasılaya oranı yüzde 6,1 iken, OECD ortalaması yüzde 9,5’tur, yani sonuncuyuz. Kişi başı sağlık harcamasında da ne yazık ki OECD’nin sonuncusuyuz. OECD ülkelerinin sağlık harcaması ortalaması 3.268 dolar olarak ölçülürken, ülkemizde kişi başına sağlık harcaması 913 dolar. Eğitim kalitesi gözetilmenden açılan tıp fakültelerine karşın ülkemizde her 1000 kişilik nüfusa düşen doktor sayısı 1,7 iken, 3,4 olan OECD ortalamasının hâlen yarı seviyesine bile ulaşmış değiliz. Ülkemizde her 1.000 kişilik nüfusa düşen hemşire sayısı 2010 için 1,6 iken, OECD ortalaması 7,9’dur. Türkiye’de her 100 doktora 95 hemşire düşerken, bu, AB ülkelerinde 246’dır. Bu konuda asıl çarpıcı olan, 2003’te 1,7 olan hemşire oranı 2010’da 1,6’ya düşmüştür. Bebek ölümlerini engellemede de hâlâ istenen düzeyde değiliz. Ne yazık ki yüzde 13,6 olan bebek ölüm hızı hâlâ yüzde 4,3 olan OECD ortalamasının iki katından fazladır.

Tüm bu veri ve tespitler gösteriyor ki, sağlıkta dönüşümün olduğu kesin ama bu dönüş hangi yönü işaret ediyor, o tartışmalıdır. Sanırım tüm bu tablo ve makro fotoğraf sonrasında bir daha gözlerden geçirilir bu kararlar. Sağlıkta böyle hazin bir durumda olan ülkede sağlığın yöneticilerinden ne beklenir? Konunun tüm paydaşları ile bir araya gelerek, kapsamlı ve uzun vadeli bir strateji geliştirmek ve tarafların aktif desteğiyle hayata geçirmek, değil mi? Çok normal geliyor kulağa bu tespit ki -öyle ama- Türkiye’de bırakın iş birliği ve dikkate almayı Bakanlık sağlık çalışanlarını, paydaşları bizzat tasfiye ediyor. Bu durumun en somut, en açık örneği artık bir inatlaşmaya, dayatmaya dönen “tam gün” meselesidir.

AKP Hükümeti, doktorları itibarsızlaştırmaya ve halkın önüne atmaya, popülizm uğruna akademisyenleri harcamaya yönelik “tam gün” uygulamasını ilk olarak 5947 sayılı Kanun’la 2010 yılında yasalaştırmıştır. Bu yasayla hayata geçirilmek istenen, hükümetin “tam gün” uygulaması sonucunda öğretim elemanlarının devamlı statüde görev yapmaya zorlanması ile nitelikli akademik personel serbest çalışmaya mahkûm edilmek suretiyle üniversiteden örtülü olarak kovulmak istenmiştir. Düzenleme ile üniversitede tam gün çalışmayı yeğleyecek olan akademik personelin başkaca herhangi bir faaliyette bulunması yasaklanmıştır. Böylece, nitelikli akademik personelin bilimsel bilgi ve yeteneğini yaygın biçimde kamunun hizmetine ve yararlanmasına sunması engellenmek istenmiştir. Serbest çalışan hekimler ise bilimsel bilgi ve yeteneklerini kamu yararına sunabilecekleri sağlık kuruluşlarından uzaklaştırılmıştır. Nitekim, Anayasa Mahkemesi de tüm bu hukuki gerekçeler çerçevesinde “tam gün” uygulamasını getiren kanun hükümlerini iptal etmiştir. Bakanlığın, Anayasa Mahkemesi kararını arkadan dolanma girişimi ise yine yargıdan dönmüş, Danıştay, Bakanlığa Anayasa Mahkemesi kararının ne anlama geldiğini anlatmaya çalışmıştır. Tüm bu Anayasa Mahkemesi ve Danıştay kararlarına rağmen, AKP Hükümeti, hukuku hiçe sayarak, 9 yıllık dönemde alıştığımız emrivakilerine birini daha ekleyerek tam gün uygulamasını da bu kez bir kanun hükmünde kararname ile çıkarmıştır hem de 650 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname’nin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname ile. Ne kadar da ilgili düzenlemeler, değil mi?

Evet, tam gün inatlaşması 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında çıkarılan 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile tekrar uygulamaya konulmuştur.

Üstelik Bakanlık bu kez daha da ileri giderek öğretim üyelerinin hasta bakmasını, reçete yazmasını dahi yasaklamıştır. Yılların birikimi ve tecrübesine sahip öğretim üyeleri cezalandırılarak âdeta hastanelerde işlevsiz bir konuma getirilmiştir.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 19

Ancak, yapılan bu dayatma ve oldubitti yine Anayasa Mahkemesine çarpmış, Mahkeme temmuz ayında verdiği kararla, Yetki Kanunu'nun bu konuyla ilgisi olmadığı için iptal etmiştir. Böylece tam gün dayatmasıyla mağdur olan doktorlar ve hastalar için yeniden bir umut ışığı yanmıştır.

Hemen belirtmeliyim ki başta Cumhuriyet Halk Partisi olarak bizler, sivil toplum kuruluşları asla tam gün çalışmaya karşı değildir. Sizin getirdiğiniz yanlış temelli, yanlış esaslar içeren tam güne karşıtlık vardır. Öyle popülist söylemlerle kimse kandırılmamalıdır. Gelin, hep birlikte tam gün uygulamasını hayata geçirelim, hazır Anayasa Mahkemesi iptalin yürürlüğe girmesi için altı ay da süre vermişken. Ha, planınız yeni bir yetki alıp yine bir kanun hükmünde kararname çıkarmaksa buna da artık şaşırmayız doğrusu. Çünkü dayatmalarınız yanlış olduğu kadar yaygın da olmaya başladı.

Hep söylüyorum, sağlık alanında tüm bu yapılanlar bazı görüşlerin aksine bilinçli ve sistemli bir planın unsurlarıdır. Bu planın 3 aşaması vardır :

Birinci aşama, kamu sağlık hizmetlerinin standartlarını düşürmek, mevcut sistemi çökertmek.

İkinci aşama, kamunun kötü olduğunu söylemek ve kamudan şikâyet etmektir.

Ve nihayet üçüncü aşama, kötü olan kamunun yerini özel sektöre bırakmak yani sağlığın tamamen özelleşmesi. Nitekim her bir muayene için alınmaya başlanan katılım payları, ilaçlar için vatandaşın istenen ilave ücretler yavaş yavaş sistemin tamamını özelleştirmeye hazırlık, alıştırma adımlarıdır. Hedef ise bellidir; sağlığa bir emtia gözüyle bakmak ve bunun tamamını özelleştirmektir. "Sosyal devlet" mi dediniz? O, Anayasa'da yazmaya devam eder durur işte.

Sözlerime son vermeden önce, son dönemlerde sağlık çalışanlarına yönelik olarak gittikçe artan şiddete dikkat çekmek istiyorum. Çağdaş bir ülkede olması gerekenden çok daha fazla sayıda hasta muayene etmek zorunda olan, yetersiz fiziki koşullar altında çalışan, kendilerini pek seven, kollayan bir bakanlıkları bulunan, başta doktorlar olmak üzere, sağlık çalışanları tüm bu unsurlarla mücadele edip özveri ile görevlerini yerine getirmeye çalışırken bir de bazı kendini bilmezlerin saldırısına uğramaktadırlar. Burada, saldırganlardan daha çok, bu saldırıları neredeyse sıradanlaştıran zihniyet ve uygulamalara dikkat çekmelidir.

Bu çerçevede, sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti kınıyor, Sayın Bakanın duruma son vermek üzere gerekli tüm önlemleri almasını, adımlar atmasını ve işe de hasta ile doktorun arasını açan, sağlık çalışanlarını itibarsızlaştıran politikalara son vermekle başlamasını diliyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle Sağlık Bakanlığımızın 2013 yılı bütçesinin hayırlı ve uğurlu olmasını diliyor, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Ayaydın.

Sayın Kurt, buyurun.

ADİL KURT (Hakkâri) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, Komisyonumuzun saygıdeğer üyeleri, saygıdeğer bürokratlarımız, değerli basınımız, hepinizi selamlıyorum.

Sağlık Bakanlığımızın bütçesini, müsaadenizle, bir örneklemeye başlayarak değerlendirmek istiyorum.

Şimdi, Sayın Bakanın verileri ve özellikle uluslararası referanslara atıfta bulunarak çizdiği tablo aklıma şunu getirdi: Geçmişte bu kros yarışmasına katılanlardan, esasında, birinci gelenler çok alkışlanmazdı izleyenler tarafından ama inatla sondan gelip bitiş çizgisine ulaşmak isteyen atletler olurdu, o atletler esasında tribünlerden en fazla alkış alan atletler olurdu. Onların gayreti alkışlanırdı, moral alkışı çok fazla olurdu o atletlere.

Dikkatimi çekti, Sayın Bakanın verdiği verilerin hiçbirisinde OECD verileri yok, hep Türkiye'nin ulaştığı veriler ifade edilmiş. Yani Türkiye'nin bu verilere ulaşmış olması kötü müdür? Elbette ki kötü değildir. Daha iyisinin olmasını arzuluyoruz ama OECD ülkelerinde bir doktor ortalama günde kaç hastaya bakar, böyle bir veri yok burada. Ya da sağlık hizmetlerine erişim konusunda oradaki durum nedir, bu veriler yok. Tam sondan gelen ama varış çizgisine de ulaşmak isteyen atlet meselesidir. Gayret var, biz bu gayretlerin içerisindeyiz, iyileşme var, biz de bu iyileşmeyi bir tablo içerisinde sunarız, karşıdaki de yiyebildiği kadar yesin, yani bu böyle bir tablo. Eğer hakikaten kriter... Biz hiçbir zaman Türkiye'deki sağlık tablosunu 80'li yıllar, 90'lı yıllar ya da 70'li yıllarla kıyaslama arzusu içerisinde olmayız. Geçen sene bir fotoğraf krizi olmuştu, esprisi olmuştu burada. Biz öyle bir arayışın içerisinde değiliz. Geçmişle değerlendirme değil ama mademki Türkiye tablosu, Türkiye verileri uluslararası değerlendirme kriterlerine tabi tutularak burada bir paylaşım söz konusu, onlara göre durumumuz nedir, bir bunu da görelim yani.

Şimdi, toplumun yüzde 20'lik en az gelire sahip kesimi ile... Yani bunlar yüzde 1,9 sağlık harcamalarına ayırıyor, yüzde 20 en yoksul toplum kesimi. Beşinci kategorideki yüzde 20'lik yani toplumun en zengin yüzde 20'si ise yüzde 2 sağlık harcamalarına pay ayırıyor kendi bütçesinden. Ama iki gelir grubu arasındaki fark 8 kattır. Şimdi, bu veriye baktığınız zaman, "Türkiye'de herkes eşit düzeyde sağlık hizmeti alıyor." dersiniz kendinizi yanıltmış olursunuz. Aradaki 8 kat farkı nereye koyacaksınız, nasıl değerlendireceksiniz?

Şimdi, burada, en yoksul yüzde 20'lik kesim harcamaların yüzde 10'unu yapabilirken en zenginlerin buradaki payı yüzde 39,7. Yani bu aradaki uçurumu görün diye bunu ifade ettim.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 20

Şimdi, genellikle sağlık sistemini kurarken Sayın Bakan da konuşmasının ağırlıklı bir kesimini bunun üzerine ayırdı. Koruyucu sağlık hizmetleri... Ama Türkiye'deki uygulama daha çok vatandaş sağlık kuruluşları açısından müşteri pozisyonuna itti. Şimdi, koruyucu sağlık hizmetlerinin burada ön planda olması gerekiyor ama aile hekimi sağlık sisteminin bakkaliyesi konumuna getirilmiş Sayın Bakan. Yani adı var, sistem koyuyorsunuz, isimlendirme çok doğru. Sistem olarak ona kimse karşı... Yani her ailenin kendi hekimini biliyor olması çok önemlidir ama bir aile hekimi eğer 5 bin aileden, hatta bazıları 10 bin aileden sorumluysa hizmet alanında, bunu ancak "mahallenin bakkaliyesi" gibi bir tanımlamayla kotarabilirsiniz. Böyle bir durum söz konusu değil. Öyle, orada çok iç açıcı bir tablo önümüzde değil.

Merak ettiğim için soracağım Sayın Bakan: Bu koruyucu sağlık hizmetlerinden söz etmişken, hakikaten, domuz gribi aşısı meselesi nereye bağlandı? Bir koruyucu sağlık hizmetiymiş. Ne oldu domuz gribi meselesi? Bize neye mal oldu? O dönem topluma o kadar sübvansede edilen o korku dalgası gerçekçi miydi? Bakanlığın bu konudaki analizi nedir? Topluma bu konuda bir şey söylediniz mi? Alınan o kadar aşı nereye gitti, yapılamayan aşılarda ne oldu? Kimler zengin oldu o süreçte? Bu konuda bir bilgilendirme yapacağınızı umut ediyorum.

Sayın Bakan, sizin seçim bölgenize ve memleketinize gittiğimde kıskandığımı ifade etmek isterim. Hakikaten sizin döneminizde Erzurum'a kaç tane hastane yapıldı, özel veya kamu hastanesi? Hakikaten kıskandım. Doğrusu bu yazın gittim, gördüm yani Erzurum'a Sağlık Bakanlığının çok ciddi anlamda bir pozitif ayrımcılık yaptığını gördüm ve kent olarak da kıskandım.

BAŞKAN – Biz de kıskanıyoruz. Biz Van'a, Muş'a, Bitlis'e, Bingöl'e gittiğimiz zaman, o yolları gördüğümüz zaman biz de kıskanıyoruz yani.

MUSA ÇAM (İzmir) – Adil Bey, nazar etme, kıskanma, senin de olur kardeşim.

ADİL KURT (Hakkâri) – Öyle umut ediyoruz. Yani Erzurum'daki binayı alıp Hakkâri'ye götürme şansımız yok.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hakkâri'ye yapılanları gördünüz herhâlde, değil mi?

ADİL KURT (Hakkâri) – Sayın Bakan, bu konuda hakikaten, bütün bakanlar içerisinde, söyleyeyim; bakın, zaman zaman teşekkür ettiğimizi de bilmeniz için söylüyorum: Birçok bakanla kentlilerin ihtiyaçları konusunda zaman zaman bir görüş alışverişimiz olur. Bizim talebimizi karşılayan tek bakanla karşı karşıyayız, bu konuda teşekkür ediyoruz tekrar.

BAŞKAN – Yok canım, herkes karşılıyor.

ADİL KURT (Hakkâri) – Diğerlerinin hiçbirinin karşılamadığını... Millî Savunma Bakanının geçen gün bize verdiği cevabı çok iyi hatırlıyorum. Kayıtlarda vardır. Bir tek Sayın Bakanın hastanenin bir sorunu konusunda bir defa bir ihtiyacı önüne koyduk, onu karşıladı. Onun dışında...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bu haksızlık. Millî Savunma Bakanlığı bütün bütçesini sizin bölgeye ayırıyor ya.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Haksızlık yapma Adil Bey. Millî Savunma Bakanlığının tüm bütçesi sizin bölgeye değil mi?

ADİL KURT (Hakkâri) – Doğru söylüyorsunuz bak. Bunu muhalefet olarak teyit etmiş olmanız çok doğrudur. Onu kabul ediyoruz. Yani oradaki karakolların görkemine diyecek hiçbir şey yok, bu konuda bir itirazımız yok zaten, onu söyleyeyim.

BAŞKAN – Altyapı yatırımları da öyle canım, gayet güzel altyapı yatırımları var. Yani benim mesela kendi ilimde, sizdeki...

ADİL KURT (Hakkâri) – Gider, görürüz.

BAŞKAN – Hayır, gittim gördüm.

ADİL KURT (Hakkâri) – Kısmet olursa gider, görürüz Başkanım. Yani bu teklifi bir defa kabul etseniz, gitsek, göreceğiz.

BAŞKAN – Geleceğiz, Hakkâri'ye gideceğiz yani, gideceğiz Hakkâri'ye.

ADİL KURT (Hakkâri) – Beraber gidelim, görelim.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Millî Savunma Bakanlığının bütçesinin büyük çoğunluğu keşke sizin bölgeye akmasa.

ADİL KURT (Hakkâri) – Keşke. Yani biz davet etmiyoruz ki. Yani sanki karakolu sipariş ediyormuşuz gibi söylüyorsunuz. Ya biz karakol siparişi mi verdik buraya?

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Çözümün bir ucundan tutarsanız olmaz.

ADİL KURT (Hakkâri) – Bizim istediğimiz, işgal edilen fabrikanın boşaltılmasıydı, onun söylediği başka bir şey oldu yani onu size hatırlatmak için söylüyorum.

Lafı çok uzatmayacağım. Bir haftadır dışarıdaydım, hayat kurtarma operasyonu da ilgiliydik.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Açlık greviyle hiç ilgilenmemişsiniz Sayın Bakan, aramamışsınız, ilgilenmemişsiniz.

ADİL KURT (Hakkâri) – Bir sohbet havasında geçti benim sunumum. Zıyanı yok.

Sayın Bakanımıza teşekkür ediyorum. Bütçesinin hayırlı, uğurlu olmasını diliyorum.

Erzurum'u kıskandığımı tekrar vurgulayarak kapatmak istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kurt.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 21

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, bir tek kelime sunacağım zatıalınıza.

BAŞKAN – Sayın Aslanoğlu, buyurunuz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Kaplan’la biz Plan Bütçede daha önce beraber çalıştık. Sayın Kaplan grup başkan vekili olunca aramızdan ayrıldı. Aramıza yeni katıldı. Komisyon adına bir özür diliyoruz hepimiz. “Hoş geldin.” diyemedik. Onun için ben size pas atıyorum. Söz sizde.

BAŞKAN – Biz onu ifade ettik ama yani burada, Komisyonunda da tekrar Sayın Kaplan’a “Hoş geldiniz.” diyoruz. İşte, 3 yeni Komisyon üyemiz oldu. Sayın Çetin, Sayın Bağcı ve Sayın Kaplan. Her birine tekrar “hoş geldiniz” diyoruz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Çetin’le Sayın Bağcı’yı söyledik, Sayın Kaplan’ı atlادık. Aramıza hoş geldiniz Sayın Kaplan. Sizinle renkli oluyor bu Komisyon.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN – Yalnız, kayıslarda bu sene biraz aksama var yani o dikkatimi çekti.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ağabey, dondurma, kayısı, baklava, daha ne istiyorsunuz?

BAŞKAN – Yalnız, sizden gelen bir Malatyalı arkadaşımız var. O ne kadar sıkı.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Şahin’e de söyle.

BAŞKAN – Neyse, Sayın Şahin’e de söyleyelim.

Sayın Baloğlu, buyurun.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli milletvekili arkadaşlarım, sayın Bakanlığımızın değerli mensupları, değerli basın mensupları; gerçekten ben Mevlüt Aslanoğlu Ağabey’e teşekkür ediyorum. Her Komisyon toplantısında, Sayın Bakanım, gerek kayıslarla gerek diğer, çeşitli yiyeceklerle bizi mesut ediyor, çok teşekkür ediyoruz kendisine.

Methiyelerle başladık.

Adil Bey’e de aslında birkaç göndermem var ama...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Mustafa’cığım, eylem mi yapayım?

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Yok, yok. Ağabey, ikram ettiğiniz her şey çok güzeldi ama en son biber gazı biraz işi bozdu. Onun dışında her şey çok güzeldi.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Onlar organikti.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Ağabey, onu da sayenizde tatmış olduk ama...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Çok güzel, çok mutlu oldum.

ADİL KURT (Hakkâri) – Biz sayenizde sürekli tadıyoruz.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Ona da teşekkür ediyoruz.

Biz Mevlüt Aslanoğlu Ağabeyimizi çok seviyoruz, bunu buradan tekrar belirtmek istiyorum.

Sayın Başkanım, 1980’li yılların sonundan beri sağlık hizmetlerinin içerisindeyim. Cezaevi hekimliği dâhil, sağlık ocağı hekimliği dâhil, acil tabipliği dâhil, eğitim hastanesindeki çalışmalarım dâhil, başhekim yardımcılığı ve başhekimlik gibi birçok görevde bulundum. Tabii, hani, geçmişle ilgili, çok bahsetmeyelim gibi laflar edildi ama hayat geçmişe bakarak anlaşılır, geleceğe bakarak yaşanır. Ben sadece 1990’lı yılların, 1980’li yılların sağlık hizmetleri ne durumdaydı, kendi yaşadığım olaylardan birkaç örnek vermek istiyorum.

1980’li ve 90’lı yıllarda, hepimizin hatırlayacağı gibi, devlet hastanelerinde hekimin mesaisi saat on-on buçukta başladı.

BAŞKAN – Tabii, Sayın Baloğlu hekim, o açıdan.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Benim çocukluğumda kara lastik giyerdik. Kara lastikle giderdik ortaokula. Biraz el insaf ya!

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Siz de onlardan bahsedebilirsiniz. Yani onlardan bahsetmenize...

Ben şunu söyledim: 1990’lı yıllar, 2003 yılına kadar, bakın, 2003-2004 yılına kadar hekim hastanede mesaiye saat onda, on buçukta başladı. Saat on bire kadar bir saat, bir buçuk saat hasta bakardı poliklinikte ve muayenehanesine giderdi ve saat bir buçuk-ikide, tekrar, muayenehanesinden devlet hastanesine gelir, yine bir-bir buçuk saat devlet hastanesinde hasta bakar ve mesaisine son verirdi ve şunun en büyük, güzel örneği, bir devlet hastanesinde aynı branşta, cerrahi branş ya da dâhilî branş, işte, çocuk hekimi, kadın doğum hekimi, 6-7 veya 8-10 tane aynı branştan hekimin olduğu hastaneler vardı ve bu hastanelerde sadece o branştaki poliklinik sayısı bir ya da iki taneydi. Bu ne demek? Yani 10 tane uzman hekimin sadece 2 tanesi o gün polikliniğe iniyor, 6-7 tanesi hastanede oturuyor ya da muayenehanesinde biraz önce bahsettiğiniz gibi hasta bakıyor.

İşte böyle bir sistem ki bunlar çoğaltılabilir yani ben acil servislerde hastayla pazarlık edilerek hastanın ameliyathaneye alındığına, servise alındığına çok şahit oldum, bunu gözlemledim. Şimdi böyle bir sistemden Sağlıkta Dönüşüme geliyoruz, işte, Tam Gün Yasası’na geliyoruz ve Sağlık Bakanımızın en önemli uygulamalarından bir tanesi, göreve gelir gelmez yaptığı en önemli uygulamalarından bir tanesi: Tüm hastanelerde o branştan ne kadar hekim sayısı varsa o kadar poliklinik açılacak.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Mustafa Bey, aynı pazarlığı Bakanlık yapıyor şimdi hastayla.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 22

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Hangi pazarlığı yapıyor?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Para pazarlığı yapıyor.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Lütfen, böyle bir pazarlık yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Göstereyim size ispatını. Pazarlık bile yapmıyor, paran yoksa bakmıyor, bu kadar basit.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Siz söz alınca bunlardan bahsedebilirsiniz.

Ben aksaklıklardan da bahsedeceğim. Yani bunları anlattıktan sonra bugün sağlık hizmetlerinde hangi bölümlerde aksaklık olduğundan, hangi yönlerde aksaklık olduğundan, neler yapılması gerektiğinden, bunlardan da bahsedeceğim ama maalesef böyle bir tablo vardı ve böyle bir tabloyla AK PARTİ 2002’de görev aldı ve bir dönüşüm programı başlattı. Şimdi, bugün hangi hastaneye giderseniz gidin, işte, randevu sistemiyle ve müracaat ettiğiniz her poliklinikte rahatlıkla tedavinizi olup muayenenizi olabiliyorsunuz. Böyle bir sisteme geldik.

Yine SSK hastanelerinden bahsedeceğim. Biliyorsunuz, SSK hastaneleri vardı. Ben SSK hastanelerinde sedyelerde miyokart enfarktüsü tedavi edildiğini biliyorum ve yine SSK hastanelerinde, birçok ilin ilçelerinde bir tırnak çekimi için, bir fitik ameliyatı için, bir apandisit ameliyatı için hastaların 100 kilometre, 150 kilometre sonraki SSK hastanelerine sevk edildiğini ve buralarda günlerce oyalandığını biliyorum.

Yine, devlet hastanelerinde cuma günü, pazartesi, salı günü ameliyat listelerine -pazartesi, salı günü yapacağı ameliyat listelerine- 7-8 tane apandisit vakalarının yazıldığını biliyorum. Yani böyle bir durumdan biz bugüne geldik.

Bugüne geldiğimizde aksaklık yok mu? Yani böyle hiçbir sistemi olmayan, hiçbir stratejisi olmayan, hiçbir hedefi, hiçbir algısı olmayan bir sistemden bugüne geldik. Ha, bugün birtakım eksiklikler yok mu? Var. Mutlaka var ama geçmişe de biraz bakmak lazım, nereden nereye geldiğimize biraz bakmak lazım.

Bugün, artık biz ambulans uçaklarla hasta sevk ediyoruz. Bir hastayla konuştum. Hac görevini yaparken bir rahatsızlık geçiriyor ve ambulans uçak gelip onu Suudi Arabistan’dan alıyor ve şu anda Ankara’nın bir yoğun bakımına sevk ediyor ve hasta Ankara’nın yoğun bakımında ve bu sadece araya hiç kimse girmeden, Sağlık Bakanlığına açılan bir telefonla gerçekleşiyor. Bunları göz ardı etmememiz lazım, bunları mutlaka düşünmemiz lazım.

Tabii, bu kadar büyük değişim ve dönüşüm sonucunda sağlık çalışanlarının iş yükü gerçekten çok arttı. Yani geçmişte, işte, 10 hasta bakılan polikliniklerde, 10 hasta bakılan sistemde bugün belki 25-30 hasta bakılır duruma geldi. Yani hasta yükümüz, iş yükümüz 2,5-3 kat arttı. Buna rağmen maalesef personelimizde -gerek hekim sayısında gerek sağlık personeli sayısında- ciddi bir artış sağlayamadık. Bu bir vakıa, bu bir gerçek.

Yine, aile hekimliği sistemi, gerçekten her dönemde dile getirilen, her Hükûmetin “Mutlaka bu sisteme geçmeliyiz.” dediği ama yine AK PARTİ Hükûmetlerine kadar gerçekleştirilemeyen bir sistem. Şu anda aile hekimliği sistemi Türkiye’nin seksen bir ilinde, yine eksik olan hekim sayısına, eksik olan sağlık personeli sayısına rağmen bence çok iyi bir şekilde hizmet veriyor ve bu, ileride, personelin artmasıyla, özellikle hekim başına düşen hasta sayısının azalmasıyla çok daha verimli ve düzeyli bir hâle gelecek.

Fiziki yapılanmaya gerçekten Sağlık Bakanlığımız çok önem veriyor. Ben Van depreminde gece saatlerinde oradaydım. Gerçekten Van Araştırma Hastanesini görünce keşke benim ilimde, benim ilçemde de böyle bir hastane olsa diye işin doğrusu hayıflandım. İşin diğer bir boyutu...

ADİL KURT (Hakkâri) – O gün hastane boşaltılmıştı, unutmayın, duvar çökmüştü.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Hayır, araştırma hastanesinden bahsediyorum. Ben araştırma hastanesine girdim o gece ve şöyle bir olayla karşılaştım... Buradan da Bakanlığımıza teşekkür etmek istiyorum, özellikle UMKE ekiplerine teşekkür etmek istiyorum.

ADİL KURT (Hakkâri) – Bölge hastanesi, Sayın Bakan, ikinci depremde boşaltıldı. Çadırlarda tedavi...

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – İkinci depremi bilmiyorum ama ben depremin gecesinden bahsediyorum. Gece 2’de bir hasta...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hiçbir şey yoktu.

ADİL KURT (Hakkâri) – O zaman niye çadırdı...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Anlatırım onu.

BAŞKAN – Sayın Kurt... Sayın Kurt...

Sayın Baloğlu, buyurun, devam ediniz.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Gece 2’de Van Araştırma Hastanesinin acil servisine girdim, normal bir vatandaş olarak. Bir tane hasta ve gözlemlediğim kadarıyla çok ciddi de bir şey yoktu hastada ve o hastanın başında bir tane göğüs cerrahisi uzmanı, bir tane ortopedist, bir tane genel cerrah ve bir tane dâhilîye uzmanı vardı. Yani Sağlık Bakanlığı hizmetlerinin nereden nereye geldiğinin çok önemli bir göstergesi. Gecenin saat 2’si, çok ciddi bir rahatsızlığı olmayan bir hasta ve hastanın yanında 4 tane –bir tanesi doçent olmak üzere- uzman hekim.

ADİL KURT (Hakkâri) – Lütufmuş gibi yapıyorsunuz. Yani Çorum’da aynı şey olmuyor.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Bu benim yaşadığım bir olay, bunu paylaşmak istedim. Yani beğenirsiniz, beğenmezsiniz, bu ayrı mesele.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 23

ADİL KURT (Hakkâri) – Mesele beğenip beğenmemek değil. Çorum'da, İstanbul'da Van'da olan aynı uygulamayı Van sanki bir ayrıcalıklıymış gibi anlatıyorsunuz, bu yanlış.

BAŞKAN – Sayın Kurt... Sayın Kurt...

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Hayır, ayrıcalık değil, bu olması gereken bir şey. Ayrıcalık olarak söylemiyorum, ben sadece bir anımı anlatıyorum.

BAŞKAN – Size ilave ben süre vereyim.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Yine UMKE ekiplerinin o Van depreminde nasıl cansiparane çalıştığını, nasıl fedakârca çalıştığını, onu bire bir orada gördüm. Daha belki devletin birçok biriminin ekibi orada hazırlık yaparken her enkazın başında bu UMKE ekibi vardı. Gerçekten UMKE yapılanması için ben Bakanlığımızı tebrik etmek istiyorum.

ADİL KURT (Hakkâri) – Kötü malın reklamı çok yapılır, ben onu söyleyeyim. Satılmayan malın reklamı çok yapılır. Sık sık “Van depremi” diyorsunuz.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Siz hiç Van’a gitmediniz mi Sayın Kurt?

ADİL KURT (Hakkâri) – Ben Van’dan hiç gelmedim. Siz hiç gitmediniz.

BAŞKAN – Evet Sayın Baloğlu...

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Adil Bey, bir süredir yoktunuz, hani bizim orada bir tabir, diliniz iyice şişmiş, öyle derler.

ADİL KURT (Hakkâri) – Dilim şişmemiş, size öyle geliyor.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Ben yine fiziki yapılanma açısından Konya’dan örnek vermek istiyorum, kendi ilimden örnek vermek istiyorum. Şu anda Konya’nın otuz bir tane ilçesi var ve otuz bir ilçesinde, Değerli Başkanım, şu anda Konya merkezinde Numune Hastanesinin inşaatı devam ediyor; Ereğli’de, Akşehir’de, Ilgın’da, Seydişehir’de, Karapınar’da, Çumra’da, Bozkır’da, Cihanbeyli’de, Kadınhanı’da hastanemiz bitirildi. Kulu’da şu anda devlet hastanelerinin inşaatı ya başladı, bitme aşamasına geldi ya da ihaleleri yapıldı, henüz başlamadı. Yani -yaklaşık- Konya’nın neredeyse ilçelerinin yarısında şu anda yeni hastane inşaatları var, modern hastane inşaatları var ve yeni bir yapılanma var. Yani bunların göz ardı edilmesi, bunlar için, gerçekten, yapılan çalışmaların görmemezlikten gelinmesi çok yanlış bir düşünce olur diye düşünüyorum.

Zannediyorum sürem azalıyor. Ben şunları belirtmek istiyorum: Gerçekten bu büyük değişim içerisinde sağlık personelinin biraz ihmal edildiğini düşünüyorum. Mesela bu fiziki yapılanma içerisinde -saydım, birçok modern hastane yapıyoruz- Sayın Bakanım, bu modern hastanelerin içerisine sağlık personelimizin sosyal ihtiyaçlarını karşılamak için yaşam merkezleri, bir fitness salonunun olduğu, bir spor salonunun olduğu, sağlık personelimizin orada dinlenebileceği, belki birçok sosyal aktivite yapılabilecek fiziki yapılar eklenebilirse bence sağlık personelimize verdiğimiz değer bir göstergesi olur diye düşünüyorum.

Yine, performans sisteminde...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sadece fitness olur mu? Para?

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Bu kadar inşaatı yapan Bakanlık mutlaka onu da bulacaktır.

Yine, performans sistemi içerisinde birçok uzman hekim arkadaşımın birtakım serzenişleri var. Mesela aynı uzmanlık alanında olan bir dâhilîye uzmanı A hastanesinde aynı performansı sergilemesine rağmen, aynı hastaya bakmasına rağmen... Farklı ücretlendirmeye karşı karşıya kalındığına dair çok şikâyetler alıyoruz. Yine, mesela, bazı branşlarda, örnek vereyim, bir enfeksiyon hastalıkları uzmanının bir hastanede 10 hasta bakarak, diğer branştaki uzman hekimlerin 50-100 hasta bakarak aldığı performansla ilgili birtakım serzenişler var. Bunların daha adil bir şekilde yapılmasıyla ilgili bir çalışma başlatılabilir.

BAŞKAN – Evet, Sayın Baloğlu, tamamlayabilir miyiz lütfen?

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Sağlık hizmetleri, gerçekten, siz hangi teknik imkânlarla donatırsanız donatın, hangi fiziki imkânlarla donatırsanız donatın, mutlaka inisiyatifle, özveriyle yapılacak bir iş. Sağlık personelinin bu davranışlarından dolayı, bu özveriyle, bu fedakârca çalışmalarından dolayı hepsine burada yürekten çok teşekkür ediyorum.

2013 yılı bütçesinin Bakanlığınız için hayırlı olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Hülya Güven, buyurunuz.

Süreniz beş dakika.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, sayın Komisyon üyeleri, sayın Bakanlık temsilcileri ve basın mensupları; saygılarımı sunuyorum.

Öncelikle, tabii, Sayın Bakanımızdan... Şöyle, gördüğüm kadarıyla sadece 2 tane üst düzey kadın yönetici olduğunu görüyorum. Kadın-erkek ayrımcılığı Sağlık Bakanlığında da görülüyor diye düşünüyorum.

Son dönemlerde Sayın Bakanımız üniversitelerle birlikte iş birliği içinde olduğunu söylemişti ama üniversite tıp fakültelerinin bir hayli sorunları var. Mesela onlardan bir tanesinden ben rakamlar vererek de bahsetmek istiyorum. Yan dal uzmanlık sorunları büyük ölçüde. Örneğin, romatoloji yan dalıyla ilgili bazı rakamlar verecek olursak, ülkemizde 150

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 24

bin tane romatoid artritli olmak üzere, yarım milyondan fazla, iltihaplı artritli hasta mevcut. Bunlar, tabii ki uzmanına ulaşmış da teşhis konulabilen vakalar. Türkiye’de romatoloji uzmanları ise Avrupa’nın en fakiri. 1 milyon kişi başına düşen romatolog sayısı Fransa’da 43, Lüksemburg’da 27, beğenmediğimiz Yunanistan’da 23, Türkiye’de ise sadece 2.

Tabii, bu, sonuncu olmamız sadece romatolojide değil. Gastroenterolojide sonuncuyuz Avrupa’daki 19 ülke içinde, cerrahi onkolojide sonuncuyuz, daha bir kısım daha var yani hemen hemen hepsinde sonuncu durumdayız. Romatoloji için bu yıl 31 tane yan dal kadrosu verileceği söylenmiş ancak 4 kadro verilmiş. 34 tane devlet üniversitemiz var ve bunların her birinde de romatoloji bilim dalı var. Romatoloji yan dalı dâhiliyede ve fizik tedavi hastalıklarına bağlı olarak iki birimin, ana bilim dalının yan dalı mevcut. Ancak her ikisinde de öğretim üyesi olan sadece altı üniversite var. Yani altı üniversitede, her iki dalda uzmanlık eğitiminin verildiğini görüyoruz. Diğer yan dallar için de sorun aynı.

Şimdi, yani buradaki amaç, üniversitelerin yan dallar yönünden desteklenmemesinin sebebi nedir? Öğretim üyesi ya da uzman yetişmediğine göre, “Uzman yok.” denildiğine göre dışarıdan öğretim üyesi getirmek mi ya da vatandaşları, bu kadar önemli hastalıklardan, tedavilerini yoksun bırakmak mı? “Sağlık turizmi” diyoruz ama, “Avrupa’da çok iyiyiz.” diyoruz ama bunun yanında nedense hep en sonuncu olarak gidiyoruz. “Tıp fakültelerinin kontenjanını arttırdık.” diye az önce söylemişsiniz Sayın Bakanım. “Sağlıkta örnek ülke olacağız.” demiştiniz ama Avrupa’nın sonuncusu olarak bunları nasıl yapacağız bilmiyorum.

Yine “Aşılamada da çok iyiyiz.” demiştiniz. Az önce Sayın Vekilimiz de bahsetti, 2009 yılında bir beyanatınız var Sayın Bakanım: “Şubat, mart ayında 21 milyon kişi hastalanacak, 5.300 kişi ölecek.” şeklinde. Bu, domuz gribi nedeniyle ve bu nedenle de 43 milyon doz aşı alınacağını belirtmişsiniz. Tabii, bu aşılar yapılmadı. Yapılmayan aşılarla ne kadar para ödendi? Uygulanmayan aşılarla ne oldu? Onu ayrıca da öğrenebilirsek seviniriz.

Yine bir başka durum daha var: “Aşılamada, bebek aşılarında çok iyiyiz.” dediniz ama geçen yıl tetanos ve difteri aşısı olmadığı için bebekler aşılanamamış ve 1998 doğumlu çocuklar acilen çağırılmışlar. Tabii, aile hekimlerinin de tek tek çocukları, aileleri dolaşmaları mümkün olmadığı için de velilere ya da ailelere çağrı yapılmış “Aşı yaptırmadı.” diye. Bütün ailelere ulaşıp da acaba aşılar tamamlandı mı merak ediyoruz.

Engellilerimizin sağlık sorunları bir hayli fazla. Telefonla randevu almayı deniyorlar ama genellikle randevuları nedense...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, buyurunuz.

HÜLYA GÜVEN (İzmir) - ...bir ay sonraya veriliyor. Ameliyat günleri için günlerce bekleyebiliyorlar. İhtiyaçları olan tıbbi malzemeleri alamıyorlar. Özellikle, hastanelerde her yıl almak zorunda oldukları heyet raporlarının bedelsiz olması gerekirken her muayene oldukları hekim için ayrı ayrı para ödediklerini ifade ediyorlar. Bir de bu konu daha önce de sorulmuştu, heyet raporuyla yüzde 68, yüzde 69 engellilik oranları mevcut, bu rakamlarla karşılaşıyor. Bunun uluslararası standartlara göre olduğunu söylemişsiniz. Ancak sizden yüzde 90 engelli raporu alan bir vatandaş Sosyal Güvenlik Kurumuna başvurduğunda bu oranın yüzde 60’a düştüğü görünüyor ve tabii buna göre de engellilikle ilgili katkı paylarını ya da almaları gereken aylıkları alamıyorlar. Şehir hastanelerinde...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, toparlarsanız lütfen...

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Tamam, toparlıyorum efendim.

Şehir hastaneleri kuruluyor ve şehir hastaneleri kurarken de bir yanda şehir içindeki hastaneler kaldırılıyor veya yıkılıyor. Bu, şehir içindeki hastaların sağlığa ulaşımını bir ölçüde engellemek değil midir Sayın Bakanım? Ben havaalanından bir buçuk saatte geldim bugün, orada oturan bir vatandaş hastaneye nasıl ulaşacak? Bunu da öğrenmek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz.

Sayın Akçay, size söz vereceğim ama yemek için şimdi biz... “13.00” dedim ama grup eğer dağılırsa hep sıkıntı yaşıyoruz salı günleri, eğer uygun görürseniz yemekten sonraya bıraksak, şimdi yemek için ara versek, ne dersiniz? Ama yani konuşayım isterseniz...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Yani grup nasıl dağılacak onu anlamadım.

BAŞKAN – Yani şimdi, bizim tabii AK PARTİ Grubu dağılırsa doluyor şey, içeride yer problemimiz oluyor. İşte herhâlde bir on dakikaya kadar...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Peki, ben öğleden sonra ...

BAŞKAN – Öğleden sonra konuşsanız olur değil mi?

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Tamam.

BAŞKAN – O zaman 14.00’e kadar birleşime ara veriyorum.

Teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 12.37

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 25

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 13.58

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)

KÂTİP: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

-----0-----

BAŞKAN – Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, 15'inci Birleşimin İkinci Oturumunu açıyorum.

Görüşmelere başlıyoruz.

Sayın Kuşoğlu, buyurunuz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Başkan, değerli Plan ve Bütçe Komisyonu üyeleri, Sayın Bakan, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sağlık Bakanlığı 2013 bütçesi üzerinde konuşmaya çalışacağım. Sayın Bakanım, konuşmanız sırasında “Reklamları izliyoruz, bir türlü icraata gelmedik.” diyen bendim biliyorsunuz. Bunu şunun için söyledim: Biz daha dün burada Ulaştırma Bakanlığını dinlerken Ulaştırma Bakanını takdir ettik, geçen hafta Ekonomi Bakanı Sayın Zafer Çağlayan’ı da takdir ettik yani takdirle ilgili bir sıkıntımız yok. Sizi de takdir ederiz, ediyoruz da.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Teşekkür ederiz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Birçok nokta var fakat siz bize takdir edecek nokta bırakmadınız. Hatta iktidar milletvekillerinin bile takdir etmesine herhangi bir fırsat vermediniz. Yani o kadar çok icraat... Şöyle bakıyorum “Çok büyük bir başarıya ulaştık, müthiş başarılar elde ettik...” Bunlara gerek yok yani 2013 bütçesini konuşuyoruz, siz 2013'te şu icraatları yapacağız, şu yatırımları yapacağız, bunlar için şu kadar para gerekli şeklinde bir sunumda bulunsaydınız tabii ki bu arada da geçmişteki icraatlarınızdan örnekler verseydiniz yeterliydi. Böyle olması gerekir diye düşünüyoruz. Yoksa sizin icraatlarınızı takdir etmemek, doğru olanı takdir etmemek bizim için çok büyük bir yanlışlık olur. Olur mu öyle şey? Herkesi takdir ettiğimiz gibi ederiz. Sizi şu bakımdan ben kutlarım: Türkiye’de gerçekten tıp tarihine geçtiniz, Türkiye’de sağlık yatırımlarıyla ilgili, Sağlık Bakanlığıyla ilgili, Sağlık Bakanlığının işlevleriyle ilgili olarak önemli bir görev yaptınız, bir farklılık yarattınız. Ben bunun tıbbi hizmetlerle ilgili olduğunu düşünüyorum. Bu daha çok özellikle otelcilik hizmetleriyle ilgili. Bunu da küçümsemiyorum, küçümsemek için de söylemiyorum ama özellikle sağlığın tıbbi hizmet dışındaki paramedikal alanlarıyla ilgili olarak çok iyi hizmetler yaptınız, özel sektörü de devreye soktunuz. Dolayısıyla çok daha fazla hasta memnuniyeti yarattınız, bir anlamda müşteri memnuniyeti yarattınız. Daha önce kuyruklar vardı, sıkıntılar vardı, sosyal sigorta hastaneleri önemli ölçüde sıkıntılıydı. Özel sektör hastanelerini, özel hastaneleri devreye soktunuz, daha büyük bir kitleye hizmet vermeye başladınız. Evet, önemli ölçüde de, en az 4 kat sağlık giderleriyle ilgili bir artış da söz konusu oldu toplam sağlık harcamalarıyla ilgili, kamu sağlık harcamalarıyla ilgili değil. Bu şekilde hem artan sağlık harcamaları hem özel sektörün devreye girmesiyle beraber insanlar daha memnun oldular, hasta memnuniyeti arttı. Bunları kabul ediyorum, bunlar da güzel şeyler. Ama dediğiniz kadar değil. Bakın, 2013 yılı Kalkınma Bakanlığının bir yayını bu, 2013 yılı programının 218'inci sayfasında sağlık yatırımlarından bahsederken şöyle diyor: “Bebek ölüm oranı yıllar itibarıyla ciddi düşüş göstererek 2011 yılında bin canlı doğumda 7,7'ye gerilemiştir. Bu oran 2009 yılında OECD’de binde 4,4, AB’nin 27 ülkesinde ise 4,2’dir. Bebek ölüm oranı gelir seviyesi ve annenin eğitim düzeyiyle de orantılı olarak azalmaktadır.” Yani, kırdan kente göçle birlikte önemli ölçüde düşmüş, buna sizin de katkınız olmuştur ama hâlâ biz Avrupa Birliği’nin, AB’nin ve OECD’nin üstündeyiz. Dolayısıyla, yani o kadar övünülecek bir durum değil. Mesela, yine yıllara göre ve sektörlerle göre toplam ameliyat sayılarına bakıyorum: 2003’te 1 milyon 130 binmiş ameliyat sayısı toplamı Sağlık Bakanlığının, siz SSK hastanelerini de devraldığınız hâlde 2011’de bu 2 milyon 2009 bine çıkmış yani önemli bir artış söz konusu değil; bu da yine size ait istatistikler. Hastanelerde yatan hasta ortalama kalış günü uluslararası karşılaştırmalarına bakıyorum, onlarda da epey geriyiz. Yani, sağlık alanında evet bir şeyler yapıldı, hasta memnuniyeti arttı çünkü çok kötü vaziyetteydi, özellikle hastaneye giden hasta gecenin beşinde girer kuyruğa, sıkıntıları vardı. Hasta memnuniyeti arttı, güzel yerlere gidiyor, güzel kızlar kendilerini karşılıyor, yardımcı oluyorlar falan, bu yüzden tamam ama özellikle tıbbi hizmetlerle ilgili olarak büyük bir başarıımız yok; özellikle bunu söylemek istiyorum. Sizin de söylemeniz gereken budur. Bu alanda başarıyı artırmamız lazım, hep beraber artıralım ama siz bunları söylemediniz, sadece çok başarılı olduğunuzu söylemeye çalıştınız. Mesela, gazetelerde yazıyor “Made in Turkey” Obama’ya şey yapılacaktı, gidilecekti sağlık reformuyla ilgili ders verecektmişsiniz, Amerikalılara anlatacaktı. Ya neyi anlatacağız? Yani o durumda değil, bu kadar abartılmaması lazım. Durumumuzu da bilmemiz lazım. Evet -tekrar tekrar söylüyorum- bir şeyler yaptınız, takdir de ediyoruz, tarihine geçeceksiniz, sağlık tarihine geçeceksiniz ama bu tıbbi alandan çok -dediğim gibi- paramedikal alandaki bir başarıdır ve önemli bir maliyeti vardır, bunu da burada değerlendirmemiz gerekir, bu tarafını da görmemiz gerekir.

Ayrıca, sağlıkla ilgili birçok yönlendirme de sizin tarafınızdan yapılmıyor maalesef. O kürtaç konusuna ya da -demin Adil Bey değindi- aşı konusuna vesaire girmek istemiyorum, onları tekrar tekrar gündeme getirmemize gerek yok. Ama sağlıkta olan biten çok kısaca budur. Yani, medikal hizmetlerde çok büyük bir atılım söz konusu değil tıbbi alanda

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 26

ama paramedikalde, otelcilik hizmetlerinde, hasta memnuniyetinde bir artış var ama son senelerde de bundan geriye dönüş söz konusu olmaya başladı. Şimdi, özellikle katkı payı adı altında hastalardan para alınmaya, hasta memnuniyeti, müşteri memnuniyeti de azalmaya başladı, bunu da dikkatinize sunmak istiyorum. Özellikle son zamanlarda sıkıntılar var ve ayrıca meslektaşlarınızla ilgili yani doktorlar ve hastanelerde çalışanlarla ilgili de büyük sıkıntı var, onu da özellikle belirtmek isterim.

Bu dönemle ilgili olarak henüz o istatistikler yok ama onlarla ilgili sıkıntı var. Kurduğunuz sistemle ilgili olarak büyük sıkıntılar var, serzenişler var, önümüzdeki dönemde o biraz daha artacak. Mesela, bu -siz de belirttiniz- kamu hastane birlikleri, bunların yapılandırılmasıyla ilgili olarak bir garabet var yani illerde bunlar kimlere bağlı olacak belli değil. İl sağlık müdürü mü sorumludur ilde olan sağlıkla ilgili gelişmelerden yoksa hastane birliklerinin başındakiler mi sorumludur tam belli değil. İdari yapılanma içerisinde yeri yok, bu konuyla ilgili olarak hem Maliye Bakanlığı hem İçişleri Bakanlığı şikâyetçi, onun da yerli yerine oturması lazım.

Bunlara yaptığınız atamalar var. Bu atamalarla ilgili olarak da epey şikâyet var. Şu anda çok fazla somutlaşmadı, böyle yalan yanlış bir şeyler de çıkartıp önünüze koymak istemiyorum ama yapılan atamalarla ilgili çok şikâyet var, onu özellikle belirteyim ama önümüzdeki dönemlerde onları da gündeme getiririz.

Çok teşekkür ediyorum sabrınız için.

(Oturum Başkanlığına Ahmet Öksüzkaya geçti)

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Kuşoğlu.

Sayın Kaptan, buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, Bakanlığın değerli temsilcileri, çalışanları; gerçekten, aradığımızda karşımızda birilerini gördüğümüz veya bir sorun olduğunda Bakanın dahi direkt arandığı bir Bakanlık bütçesini konuşuyoruz. Bu konuda çabalarını hem takdir edeceğiz hem tabii ki bir muhalefet partisi olarak eleştirilerimizi de söyleyeceğiz.

Sayın Bakan, samimi olarak söyleyeyim, siz dinî bütün bir insansınız. Bu biber gazı sağlığa faydalı mı, zararlı mı? Yani Türk Tabipler Birliği bir şeyler diyor, yazmış rapor ama İçişler Bakanı de “Ekolojiktir, oldukça faydalıdır, sadece de biberdir.” diyor. Isot yani bizim bildiğimiz, “Urfa’da, Bilecik’te, Antep’te yetişen, Maraş’ta yetişen isottan” diyor. Pek isot olduğunu bilmiyorum çünkü isot olsaydı Maraşlılar, Antep’liler bunun gazını yapardı. Faydalı olsaydı kesinlikle köfte yerine de onu yaparlardı. Burada bir durum var. Burada samimi bir cevap istiyoruz.

Yani burada...

İZZET ÇETİN (Ankara) – İçişleri Bakanından iyi mi bileceksin?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – O ayrı bir konu, Sayın Bakanın kıdemi biraz basar gibi geliyor bana.

İkinci bir konu: Ben sağlıkta önleyici hekimlik konusundaki çabaları önemseyen birisiyim, aile hekimliği mesela. Ama dünya örnekleri var, İngiltere, Anglosakson ülkelerinde de başarılı olmadığına dair bilgiler, veriler de var. Yalnız şöyle bir durum, benim bu cezaevi, açlık grevleri olaylarında dikkatimi çekti, bu modelin, bu toplu insanların kaldığı yerlerde öngörülmediği gözüktü yani binlerce kişinin yaşadığı cezaevlerinde bir sağlık ünitesinin şey olarak eksik kaldığını gördüm.

Şimdi, bu önleyici önlemlerin içinde çok sıkça karşımıza çıkan GDO’lu ürünler konusu var. Bu elbette ki sizin Bakanlığı ilgilendirmiyor ama oradan doğan sağlık sorunları size geliyor yani Mehdi Eker’den kaynaklansa da sonuçta siz bakacaksınız, böyle bir konumdasınız önleyici sağlık hizmeti açısından. Bu konuda ciddi bir sıkıntı var, genetiği değiştirilmiş organizmalar konusu. Buradan gıda sektörüne getireceğim. Gerçekten, gıda konusunda özellikle unlu mamuller, şekerli mamuller konusunda sahte glikozlar, sakarinden tutun da birçok yabancı maddenin karıştırıldığını biliyoruz. Bunlar da sağlığı etkileyen konular ve bunlar tabii ki önleyici sağlık hizmeti açısından iki bakanlık koordineli çalışmadığı takdirde toplum sağlığını tehdit eden şeyler. Bu konuda aslında bir kalem olarak, fasıl olarak rahat bir fasıl içindesiniz, Avrupa Birliği’nin 28’inci faslıyla ilgili ama orada dikkatinizi çekmiştir mutlaka, tüketicinin korunmasıyla ilgili sınırlı kaydetmiş ilerlemeyi ve çok ilginç bir şekilde mesela, kırtasiye ürünlerinde Çin’den gelen işte tebeşir, kalem, silgi gibi konulardaki kimyasal verilerin zararları kırtasiyeciler tarafından tartışılırken bir başka olaya daha denk geliyor, bu da gümrüklerden giren çocuk bakım ürünleri, plastik dekoratif malzemeler, mıknaatılar, banyo ürünleri, mumlar, güvenlik risklerine ilişkin asgari güvenlik şartlarını belirleyen bir tebliğe rağmen hâlâ devam ediyor. Yani, bu aslında tebliğ 2013 Ocakta yürürlüğe girecek ama Bakanlığınızı direkt ilgilendirdiği için biraz daha halk sağlığı açısından öne alınması gereken bir konu.

Tabii bütün mamulleri konusunda başarı kaydediliyor. Bulaşıcı hastalıklar konusuna arkadaşlar değindi ben girmeyeceğim ama bu organ nakli, kan doku, hücre ve organlar konusundaki ilerlemelere rağmen bazı sıkıntı, sorunlar medyaya yakın zamanda da yansıdı, aslında biraz yargıyla sağlık arasındaki koordine konusundan kaynaklı. Beyin ölümü konusu tartışmaları var biliyorsunuz, bu, yakın bir olayda da gündeme geldi. Bu laboratuvarlar yönergesi, doku nakli endikasyon listesi ve diğer konularda 2/11’de bu konuda bir tamim çerçevesinde gelen gelişmelerin neden hukuk konusunda takıldığı ve bunun aşılabiliirliği nedir?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 27

Ruh sağlığı konusunda ilerleme kaydedilmesini isteriz ama ve lakin Meclisin ruh sağlığı iyi değil yani son görüşmelere baktığımız zaman saatler, zaman -biraz arkadaşlar da dikkat çektiler- çok da sağlıklı bir ortamda çalışılmadığını gösteriyor. Hani insan kapasitesinin üstünde bir olay.

Bir soru getirmek istiyorum, Sayın Bakan samimi olarak bunu soracağım çünkü çok önemli bir konu bu: Uludere'de 34 yurttaşımız katledilirken sizin Bakanlığınızın ambulansları, doktorlar zamanında niye yerinde yoktu? Yerel yönetimlerimizin ambulansları ve sağlık hizmetleri oraya ulaştı, sadece adli tıp uzmanları oraya getirildi yani vali beyle konuştuğumuzda cenazelerin getirilip götürülmesinin sorun olacağını düşünerek... Peki, şunu sormak istiyorum: Bölgede birçok olay cereyan ediyor, neden Malatya morguna ikide bir cenazeler gönderiliyor, vatandaş o yollara gönderiliyor? DNA testi pekâlâ Diyarbakır'da, Mardin'de, Şırnak'ta yapılabilir, oralarda adli tıp ve morglar var. Niye vatandaşa eziyet edip ya Trabzon'a ya da Malatya'ya gönderiliyor? Bu, diyeceksiniz, Adalet Bakanlığının sorunu ama değil, çünkü bu verileriniz, üniteleriniz var biliyoruz, Elâzığ'da var, Diyarbakır'da var, başka yerlerde var.

Yine, burada bir şey daha soracağım: Sayın Bakan, bu 243 kutu B1 vitaminine el konuldu Felekas Uca'nın ve bu tedavi aşamasında da hastanelerde gerekli bir hap. Bizde niye bulunmuyor? Bir. İkincisi, müsadere edilen bu ilaçlar niye yerinde kullanılmadı, niye size tevdi edilmedi? Müsadere edileceğine bu hap da önemli tedavilerde kullanılsa daha faydalı olmaz mı?

Risk bölgesinde çalışan sağlık mensuplarına yeterli teşviki vermediğiniz konusunda herkesin bir şikâyeti var. Bir an önce zorunlu hizmetlerini tamamlayıp gitmek istiyorlar ve oraya gelen doktorların çoğu da bize başvuruyor, yardım istiyorlar konaklama için ve diğer konularda. Bu konularda -sanıyorum- ciddi sıkıntılar var, sağlık çalışanlarına destek olmak gerekiyor. Gerekirse güvenlik güçleri gibi, orada ek risk tazminatı alanlar var, onlara bu tür bir destek olması gerekir.

Ana dilde sağlık son derece önemli bir konudur, Sayın Bakan bunu defalarca konuştuk. Bir kadının doğum anında kendi dilinde konuşabileceği bir doktor, bir sağlık mensubuyla karşı karşıya olmasının ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Bu konuda bizim parti olarak yaptığımız çok ciddi çalışmalar da oldu. Mezopotamya Tıp Günlerinde sağlık ve ana dil konusunda ana dilin ne kadar önemli olduğu üzerinde tespitler yapıldı. Şüphesiz Egeli bir hekim olan Hipokrat... Hekimlik Andı bugüne kadar da eğer hâlâ geçerliyse inanın ki din, dil, ırk farkı gözetmeyen bir sağlığa bakışı da içerdği içindir çünkü Ege'nin, iki yakanın, iki tarafında çok farklı renkler, diller, dinler, kültürler var ve sağlık hizmetinde bu ayrımcılık olmaması gereken bir konu.

Son olarak şunu ifade etmek istiyorum: Bütçenizin artışını ben çok görmedim, nüfus artıyor bütçeniz azalıyor. Başbakan "3 çocuk doğurun" diyor, bu 3 kişinin sağlığı da önemli. "O zaman o kadar para da versin." diyoruz. Gerçekten artan nüfus oranına göre sizdeki artış yüzde 16, kusura bakmayın ama gaz bombası için falan ayrılan parada yüzde 30-40 arası artış var. Emniyetin, jandarmanın, kıyı emniyetinin...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Türk Silahlı Kuvvetlerine, Millî Savunma Bakanlığına ayrılan bütçe maalesef yüzde 30 ile 40 arasında. Burada bir dengesizlik var yani sağlık, eğitim en önemli konular, bir ülkenin geleceğidir, buradaki artış OECD verileriyle karşılaştırdığınız zaman biraz elinizi bağlayan bir durum ortaya çıkıyor. Bu az, bunu artırmak için ne yapılabilir?

Şunu bir kez daha söylemekte yarar görüyorum: Bir deprem bölgesiyiz, afet risklerinin son derece fazla olduğu ve ani sağlık müdahalelerinin gerektirdiği o acil kurtarma ekipleri konusunda Sağlık Bakanlığının çok daha güçlendirilmesi gereken bir biriminin olması gerektiğini düşünüyorum. Bu birim elbette ki farklı bünyelerde dağınık şekilde var ama Sağlık Bakanlığında sağlık alanında bağlı, ani müdahale edecek bir birimin teçhizat olarak, teknik olarak güçlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Bütçenin hayırlı olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kaplan.

Sayın Aydemir sizin mi söz talebiniz, yoksa Sayın Berber'in mi?

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Fark etmez.

BAŞKAN – Peki.

Sayın Çetin size söz veriyorum, buyurun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, Sayın Bakan, değerli Sağlık Bakanlığı bürokratları, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlar, Sağlık Bakanlığı bütçemizi görüşüyoruz. Ben öncelikle bütçenin hayırlı olmasını diliyorum. Tabii çok yadırgadığım bir durumla burada da karşılaştık, herhâlde Hükûmetin bütün bakanları Bütçe Kanunu'nu on yıllık ya da AKP'nin iktidara geldiği tarihten bu yana bir bütün olarak ele alıp sunum yapıyorlar. O nedenle on yılı değil de bir yılı değerlendiresek, her bir yılı bir diğer sonraki yıla göre kıyaslayıp hem maddi bütçe artışlarını hem de gelişmeleri daha kolay takip ederiz; bir kavram ve rakam kargaşasından doğrusu önümüzü göremiyoruz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 28

Tabii Sayın Bakanın sunumunda da gördük, tütünle mücadele, obeziteyle mücadele, çocukların dengesiz beslenmesi ve obezitenin engellenmesi amacıyla okul kantinlerinde enerji değeri yüksek ama besin değeri düşük gıda maddelerinin satışlarının ve bulundurulmasının yasaklanması gibi güzel kararlar olduğu gibi, gelecekte hepimizi sağlık açısından kaygılandıran gelişmelere de tanık oluyoruz.

Ben özellikle bu kısa süre içerisinde bazı konulara değineceğim: Sayın Bakanımız da anımsar, yardımcısı arkadaşım da anımsayacak, SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığına devri konusunda ne olacağını geçmişte söylemiştik, keşke yanlışla idik. Bakanlar Kurulu bir kararla ne yazık ki SSK hastanelerine bedava el koymuş oldu. 9 Eylül tarihli bir Bakanlar Kurulu kararıyla SSK 6/1/2005 ve 5283 sayılı Kanun'la SSK'nın ve onun mensuplarının malı olan SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığına devredilmesi karar altına alınmıştı, o devirdeki koşul karar bedelin hazine tarafından karşılanması idi, ancak buradan anlaşılan o ki, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bütçesinin falan kodlu tertibinden Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan aylık ödemelerden eşit paylar hâlinde mahsup edilir şeklindeki bir düzenleme ile o yasada öngörülen komisyon kurulmamış, değer tespiti yapılmamış, herhangi bir şekilde hazineden bir tek kuruş çıkmadan, aradan geçen yedi yıl sonunda SSK'nın tüm mal varlıklarına, hastanelerine el konulmuştur. Bu nedenle bunu bir eleştiri olarak ve o konudaki eski çıkartılan kanun hükümlerine uyulmamış olmasını hukuk tanımazlık olarak Hükûmetin -sadece Sayın Bakan kendi kurumuna alınmasın- uygulaması olarak görüyorum.

Yine, bu dönemde özellikle SSK'ya ait olan Etlik hastane bölgesinin Astaldi ve Türkerler ortaklığına devredilmesi ve bununla birlikte Etlik Kadın Doğum Hastanesi, Dışkapı Eğitim Araştırma Hastanesi, İhtisas Hastanesi, üç adet lojman, Sosyal Güvenlik Kurumuna ait arşiv, depo binaları, garaj, sosyal tesisler ayrıca Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesi, Ulus Devlet Hastanesi gibi adını saymakla bitiremeyeceğimiz kuruluşlarının kampüs dışı ticari alan adı altında verilmiş olması da yine SSK varlıklarının yok pahasına Sağlık Bakanlığına devri anlamına geliyor. Bütçede bir artış yok ama bu görünmez kalemlerdeki artışın ne kadar kötü kullanıldığını da orada görmek mümkün.

Yine, ben bu konuyla ilgili vakit kaybetmek istemiyorum ama bir başka önemli konu, özellikle hastanelerde yeni dönem yani bu hastane birliklerinin oluşturulması ve her ilde bir birlik, Ankara, İstanbul, İzmir'de ikişer olmak üzere 87 kişinin görev yapacak olması ve bu kişilere Sayın Kamu Hastaneleri Kurumu Başkanı Çağıl'ın bir açıklamasında dediği gibi buralarda artık atadıkları kişileri karneyle takip edecekler, 100'e yakın performans ölçecek kriter belirlemişler. Tabii nasıl olacak bilemiyorum ama "Eğer ilk altı ayda başarısız olduğunu görürsek bir kişinin ya da bir hatası olursa ikinci bir şans vermeyeceğiz." diyor. Yani, hakkaniyetin uygulanması hâlinde öyle zannediyorum ki çok kısa bir süre içerisinde görevlendirecek il başkanı bulmanız da zorlaşacak.

Yine, başhekimlerin görevleriyle ilgili incitici tabirlerin kullanılması hoş değil. Yani burada hastane başhekimleri bundan sonra tıbbi malzemeler direktörü gibi bir görev yapılacak deniliyor yani hastanelerde sorumluluk başhekimlerin olacak, halk deyimiyle söyleyeyim, davul başhekimlerde ama tokmak CEO'larda olacak herhâlde öyle bir yeni düzene gidiyor hastane birlikleri uygulamasıyla.

Ben vakit çok dar olduğu için bu konuyla ilgili, performans ölçümüyle ilgili bir mektup okuyacağım Sayın Bakan. Bu konu çok tartışılıyor, bir tıp doktorunun, bir Hocanın mektubu.

Şimdi, ilk cümlelerini daha evvel Sayın Günal da bir başka amaçla kullandı ama ben mektubu bir bütün olarak okuyacağım:

"Yazıma Sayın Başbakan'ın bu hafta sonu okuduğu Kanuni'nin Ebus Suud Efendi ile arasında geçen şiirsel soru-cevabıyla başlayarak yazımın bu bağlamda okunmasını ve bu gibi söylemlerin lafta kalmamasını dileyerek başlıyorum.

Kanuni Sultan Süleyman soruyor:

'Meyve dalına konsa bir karınca,

Vebali olur mu karıncayı kırıncı?

Ebu Suud Efendi Cevap veriyor:

Yarın Hak divanını kurunca,

Kanuni'den hakkın alır karınca.'

Bir meyve dalındaki karıncanın bile hakkını kendinden alacağını bilen Sayın Başbakana ve onun emrinde çalışan yetkililere bütün iyi niyetimizle sesleniyoruz.

Her bir insan gibi bizler de iyi niyetli ve toplum yararına yapılan her hizmetin arkasındayız fakat iyi niyetle başlasa bile amacından saptırılan sistem arızalarını dile getirmek boynumuzun borcudur.

Bildiğimiz gibi 'Allah'ın hatırından daha önemlisi yoktur ve de milletin hakkını korumak veya haksızlıkların önüne geçebilmek için doğru bildiğini, gördüğünü söylemek de her mümin için Allah'ın emridir.'

Bu sebeple, yapılan haklı ve yapıcı eleştirilere Allah rızası için teşekkür edeceği yerde düşmanca, kişisel veya siyasi olarak yaklaşmaları Allah'ın adaletine havale ediyorum.

Eğer ahirette bizi Allah'ın değil de bu dünyada peşinden koştuklarımızın sorgulayacağına, kıyamet günü cezamızı onların vereceğine, cennete veya cehenneme onların koyacağına inanıyorsanız diyecek bir şey yok, siz bildiğiniz yoldan gidiniz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 29

Bizler gördüğümüz, düşündüğümüz, yazdığımız her şey doğrudur iddiasında değiliz ama birileri de artık bu seslere kulak vermeli, dürüstçe çalışmak isteyen insanları dinlemelidir.

Şimdi soruyorum: Biz doktorlar ve özellikle sağlıkçı öğretim üyeleri ne yapalım? Öğrencilerimizin iyi birer insan, iyi birer hekim olabilmeleri için gösterdiğimiz çabayı bir kenara atarak puan peşine mi koşturalım? Puan alamayacağız diye öğrenci derslerine girmeyelim mi? Doktora ve uzmanlık yapan araştırma görevlilerini yetiştirmeyi bırakıp puan mı kovalayalım? Araştırma yapmayalım mı? Yayın ve de proje hazırlamayalım mı? Dünyada olan gelişmeleri takip etmeyelim mi? Sadece birileri böyle istiyor diye bizler de günde 150-200 hasta muayene ederek sırf puan için hastaları ve kendimizi mi kandıralım?

Sadece üç beş kuruş daha fazla para kazanacağız diye yukarıda yazdığım kandırmacayı yaşamak istemeyenler haksız mıdır?

Bu ülkenin doktorları ve sağlık çalışanları adına soruyorum, ne yapalım? Hastaları sadece ve sadece performans puanı olarak mı görelim? Sırf puan için gereksiz tam ve tedavi metotları mı uygulayalım? Hastalarımıza, sırf puan alabilmek adına, gereksiz müdahalelerde mi bulunalım?

Şimdi soruyoruz, neden? Sağlık hizmetlerinde, verilen hizmetin kalitesine ve tedavi başarısına değil de halkın sağlığına zarar verilse bile sadece muayene edilen hasta sayısına bakılıyor? Neden?

Ben başarısız tedavilerim sonrası sorgulanmıyorum da, sırf kaliteyi korumak, ahlaklı çalışmak ve hastalarımıza faydalı olabilmek adına dürüstçe çalıştığımda 'birilerine göre daha az hasta baktığım için' bir şekilde cezalandırılıyorum?

Dünyanın bütün ülkelerinde sağlık uygulamalarında bilinir ki, sağlık hizmetlerinde performansla göre ücretlendirme hastalara ve devlete zarar vermektedir.

Hasta sayısına, ameliyat sayısına, işlem sayısına göre yapılan ödeme yanlıştır. Çünkü gerek ülkemizdeki, gerekse dünyadaki uygulamalar göstermiştir ki, ne kadar hasta o kadar para sisteminde yani performans sisteminde hizmetin kalitesi değil, sadece sayısı önemli hale gelmektedir, her bir hastaya ayrılan zaman azalmaktadır. Performansa göre ücret sağlık harcamalarını artırmaktadır.

Puan için tanı ve tedavi adına yapılan gereksiz girişimlerin sayısı artmaktadır. Puanı az olan, fazla vakit alan, riskli uygulamalardan kaçınılmaktadır ve bu hastalar hemen sevk edilerek açıkça baştan savılmaktadır.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Çetin, ek süre veriyorum, tamamlayınız.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Toparlıyorum.

Hatalı tanı ve tedaviler sebebiyle hastaların hastanede kalma süresi ve doktora gitme sayısı artmaktadır. Bu sistem, koruyucu hekimliği yok saydığı veya gerekli önemi vermediği için genel toplum sağlığı kötüye gitmektedir. Bu konuda dünyada ve ülkemizde yapılan istatistiklere diğer yazılarımda yer vereceğim ve görülecek ki iyi niyetle başlatılan performans sistemi artık hem hastalara, hem doktorlara, hem diğer sağlık personeline hem de devlete zarar vermektedir. Şu iyi bilinmeli ki performans sistemi adaletten, haktan, hukuktan tamamen uzak olmasının yanı sıra Sayın Başbakanın da haklı olarak karşı olduğu ve sıkça dile getirdiği; vatandaşı soyan, eli vatandaşın cebinde olan, vatandaşı kapıdan kovan, vatandaşı köle ve para kaynağı gibi gören hekimlerin önünü açmış, onların yıllardır zaten yaptıklarını legalleştirmiştir. Kısaca sağlıkta hepimizi memnun eden doğru ve büyük değişimler performans sisteminin verdiği zararlar nedeniyle kısır kalmış ve anlamını yitirmiştir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Çetin, lütfen tamamlayınız.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, bir dakikanıza ihtiyacım var.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Bunu yazalım mı Sayın Çetin?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Haklısınız, siz de çok iyi tanıyorsunuz, Sayın Bakan da çok iyi tanıyor Hocayı. Sizden başka da ne yazık ki buna karşı çıkan hiçbir hekim olmadı üstat, kusura bakmayın.

Sayın Bakan, bir de, bir lojman genelgeniz var, genelge çıkarttınız.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Kim bu, bunu yazan kim Sayın Çetin?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sizin çok yakın tanıdığınız birisi, profesör.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Erzurum'dan mı?

BAŞKAN – Evet, siz devam edin lütfen.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Ne önemi var Allah aşkına, yanlış bir şey varsa söyleyin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Size söylerim bir daha. Hiçbir önemi yok, bunun doğru ya da yanlışlığı açısından bakın olaya.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Hiçbir şekilde hiçbir alakası yok yani.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır, yanlışsa zaten bir tek siz karşı çıkmışsınız buna. Sizden başka karşı çıkan hiç kimse yok, siz de şahsa karşı çıkıyorsunuz.

İSMAIL TAMER (Kayseri) – Ben de varım.

BAŞKAN – Sayın Çetin...

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 30

İZZET ÇETİN (Ankara) – Özür dilerim.

Bir lojman genelgesi yayınladınız Sayın Bakanım. Yani Bakanlığımız...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Mail gruplarını çok iyi takip ediyorsunuz Sayın Çetin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Efendim?

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Mail gruplarını çok iyi takip ediyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Ünüvar, Hatip konuşsun, siz daha sonra söz alır konuşursunuz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir izin vererseniz arkadaşlar bitireyim, önemli bir konu.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Çetin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Bakan, gerçekten, tabii biz iyiye iyi, güzele güzel deriz, bundan hiç gocunmayız fakat lojman genelgenizin 5'inci maddesi...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

İZZET ÇETİN (Ankara) – ...çok insan haklarına aykırı ve doğrudan ayrımcılık içeriyor. Yani çok özür dileyerek söylüyorum: Böyle, demokratik bir toplum dediğimiz zaman aklımıza... Bu tür ayrımcılığı kabul etmenin olanağı yok. Bir cümle okuyorum: "Çok katlı binalarda yardımcı hizmetler sınıfı personeli ve kapıcı, kaloriferci, bekçi gibi görevlendirilmiş personele zemin katlardan konut verilebilir." Onlar da insan, onlar da yardımcı hizmet sınıfından bile olsa o kurumun elemanları, hizmetleri olabilir, sizlere hizmet edenler olabilir. Bunları hakır görmek, küçük görmek, alt katlara, zemin katlara bir genelgeyle mahkûm etmek Türkiye Cumhuriyeti'nde herhangi bir bakanlığa yakışmaz diye düşünüyorum.

Bir iki konum daha var ama onları da soru bölümüne bırakıyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Oral, Sayın Akçay'ın bir talebi olmuştu ama öğleden sonra ilk sıra onundu, eğer talep ederseniz size verebilirim.

SÜMER ORAL (Manisa) – Sonraya bırakırsanız olur herhâlde.

BAŞKAN – Tamam tamam.

Sayın Çam, hazırsanız sizde söz sırası.

MUSA ÇAM (İzmir) - Sayın Başkan, Plan Bütçe Komisyonunun saygıdeğer üyeleri, Sayın Bakan, kamu kurum ve kuruluşlarının çok değerli temsilcileri, değerli basın emekçileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sağlık Bakanlığının 2013 yılı bütçesini görüşmekteyiz, öncelikle bütçenin hayırlı olmasını diliyorum ve aynı zamanda kesintisiz olarak on yıl Sağlık Bakanlığı koltuğunda oturmuş olmanızdan dolayı da tebrik ediyorum.

Sayın Bakan, "Doktorların eli hastaların cebinde." dediniz, yetmedi; "Paracı doktorlar gürültü yapıyor." dediniz, yetmedi; Sayın Başbakan Erdoğan "Ben doktora iğne yaptırmam, doktorlar adamı felç ederler alimallah." dedi, o da yetmedi; üstüne bir de "Doktor efendi dönemi bitti." dedi, noktayı koydu. Böylece sağlıkta şiddet dönemini açtınız. Ne yazık ki on yıllık iktidarınız döneminde Hükûmetinizin en çok müdahale ettiği alanlardan birisi sağlık alanıdır ve bu süreçte kamu sağlık sistemi çökertilmiş, sağlık çalışanlarına yönelik şiddet artmış ve tüm çalışanların sözleşmeli, taşeron, güvencesiz olduğu, tecrübeyle birikim sürekliliği olmayan bir sistem hayata geçirilmiştir.

Kapitalizmin krizini aşmak adına tüm dünyada uygulamaya başladığı yeni liberal politikaların bir parçası olarak, Dünya Bankası tarafından hazırlanıp, kredisi ile de desteklenen Sağlıkta Dönüşüm Programı; tüm ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de sağlık hizmetini hak olmaktan çıkarıp ticarileştirirken, sağlık alanındaki istihdam biçimini de değiştirmiştir. Başta iş güvencesi olmak üzere, ücret güvencesi ve gelecek güvencesini ortadan kaldırmış, esnekleştirme tarzını yerleşik hâle getirmiş, sağlık iş gücünü ucuzlatmıştır. İktidarınız ile birlikte "dönüşüm" adı altında uygulanan politikalarla güvencesiz çalışma, temel istihdam modeli hâline gelmeye başlamıştır. Bugün taşeron çalıştırmanın en fazla ve yaygın olduğu işkolu sağlık hâline gelmiştir. Seçim öncesi 4/B'lilerin kadroya alınması gündeme gelmiş olsa bile hâlen sağlık çalışanları sözleşmeli statüde istihdam edilmektedir. Bugün itibarıyla aynı işi yapan sağlık emekçileri 4/A, 4/B, 4/C, vekil, taşeron gibi statülerde ve farklı ücretlerde çalıştırılmaktadır. Farklı ücret ve statülerde çalışma iş barışını olumsuz yönde etkilemekte, sağlık hizmetinin bir ekip hizmeti olduğu fikrini giderek zayıflatmaktadır. Bu durum personel arasında zaman zaman fiziki şiddete kadar varan durumlara kadar ulaşabilmekte, asıl olarak da moral motivasyon açısından olumsuzluklara yol açmaktadır.

Sayın milletvekilleri, 3 Kasım tarihinde, cumhuriyet kurulduğu günden bu yana devlet tarafından sürdürülen bir görev daha devletin sorumluluk ve yükümlülüğü dışına çıkmıştır. Artık devletin hastanesi yok. Bu, 2002'den bu yana AKP İktidarı tarafından gerçekleştirilen Sağlıkta Dönüşüm Programı'nda yeni bir döneminin başlangıç tarihi. Bir yıl önce 2 Kasım 2011'de Resmî Gazete'de yayınlarak yürürlüğe giren Sağlık Bakanlığı Teşkilat Yapısını Düzenleyen 663 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname Sağlık Bakanlığını halkın sağlığından sorumlu bir makam olmaktan çıkarmıştır. Kararnameye göre uygulamanın başlangıç tarihi, bir yıl sonrası yani 3 Kasım 2012'ydi. Şimdi uygulamaya geçildi. Üstelik Hükûmet, Sağlık Bakanlığının yapısını tamamen değiştiren, devlet hastanelerini ticarethane hâline getiren, ticarileştiren Kamu Hastane Birlikleri düzenlemesini de içeren bir kanun hükmündeki kararnameyi Türkiye Büyük Millet Meclisi açık olmasına rağmen, kanun hükmündeki kararname yetkisini nerede ve nasıl, ne zaman kullanabileceği Anayasa'da açıkça

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 31

belirtilmiş olmasına rağmen, yasama organını devre dışı bırakarak, bir gece yarısı operasyonu ile yangından mal kaçırırçasına çıkarmıştır.

3 Kasım itibarıyla, tamamı kamu kaynaklarıyla kurulan ve -anayasal hak- sağlık hizmeti vermekle yükümlü devlet hastanelerimize devlet memuru olmayan CEO, genel sekreter atanarak kârlılık temelli yönetim modeli yürürlüğe girmiştir. 663 Sayılı Kanun Hükmündeki Kararname gereği tüm devlet hastanelerinin temel hizmet felsefesi tamamen değiştirilmiştir. 900'e yakın devlet hastanesi "Kamu Hastane Birlikleri" başlığında toplanarak, doktor ve devlet memuru olmayan ama iktidar partisiyle yakın organik bağları dolayısıyla seçilmiş CEO'ların yönetimine bırakılmıştır. Kamu Hastane Birlikleri uygulamasının başlatılması amacıyla atanan nitelikleri başlı başına tartışılır genel sekreterler ve sözleşmeli yöneticiler incelendiğinde birçoğunun iktidar partisinde milletvekilliği, milletvekilliği adaylığı, yöneticilik gibi siyasi yöneticilik gibi siyasi bağlarının, neredeyse tümünün belli bir sendikanın, AKP'nin arka bahçesi olan sendikanın üye ve yöneticisi olduğu görülmektedir. Yani devlet hastaneleri, kapitalist felsefenin en düşük maliyetle en yüksek kâr elde etme esasına göre kendi aralarında amansız rekabete sokulurken genel sekreterin sözleşmeleri de kattığı kârlılığa göre yenilenecektir. Hükûmetin on yıldır "Benim vatandaşım parasız da her hastaneye gidecek." hamaseti ve doktorların "Halkı değil, cebini düşünen meslek grubu" söylemiyle kurulan, devletin sağlık hizmetini hasta müşteriye satılacak sağlık paketine çevirme sürecinin en son kırılma noktası, kamu hastane birlikleriydi. Devlet hastanelerinin özelleştirme öncesi safhası olacak bu dönemde CEO'ların başarısı, en ucuz sağlık emekçisini bulmak ve aşırı çalışma koşullarıyla hastaneyi minimum masrafla işletip yüksek kârlılığa erişmek olacaktır. Bu durum ise AKP İktidarına yakışır bir sonuç doğuracaktır. Parası olanın kazandığı bir sistem. Bu süreçte Başbakan Erdoğan, özel bir sağlık kuruluşuna ait hastane kompleksinin açılışında Türkiye'de dev şehir hastaneleri kurmanın 9 yıllık hayali olduğunu belirterek, "Ne yazık ki hâlâ bunu gerçekleştiremedik. Danıştayda vesaire bazı engeller oluyor ancak şimdi adımlarını attık. Bunları da aşıp süratle ihalesini yaptığımız şehir hastaneleriyle işe başlıyoruz." demiştir. 25 ilde şehir hastaneleri kurulacağını belirten Başbakan Erdoğan, bu sayede yatak sayısının 43.200 adet artacağını söylemiştir.

Yakın zamanda Danıştay, Başbakanın sıkça övündüğü "sağlık kampüsleri" anlamına gelen kamu özel ortaklığı ihalelerinden üçünün yürütmesini, kamu yararına olmadığı gerekçesiyle iptal etmiştir. Ancak demokrasinin "İleri"sini ağızından düşürmeyen Hükûmet, bu yargı kararına rağmen Etik Kampusu, Etik İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesini boşaltmış, çalışanlarını Ankara'nın çeşitli hastanelerine dağıtmıştır. İşte sizin adaletiniz budur. Belki de "Kalkınmanız budur." demek daha doğru olacaktır. Nitekim, Sayın Bakanın parasız sağlık hizmeti sunacağınız dediği süreçte birinci basamakta, artık, reçete başına 3 lira, üç kutudan sonra her bir ilaç için 1 lira alınmaktadır. Bunun dışında, Devlet hastanelerinde 8 lira, özel hastanelerde ise 15 lira fark ücreti ödenmekte, laboratuvar, röntgen ve diğer tetkikler için de katkı payı kesilmektedir. Bunun anlamı ise sağlık politikasının iflası ve yurttaşlarımızın ve bizlerin Sağlıkta Dönüşüm politikası adı altında kandırılmamızdır.

Daha önce de belirttiğim gibi, son dönemde en önemli sorunlardan bir tanesi de sağlıkta şiddet konusudur. Çünkü Sağlıkta Dönüşüm Projesi can alıyor. Son yıllarda hasta ve hasta yakınları tarafından sağlık emekçilerine yönelik artan şiddetin sebeplerinin başında uygulanan sağlık politikaları ve Hükûmetinizin halkla sağlık emekçilerini karşı karşıya getiren kışkırtıcı üslubu büyük rol oynamaktadır. Diğer önemli unsur da uygulanan performansa göre ücretlendirme sistemidir. Yurttaşların sosyoekonomik ve kültürel yapısı, işsizlik, yoksulluk gibi koşulları gözlemlenmeden gün gittikçe alınıp satılır hâle getirilen, kısacası metalaştırılan sağlık sisteminin şiddeti yaratmada önemli etkisi bulunmaktadır. Yetkililerin her gün "devrim", "reform" gibi kavramlarla yapılan uygulamaları halk lehine olumlu politikalarımız gibi yansıtmaması, halkın sağlık talebini sürekli kışkırtmaya yönelik yapılan reklamlar ve söylemler, hekimleri ve hekim dışı sağlık çalışanlarını paragöz, halk düşmanı gibi gösteren üslup ve yaklaşımla birleştğinde durum içinden çıkılmaz bir hâl almaktadır. Hâl böyleyken her türlü reklamla mükemmel bir sağlık hizmeti sunum sistemi yaratıldığına inanan halk sağlık kurumlarına başvurduğunda asıl uygulamaları görmeye başlamaktadır. Gördüğü bu uygulamanın sorumlusunu da sistem olarak görme yerine sağlık çalışanları olarak görmektedir. "Aileniz doktoru" olarak, uygulama aşamasında sıkça reklamı yapılan aile hekimliği uygulaması bile paralı hâle getirilmiştir. Dönüşüm politikaları sonunda her aşamada uygulanan katkı, katılım payları ve ilave ücretlerden dolayı acil servislere başvurularda artış olduğu bizzat Bakanlık tarafından açıklanmaktadır, bunu engellemek için acil sağlık hizmetini paralı hâle getiren "Yeşil Alan Kodu" uygulaması da bundan dolayı uygulanmaya başlanmıştır. Yine, acil başvuruların bu ölçüde yoğunlaşması gerçek acillere başvuruda, hekim ve sağlık çalışanlarının müdahale önceliği konusunda zorlanmalarına neden olmakta ve hasta, hasta yakını ve sağlık emekçilerini karşı karşıya getirmektedir. Gerek performans baskısı, gerekse yayınlanan genelgeler ve yapılan açıklamalarla başvuran tüm hastalara bakılması zorunluluğu, hizmette aksaklıklar doğmasına neden olmaktadır. Başından beri, Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın uygulandığı her aşamada yapılan açıklamalar, kurulan İnternet şikâyet siteleri bu saldırı ve şiddeti artırmaktadır. Her kademede uygulanan katkı-katılım payı ve ilave ücretlerin, sağlık çalışanlarına yüksek maaş ödemeleri olarak verildiği açıklamaları bu şiddetin nedenlerinin başında gelmektedir.

Bir diğer gerilim yaratan konu da ilaç katılım ve reçete bedelleridir. Bu da çoğunlukla eczaneler ve halk arasında gerilime yol açmaktadır.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 32

Uygulanan performans ücretlendirme sistemi ile daha kısa süreler içerisinde daha çok hasta muayene etme, gereksiz ameliyat ve tetkik istemlerinde yaşanan artışlar sebebiyle iş yükü artmaktadır. Performanstan kaynaklı olarak meslek etiği zedelenmektedir. Bu durum çok sayıda olayda şiddet kullanımına neden olmaktadır. Bu uygulama hastalarla karşı karşıya gelmenin yanı sıra sağlık emekçilerinin de karşı karşıya gelmesini beraberinde getirmiştir. Bu yanlış politikaların bedelini ise sağlık emekçileri canlarıyla ödemişlerdir.

Ben konuşmamı Fransız aydınlanmacı Voltaire'in bir sözüyle bitirmek istiyorum. Voltaire diyor ki: "Bir ulusun kaderi, başbakanın sindirim organlarının iyi çalışıp çalışmamasına bağlıdır." Bu sözün geçerliliğini teyit etmek için yalnızca bizim ülkemize bakmak yeterli olacaktır. Elbette, ben sayın Başbakanın sağlık problemlerinden söz etmiyorum. Kendisine de son zamanlarda yaşadığı çeşitli rahatsızlıklardan dolayı acil şifalar diliyorum ama bu yeme içme meselesini metaforik olarak ele aldığımızda Başbakanın sindirim sisteminin gerçekten iyi çalışmadığını en azından hazım sorunu olduğunu belirtmekte de yarar var. Dolayısıyla Voltaire bu konuda hiç de haksız sayılmaz diye düşünüyorum. Çünkü bir ülkedeki demokratik işleyişin en önemli görüntülerinden birisi olan muhalefet ve eleştiri gibi temel gerekenleri bastırmak, sindirmek...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSA ÇAM (İzmir) – ...ve hatta yok etmek için yapılan bu uğraşlar...

BAŞKAN – Sayın Çam, tamamlayın.

MUSA ÇAM (İzmir) – ...asında bir hazım sorunu olduğunu gösteriyor. Dün akşam da Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesini eleştirirken AKP Komisyon üyeleri arkadaşların ve Sayın Bakanın hazımsızlığını yaşadım ve bence de bu durum Sayın Sağlık Bakanı ile çok değerli Hocamız Sayın Ünüvar'ın ilgi alanına girdiğini düşünüyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Çam.

Sayın Akçay, hazırsanız size verebilirim.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Konuştuklarınız ilgi alanıma giriyor Sayın Çam.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Evet, teşekkür ederim...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Siz de ilgilenseniz iyi olur Hocam.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sayın Başkan, Sayın Bakan...

Tabii, her konuşmadan sonra bir on beş saniye muhavere arası vermek gerekiyor.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Efendim, ben on beş saniyemi size veriyorum.

BAŞKAN – Sayın Akçay, buyurun.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Evet, çok teşekkür ederim Sayın Ünüvar.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, Sağlık Bakanlığının değerli mensupları, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle, her yıl bütçe sunumunda olduğu gibi yine değerli Sağlık Bakanımız gayet güzel ve özenli sunumunu gerçekleştirdi. Biz de dikkatle izledik çalışmaları ve gayretleri. Elbette, yapılan hizmetleri takdir etmek şiarımızdır.

Tabii, milletvekili olarak iki temel görevimiz var; birisi yasama, ikincisi de denetim. Özellikle muhalefet partisine mensup bir milletvekili olarak da, bilhassa bardağın boş tarafını göstermek gibi bir görevimiz var, birinci, olmazsa olmaz vazifemiz budur. Ben de konuşmamı bu çerçevede içerisinde yapmak istiyorum.

"Sunum gayet güzel ve özenli." dedim. Tabii, geçmiş yıllarda televizyonlarda bir gazoz reklamı vardı Sayın Başkan, o reklamı hatırladım. Reklam diyordu ki: "İmaj hiçbir şeydir, susuzluk her şeydir." Dolayısıyla biraz da hani derler - atasözü gibidir- "Hatice'ye değil neticeye bakalım." diye. Tabii, bunca gayrete rağmen bugün Star gazetesinin bir haber başlığı dikkatimizi çekti, "Bir üniversite inşa edecek kadar antidepresan yuttuk." diyor. Bugünkü gazetelerin genellikle haber konusu antidepresan ilaç kullanımındaki artışı özellikle vurguluyordu ve bu, Türkiye'de ilaç kullanımıyla ilgili istatistikleri ve Türkiye'nin bazı olumsuz gerçeklerini ortaya koyuyordu ve 2012 yılında yaklaşık 38 milyon kutu antidepresan ilacının kullanıldığı ve yaklaşık 380 milyon Türk lirası harcandığı belirtiliyor. 2003'ten 2012'ye gelirken, antidepresan ilaç kullanımındaki artışın yüzde 100'ün üzerinde olduğu ifade ediliyor ve bu rakamlara göre Türkiye'deki hasta sayısının da 1,5 kat artarak her 100 kişiden 30'unun depresyon hastası olduğu ifade ediliyor. Tabii gerçekten öyle mi değil mi, bunu Sayın Bakanımızın değerlendirmesinde, cevaplarında bulacağımızı tahmin ediyorum ve Türkiye'de yaklaşık 22 milyon 400 bin depresyon hastası olduğunu ifade ediyor ki ben bu rakama inanmıyorum, yani bu kadar, 74 milyon, 75 milyon nüfusun içerisinde 22 milyon 400 bin depresyon hastası olduğuna ben gerçekten inanmıyorum ancak kullanılan ilaç rakamlarına dayanarak böyle bir rakam veriliyor, yani ilaç, reçete artışındaki tablo bu. Tabii, bu arada uzmanlık alanı uygun olmayan hekimler tarafından da bu ilaçların yazıldığı ifade ediliyor. Biz, acaba bu konuda Sağlık Bakanlığımızın yaptığı bir araştırma, inceleme var mıdır, bu konuda bilgilenmek isteriz.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; aile hekimliği hizmetlerinde altyapı yatırımı neredeyse yoktur. Verilen katkı paylarıyla mevcut durum idare edilmektedir. İş yerlerinin kirası, elektrik, su, yakıt ve her türlü malzeme giderleri katkı paylarıyla sağlanmaktadır. Sağlık Bakanlığının yürüttüğü en büyük çalışmalardan birisi Sağlıkta Dönüşüm Projesi'dir, bu proje sağlık personelinin sorunlarının arttığı, özlük haklarının zayıfladığı bir ortamda yeterli katkıyı veremediğini

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 33

düşünüyoruz. “Hizmet alımı” adı altında taşeronlaşmanın arttığı, sağlık personeline karşı şiddet ve idari “mobbing” uygulamalarının görüldüğü bir ortamda “Bu programın sağlık çalışanlarına da bir katkısı var mıdır?” diye sormamız gerekiyor çünkü sağlık sisteminin önemli bir ayağını, olmazsa olmaz şartını sağlık personeli teşkil etmektedir. Tabii, burada, sunumda memnuniyet ölçüleri hasta bakımından, vatandaş bakımından dile getirildi. Acaba bu memnuniyet sağlık personeli durumu bakımından nedir, bu konuda bir çalışma yapılmış mıdır?

Bir diğer konu, acil sağlık hizmetleri. Acil sağlık hizmetlerine erişim ücretsiz olmasına paralel olarak elbette kolaylaştı, ancak bu kolaylaşma hastane acil servislerinin gereksiz olarak kullanılmasına da yol açmıştır ve buna karşılık özel hastane ve tıp merkezlerinin acil birimlerini kapattıkları söylenmektedir veya acil servis hizmeti vermediği ifade edilmektedir.

Diğer bir husus: Acil serviste hizmet veren personel sayıca ve eğitim olarak yetersizdir. Bu konuda herhangi bir gelişme var mıdır, varsa ne ölçüdedir?

Özellikle sağlık personeline yönelik şiddet olaylarında artış gözölüyor. Ya kamuoyuna basın aracılığıyla yansıdığından... Bu konuda da bir çalışma var mıdır, merak ediyoruz.

Acil servislerde bir kırmızı hat uygulamasından bahsediliyor. Bu, kırmızı hat uygulamaları da vatandaş ile sağlık personeli karşı karşıya getirmektedir. Genellikle hekimler veya personel gerçekten acil olmayan hasta gelmesi durumunda hastanın evrakına bir damga veya işaret... Bu kırmızı hat uygulaması da ayrıca, sağlık personeliyle hastayı karşı karşıya getirmektedir.

Aile hekimliği sistemi fiiliyatta reçete düzenleme sistemi hâline gelmiş durumdadır. Süreç genellikle şu şekilde işliyor: İsteyen istediği ilacı yazdırıyor; yazdıramazsa şikâyet ediyor veya yöneticiler vasıtasıyla yazılmasını sağlıyor. Buna karşılık Sosyal Güvenlik Kurumu hekimlerin reçetesinde kısıtlamalara giderek ödemelerinde fark çıkarıyor ve hekimler hakkında da soruşturma açıyor. Aile hekimliği ile ilgili bir diğer husus da aile hekimlerine bağlı kişi sayısı yani nüfus. Türkiye ortalaması 3.500’ün üzerindedir. Seçim bölgem Manisa’da ise bu rakam 3.400 civarındadır yani 3.400 kişiye bir aile hekimi düşmektedir. Tabii, ideal olan nüfusun 2 binin altına inmesidir. Bu önemli konuda Sağlık Bakanlığının çalışmaları nelerdir?

Verem Savaş Dispanserleri ile Ana Çocuk Sağlığı Birimleri gibi koruyucu temel sağlık hizmetleri birimleri neredeyse kapatılma noktasına gelmiştir. Bu kurumların işlerinin de aile hekimliklerine aktarılması ile aile hekimlerinin hâlihazırda ağır olan iş yükü daha da artacaktır. Neticede, bulaşıcı hastalıklarla mücadele, ana çocuk sağlığı gibi hususlarda aksamalar olması da ihtimal dahilindedir. Yine, bu birimlerde hizmet veren sağlık personeli özlük haklarındaki belirsizliğin sürmesi nedeniyle motivasyonları da düşüktür. Genellikle iki yıllık sözleşmeler yapılmaktadır.

Yine, aile hekimliğine ilişkin önemli gördüğüm bir husus da aile hekimliği disiplinine dayalı bir hizmet içi eğitim programı uygulanmamaktadır. İş yükü nedeniyle bu tür programların yapılamadığını duyuyoruz. Bir aile hekimi eğitim veya kongre nedeniyle yerinden ayrıldığında yerine diğer bir aile hekimi bakmaktadır. Bu nedenle idarenin bu faaliyetlere sıcak bakmadığını öğreniyoruz ve Bakanlığın bu konuda bir çalışması var mıdır, merak ediyoruz.

Sağlık Bakanlığının önündeki önemli sorun alanlarından birisi de tedavi hizmetlerinde görülmektedir. Performans sistemi nedeniyle hastanelerdeki tedavi hizmetlerinde nitelik değil nicelik ön plana çıkarılmıştır. Böylece gereksiz ve yanlış tetkik ve tedavi müdahaleleri arttığı kanaati vardır.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Bir diğer konu ilaç fiyatları. İlaç fiyatlarının ucuzlatıldığı ifade ediliyor ancak bu hususta yerli üreticiyi destekliyor musunuz? Hükûmetinizin hazırladığı son teşvik paketinde ilaç tesisi kurulması da stratejik yatırım olarak belirlendi. Böylece, bu alan da teşvik sistemine dâhil edildi. Konu fevkalade önemlidir. Türkiye’nin ithalat rakamlarına baktığımızda 30’uncu fasılda eczacılık ürünleri sayılıyor. 2011’de toplam 4 milyar 697 milyon dolar ithalat yapılmış, bu rakam eczacılık ürünlerindeki teşvikin önemini gözler önüne sermektedir. Teşvik sisteminin uygulamaya girmesiyle birlikte bazı firmaların Türkiye’de ilk defa bu alanda yatırıma heves ettiklerini görüyoruz. Bu konudaki yatırım işlemlerini başlatan firmalar da maalesef Sağlık Bakanlığından bir haber beklemektedir. Bu, yerli üreticinin desteklenmesiyle ilgili çalışmalar ne aşamadır, bunu öğrenmek istiyoruz.

Bir de, yabancı hekimle ilgili son durumu öğrendikten sonra son cümleler itibarıyla değerli arkadaşlar Manisa’nın âdeta bitmeyen senfoni veya yılan hikâyesine dönen Merkezdeki 400 yataklı bölge hastanesine temas etmek istiyorum. Bu, 2003, 2004’lerden bu yana ve her seçim arifesi, her seçim sonrası sürekli gündeme iktidar partisinin bir vaadi olarak kamuoyuna taşınan 400 yataklı hastane projesi ne durumdadır? 2010 yılında İl Sağlık Müdürlüğü bir açıklama yaparak hastanenin ihale aşamasında olduğunu...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Kaçta?

ERKAN AKÇAY (Manisa) – 2010’da.

...ve temelin atılacağı ifade edilmişti. 2011 yılının haziran aylarında ihalenin yapıldığı ifade edildi ve Manisa Belediyesinden eski şantiye alanının boşaltılması istenilmişti 2009 yılında. Hatta daha da ileri gidilerek, neredeyse, Belediye işgalci ilan edilecekti ve Belediye de yeni bir şantiye alanı oluşturarak burayı hizmete soktu fakat terk ettiği

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 34

şantiye binasında hâlen bir değişiklik göremiyoruz. Bölge hastanesi konusunda herhangi bir çalışma yok, bir icraat göremiyoruz ancak sürekli bir açıklama telaşıyla, son olarak da bu, 400 yataklı değil, 558 yataklı olmasından bahsediliyor. 2012 yılının sonuna gelmemize rağmen...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ERKAN AKÇAY (Manisa) –...bu hastanenin durumu nedir?

Ayrıca, yine, Kula ilçesinde de bir devlet hastanesi yapımı söz konusudur. Buna ilişkin çalışmalar hangi safhadadır? Bilhassa merak edilen konu Kula Devlet Hastanesi kaç yataklı olacaktır?

Bir de Salihli Devlet Hastanesinin iş yükü fevkalade fazladır. Salihli'den başka Selendi, Köprübaşı, Alaşehir, Sarıgöl, Kula, Demirci, Gölmarmara ve Ahmetli ilçelerinden de Salihli'ye hasta gelmektedir ve yoğun bir potansiyele sahiptir ve yoğun talep vardır. Yine, Salihli Devlet Hastanesine hayırsever vatandaşlar tarafından ek bina yapılmışsa da bu yeterli olmamıştır. Salihli Devlet Hastanesinin yatak kapasitesi ne kadardır? Bu kapasite yetersizdir. Salihli Devlet Hastanesine yeni ek bina yapmayı ve yatak sayısını artırmayı düşünüyor musunuz? Son olarak da, yine "Araç, makine ve teçhizatların modernizasyonunu yapmayı düşünüyor musunuz? diyorum.

Şimdilik sözlerime son veriyor, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Akçay.

Sayın Atıcı, buyurunuz, süreniz beş dakika.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarımız; sağlığı piyasalaştırmayan, alınır satılır bir mal hâline getirmeyen, sağlıktan kâr edilmemesi gerektiğini düşünen ve burada bulunan bu düşüncedeki herkesi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakan yaklaşık bir buçuk saati aşkın bir sürede tam 160 yansıyla bize son on yılda...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bir buçuk saat değil, bir saat.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir buçuk saati aşkın bir süre.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bir saat.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki efendim.

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar, aşağı yukarı, işte, altmış-altmış iki dakika falan sürdü toplam yani bir saati belki bir-iki dakika geçmiş olabilir.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Çok önemli değil ya, çok önemli bir şey değil bu, esas söyleyeceklerimiz geriden geliyor. Esas onlarla ilgilenin Sayın Bakan süreyle değil.

Efendim, 160 yansıyla bize son on yılı anlattınız, her şeyi mükemmel bir tablo içerisinde bize gösterdiniz. Size iki tane soru soruyorum: Eğer her şey sizin bize gösterdiğiniz gibi olsaydı ben bir milletvekili olarak zamanımın yaridan fazlasını niçin hastalara randevu almak, onlara doktor bulmakla geçiriyorum? Bu odada bana "Sağlıkla ilgili hiçbir başvuru yok, her şey tıkırında gidiyor." diyen milletvekili acaba kaç tanedir? Dürüstçe bunu söyleyebilir. Genel Kurulda da bu soruyu sorabilirim. İddia ediyorum, milletvekillerinin önemli bir kısmı mesailerinin hatırı sayılır bir kısmını sağlık sorunlarını "Hamili kart yakınımıdır." şeklinde çözmeye çalışıyor.

İkinci sorum...

SALİH KOCA (Eskişehir) – Kesinlikle öyle bir şey yok!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Öyle bir şey yok.

BAŞKAN – Anlamadım, ne dedi?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İkinci sorum: Ben, sadece iktidar...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Bir dakika... Nedir?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, mikrofonumu mu kapattınız, bana mı öyle geliyor?

BAŞKAN – Hayır, ben duyamadım, ne ifade ettiğinizi duyamadım da...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – İfade etmedi efendim, dedi ki: "Hastalarla ilgileniyorum zamanın çoğunda." Bunu söyledi.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sordu "Biz de alakası yok!" dedik.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben ne söylediğimi biliyorum, kayıtlarda da var. Söylediğimin de arkasındayım.

BAŞKAN – Tamam.

Sayın Atıcı, buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Zamanımın önemli bir kısmının buna harcandığını söylüyorum.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, mikrofonu açıyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bu şekilde sizin de zamanınızın harcandığına eminim. Kendi koridorumda herkes herkesin söylediğini duyuyor. Oradaki milletvekillerinin neyle uğraştıkları da çok belli. Gelin bir gün siz de koridorlarda dinleyin bakayım insanlar ne yapıyorlar?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 35

İkinci sorum Sayın Bakan: Madem her şey bu kadar güzeldi, madem her şey bu kadar iyiydi, madem biz sağlıkta çağ atladık, niçin siz hâlâ sağlık için, muayene için halktan para alıyorsunuz? Bu sorunun da cevabını veremeyeceğinizi biliyorum. Müstehzi gülüşlerinizi buradan görüyorum. Zaman zaman buradan muhalefet milletvekillerinin yaptığı açıklamalarla sizin de, bazı bürokratların da alaycı gülüşlerini buradan görüyorum, onu da kınıyorum.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Hayret bir şey ya!

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, eskiden sağlık sistemi iyi miydi? Bunu ben Genel Kuruldaki konuşmamda da söyledim, eskiden sağlık sistemimiz iyi değildi. O zamanlar yaşayan bir hekim olarak o zaman zaten bu sistemin iyi olmadığını ben de yaşadım ama bunu birkaç tane çürük elma üzerine inşa etmek bana göre âcizlikten başka bir şey değil. Sizler söz verdiniz halka “Sağlık sistemi iyi değil, biz iyi yapacağız.” dediniz ve geldiniz ama durum onu gösteriyor ki bu sözünüzde durmuyorsunuz ve sürekli olarak eskiyi örnek gösterip eskiden şöyleydi, eskiden böyleydi. E, yani eskiye göre bakacak olursak bundan elli sene önce de her şey çok daha farklıydı. Sizler kötü olan bir sistemi tamamen yok ettiniz yani hasta olan çocuğu tedavi edeceğinize öldürdünüz, yeni bir çocuk dünyaya getirdiniz ve bu çocuk da ülkemize hayırlı olmadı.

Şimdi, yaptığınız açıklamalarda bir iki tane literatür gösterdiniz. Bir tanesi sık sık gösterdiğiniz Dünya Bankası yayını. Sizi kutluyorum, Dünya Bankasının IMF’yle beraber size verdiği 40 milyon avronun hakkını verdiniz. Baş editör olarak yaptığınız çeviriyi harfiyen uyguladınız ve sizi alkışladılar yani bunu herkes anlamaz ama bilim insanları anlar. Ama yakıştıramadığım bir şey oldu bilimsel kimliğinize, bir tane insanın kişisel analizini...

RECAİ BERBER (Manisa) – OECD raporu...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bütün dünya bunu yazıyor, orada yazıyor “analiz” diyor. Bir tane isim var, kişisel analizi getirdiniz bu kadar insanın gözü önüne, sanki bütün dünya bizden bahsediyormuş gibi söylediniz, bunu da yadırgadım.

Birçok örnekler vereceğim zamanımın yettiği süre içerisinde. Bebek ölüm hızını gelir düzeyine göre... Bakın istatistiği kullanıyorsunuz, bilimi kullanıyorsunuz ve gerçekleri söylemiyorsunuz Sayın Bakan. Siz, gelir düzeyine göre bebek ölüm hızlarını sıraladınız yani sanki biz çok ilerliyoruz da dünya yerinde mi sayıyor? Bir bakın bakayım dünyanın diğer ülkeleri ne durumda? Yani biz bebek ölümünde, çocuk ölümünde, anne ölümünde kaçınıcı sıradaydık dünyada, şimdi kaçınıcı sıradayız? Yani bizde ilerleme var, doğru, ilerliyoruz ama bu ilerleme size bağlı bir ilerleme değil sadece, bu ilerleme... Bütün dünya ilerliyor ve siz de peşinden gidiyorsunuz, gideceksiniz, mecbursunuz ama komşularımız bizi solladı geçti Sayın Bakan. Bizim yerimizde olan insanlar bizi geçtiler. Bunu size örneklerle göstermeye de hazırım.

Üç beş tane ambulans aldınız, hava ambulansı...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN - Evet, tamamlayınız lütfen.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hava ambulansı aldınız ama zannettiniz ki üç beş tane hava ambulansı alınca acil sağlık sorunu çözülecek. Bu eğer yani gösteri değilse, inanın şov değilse yani aymazlık diyeceğim ama yani hakikaten bütün ambulansların, kara ambulanslarının içindeki hekimleri indirdiniz, bizim yıllarca eğittiğimiz acil ruhlu insanları o ambulanslardan çıkardınız –hekimleri- aile hekimi yaptınız, ondan sonra kalktınız diyorsunuz ki: “Acil sağlık sistemi iyi, beş tane helikopter ambulans aldım.” Bunu yapmak... Ambulanslar iyi, helikopter ambulans alınsın, beş tane değil elli tane alınsın ama siz o ambulansların, kara ambulanslarının içinden hekimleri çıkardınız. “Yok.” demeyin, çıkardınız, hepsini de aile hekimliğine sevk ettiniz.

“Memnuniyet” diyorsunuz. Ya, memnuniyet dediğiniz nedir? Ne istatistiği yapıyorsunuz? Onu sormak lazım. Bizim halkımıza “Nasılsın?” de, “İyiyim.” der. Sorulan soru önemli. Siz halka sorduğunuz sorulara “İyiyim.” diyor.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Eskiden ne soruyorlardı?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Doktor diyor ki ben...

BAŞKAN – Evet, lütfen tamamlayınız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Lütfen tamamlayınız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, doktorların yüzde 84’ü diyor ki: “Ben yaptığım işten, hizmetten mutlu değilim, verdiğim, halka verdiğim hizmet iyi değil.” Yüzde 84’ü diyor doktorların. “Eskiden daha iyi hizmet veriyordum.” diyor. Neden biliyor musunuz? Çünkü eskiden devletimiz tüccar değildi, devletimiz kârı düşünmüyordu sağlıkta ama şimdi işler tam tersine döndü, tam hakikaten ciddi sıkıntılar içerisinde.

“Meslek birlikleriyle yakın ilişkimiz var.” diyorsunuz. Yapmayın Allah aşkına! Yani bir numaralı düşmanınız TTB. Kamu hizmetlerini yapmasını yine siz engellediniz ve hâlâ TTB’yi gerçekten tanıımıyorsunuz ama iyi bir şey söylediniz, ruh sağlığıyla ilgili program yapıyormuşsunuz. Allah razı olsun, bütün halkın ruh sağlığı bozuluyor, bozulacak, bu programa gerçekten çok ciddi bir şekilde ihtiyaç var.

“Genel sağlık sigortası” diyorsunuz Sayın Bakan. Genel sağlık sigortasını temel paket hâline getirdiniz. Eskiden sadece vergi öder, sağlık hizmeti alırdık, şimdi üzerine sağlık sigortası ödüyoruz ve temel paketi alıyoruz.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 36

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yani bunları hiçbir şekilde halkımıza anlatmıyorsunuz. Siz anlatmıyorsunuz, bari doğruları söylemeye bizi engellemeyin.

BAŞKAN - Sayın Soysal, buyurun lütfen.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Teşekkürler Sayın Başkan.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bunları isterseniz yazılı...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Soysal.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Sayın Başkan, Değerli Plan ve Bütçe Komisyonumuzun üyeleri, misafir milletvekili arkadaşlarımız, Sayın Bakanım, değerli Sağlık Bakanlığının bürokratları, değerli basın mensupları; ben de 2013 Sağlık Bakanlığı bütçesi üzerinde görüşlerimi aktarmak üzere söz aldım. Bu vesileyle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sağlık Bakanımız, son on yıl dâhil, 2012 dâhil, yapmış oldukları hizmetleri o kadar güzel anlattılar ki hatta 2013'te ne yapacaklarını da söylediler. Ben o sunumdan şunu da çıkardım: 2023'teki ufuklarımızı, vizyonumuzu da koyduğunu gördüm Sağlık Bakanımızın. Böyle güzel sunumdan sonra, ben birkaç gün öncesinden bir hazırlık yapmışım bütçede konuşma yapayım diye, o yapmış olduğum sunumu burada sunmayacağım sizlere çünkü o kadar güzel oldu ki artık ilave edilecek bir şey göremiyorum ben.

Yalnız birkaç nokta var, birkaç anekdot var. Ben, onları sizlerle paylaşmak istiyorum. Ben kendim hekimim, göz hekimiyim. Birçok alanda hizmetler yaptım, sağlık ocağı hekimliğinden, sağlık müdürlüğünden, sağlık grup başkanlığından, baş hekimlikten birçok görevlerde yer aldım ve taşrada olup biten her şeyi bizzat yaşayarak gördüm. Sene 84'te devri iktidarın Sağlık Bakanı bir açıklama yaptı, dedi ki: "Aile hekimliği sistemi üzerinde çalışıyoruz, büyük ihtimalle ileriki yıllarda biz bu sistemi Türkiye'ye getireceğiz." Tabii, biz o zaman talebiyiz, çok heveslendik, çok ümittlendik, araştırdık ettik, nedir bu aile hekimliği sistemi diye inceledik baktık ki aile hekimi, bir bireyin doğumundan ölümüne kadarki geçen sürede her şeyiyle ilgilenen, bağışıklamasından, gebe takibinden, çocuk takibinden her türlü derdine derman olacak bir hekim ve herkesin de bir doktoru olacak şeklinde algıladı ve ben çok sevdim "Arkadaşlar, ben aile hekimi olmak istiyorum, eğer böyle bir sistem olacaksa ben mezun olduktan sonra ihtisas yapmayacağım, aile hekimi olarak ben ülkeme hizmet etmek istiyorum." dedim ve o umutla biz okulu bitirdik, göreve başladık. Tabii biz ihtisası ilk etapta düşünmedik, aile hekimliği geliyor diye. Ta ki ne zamana kadar? 2000 yılına kadar bekle gör ki umutla aile hekimliği çıksın da aile hekimi olalım. Maalesef bir türlü devri iktidarlar gerekli önemi vermediler ve sistemi getirmediler. Artık o saatten sonra baktım herhâlde bu iş olmayacak, ihtisas yapmaya karar verdik ve ben 2004 yılında uzman hekim olarak tekrar göreve atandım. Tabii iş bitmedi, uzman hekim olduk ama muayenehanecilik var ulu orta yerde.

Şimdi, bizler prensip sahibi insanlarız. Ben bizzat yaşadıklarımı anlatıyorum burada, bizzat müşahedelerimi anlatıyorum. Ben cerrahım, hasta geliyor muayenehaneye, muayene ediyoruz, diyorum ki: "Kardeşim senin kataraktın var, bizim bunu almamız gerekiyor, ameliyat etmemiz gerekiyor ve sistemin adı da fako sistemi –lazer dedikleri- onunla yapacağız." "Tamam doktor bey, tamam, yap." diyor. "Nedir karşılığı, ne kadar para vereceğim sana?" diyor. "Kardeşim, işte muayene parasını verdin, Tabipler Birliğinin belirlediği fiyatı aldık, daha bundan sonra bizim para almamız mümkün değil. Ben devlet hastanesinde çalışıyorum, gidersin oraya, kaydını yaptırırsın, işlemleri yaptırırsın, biz de gelir senin ameliyatını yaparız." deyince vatandaş şaşırıyor tabii çünkü istisnai bir durum. Geçmişte böyle uygulamalar fazla görmemiş insanlar. Şaşıyor ve...

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Haksız mı vatandaş?

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Haksız olur mu? Haklı tabii ki.

Ben bizzat tespitlerimi söylüyorum. Yüzde 80 oranında maalesef bu ülkede bıçak parası almadan hiçbir şekilde ameliyat yapmayan arkadaşları biliyorum, birçok kez de şahit oldum. Acilden gidiyorum, bir bakıyorum, bir apandisit vakası, acilde pratisyen hekim tespit etmiş, genel cerrahı çağırıyor, diyor ki: "Bak bunda apandisit olma durumu var, ameliyat olması gerekiyor." Çünkü nöbetçi, icapçı arkadaş, yapmak zorunda ve o arkadaş o hastanın ameliyatını yapmıyor, yapmak istemiyor ve aynen söylediği söz şu: "Ben para almadan hiçbir Allah'ın kulumu acil de olsa ameliyat etmem." Aynen ifade bu arkadaşlar.

Şimdi, ben, muayenehanecilik işine girdiğim andan itibaren bu sistemin etik olmadığını, uygun olmadığını, doğru olmadığını birçok platformda, birçok sohbet esnasında söyledim, haykırdım âdeta çünkü vicdanen rahat edemiyoruz. Sabah ben gitmiyordum ama çoğu arkadaş ona kadar muayenehanesinden evine gelmiyordu ya da hastanesine gitmiyordu, onda çıkıyordu, on buçukta hastaneye geliyor, bir-bir buçuk saat hasta bakıp muayene ettikten sonra on iki olmadan tekrar muayenehaneye. On ikiden ikiye kadar yine orada özel hastalarına bakıyor, ikide geliyor, iki buçukta başlıyor, dörtte tekrar çıkıyor. Ben, hiçbir zaman sekizde, dokuzda, onda muayenehanede olmadım ömrü hayatım boyunca. Yirmi dört yıllık hekimim ben. On ikide gidiyordum, bir buçuğa beş kala da işimi bitirip bir an önce hastaneye gideyim, oradaki görevimin başında bulunayım diye de apar topar koşar adımla hastaneye gidiyordum. Ama bu beni rahatsız ediyordu vicdanen ve dua ediyordum Allah'a, Yarabbi, ne zaman bu sistem rafa kaldırılıp böyle vicdanları rahatlatacak bir sistem gelecek bu ülkeye diye. Allah razı olsun Bakanım, öyle güzel bir sistem getirdi ki hem

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 37

vicdanları rahatlatı hem kamuoyunu rahatlatı hem de insanları rahatlatı. Çünkü ameliyat olacak, vatandaşın cebinde parası yok. Vatandaş bıçak parası istiyor, 3 milyar, 2 milyar, 5 milyar, 10 milyar, bu rakamlar yukarı doğru çıkıyor. Parası olmayınca ya hanımın kolundaki bileziklere gücü yetecek ya da affederseniz, ahırında hayvanı varsa onu satıp gidip ameliyatını yaptıracak. Dolayısıyla bunları düşündüğümüz zaman, bugünkü geldiğimiz konum itibarıyla, geçmişteki olanları düşündüğümüz takdirde, yapılanları bizlerin takdir etmesi gerekiyor. Hakikaten geldiğimiz nokta çok güzel bir nokta.

Ben hatırlıyorum, başhekimliğim esnasında, ambulanslarımız vardı 90-95 yıllarında, kiminin motor hacmi 4 bin, 5 bin cc, benzinli, hasta nakledemezdik biz. Devletin zaten ödeneği yoktu. Vatandaşa dediğimiz zaman da şu kadar para gidiyor diye, hastasını koyup da yola çıkamazdı. Donanım eksikliği vardı, ambu cihazı dahi olmayan birçok ambulansımız vardı.

Şöyle 2002'den önce baktığınız zaman, 600 ambulansla Türkiye genelinde hasta nakil işlemleri yapılırken bugün bu rakam 1.500'lere, 2 binlere doğru gidiyor. Dolayısıyla gelinen nokta çok güzel. Onu da geçtik, hastanelerde koğuş sistemi vardı. Biz hasta yatırırđık, ameliyat ederdik, zaten hijyen, sterilite, Allah versin, hiçbir şey arama, 6 kişilik, 8 kişilik koğuş tarzında odalarda yatırıyorđuk hastalarımızı.

Bugün geldiğimiz nokta itibarıyla söylüyorum, en fazla 3 yataklı yerlerimiz var. Yeni yapılan hastanelerde tek yataklı, refakatçi odaları içinde olan, buzdolabı, televizyonu, tuvaleti, her türlü konforu içinde olan, beş yıldızlı otel ayarında şu anda benim Yozgat'ımda, bir ilçemde bu konfor var arkadaşlar.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ücret ne kadar?

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Yerköy ilçesinde hastaneyi biz yeniden yapılandırdık. Şu anda tek odalı hasta odalarında vatandaş hizmet alıyor, banyosu, tuvaleti, her şeyi içerisinde. Bugün Yozgat'ımıza kamu-özel ortaklığıyla 400 yataklı bir hastane planlanıyor. Bugünlerde imzası atılacak, belki temeli atılacak, çok modern, her türlü donanıma sahip bir hastane. Benim ilçemde, Sorgun'da hakeza yine öyle. Mimarisi şimdi yanımda olsa da göstersem, şöyle bakınca insan hakikaten kıyamıyor bakmaya, o şekilde. Projesi, mimarisi o kadar nefis. Onlar yapılıyor.

Onu da geçtik, diğer bütün ilçelerimize planlandık, bir kısmının temeli atıldı, bir kısmı yarıya kadar yapıldı, bir kısmı da bitme aşamasında. Yeniden bir değişim var bu hastanecilik noktasında da.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – O zaman Yozgat, Konya malı götürmüş!

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Hayır, her tarafımız aynı yani Yozgat'ı ben örnek verdim.

BAŞKAN – “Malatya” diyorlar Sayın Aslanoğlu.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Yozgat, bugüne kadar birçok hizmeti alamamış bir ilimiz.

Bakin, arkadaşlar, Yozgat, Ankara'nın yanı başında ama birçok hizmeti bugüne kadar yani son on yıla kadar alamamış bir ilimiz. Bugün her türlü donanıma sahip sağlık ünitelerine sahip oluyoruz, ilçeleri de dâhil.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Hem Cemil Çiçek'e sataşılıyor hem Manisa'ya. Yani ne yapacağız, nasıl cevap vereceğiz bilemiyorum. “Hiç hizmet alamadık.” diyor.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Ben kimseye sataşmıyorum, ben son on yılda yapılanları burada anlatıyorum. Hepsine saygımız sonsuz.

Şimdi, geçmişte biz ultrason isterdik, benim ilçedeki hastanemde yoktu çalıştığım dönemde, ile gönderirdik. İlde doktor bakardı, raporunu yazar bize gönderirdi, biz değerlendirir ona göre tedavi yapardık. Tomografi, MR zaten hiç yoktu. Ta Ankara'ya kadar vatandaş gider, bir aya, iki aya sıra alır. Artık ölür mü, kalır mı Allah bilir. İşini bitiremeden gelir.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Yozgat Sorgun, Akdağmadeni...

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Hastane olarak var.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ha, yeni hastane... Kaç ilçede?

BAŞKAN – Siz devam edin Sayın Soysal.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Bütün ilçelerimizde.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bütün ilçelerde...

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Hepsinde yenileniyor. Hayır, hayır, proje hâlinde bir kısmı.

BAŞKAN – Sayın Soysal...

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Hepsi planlanmış, bütçeleri ayrılmış, hepsi tek tek yenilenecek yani Yozgat öyle, bütün illerimiz de aynı.

Şimdi, tabii fazla söze hacet yok, ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz. Bakanımız kadrosuyla beraber son on yılda sağlıkta dönüşüm...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Allah size çok versin.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Hepimize, bütün illerimize aynı. Ben Yozgat'ı örnek verdim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Yok, yok...

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Hayır, hayır efendim...

BAŞKAN – Evet, Sayın Soysal...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – İstanbul'a götüreyim, İstanbul Büyükşehirmece'ye götüreyim sizi.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 38

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Onların hepsinin planı yapıyor.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Çimento Fabrikasının yanı Sayın Bakan.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Bugün Şehir Hastaneleri Projesi var bakın Bakanlığımızın. Bugüne kadar hiç böyle hayal bile edilemeyen, akla bile gelmeyen bir proje Şehir Hastaneleri Projesi. Yakında kamu-özel ortaklığıyla inşallah ihalesi bitip belki temeli atılacak hâle gelecek. İşte son zamanlarda biliyorsunuz helikopter ambulans, uçak ambulans, paletli araçlarla doğudaki o kış şartlarındaki hastaları taşıyan ambulanslar, kara ambulansları. Daha saymakla bitmeyecek birçok hizmeti bu millet gördü.

Ben yine ilimden biliyorum, hiç bizlere gerek olmadan, bakın arkadaşlar, burası çok önemli, hiçbir hasta sahibi bizi aramadan Bakanlığın ilgili birimini arıyor, ilgili birimine...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ertuğrul Bey, nüfusu 240 bin, bir tane sağlık ocağı yok, sağlık ocağı.

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Hepsi de yapılır onların.

İlgili birimi aranıyor, o ilgili birimin başındaki arkadaş hastayı helikopter ambulansla bir yerden bir yere nakletme emrini veriyor ve o iş gerçekleşiyor. Onlarca, yüzlerce hasta bugün bu şekilde taşındı, bugünlere geldik. Fazla söze hacet yok.

BAŞKAN - Evet, Sayın Soysal...

ERTUĞRUL SOYSAL (Yozgat) – Sayın Bakanım, ben, sizi ve sizin nezdinizde bütün ekibinizi tebrik ediyorum, teşekkür ediyorum, şükranlarımı sunuyorum ve başarılarınızın devamını diliyorum. 2013 yılı bütçesinin de hayırlı olmasını yüce Allah'tan temenni ediyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum, sağ olun, var olun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Soysal.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Helal olsun sana!

BAŞKAN – Sayın Kazım Kurt, buyurunuz lütfen.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, sayın milletvekilleri, sayın bürokratlar, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Türkiye'nin en ciddi sorunlarından birisini tartışıyoruz ve Türkiye'nin yarısı çok memnun, diğer yarısı hiç memnun değil. Şimdi, burada bir terslik var, bir terslik var ama nedir, terslik, yanlışlık nerede, bunu bir çözmemiz lazım.

Öncelikle tabii dün açlık grevleri sona erdi. Sanıyorum, Bakanlık bu konuyla ilgili, bundan sonra olabileceklerle ilgili gereken tedbirleri almıştır, insanlarımızın ölmesine izin vermez.

Değerli arkadaşlarım, Türkiye, az gelişmiş, gelişmekte olan bir ülke. Dünyanın gelişimine paralel olarak o da geliyor ve dünyadaki gelişmeyi yakalamaya çalışıyoruz. Elimizde şu anda mevcut olanlar kendi çapımıza göre belki bir gelişme, belki bir artış ama emsal ülkelerle, dünyayla kıyasladığımız zaman neredeyiz? O konuda da bir geniş bilgi alırsak daha rahat oluruz. Ancak ben sunuma ve bütçeye baktığım zaman, insan unsurunun sıkıntı içinde olduğunu hissediyorum.

Sunumun 42'nci sayfasında "Sağlık İnsan Gücü" diye bir istatistik var. 1993'te kadrolu olmayan hizmet alımı yüzde 3; 2002'de yüzde 4 küsur, 4,5; 2012'de yüzde 30. Bu şu anlama geliyor mu? Yani biz sağlıktaki işimizin bir kısmını kadromuzun dışında, kamu görevlisi olmayan birilerine mi yaptırıyoruz, yoksa bu insanların çalışma biçimleriyle oynayarak iş güvencesini, sendikal güvencesini ve dolayısıyla en doğal insan haklarını ihlal mi ediyoruz? Bu konuda bir tereddüdüm var ve bu tereddüt şu aşamada da gerçekleşiyor ya da somutlaşıyor: Bakanlığın tüm sunumlarında katkı paylarının gerçekten çok düşük olduğu gibi bir sonuç çıkıyor. Acaba bu katkı paylarına yurttaşlarımızın ödediği sigorta primleri ya da sosyal güvenlik destek primleri hesaba katılıyor mu, katılmıyor mu, bunlar katılınca ne aşamaya geliyor? Bu hesapları da ayrıca sormak istiyorum, değerlendirmenizi almak istiyorum.

Türkiye, gerçekten karmaşık bir durumdayız. Gerçekten siz performans sisteminin çok iyi olduğunu, çok başarılı olduğunu iddia ediyorsunuz. Arkadaşlarımız da öyle diyor. Ben çok kısa kesmek istiyorum ama elimde bir doktorun mektubu var, onu okumak istiyorum ve yorumunu, değerlendirmesini tamamen kamuoyuna bırakıyorum.

Diyor ki doktor arkadaşımız: "Ey millet, Allah aşkına uyanın, sağlıkta açık açık kandırılıyorsunuz. Bütün mesele doktora ulaşmak mı, tedavi olabilmek mi?"

Sizler tedavi olabiliyor musunuz Allah aşkına? Yılda kaç kere doktora gidiyorsunuz? Sağlığınızı kaybettiniz, artık uyanın ve bizleri de kurtarın bu rezaletten.

Sağlık Bakanlığı hastanelerinde bir başhekim yanında çalışan sağlık personelinin tam yirmi (20) katı maaş alıyor, bir doktorun da en az dört katı maaş alıyor.

Bakınız ey millet, ben bir doktorem, maaşım 1.800 TL, iyi performans yaparsam 4.000-5.000 TL alabilirim ve de bu rakamı yakalamak için sizleri aldatmak, kandırmak zorundayım. Çok hızlı ve belki de anlamadan dinlemeden sizleri turnikeden geçer gibi muayene etmem gerekir. Sizlere bunlar çok para alıyor diyen Bakan ve Başbakanı da doğruları söylemedikleri ve sizlerle bizlerin arasını açtıkları için sizlere şikâyet ediyorum.

Kafanızı sıkmayayım ama sizler de artık uyanın ve bu sisteme itiraz edin, aksi takdirde hepinizin işi yaş.

Ben uzun süre sustum çünkü Allah bu döneme nasip etti ve ben şimdilerde başörtüsüyle çalışabiliyorum. Bunlara oy verdim, seccadede dua ettim, ağladım, yalvardım Rabbime ki bunlara yardım etsin. Ama bu performans

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 39

sistemi beni sahtekârlığa itiyorsa, hastalarımı açık açık aldatmaya itiyorsa, inançlarımla çelişmeye itiyorsa ben ne yapmalıyım?

Ey millet, Allah aşkına uyanın, sağlığta açık açık kandırılıyorsunuz, bütün mesele doktora ulaşmak mı, tedavi olabilmek mi?

Sizler tedavi olabiliyor musunuz Allah aşkına, yılda kaç kere doktora gidiyorsunuz? Sağlığınızı kaybettiniz, artık uyanın ve bizleri de kurtarın.” diyor doktor.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Sayın Kurt, teşekkür ediyoruz.

Sayın İsmail Tamer, buyurun.

Süreniz beş dakika.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli milletvekili arkadaşlarım, Sağlık Bakanlığının değerli bürokratları; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

2013 Sağlık Bakanlığı bütçesinin memleketimize hayırlar getirmesini temenni ediyorum.

Son günlerde siyasi söylem olarak ifade edilen, özellikle de muhalefet tarafından belirtilen, Türkiye'nin sağlığta eskisinden daha kötüye gittiği, kamuda sağlığın çöktüğü, yine buna bağlı olarak da sağlığta şiddetin arttığı ifade edildi. Bunları hayretle izliyorum ve dinliyorum.

Değerli arkadaşlar, her zaman şu ifade edildi: Son yıllarda yapılan Sağlığta Dönüşüm Yasası çerçevesi içerisinde sağlığta bir devrim yapıldı. Bu devrimi yani birtakım şekilde kıskanmak bana göre haksızlıktır diye düşünüyorum.

Şöyle ki: Hayretle izlediğim bir diğer konu, eskiden, değerli arkadaşlarımız bahsetti hatırlattılar ama ben yine tekrar kısa kısa hatırlatmak istiyorum. Her hastanenin hastane kuyruklarının dışarılara taşıdığı bir dönemi hatırlayın. Eczanelerde her vatandaşın, her eczaneye giderek, herhangi bir eczaneye giderek ilaçlarını temin edemediği dönemleri hatırlayın. Yine Sosyal Sigortalar Kurumundaki yazılan reçetelerin muadillerinin verildiği ilaçları hatırlayın. Gerçekte sağlığın, sağlığta çalışanların on altı saat, on sekiz saat çalıştırılarak onların haklarının gasbedildiği dönemi hatırlayın. Yine özel hastanelerde yatan hastaların inim inim inlediği ve biz doktorların geçim sıkıntısının olduğu dönemleri hatırlayın. Yani o zaman ben bir uzman, genel cerrahi uzmanı olarak bin lira civarında maaş alıyordum. Tabii benim bu tıbbi yayınları takip etmem, aynı şekilde kongrelere gitmem tamamen imkânsız bir dönemdi. Yine hastanelerde çiftler çiftler yatan hastaları hatırlayın, koğu sistemini hatırlayın. Aslında bunları ne kadar sayarsak sayalım pek çok şekilde eski sağlık sisteminin kaostan ileri gidemediği bir dönemi yansıttığı bir gerçek idi. Tabii daha sonra Sağlığta Dönüşüm Yasası çerçevesi içerisinde artık randevu sistemleri, herkesin tu kaka dediği gerçek anlamda performans sistemi, yine herkesin istediği hastaneden, istediği doktordan, istediği hekim seçme hakkının olduğu, sevklerin ortadan kalktığı, hatta evinden gelemeyen hastaların evde ayağına kadar gidip sağlık hizmeti verildiği dönemler geldi.

Yine 112 sağlık hizmetlerinin, Amerikan filmlerinde ancak seyredebildiğimiz helikopter ambulansların artık günümüzde hayatımıza girdiği bir dönemi hatırlayın ve kızaklarla çekilen doğuda hastaların kar paletli ambulanslarla hastanelere, modern hastanelere artık geldiğini göz ardı etmemek gerekiyor.

Tabii bunların sayısını artırmak çok fazla. Ben burada rakamlar vermeyeceğim ama hayatımızdan geçen birtakım olayları sizlerle paylaşmak istiyorum. Ben mezun oldum arkadaşlar, o zaman mecburi hizmet vardı. Mecburi hizmetimi Artvin'e kura çektim. Artvin'de...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ne güzel yere gitmişsin.

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Yok, o kadar da güzel yer değildi. Oraya derlerdi ki: “Bir gelen ağlar, bir giden ağlar.” Gelen gerçekten ağlıyordu ama giden, halkın samimi itiraflarıyla tabii ki oraya da alışkanlık söz konusu olmuştu. Orada çok uzun bir süre çalıştım, yaklaşık iki buçuk yıl kadar çalıştım ve orada sağlık müdürlüğü dönemim söz konusu oldu. Artık biz orada aşı yapmak için benzin paralarını orman dairesinden alıyorduk veyahut da başka yerlerden, vilayetin gösterdiği yerlerden biz benzin paraları alıyorduk. O zaman ambulanslar yoktu, koskoca hastanede bir tane çalışmayan ambulans vardı. Yine dışarıya giderken de çeşitli dairelerin, vali tarafından görevlendirilen... Efendim?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Otuz seneden mi bahsediyorsun?

İSMAİL TAMER (Kayseri) - Ya ben artık geçmişten bahsediyorum, benim doktorluk dönemimden bahsediyorum, ben fazla bir yerde değil...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Seneyi de söyle, seneyi.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – 84-85 yani bahsettiğim şeyler bunlar.

Şimdi, tüm bu dönemler gelerek artık... 90'lı dönemlerden de bahsedeceğim, 2000'li dönemlerden de bahsedeceğim Sayın Aslanoğlu. Tabii, on yıl öncesinde Kayseri Devlet Hastanesinde genel cerrahi uzmanı olarak çalışırken artık insanlar para vermeden, bıçak parası vermeden kesinlikle ameliyat olamıyorlardı. Hatta hastayı servise yatırıyorlardı kaçmasın diye -öyle doktor arkadaşlarım da vardı- parayı almadan ameliyata girmiyordu. Ben şunu çok defa servise gelip dolaştığımda midesi delinen hastayı zorla ameliyat ettiğim günleri de çok iyi hatırlıyoruz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) - Siz de mi öyle yaptınız?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 40

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben öyle yapmadım. Beni rahatlıkla araştırabilirsiniz, o açıdan çok rahatım. Devlet hastanesiyle SSK hastanesi Kayseri’de yan yanaydı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) - Siz dediniz, “Bütün iyi doktorlar bu tarafta kötü doktorlar o tarafta.”

BAŞKAN – Sayın Atıcı, hiç yakışmıyor ya. Lütfen ya! Tamam, kabul etmeyebilirsiniz ama...

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bakın arkadaşlar, SSK hastanesinden üniversite hastanesine sadece sevk...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bir hekim bir hekime saldırmaz ya, başka hiçbir yerde yok.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) - Sayın Atıcı, niye tahammül etmiyorsun?

BAŞKAN – Ya, şöyle: Değerli arkadaşım, yani kabul edersiniz, etmezsiniz...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hekimin hekime saldırdığı başka bir yer var mı? Yapmayın Allah aşkına. (Gürültüler)

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Ya saldırmıyor, yanlış sistemi anlatıyor. Ya saldırı olarak kabul etmeyin.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Arkadaşlar ben olan şeyi anlatıyorum size.

AYTUĞ ATICI (Mersin) - Bütün doktorları töhmet altında bırakmaya hakkınız yok.

BAŞKAN – Sayın Tamer... Lütfen arkadaşlar... Lütfen....

Değerli arkadaşım bakın... Lütfen arkadaşlar... Bir saniye ya... Lütfen ya...

AYTUĞ ATICI (Mersin) - Bizi suçlamayın, sistemi suçlayın.

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşım, bakın... Sayın Tamer, lütfen müsaade eder misiniz?

Evet, böyle bir yaklaşım içerisinde olmasını tasvip etmeyebilirsiniz ama sizin şu ifadeyi kullanmanız yanlış “Ya, sen de mi yapıyordun?” ifadesi yanlış oldu Sayın Atıcı. Yani olabilir böyle bir şey.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Ben alınmadım Sayın Başkan.

BAŞKAN - Yani farklı bir... Evet, böyle bir yaklaşım benimsemesini tasvip etmeyebilirsiniz ama...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, buradaki hiç kimse...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hiç kimse yapmış olunca öylesiniz gibi geldi bize.“Herkes yapıyor” tabirine söylüyor.

BAŞKAN – Ya şimdi Sayın Çetin, lütfen...

Lütfen Sayın Tamer, tamamlayın... Tamamlayınız lütfen.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Sayın Atıcı, samimiyetle söylüyorum, dışarıda konuşalım, sizinle anlaşırız biz.

Değerli arkadaşlar, o dönemde devlet hastanesi ile SSK hastanesi arasında büyük bir duvar vardı; 1,5 metre duvar, üzerinde de 1,5 metre tel örgüler vardı. Niye? İki hastane, biri SSK hastanesi diğeri devlet hastanesi, yani bura Berlin duvarı gibiydi Sayın Atıcı, yani bunları unutmayalım. O zaman ben başhekimdim, ben orayı büyük bir törenle yıktım, hatta o zaman değerli müsteşarım Necdet Bey, Sayın Bakanım yine aynı şekilde bana sitem ettiler “Ya bize de haber verseydin de böyle törenle yıksaydık.” Aslında biz törenle yıkmıştık. Yalnız o zaman yerel televizyonlardan birisi bana mikrofon tuttu. Aynen şuydu mikrofondaki ifade ettiği: Bir taksi şoförüne, sormuşlar, demişler ki “Bu duvar yıkıldı, memnun musunuz?” Taksi şoförünün söylediği şu: “Duvarın yıkılması önemli değil, ben istediğim hastaneye ne zaman gideceksem o önemli.” diyordu. Sayın Bakanım yaptı.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN - Evet teşekkür ediyoruz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Bir dakika daha rica ediyorum ben.

BAŞKAN – Veremiyorum, çok özür diliyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Sayın Başkan, hakkını yedik.

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar, bakın burada bir kural uygulamaya çalışıyorum. Lütfen arkadaşlar ya, lütfen tamam.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) - Sayın Başkan, muhalefete veriyorsunuz, bu tarafa vermiyorsunuz.

BAŞKAN - Hayır efendim, öyle bir şey söz konusu değil. Şunu söyleyeyim: Değerli arkadaşlar, bakın, dışarıdan gelen arkadaşlara maksimum vermiş olduğum süre yedi dakika, yedi dakikayı hiçbir zaman geçmedi. Dolayısıyla, siz de yedi dakika, biraz daha fazla konuşunuz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Ama Sayın Başkan, özür diliyorum, biz onun hakkını yedik diyorum, onun için verin.

BAŞKAN - Buyurunuz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Çok teşekkür ediyorum. Size de teşekkür ediyorum Mevlüt Bey.

Tabii, bu arada benim bir teşekkürüm var Sayın Bakanıma. Kayseri’ye 18 bin metrekare kapalı alanı olan, içinde 50 tane yoğun bakım ünitesi, yanık ünitesi...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – 50 tane.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Evet, 50 tane

...sterilizasyon ünitesi ve üzerine helikopter inen bir acili bize kazandırdı, kendisine teşekkür ediyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Helikopter de var mı?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 41

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Var, helikopter de var. Ayrıca, ilk defa bu bölge hastanesinin, Sayın Başbakanımızla beraber temelini attığı, 1.684 yataklı, kapalı alanı 300 bin metrekare olan modern bir hastanenin de yapımına başlandı, teşekkür ediyorum.

Hepinize teşekkür ediyorum ve saygılar sunuyorum.

BAŞKAN -Teşekkür ediyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Niye bir dakika istediğini anladınız mı şimdi?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Son bir dakika ancak bu kadar iyi kullanılır.

BAŞKAN – Ya lütfen ya, Sayın Atıcı hiç yakışmıyor ya. Bizde böyle bir ortam yok ya, lütfen ya.

Sayın Çiray, buyurun lütfen.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli bürokratlar, değerli milletvekili arkadaşlarım; hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Esasen bugün buraya geldiğimde konuşmaya niyetim yoktu fakat onuncu yılını tamamlamış bir iktidar hâlâ kendini ibra etmek için tarih öncesi dönemlere gidiyorsa bir iki şeyi söylemek gereğini hissettim. Buna neden ihtiyaç duyulduğunu da anlayabilmiş değilim. Artık on yılını tamamlamış bir iktidar kendini geçmiş beş yıllıyla ibra eder, böyle yapmalıdır.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Niye, öteki başkanlar yok muydu?

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Üstelik değerli arkadaşlar, izin verirseniz fikirlerimi söyleyeceğim daha bir şey söylemedim ama bilseydim buraya İlber Ortaylı'nın son çıkardığı "Cumhuriyetin Son Yüzyılı" kitabıyla gelirdim. Aslında sağlık politikaları konusunda cumhuriyet, her zaman başarılarla imza atmış her dönemde en büyük imkânsızlıklara rağmen ülkenin kalkınmışlık seviyesinin üstünde hizmet vermiştir. Amerika'da bir seçim kampanyası geçti. Eğer kendi geçmişinizi kendi iktidarınızı geçmişle ibra etmek istiyorsanız geleceğin hesabı sorulur o zaman. Amerika'da bir başkanlık seçimi geçti ve Obama çıktığı her televizyon konuşmasında geçmişte hizmet eden herkese teşekkür etti. Buradan ne bekliyorsunuz yani siz Türkiye'ye hudaıınabit bulmadınız ki, yapılmış birtakım hizmetlerin üstüne siz de hizmet koymaya çalıştınız. Biz de iyi yaptıklarınıza iyi, yanlış yaptıklarınızı eleştirmekle görevli muhalefet partisiyiz. Buna herkes tahammüllü olacak ama dediğim gibi kendinizi ibra ederken geçmiş çamurlamak kötü değil. Burada iki hekim arkadaşımın -ben de başhekimlik yaptım yıllarca- hekimlerin tümünü içerecek şekilde sözleri beni utandırdı. Eğer vicdanınız muayenehanelerde olup bitene sızlıyorsa performans sisteminde olup bitenler için vicdanınız ne diyecek acaba? Bu vatandaşa olur olmaz çektirilen filmlere, olur olmaz alınan kan tahlillerine, gereksiz tomografilere, gereksiz radyasyonlara vicdanınız ne diyecek acaba?

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Bıçak parası alan da kötü yapmıştır, bunları yapan da kötü yapmıştır.

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar, lütfen.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Ama işte olmaz, ikisini de söyleyeceksiniz. Kendinizi ibra etmek için kalkıp geçmiş, meslektaşları, bilmem neyi kötüleyerek... Ya yanlışsa yanlış düzeltiriz, doğruysa da doğruya doğru deriz. Biz sizin hastaneleri birleştirmenize yanlış dedik mi? Eğer siz bu reformları yapıyorsanız... Bakınız, Beşinci Beş Yıllık Kalkınma Planından bu yana Türkiye'de reform ihtiyacı olduğu bütün planlarda vardır ve bunların çalışmaları yapılmıştır. Eğer 1984'lü yıllarda, Özal'ın iktidara geldiği dönemde Türkiye'de Devlet Planlama Teşkilatında birtakım çalışmalar yapılmasaydı onun üzerinden ne ben ne de benim dönemimde olan... Yani müsteşar olarak söylüyorum ki o dönemden siyasetçiler sorumludur, ben sonuçta sayın bakanın yanında oturan müsteşar kadar sorumluyum o dönemden ve siyasetlerin izin verdiği anlarda da hiç geçmiş kötüleyerek siyaset yapmadım. Bu memlekette SSK'yı siz bulmadınız mı? Var mıydı? İyiydi, kötüydü SSK vardı. İyiydi kötüydü BAĞ-KUR'u kurmuştu bu millet fakir hâliyle, BAĞ-KUR yok muydu? Vardı. İyiydi, kötüydü. Yaşlılık aylığı yok muydu? Vardı. Herkes kendi döneminde kendi imkân... Yeşil kart, yeşil kartı uzun süre siz de sahiplendiniz. Benim teknisyen olarak görevde bulunduğum dönem. Adına Fak-Fuk-Fon denilen bir başka sosyal güvenlik sigortası. Bütün bunları yok farz edeceksiniz, sürekli geçmiş kötüleyerek siyaset yapacaksınız, bu şık değil, bu güzel de değil.

Bakınız, Tam Gün Yasası'nı siz çıkardınız, önce kaldırdınız mecburi hizmeti, dediniz ki "Biz demokrasi getirdik, mecburi hizmeti kaldırdık." Sonra davulla zurnayla tekrar getirdiniz. Demek ki yanlış yapılabiliyormuş değil mi, yanlıştan da dönülebiliyormuş. Sonra ne oldu? Tam Gün Yasası'nı çıkardınız, şimdi de tam günden dışarı kaçan hekimleri sözleşmeli geriye çağırıyorsunuz.

Arkadaşlar, Dünya Bankası her dönemde herkese -burada ben şeyi okudum- güzel mektuplar yazar ,uluslararası örgütler. O mektupların çoğu bizlere de geldi. Bakınız size... Bende var Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) - Yok öyle bir şey.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Sayın Bakan, size şahsıma yazılmış mektupları dahi gösteririm ama MERNİS Projesi olmasaydı siz sağlık reformu yapabilir miydiniz? Soruyorum size. Yapamazdınız. İşte geçmiş iktidarların işidir bu. Her iktidar gelmiş... Bakın, Refik Saydam'dan bu yana bu ülkede sağlık konusunda her zaman bu devlet sağlığa önem vermiştir. En yokluk günlerinde dahi en büyük imkânlarını gelip bu sağlık meselesine tanımıştır, az tanımıştır çok tanımıştır ama tanımıştır. Türkiye'de bugün sizin o övündüğünüz, -yanıma bilseydim getirirdim- gerçekten övündüğünüz sağlık reformlarını hangi arşivlerden çıkardınız, hepsi bende var.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 42

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Değerli Hocam söylüyor, sağlık sistemi kötü diye.

İZZET ÇETİN (Ankara) - Ya Bakan cevap verir, bir müdahale etmeyin ya.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Ya izin verir misiniz. Ben size... Yani, bir geçmiş kavganız arkadaşlar, ya kurucu değerlerle kavga ediyorsunuz ya kurucularla kavga ediyorsunuz ya geçmişle kavga ediyorsunuz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Ya öyle bir şey yok ya.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – İş o hâle gelmiş ki, iki tane hekim arkadaş dünya tertemiz, süper adamlar, bütün hastanelerdeki hekimler hırsız. Daha önce giden Ertuğrul Bey'in döneminde muhtemelen ben müsteşardım, yani Ertuğrul Bey'in bana yazdığı bir şikâyet mektubunu hatırlamıyorum ben sistemle ilgili, madem vardı yazsaydı. Hristiyanların bir lafı vardır, hani evlendirirken söylüyor ya “Ya o zaman konuşacaksınız ya da sonsuza kadar susacaksınız.” Eğer sistem bozukken susmuşsanız, o sistemin bozukluğuna ayak uydurmuşsanız bugün sizin sistemi eleştirme hakkınız yoktur, böyle şey olmaz.

Şimdi, değerli arkadaşlar, madem siz geçmişle ibra etmeye çalışıyorsunuz ben de size gelecek yani ileride olmak istediğiniz ülkeleri söyleyeyim. Bugün bebek ölümlerinde birinciyiz -OECD'nin son raporu size söylediğim, demin Sayın Berber OECD raporundan söz etti- bütün parametrelerde OECD ülkelerinde en sonuncuyuz. Bundan bir hafta önce çıkmış rapor, buyurun okuyun.

RECAİ BERBER (Manisa) – Nasıl oluyor?

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Nasıl olduğunu bilmiyorum. Ben tabii buralardan okumuyorum, OECD'nin resmî raporlarından okuyorum, siz de okuyun ama şunu söylemeye çalışıyorum: Türkiye'yi kalkındırıcaksak iktidarıyla muhalefetiyle, böyle bir sürekli bir dönemi karalama, dönemleri karalama, ondan sonra da kavga ederek siyaset yürütmenin hakkı yok. Siz sigara ile mücadele ettiniz ve bu sigara ile mücadelede belli bir aşamaya kadar başarı kazandınız. Buna hayır diyen var mı? Sayın Bakanın başlattığı obezite programına hayır diyen var mı? Hastaneleri birleştirdiniz, doğru söylüyor beyefendi, haklıdır, devletin iki tane hastanesi olmaz, iki tane devlet olmazdı, SSK hastanesi ayrı... Evet geçmişte öyle yapılmıştı, bugün siz, o arızayı düzelttiniz, teşekkür ediyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) - El koydu, bedavaya gitti, sayın Müsteşar.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Onlar ayrı mesele ama şunu söylemeye çalışıyorum.

BAŞKAN – Evet, lütfen tamamlayınız Sayın Çıray.

AYTUN ÇIRAY (İzmir) – Değerli arkadaşlar, yani onları bunları kötüleyerek siyaset yapmayı bırakalım, artık on yıl bitmiştir, bundan sonra önümüze bakalım ve önümüze bakarak doğru siyaset yapmaya çalışalım, yapmamız gereken budur. Benim sizden ricam da budur.

Çok çok teşekkür ediyorum söz verdiğiniz için, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN - Teşekkür ediyorum.

Buyurun Sayın Tamer.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Değerli arkadaşlar, benim konuşmalarımda bir yanlış anlaşılma var herhâlde. Doktor arkadaşların tamamını kötüleyen bir konuşma yapmadım ben.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – “Herkes yapıyor.” dediniz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Kesinlikle öyle bir şey demedim. Sadece şunu söylüyorum.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – “Kimse bıçak parası vermeden ameliyat olamıyordu.” dersiniz bütün doktorları kötölürsünüz.

BAŞKAN - Durun arkadaşlar, bir saniye.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Muayenesi olup da bıçak parası almadan olanlar parmakla gösterilecek kadar azdı değerli arkadaşlar, bunu söyledim ben, bunu söylüyorum ben.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – “Hiç kimse” dediniz.

İSMAİL TAMER (Kayseri) – Kesinlikle.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Evet, Sayın Berber buyurun lütfen.

RECAİ BERBER (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, Komisyonumuzun değerli üyeleri, Bakanlığımızın çok değerli bürokratları, basınımızın değerli temsilcileri; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle Bakanlığımızın, Sayın Bakanımızın, özellikle sunumda vermiş olduğu bu rapor -özet rapor diyelim- gerçekten sağlık sektörüne bütüncül bir yaklaşımı ortaya koymuş durumda. Yani, sağlık sektörüne arkadaşlarımız, herkes farklı bir gözlükle bakıyor: Hekim arkadaşlarımız hekim gözlüğüyle bakıyor, hasta yakını olanlar hasta gözlüğüyle bakıyor. Bizim gibi ekonomistler “bu işin parası, değirmenin suyu nereden geliyor, ne kadar nereye gitti” diye bakıyor. Kaliteye, verimliliğe önem atfedenler, “bu kadar para harcadık, verimlilik nereden kaynaklandı, nasıl bu performans sağlandı” oradan bakıyor ama Sayın Bakanımızın sunumunda son dönemdeki çalışmaların sağlık sektöründeki performansı bütün bu yönleriyle değerlendirilmiş durumda.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 43

Değerli arkadaşlar, tabii ki eksiklerimizi de konuşacağız ki daha iyi noktaya götürelim, ancak özellikle burada vurgulanmak istenen şu: Yani eski sistemi ne kadar iyileştirirseniz iyileştirin gidebileceğiniz yer bellidir. Eğer sağlık sistemini... Biraz önce çok güzel bir şey söyledi hekim arkadaşımız, muhalefetten milletvekilimiz dedi ki: "Sistemi eleştirmek lazım, oradaki hekimleri veya oradaki yanlış yapanları deşifre etmeye, tartışmaya gerek yok." Doğru, zaten Bakanlığımız ve Hükümetimiz de bunu yapmış, son on yılda sağlık sisteminde reform yapmış, sistemi değiştirmiş. Şimdi, ikinci aşamaya geçilmiş, ikinci aşamada da sağlık sektöründe en önemli birimler olan hastaneler tam bir özel sektör verimliliğiyle, anlayışıyla işletme bakımından bir işletme hâline getirilmiş durumunda. Eğer böyle yapmazsanız ne olur? Değerli arkadaşlar, bir işletme ölçülebildiği, sonuçlarıyla değerlendirilebildiği ölçüde sizin onu iyileştirebilme şansınız olur. Eğer hepsini aynı kefeye koyarsanız, SSK hastaneleri, devlet hastaneleri, vesaire ve orada hiçbir performans kriteri koymazsanız, hiçbir denetim ve değerlendirme yapmazsanız, sadece Bakanlık müfettişlerinin soruşturma raporlarıyla o sistemi iyileştiremezsiniz, çünkü sonuçlarını ölçemiyorsunuz. Ölçemediğiniz hiçbir şeyi bir adım öteye götüremezsiniz. Sağlık Bakanlığının, şu anda yeni geçeceğimiz, on yıl sonra bugün geldiğimiz noktada özellikle bu Kamu Hastaneleri Birliğini, kamu hastaneleri sistemini öncelikle tebrik ediyorum ve bundan sonra, kamuya ait olmakla birlikte, işletmesinin özel sektör mantığıyla yapıldığı bir sistemi görüyoruz.

Benim burada Bakanlığımızı uyarmak istediğim bir husus var, o da şu: Yeni geçtik, yeni geçiyoruz sisteme. Bu sistemin bağımsız bir denetim ve değerlendirme mekanizması olması lazım. Çünkü burada görev alacak arkadaşlar iki yıllığına, üç yıllığına -şu anda bildiğim kadarıyla iki yıllığına- sözleşmeyle geliyor. Bu ne demek? Yani iki yıl veya üç yıl sonra sözleşmeleri yenilenmeyebilir demek. Neye göre? Bu süreçte yapılacak olan denetim değerlendirmelere göre. Bütün dünyada mali tablolar bağımsız denetçiler tarafından denetlenir. Maliye Bakanlığının müfettişlerinin yazdığı rapora göre, vergi müfettişlerinin raporlarına göre hiçbir zaman özel sektör o şirketlere yatırım yapmaz veya orada bir değerlendirme yapmaz. Neye göre yapar? Bağımsız denetçilerin raporlarına göre. Bunu öğrenmek istiyorum açıkçası. Bu sistemde bu hastane birliklerinin denetimini il sağlık müdürleri ve Bakanlığımız mı yapacak? Bakanlığımız ve il sağlık müdürleri yapacaksa bu değerlendirmenin sonuçları çok sağlıklı olmaz. Neden olmaz? Çünkü, burada görev yapan arkadaşların bir kısmı, belki bir dönem sonra yine orada sözleşmeli olarak istihdam edilebilecek arkadaşlar olacak. Yani siz daha sonra orada görev alacak birisine denetim yaptıramazsınız, yaptırırsanız o subjektif olur. Kriterleri ne kadar objektif olursa olsun, denetim standartları ne kadar düzgün olursa olsun o standartları uygulayacak olan kişi denetçilerdir ve o denetçilerin değerlendirme raporlarıdır. Dolayısıyla, bu denetim ve değerlendirme konusuna özellikle dikkati çekmek istiyorum, çünkü bu başarılı olmak zorunda. Türkiye'ye has bir model geliştiriyoruz. Gerçekten son on yılda yapılan devrimin üzerine yepyeni bir sisteme geçiyoruz. Bu sistemin başarılı olması zorunlu, aksi takdirde bu sistem çökerse eskisinden de kötü hâle gelebilir.

Biraz önce bazı aksaklıkları söyledi arkadaşlar performans konusunda. Bazı komisyonlarda, benim de yakınlarım var doktor, o komisyonda görev almaktan imtina etti, çekildi. Neden? Çünkü bir ameliyatı beş ameliyat olarak yazan, maalesef istismar eden insanlar da var. Yani, her sistemin açıkları vardır, her sistemin istismar edilebilecek yönleri vardır. Onun için onları da göz önünde tutarak iyileştirmemiz gerekir diye düşünüyorum.

Değinmek istediğim ikinci bir husus: Sayın Bakanımız burada rakam olarak söyledi, burada istatistiki olarak göremedim ama özel sağlık kurumlarımız, Türkiye'nin sağlık sektöründe geldiği en önemli nokta, bana göre. Hep şunu diyoruz: Her sektörde yüksek teknolojiyi destekleyelim, katma değeri yüksek ürünler üretelim ve bunlarla Türkiye'nin özellikle son yıllarda tartıştığımız cari açığına da en önemli çare olsun diyoruz, değil mi? Bilişim sektörüne yatırım yapalım, yüksek teknolojilere yatırım yapalım. Değerli arkadaşlar, Türkiye'nin şu anda önünde en önemli fırsatlardan biri de sağlık sektöründe geldiği yüksek katma değerli ürünlerdir. Yani, biz sağlık hizmeti veriyoruz ama bu sağlık hizmetinin niteliği, çevremizdeki belki 5-6 yüz milyon, 1 milyar nüfusa sahip pek çok ülkede verilemiyor. Rakiplerimizde ise bizim birkaç misli pahalı veriliyor. Bundan birkaç ay önce Maliye Bakanlığının bir kanunu görüşülürken burada, sağlık hizmeti sunumlarının, yurt dışına sağlık hizmeti ihracatının, tabiri caizse, kurumlar vergisinden istisna olsun dediğimizde yüzde 50'sini istisna yaptık hep birlikte hatırlarsanız.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Yetmez, Sayın Berber yetmez.

RECAİ BERBER (Manisa) - Ben orada şunu da dile getirmiştım: "Katma değer vergisi istisnasının da olması lazım." dedim fakat başta siz Mevlüt Bey -öyle demeyin- o gün itiraz ettiniz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hayır, asla.

RECAİ BERBER (Manisa) - Tutanakları açıp bakacağız.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Tutanakları getirin, getirin.

RECAİ BERBER (Manisa) – Hatta şunu dediniz... Ben dedim ki: "Bu hastanelerimiz, özel sağlık kurumlarımız yurt dışına hizmet verirken devletten hizmet veriyorlar. Yani oradaki vatandaşın cebinden de bir şey çıkmıyor. Oranın sağlık kurumları mesela Libya'dan, Ukrayna'dan, Irak'tan, vesaire ülkelerden gelen hastaların bedelini, parasını direkt sağlık kurumuna oradaki devlet ödüyor." Hatta ben: "SSK'nın 6-7 bin lira verdiği bir ameliyata 12 bin euro, 15 bin, 17 bin euro dışarıya bu hizmeti veriyorlar." Dedim. "O zaman o ülkelerin vatandaşlarını kazıkıyor muyuz?" dediniz, aynen bu ifade kullanıldı. Ben de diyorum ki tam tersine, o hizmetleri Almanya'dan, Fransa'dan, başka yerden alsalar 50 bin euroya

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 44

alacaklar, onun için gelip Türkiye'yi tercih ediyorlar, daha kaliteliyi daha ucuza aldığı için. İnsanlar hiçbir zaman gelip de burada kazıklanmak için... Türkiye'ye kara kaşımıza, kara gözümüze gelmezler.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Sayın Berber, ben yurt dışında... Bunu yıllardır Sayın Bakana söyleyen... Bunu size söyleyen kim Sayın Bakan?

RECAİ BERBER (Manisa) – Onun için altını vurgulamak... Memnuniyetle görüyoruz ki geçen yıl yurt dışına 200 bin sağlık hizmeti verilmiş. 200 bin sağlık hizmetini 2 milyona çıkaracak potansiyelimiz var ama desteklersek. Her sektörü destekliyoruz ihracat olsun diye. Değerli arkadaşlar, bu külliye ihracat. Buraya gelen insan hizmeti alıyor ve gidiyor. Burada yaşamaya gelmiyor, sadece ameliyatını oluyor ve faturasını ödeyip gidiyor.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Sadece kendisi gelmiyor, etrafı da geliyor.

RECAİ BERBER (Manisa) – Bir de referans oluyor, gittiği her yerde “ben Türkiye’de filanca hastanede ameliyat oldum.” dediği için de...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - 5 kişiyle geliyor.

RECAİ BERBER (Manisa) – 5 kişi daha getiriyor, doğru.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Bunu ilk size yıllardır söyleyen ben değil miyim, yıllar önce?

RECAİ BERBER (Manisa) – Tamam Mevlüt Bey, hep beraber yaparız bunu, Maliye Bakanlığının bütçesi gelecek. Benim önerim bunu gerçekleştirmek hep birlikte çünkü önümüzdeki dönemde bu şu anlama geliyor 2 milyar doların üzerinde... Biraz önce “ilaç ithalatımız 4,5 milyar” dendi, biz sağlık sektöründe hâlâ cari açık veriyoruz. Halbuki sektör sektör baktığımızda cari fazla verebileceğimiz en önemli sektörlerden biri sağlık sektörü. Eğer, yurt dışı sağlık hizmetleri aldığımızı da hesaba katarsak, 5-6 milyar dolar sağlık harcamamız oluyorsa dışarıya, 10 milyar dolar da dışarıya hizmet vermemiz lazım, sağlık ürünü ihraç etmemiz lazım ki fazla verebilelim diye düşünüyorum.

Sayın Bakanım, diğer bir husus da: Tabii, bu biraz önce söylediğim yeni sistemde, döner sermaye gelirleriyle ilgili olarak biliyorsunuz sadece cari giderler oradan karşılanıyor. Yani büyük bir hastane yapıyoruz 300 yataklı, 500 yataklı. Bundan herhangi bir amortisman veya bina ile ilgili bir masraf o döner sermayeye ayırmıyoruz bilanço hesabına baktığınızda ama yarın, bu bölge hastanelerini PPP projeleriyle, yani kamu-özel iş birliği projeleriyle yaptığımızda bunlara kira ödenecek. Kira demek, amortisman demek. Dolayısıyla, bunları bütçeden ödeyeceğiz, yani Sağlık Bakanlığı bütçesinden ödeyeceğiz. Ben, şahsen, eğer bunu özertleştiriyorsak, yani özel bir işletme hâline getiriyorsak döner sermaye işletmelerini, bütçenin yanında bunların amortismanlarını da veya kiralalarını da döner sermayelere artık yavaş yavaş kaydırmamız lazım diye düşünüyorum. Çünkü hastanenin giderleri sadece tamir, küçük tamir, bakım veya sarf malzemeleri değildir, o hastanenin kuruluşunda da yapılan masraflardır.

Sayın Başkanım. hemen toparlayacağım. İki tane konuya daha değineceğim.

Bir tanesi: Çok iyi bir noktadayız sağlıkta insan kaynağı olarak geldiğimiz nokta dedik ama sağlıkta insan kaynağında en büyük öz verili çalışan yine hekimlerimiz. Hem kendilerini yetiştirirken hem de daha sonra görev yaparken, kendilerini daha ileri noktalara taşıırken hep kendi masraflarını yapıyorlar. Birçok hocamızla tanışıyoruz, kendi imkânlarıyla yurt dışına gidip eğitim alıyor vesaire. Halbuki diğer bakanlıklarımızın hepsinde -ben biliyorum- yani öğretim üyesi yetiştirme projesi kapsamında YÖK’le yurt dışına öğretim üyesi gönderiyoruz. Niçin hekimlerimizi göndermeyelim, böyle bir uygulamanız var mı? Mutlaka bunu teşvik edelim, yurt dışına hekimlerimizi belli bir aşamadan sonra daha uzmanlaşma, daha ihtisaslaşma noktasında bu desteğimizi verebiliriz diye düşünüyorum.

Evet, tabii, Sayın Erkan Akçay’ın belirttiği gibi Manisa Devlet Hastanesinin hangi aşamada olduğunu biz de öğrenmek istiyoruz Sayın Bakanım. Çünkü, gerçekten Manisa’ya ve bölgemize böyle bir hastaneye ihtiyacımız olduğu için gündeme alındı ama geldiğimiz noktada henüz neticelenmediğini görüyoruz. Diğer konularda da zaten, bizim, hakikaten, Manisa olarak ilçelerimizde -Türkiye’nin her köşesinde olduğu gibi- hastanelerimiz ya yapıldı ya da inşa hâlinde. Bunlar için de ayrıca çok teşekkür ediyoruz.

Sağlık Bakanlığımızın bütçesinin hayırlı olmasını diliyorum. Ben de teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Berber.

Sayın Kaplan, buyurun lütfen.

Süreniz beş dakika.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokratlar, basınımızın değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben öncelikle geçen yıl Plan Bütçede, burada konuşulan bir konuda Sayın Bakanıma sorduğum bir soru üzerine yaptığı girişimlerden dolayı teşekkür etmekle başlayayım. Gebze bölgesinin işçi ve sanayi kenti olması nedeniyle, iş kazaları ve uzuv kopukları nedeniyle, yaşanan sıkıntılarda insanların hastane hastane geziyor olması nedeniyle talepte bulunmuştum. Kocaeli Üniversitesiyle beraber bölgede yaptığınız girişimden dolayı teşekkür ediyorum.

Ancak bugünkü konuyla ilgili -bir hekim olarak- hekim arkadaşlarımın geçmiş dönemde, özellikle bir konuşmacı arkadaşım dedi ki: “Akut apandisit patlama noktasında olan bir hastayı hekimin para almadan ameliyat etmiyor.” demesi, dışarıdan üçüncü şahıslar tarafından, değerli meslektaşlarım, yanlış algılanıyor. Hekimliği bu kadar ayaklar altına

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 45

almamak lazım hatta bu konuda böyle bir konuşma olduğunda Sayın Bakanım sizin de müdahale etmeniz lazım diye düşünüyorum.

Slaytlarınızdan bir tanesi özellikle dikkatimi çekti. 2002 ile 2012 arasında başvuruda bulunan hasta sayısı ve hasta başına düşen muayene süresi. Başvuru sayısı yaklaşık 3 kat artmış, bu başvuruya rağmen 2 kat da bu düşen süre artmış, bir çelişki var. Merak ediyorum, bürokrat arkadaşlar bu işi yaparken şöyle bir şey mi yaptılar: Hekim sayısında 2002'den 2012'ye kadar 3 kata yakın olarak bir artış mı var: Acaba, o dönem dönem eleştirdiğimiz, dönem dönem sizin de eleştirdiğiniz ve sağlık sektöründeki payı yüzde 25 olan muayenehanelerdeki hekim başvuru veya hasta başvurusunu bu bahsettiğiniz sürenin içerisine kattılar mı? Yoksa, bir illüzyonla o dönem muayenelerde olan başvurunun tamamen devre dışı bırakıldığı, şimdi muayenehane ve özel hekimliğin olmadığı bir süreçte tamamen resmî kayıtlara geçerken 2,5 kat arttığı noktasında eğer çok samimi ve doğru diyorsanız akla şu soru geliyor: Ya suistimal var ya millet gerçekten çok hasta. Hekim sayısının aynı olduğu, başvurunun 3 kat arttığı, kalan sürenin 2 kat arttığı bir matematiksel oran hiç gözümün önüne gelmiyor. Ben, bürokratların bu konuyu tekrar bir gözden geçirmelerini istiyorum.

İzin verirsiniz konuşmamı daha çok sorular üzerine iletmek istiyorum Sayın Bakanım. Aile hekimliği özel bir statüde. Daha önce de sağlık ocakları sizin bir düzenlemenizle aile hekimliği statüsüne döndü. Aile hekimlerinin özellikle bu son dönemde yaşanan açlık grevlerinde görevlendirilmemesi gerekçesi özel statüye tabi oluşuydu. Ancak, açlık grevlerinde nöbetçi hekim görevlendirirken henüz iki yılını doldurmamış, acillerde çalışan -ki bunların geçici görevle görevlendirilme olasılığının da yasal olarak olmadığı bir süreçte birçok cezaevine, açlık grevlerine- hekim arkadaşları geçici görevle görevlendirdiniz, kanıtlayabilirim. Bunun, aile hekimliğiyle bahsettiğiniz özel statü arasındaki ilişkiyi ve iki yılı doldurmayan hekimlere bu görevi verme gerekçenizi açıklarsanız sevinirim.

Son bir talebim: Kandıra'nın, Kocaeli'nin bir ilçesi, kışın 50 bin yaklaşık, yazın 80-100 bin olan bir nüfusu var. Orada bir Kandıra Devlet Hastanesi var. 80 yatak kapasiteli bir devlet hastanesi. Bir, bir buçuk yıldır bu devlet hastanesinde dahiliye ve göğüs hastalıkları uzmanı hekim arkadaşımız yok. Bu hastaneye gelen dahiliye uzmanı arkadaşımız İzmit'ten, İzmit Devlet Hastanesinden sadece çarşamba günü, haftanın bir günü, oranın pazarının olduğu bir gün gelip poliklinik yapıyor ve gidiyor. Demin de vurgu yaptım. Yazın 100 bine kadar yaklaşan bir nüfus içerisinde 80 yatak kapasiteli bir hastanede bir dahiliye uzmanının hasta yatırmamasını gerçekten demin bahsettiğiniz çağ atlatıyoruz noktasında uçak ambulanslarından bahsettiğiniz noktaya yan yana getirdiğimizde bir çelişki teşkil ettiğini anımsatmak istiyorum.

Son bir sorum: Sayın Bakanım, biliyorsunuz ki son dönemlerde Hükûmet özellikle toplumsal olaylarda bir şiddet mekanizmasını yansıtıyor ve biber gazı kullanıyor. Biber gazının kullanımı esnasında, İçişleri Bakanlığı tarafından kullanılması esnasında Sağlık Bakanlığı yetkililerinden, bürokratlarından bir fikir almış mıdır? Eğer bir fikir almışsa biber gazının -İçişleri Bakanlığının deyişiyle söylüyorum- natürel ve bitkisel oluşu nedeniyle insana zarar vermiyor düşüncesiyle... Hatta İzmir'de bazı verdiği cevaplarda "Başka bir yöntem iz bırakıyor, bu en az iz bırakan yöntem" demesiyle sağlığa zarar verip vermediğini... Bu konuda siz Sağlık Bakanlığı ya da Sayın Bakan olarak size danışıldı mı, fikir sundunuz mu? Ben basından sizi takip ettiğim kadarıyla sizin de bir hekim olarak biber gazının özellikle akciğer hastalıklarında, astım hastalıklarında, alerjisi olan kalp hastalıklarında ölümcül sonuçlara neden olacağını bildiğimizi...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Kaplan, toparlayınız.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Toparlıyorum.

...ve birkaç ölüm vakasının olduğu gerçeğiyle buna Bakanlık olarak müdahale etmeyi düşünüyor musunuz?

Teşekkür ederim. Hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Kaplan.

Buyurun Sayın Şahin.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, değerli üyeler, değerli bürokrat arkadaşlarım; özellikle görüşmekte olduğumuz bütçemizin hayırlara vesile olmasını diliyorum.

Şu anda yapmış olduğumuz konuşmalarda sağlık sektörünün elbette insanoğlunun hayatında ne kadar önemli bir yeri olduğunu görmekteyiz. Devletin asli görevleri içerisinde yer alan eğitim, sağlık, ulaşım, adalet, buna benzer birçok fonksiyonların yerine getirilmesi noktasında her şeyden önce sağlığın ne kadar önemli olduğunun elbette ki idraki içerisindeyiz. Özellikle biz AK PARTİ iktidarları olarak bugüne kadar yapmış olduğumuz çalışmalarda önce devlet değil önce insan diyerek yola çıktık. Elbette ki "İnsanı yaşat ki devlet yaşasın." düsturuyla hareket ediyoruz. O kültürden gelen bir anlayışın sahipleriyiz. Bugüne kadar yapmış olduğumuz bütçe görüşmelerinin de bu merkezli çalışmalarının olduğuna biraz dikkatlerinizi çekmeye çalışacağım.

Özellikle biraz önce karşıdan konuşmacı arkadaşlarımız sanırım mektuptan bahsettiler. Doktor ve öğretim görevlilerinin fevranlarından bahsettiler. Başbakanı biraz da böyle ah ederek bedduaaya varacak birtakım icraatlardan dolayı Allah'a havale ettiklerine şahit olduk ancak ben dün ve bugüne mukayese eden vatandaşımızın diliyle biraz daha seslenmek istiyorum. Özellikle dün sağlıkta neredeydik bugün neredeyiz? Ama şu bilinmeli ki, elbette ki her şeyin bir

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 46

başlangıcı ve bir bitişi vardır. Biz şu anda hizmetlere devam eden iktidarın mensupları olarak nereden aldık nereye kadar götüreceğiz? 2002 demek zorundayız. Arkadaşlarımız 2002 ve öncesini tabii ki baz alacağız. 2002’de önce özellikle sağlık sektöründe almış olduğumuz hizmetlere baktığımız zaman -Malatya Milletvekiliyim. Malatya’da ben herhangi bir hekimin kişisel olarak yapmış olduğu davranışlardan dolayı mesleğin tümünü karalama gibi bir düşünceye sahip değilim ancak bir realite var. Orada almış olduğumuz hizmetlere baktığımız zaman bıçak parası almadan, muayenehanesine uğramadan hastaneye yatma şansının var olduğunu söyleyen bir Allah’ın kulu varsa o günün şartlarında desinler ki “Evet ben muayenehanesini gitmedim hekimin ve o da benden bıçak parası talep etmedi.” Bununla alakalı tamamen sektöre dönüşmüş olan o gibi anlayışın mı ticari bir anlayış olduğunu yoksa şu anda mı yapılan çalışmalar... Hekimlerimiz daha önce biliyorsunuz muayenehaneler varken sabah saat 10’dan önce doğru dürüst çalıştıkları mekâna giden veya hastanelere giden insanı göremezken saat 11 buçuktan sonra saat ta 2’ye kadar yine kendi muayenehanelerini ve o günün şartlarında kayıt altına alınmayan bu ticari anlayışı bugünkü konuşmacı arkadaşlarımızın da biraz seslendirmesini ben beklerdim ama dürüstlükten bahsederken 80’li, 90’lı yıllara biraz dönmemiz lazım. 2000’li yıllara dönmemiz lazım. Bir de şu anda verilen hizmetlere dönmemiz lazım. Elbette ki birkaç çürük elmayla bir sektörde hizmet veren hekimlerimizin tümünü birden zan altında bırakmanın yanlış olduğunu ben düşünmekteyim ancak gerçekten hekim kimliğini de bugüne kadar AK PARTİ iktidarıyla beraber şu ana kadar... O hekimlere siz normalde çalışmalarının karşılığı olan, emeklerinin karşılığı olan ücreti vermediğiniz sürece elbette ki alacakları bıçak parasını da kendilerine göre en meşru hak olarak görüyorlardı. Bunlarla beraber o günün şartlarında SSK hastaneleri tek çatı altında birleştirilirken şu anda arkadaşlarımız -gerçekten ben tebrik ediyorum- övgüyle bahsediyorlar ama o günün şartlarında -ki başta Genel Başkanlarımız olmak üzere- SSK’yı peşkeş çekeceğimizi, o konuda yandaşlara bunu talan ettireceğimize dair birçok söylemler hâlâ hafızalarımızda yer etmekte. O günün şartlarında yine, düşünebiliyor musunuz, hastanelere giden hastalarımız bir hekime randevuyla giderken ancak bir dakikasını verebiliyor, kafasını bile kaldırıp o hastanın neyi var neyi yok diye sorma zamanı bile bulamazken ama şu anda bakıyorum ortalama beş dakikadan daha fazla zaman ayırabilmekteler. O günün şartlarında hekim başına düşen hasta sayısı şu anda hekim başına düşen hasta sayısı arasında ciddi iyileştirmeler var. Bununla alakalı özel eczanelerden ilaç teminine gittiğimiz zaman... Ben o zaman yanılıyorsam il başkanıydım, bir eczanenin önünden geçerken, sabah kendi iş yerime ait olan sokaktan geçerken bir eczacı arkadaşımın harıl harıl çalıştığını gördüm. Sabah saat böyle yedi, yedi buçuk gibi. İçeri girdim “Hayırdır, nöbetçi misiniz?” dedim. “Hayır ağabey, nöbetçi falan değiliz ama şu anda sivil eczanelerden, özel eczanelerden ilaç temini yürürlüğe girdi ancak maalesef bürokrasi içerisinde bunun uygulanmaması için ciddi bir direnç var. Gelen evraka bakıyorsunuz ya mühür eksik ya tarihi eksik ya sayısı eksik veya bir şeyi eksik göndererek bunun hayata geçmemesi için ellerinden gelen direnci gösteriyorlar” diye bir yakınmaları olmuştu. O günün şartlarında yine iktidarın yapmış olduğu bu güzel çalışmayı gerçekten ben muhalefetin takdir etmesini beklerken o gün yine aynı birtakım böyle varsayımlarla, birtakım suizanlarla bu insanların ve alacakları hizmetin önüne geçmeye çalıştılar. Bugün sorun vatandaşımıza... Gerçi ben verilere baktım yüzde 76 gibi müşteri memnuniyeti diyeyim veya hizmeti alan hasta memnuniyeti var. Biraz önce OECD’nin vermiş olduğu rakamlardan bu rakamları aldım. Elbette ki şu andaki vatandaşın sorun, gidin isterseniz Cumhuriyet Halk Partisinin il başkanına sorun veya onların yakınlarına sorun: Gerçekten SSK’nın dününden mi hizmet alabiliyordunuz bugünü mü daha iyi bir şekilde değerlendirebiliyorsunuz? Ben eminim onların vereceği cevap herhâlde sizi biraz daha o konuda ikna etmiş olur diye düşünüyorum. Özellikle bölgelerarası çalışan uzman hekim noktasında nereden nereye gelmişiz yani burada 13, 15 kat fark varken Hakkâri’de çalışanla şu anda Ankara, İzmir veya Orta Anadolu’da çalışan hekim sayısı arasında ciddi iyileştirmelerin var olduğuna şahit olduk. Özellikle doğudayız, paletli şeylerden bahsetti arkadaşlarımız. 112 acil hizmetlerinden bahsedildi. Ben orada bir iki şeye dikkat çekmek istiyorum. Özellikle ambulans sayısı 618’den aşağı yukarı 3 binlere çıkmış, 5 kat artırmışız ki burada normalde dört tekerlekli, lastik tekerlekli olan harcılaem dediğimiz insanların alabilecekleri, kurumların alabilecekleri ambülanlarda bile 5 kat daha iyi bir noktaya gelmişiz ama özellikle helikopterde, uçakta ve deniz ambülanlarında sıfır noktasında iken on dokuz adet helikopterimiz var. Ki biz sağlıkta, ambülan helikopterlerin veya uçakların hizmet verdiğini kimden duyuyorduk? Yurt dışından gelen ya yurt dışında çalışan işçilerimizden veya giden insanlarımızdan böyle bir hizmetin var olduğunu duyabiliyorduk ama bugün bakıyorsunuz bunlara rağmen vermiş olduğumuz hizmet gerçekten Avrupa’yı da Batı’yı da kışkırtacak bir noktada. Kar paletlerinde de sıfır noktasındayken 224 adet almışız. Bunlardan hizmeti AK PARTİ’liler almıyorlar. Bu hizmet gerçekten o bölgede bugüne kadar ezilmiş olan, ötekileştirilmiş olan, adam yerine konulmayan, geldiğinde normalde muayenehanesinde onun vereceği 50 lira veya 100 liralık varlık gibi görülen insanlarımızı hizmet etmekte. Bunları da bir görmemiz lazım. 182 çağrı merkezinden 4 lira para alınıyor. Düşünebiliyor musunuz dün biz 100 liranın, 200 liranın lafını edemezken, bıçak parasına kesinlikle o konuda bir zerre itiraz edemezken bugün telefonlarda efendim 182’lerde 3, 5 lira para yazıyormuş, ki bunun olmadığını Sayın Bakanımız zaten ifade ettiler ama böyle küçük işlerle uğraşmamız gerekir diye ben düşünüyorum. Zaten halkımız bu konuda yapılan hizmetlerin niteliğini de, niceliğini de en iyi bir şekilde takdir etmekte.

Özellikle genel sağlık sigortası noktasındaki... İlk kez yine bizim dönemimizde tanışmış olduğumuz bunun yüzde 100'lere yaklaşan bir noktaya geldiğine şahit olmaktayız. Daha önce hekim seçme hakkımızın bu ülkede var olduğunu

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 47

söyleyen bir Allah'ın kulu var mı? Bununla alakalı yapılan çalışmaların en güzellerinden bir tanesi herhâlde bu olsa gerek. Ayrıca sağlığa yapılan yatırımların 5-6 kat daha arttığına şahit olmaktayız. Tıbbi ve teknolojik ve bilgisayarlı tomografilerde nereden nereye geldiğimizi en iyi bir şekilde görmekteyiz. Diyaliz noktasında 415 iken bunu 10 kat artırarak o hastaların ne çileler çektiğini bilmekteyiz. Evinden alıp tekrar götürüp tedavisini yaptıktan sonra kendi mekânına bırakılan bir sistemi herhâlde vatandaşlarımız inkâr etmeyecekler. Onun için ben özellikle bu süre içerisinde arkadaşlarım eleştiri yaparken... Sağlık noktasında vatandaşımıza biraz kendi seçim bölgelerimize gittiğimiz zaman bu konuda da soralım ama hazım sorunundan bahsetti biraz önce sanırım bir konuşmacı arkadaşımız. Gerçekten biz hazımsız değiliz. Biz hizmeti yapan kim olursa olsun onun ayağına kül türap oluruz ama lütfen vatandaşlarımızın bugüne kadar bu konudaki memnuniyetlerini hazmedemeyen arkadaşlarımızın Başbakanımıza, Bakanımıza, ekibine dil uzatmaya haklarının olmadığını buradan ifade etmek istiyorum. Özellikle muhalefet anlayışı bu olmasa gerek. Muhalefet yapılacaksa iyiyi de göreceksiniz, eksikleri de göreceksiniz ama maalesef bugüne kadar bakanlıkların bütçesi görüşülürken...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bütçe görüşüyoruz, burası politika yeri değil ki.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Politika yapmıyoruz. Siz âlâsını yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Lütfen...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Yani bu konuda sizin yapmış olduğunuzu ben bir tek cevapla geçiştirmeye çalışıyorum. Şimdiye kadar anlattıklarımızı... Sayın Bakanım anlatırken orada yine arkadaşlarımız ne yaptılar? “Reklamları bırakalım, gündeme geçelim.” dediler. Yapılan hizmetleri anlatmak zorundayız. Biz sizin yapamadıklarınızı anlatmıyoruz, biz yaptıklarımızı anlatıyoruz ama vatandaşımız sandığa gittiği zaman eğer yüzde 34’ken bugün yüzde 50’ye gelmişsek bu da bunları gören vatandaşlarımızın o kadîrşinas aldıkları hizmetin karşılığı olarak bunu sandıkta değerlendirmeleridir. Yaparsınız, siz de aynısını gelip burada seslendirirsiniz ama şu olmamalı: Yine hoplayacaksınız ben biliyorum. 1950’de özellikle Demokrat Parti iktidara geldiği zaman sizden grup başkan vekillerinden birisi kalkıyor diyor ki: “Arkadaşlar, biz şu ana kadar iktidardaydık. Halkımız bize iktidar görevini tevdi etmişlerdi ancak bu saatten sonra biz muhalefetiz ancak bundan sonra iktidarın yapmış olduğu, halkımızın lehine görmüş olduğumuz güzel hizmetleri onaylamak, yanlış gördüklerimize ise burada muhakkak bariyer oluşturmak zorundayız, karşı çıkmak zorundayız.” O günün yine Millî Şefi olan İsmet İnönü çıkıyor “Hayır arkadaşlar, olmaz” diyor. “Biz eğer muhalefet isek vatandaşımızın, halkımızın hayrına ve şerrine, lehine ve aleyhine bilaistisna ne varsa ona iktidarın getirmiş olduğu bütün hizmetlere karşı çıkmak zorundayız. Biz muhalefetiz bizim görevimiz bu” diyor.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) - Bunu ispatlamakla mükellefsin!

İZZET ÇETİN (Ankara) - Bunu ispatlamak zorundasın!

BAŞKAN – Sayın Çetin... Sayın Çetin... Hiç yakışmıyor.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Onu, alırsınız kayıtları... İspatlamamıza gerek yok. Hoplamana gerek yok, dinleyeceksin. İtirazın varsa konuşursun. Dinleyeceksin. Hoşuna gitmeyebilir.

BAŞKAN – Sayın Özel... Lütfen...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yalan söylüyorsun!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) - Elbette ki yalanın en âlâsını siz söylüyorsunuz, biz söylemiyoruz. Sabahtan beri geliyorsunuz buraya yalan yanlış bilgilerle insanlarımızın kafasını...

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar... Lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) - Kara cahil!

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sen kıskırtıcı bir adamsın!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) - Araştırırsınız, gelirsiniz, hesabını sorarsanız. Öyle konuşamazsın. Akıllı olacaksın. Bana “Yalan söylüyorsun” diyemezsin.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yalan söylüyorsun!

BAŞKAN – Lütfen...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Diyemezsin. Ahlaklı ol.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yalan söylüyorsun, beş bin kere söylüyorum.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bana “Yalan söylüyorsun” diyemezsin. Ahlaklı olacaksın!

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bizde yalancıya yalancı derler!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Benim ahlakım ona müsaade etmiyor.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, lütfen...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Ama gelmiş olduğun... Nereden geldiğinin ifadesi, göstergesi. Konuşun... Hoşunuza gitse de gitmese de konuşacağız.

BAŞKAN – Lütfen...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Evet, cumhuriyetin değerlerine...

BAŞKAN – Tutanakları açıp herkes bakabilir, Sayın Şahin’den de talep edebilirsiniz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 48

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hiçbir zaman için cumhuriyetin değerleriyle biz hesaplaşmıyoruz. Burada açık ve net bir şekilde, yapılanları ifade etmeye çalışıyoruz. Biz 1940'lardan bahsetmedik.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) - Ne işin var İsmet Paşa'yla o zaman Hocam ya?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sizin...

BAŞKAN – Sayın Şahin... Sayın Gümüş, lütfen...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Cevap vereyim. Sizin şu anda gerçekten pir olarak kabul etmiş olduğunuz siyasette... Elbette ki bunları örnek alıyorsunuz. Şu ana kadar yapılanları Allah için... Orada ayetten hadisten bahsediyorsunuz, kişinin başörtülü olanlarının mektubundan bahsediyorsunuz. Bunları yapan vatandaşlarımız niçin bir gün bize serzenişte bulunmadılar?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) - Korkuyor.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bahsetmiyor, mektubu okuyor.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hayır, göreceksiniz. Onları biz biliyoruz. Onların arka planını da biliyoruz, hiç önemli değil.

BAŞKAN – Evet Sayın Şahin...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Ama vatandaşımız bunları çok iyi bir şekilde takip etmekte, tahlil etmekte ve takdir etmekte.

BAŞKAN – Sayın Şahin, lütfen tamamlayınız.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkanım, bizim hiçbir zaman için...

BAŞKAN – Lütfen... Tamamlayınız.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – ...cumhuriyetin değerleriyle bir hesabımız söz konusu değil. Biz elbette ki hizmetleri yapmaya çalışıyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) - Çok belli oluyor!

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Cumhuriyetin değerlerinden Mustafa Kemal Atatürk'e İsmet İnönü'nün yapmış olduklarını bir kez olsun seslendirin, niye seslendirmiyorsunuz?

BAŞKAN – Lütfen Sayın Şahin.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) - Bugünlerden ümidiniz kalmadı, geçmişe gidiyorsunuz.

BAŞKAN – Lütfen Sayın Şahin... Değerli arkadaşlar, lütfen...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hoşunuza gitse de gitmese de biz hizmete devam edeceğiz.

Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; emeklerinizden dolayı teşekkür ediyorum. Bugüne kadar yapmış olduğunuz gerçekten çok ciddi çalışmalar oldu, devrim niteliğinde çalışmalar yapıldı ama bizim devrimciler kabul etse de etmese de vatandaşımız bunu çok iyi bir şekilde takdir etmekte. Özellikle ilimle alakalı, yapılan bir hastanemiz var, 640 yataklı artık yine daha önce sizlerle görüşmüştük 300 yataklı kadın ve doğum hastanesinin şu anda temelini atılmasını bekliyoruz, proje safhası bitti bildiğim kadarıyla. 150 yataklı fizik tedavi ve rehabilitasyon merkezimiz var, onun da aynı şekilde böyle bir bekleme süresi var. Ayrıca Malatya'mızda sağlık turizminin önemli olduğu bir merkezdeyiz. Buraya yurt dışından da hastalar gelmekte. Bu konuda da ben Malatya'mız için bir an önce bu eksik kalan kısımların da 640 yataklı hastanemizin devreye geçmesi için desteklerinizi bekliyorum ve bütçenin hayırlı olmasını diliyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Birleşime yarım saat ara veriyorum.

Kapanma Saati: 16.18

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 16.54

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)

KÂTİP: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

-----0-----

BAŞKAN – Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, On Beşinci Birleşimin Üçüncü Oturumunu açıyorum. Görüşmelere devam edeceğiz. Tabii, eski Komisyon üyemiz Sayın Türel aramızda, hoş geldiniz diyoruz Sayın Türel'e.

Sayın Gümüş buyurunuz.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 49

Sayın Bakan, Plan Bütçe Komisyonumuzun değerli üyeleri, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakan, önce Balıkesir Milletvekiliyim, Balıkesir'den başlayayım, Balıkesir'de bir tıp fakültesi var. Tıp fakültesinde acil yok, acil diye bir müessese yok, yoğun bakım yok, onkoloji yok, radyoterapi yok, MR yok, hastaların ihtiyaçları için laboratuvar yok, bölümler yetersiz, plastik cerrahi bölümü dahi yok.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Adı hastane mi?

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Kulak burun boğazda bir kişi var birkaç yıl oldu. Üstelik...

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Yanlışın var, okula mı gittin yoksa?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bana bağlı değil.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Size bağlı değil mi tıp fakülteleri?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hayır.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Üniversite hastanesi olduğu için...

Ama devlet hastanesinde bunlar var. Bunu kime söyleyeceğiz Sayın Bakan? Siz yine tıptan...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bize de söyleyebilirsiniz.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Ben işte onun için size söylüyorum.

İZZET ÇETİN (Ankara) – O ayrı bir hükûmetin!

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Ben size söyleyeceğim...

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Üniversitelere vermedikleri için, onun için olmuyor.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Size söyleyeceğim başka bir şey var: Bunun başındaki dekan arkadaşımız da AKP Genel Başkan Yardımcımızın damadıdır. Hiç olmazsa Balıkesir'e bir faydası olsun. Yani burada...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Bak, demek ki partizanlık yapmıyormuşuz.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Ben de yapmıyorum işte bak. Yapmayan benim şimdi.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Görevlendirirken yapıyorsunuz da kaynak aktarırsın...

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Şimdi, hekim eksikliğinden dolayı burada -Sağlık Bakanı olduğu için söyleyeceğim tabii yani- bir heyet toplanıp bir heyet raporu veremiyorlar. Acil olmasının nedeni de dışarıdan doktorların gelişi. Bunlar nöbetleri zor olduğu için buraya katılamıyorlar.

Şimdi, Sayın Bakan, siz Erzurumlusunuz, yanılıyor muyum?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Evet.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Doğru.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Geçen gün bizim Dursunbey'deydim, bana dediler ki: "Dursunbey'deki hastanelerden, Balıkesir Devlet Hastanesinden randevu alabilmek için Erzurum'a telefon ediyoruz." Sonra Balıkesir'e söyledim... (Komisyon sıralarından "Akrabasından mı?" sesi) Bilmiyorum, soru sormadım. Bilmiyorum, Sayın Bakana soruyorum yani sorma hakkım var yani Balıkesir'den hastane için telefon ettiğinizde Erzurum telefonunun numarasını çeviriyorsunuz tesadüfen... (AK PARTİ sıralarından "Hayır, hayır." sesleri, gürültüler) Ya, işte bizim ilçe başkanıyla görüştüyeyim şurada sizi... "Erzurum" dediler bana. Bu konuda böyle bir tesadüfün bir manası var mıdır? Bence tesadüfler manalıdır. (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen.

Sayın Gümüş, buyurunuz, kendi zamanınızdan da çalmayınız.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Evet, bana biraz zaman da vereceksiniz, yirmi dakika verdiniz biraz önce.

Sayın Bakan, Dünya Sağlık Örgütü 2000 yılına "Herkese sağlık." sloganıyla girdi ancak ne yazık ki 2000'li yıllar ülkemizde sağlığın başı sonu belli olmayan bir maceraya sürüklendiği yıllar oldu. Ülkemizde toplum yararına bir sağlık sisteminin engellenmesi süreci çok önceden beri başlamış ve sürmekte olan bir süreçti. Bu sürecin sağlık hizmetini halktan koparan en güçlü adımını ise 12 Eylül askerî darbesi yapmıştı. AKP iktidarı, 12 Eylül'de temelleri atılan sağlığı metalaştırma, ticarileştirme ve piyasa tekellerine sunma sürecini aynen devam ettirmiş, hatta hızlandırmış ve doruk noktaya çıkarmaktadır. 2011 yılına kadar yasal dayanaktan yoksun olan pek çok hatalı uygulamanız meslek örgütlerinin çabaları ve hukuk mücadeleleriyle kısmen de olsa önlenebilmişti. 2011 yılında tekrar iktidara gelince artık yasa yapmayı da bırakacak tefferruatlarla uğraşmayacak bir ustalık dönemine girdiniz. İcraatlarınızda size ayak bağı olarak gördüğünüz yasama organını baypas ederek sağlık alanındaki birçok dönüşümü de kanun hükmünde kararnamele gerçekleştirdiniz.

2 Kasım 2011 tarihinde yayınlanan Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmündeki Kararname'yle Sağlık Meslekleri Kurulu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu oluşturulmuştur. Bütün bu süreç içerisinde neler mi yaptınız? Toplumun çıkarlarını korumak adına muhalefet görevi üstlenmiş olan meslek örgütlerini baskı altına aldınız.

İthal ilaç pazar payı bu şekilde büyütülmüştür. İlaç fiyat karnamesi bu şekilde gündeme gelmiştir. Bu süreçte ulusal ilaç sanayisi geriletilmiştir. İlaç dağıtım ağı büyük ölçüde tekelleşmiştir. İlaçta reklam bu dönemde yaşama geçirilmek istenmiş ama yargı engeline takılmıştır.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 50

Sayın Bakan, sağıkta başarı halk sağlığını ifade eden verilerle ölçölür yani halka sağık hizmetinin ne kadar iyi verildiğinin karnesi halkın sağık durumunu ifade eden rakamlardır. Bir ülkenin sağık alanındaki başarısı ilaç, teknoloji ve hekim tüketim miktarıyla ölçölmez. Sizin yaptıklarınızı “Popülist politikalarda halkı memnun etmeye çalışarak halkın sağlığını geçiştirmektedir.” diye düşünüyöruz. Başta SSK ilaç alımlarının serbest eczanelerden temini ve sevk almadan istediğı yerden muayene gibi uygulamalarla halk memnun edilmeye çalışılmıştır. Halkın memnuniyet düzeyindeki artışı, hastanelerdeki “MR, tomografi” gibi ağır teknoloji yanının büyümesini, hasta başına ayrılan zamanın kısaltılmasına karşılık halkın daha çok hekim tüketmesini, özel hastane sayısının artışı göstererek sağıkta başarılı olduğunuzu dile getiriyörsünüz. Oysa, çok teknoloji, ilaç, hekim tüketmek sağık sisteminin başarısını göstermeyeceğı gibi çoğı kez başarısızlığın bir kanıtıdır. Bir ülkenin sağıktaki başarısı ilaç, teknoloji, hekim tüketim miktarına bakılarak değil, sağık göstergeleri değeriendirilerek ölçölür. Tedavi hizmetlerinin gereksiz tüketimi, sağık harcamalarını anormal derecede artırırken, toplumun daha iyi bir sağık hizmetine kavuşturulması sağlanamamaktadır. Yani ortada “sağık” adına somut bir sonuç vermeyen bir israf ekonomisi vardır.

Sağık alanındaki meslek örgütlerinin, bilimsel derneklerin ve çalışmaların görüşleri alınmaksızın aile hekimliğı uygulaması başlatılmış, sağık ocağında 1’inci basamak sağık hizmetinin ekip anlayışı içerisinde herkese eşit, ulaşılabilir ve ücretsiz olarak gerçekleştirilmesinin önüne geçilmiştir. Bu konunun çözümü için ülkemizin gerekli, yeterli insan gücü ve deneyimi olmasına rağmen, aile hekimliğı uygulamasının başlamasıyla hekim başına muayene sayısı 130'lara ulaşmıştır. Sevk zinciriyle birlikte sevk kotasını yüzde 15 aşan hekimlerin ücretinden kesinti yapılması hekimlerle sevk isteyen vatandaş karşı karşıya getirmiştir. Vatandaşların katkısı, yani bağışıyla kurulan sağık ocakları ticari işletmelere dönüşmüş ve aile hekimlerine kiralanmıştır.

Kamu görevlisi statüsüyle çalışan ve kamu sağığı hizmeti veren hekimler ve sağık çalışanları ticari bir hizmet veren sözleşmeli çalışanlara dönüştürölmüştür.

Bakınız, bugün dünyada 500 küresel firmadan sermaye yapıları ve pazar payları bakımından öne çıkan 25 firmanın 7’si ilaç firmasıdır. Tahmin edileceğı üzere, dünya ilaç pazarında bu şirketlerin tekelleşmesi söz konusudur. Dünya ilaç pazarında yaşanan tekelleşmenin daha yoğun bir şekli Türkiye ilaç pazarında yaşanmıştır. Dünya ilaç pazarının yüzde 50’sini 20 ilaç fabrikası elinde tutarken, ilk 20 ilaç firmasının Türkiye ilaç pazarındaki payı ise yüzde 74’tür, yani tekelleşme dünyadan daha fazla bizde yüzde 24 oranında.

Türkiye ilaç pazarı hızla büyümektedir. 2015 yılında ilaç pazarını 30 milyar dolara çıkarmanın planları yapılıyor. Her yıl yüzde 10 büyüyen ilaç pazarımız var. Pazarın kendi doğal gelişim sürecinde ve büyüklüğe ulaşması olanaklı değildir, çünkü normalde olması gereken koruyucu sağık hizmetleri özellikle siyasi iktidarınız döneminde tamamen göz ardı edilmiştir yani insanımızı korumuyöruz ama tekellere ilaç için para saçıyöruz. Sağıkla ilgilenen herkesin bileceğı üzere, bir insanı hastalıktan korumak hastalandıktan sonra tedavi etmekten çok daha kolay, ucuz ve sağıklı olan yöntemdir.

Sayın Bakan, bütün bu gerçekler ortadayken, sizin uygulamalarınızla koruyucu sağık hizmetleri bitirilmekte, insanlar daha fazla ilaç tüketmeye yönlendirilmektedir. Örneğın, tezgâh üstü ilaç satışı, ilaç tüketimini gereksiz yere artıracak bir faktördür. Görölüyor ki Bakanlığınız, ilaçları “reçeteye tabi olan” ve “olmayan” olarak ayırmakta ve belli bir süre sonra tabi olmayanları eczaneler dışına çıkarmakta kararlıdır. Bakınız, dünyadaki tüm zehirlenmelerin yüzde 50’si ilaç zehirlenmesidir. İlaç, bilinçli ve uzman kontrolünde tüketilmesi gereken bir üründür. İlaç, onsuz olunamaz, yerine başka şey konulamaz bir üründür, talep esnekliğı sıfır olan bir üründür ve her şeyden önemlisi ilaç sosyal bir üründür. İlacı eczanelerin dışında satılır bir meta hâline getirmek toplumu ilaç tekellerine para kazandırmak uğruna zehirlemek demektir, böyle de anlaşılmalıdır. Bu özellikleri nedeniyle ilaçta reklamın toplum sağığı bakımından ciddi sakıncaları vardır. Reklam yoluyla topluma yanlış bilgi verilmesi, ilaç tüketimini artırmanın temel amaç hâline getirilmesi, sağıklı insanların bile ilaç tüketimine teşvik edilmesi ve hepsinden önemlisi çocuklar bakımından ciddi bir tehdit oluşturması, ilaçta reklamın doğuracağı zararlardan ilk akla gelenleridir.

Son olarak ilaç takip sistemi hakkında görüşlerimi ifade etmek istiyöruz.

Bu sistemde ciddi bir bilgi kaynağı toplanıyor. Veri tabanında oluşacak bilgilerin kimler tarafından, nasıl ve hangi amaca yönelik olarak kullanılacağı açıkça ortaya konulmalıdır. Avrupa’da bilgi kaynağının yönetimine ilişkin çok uluslu ilaç tekelleri ile otoriteleri arasında içten içe bir mücadele yaşandığını biliyöruz. Sahte ilacın takibi elbette ki önemlidir. Ancak, ticari kaygılardan arındırılarak insani ve toplumsal amaçlara hizmet eden bir yapılanma ile bu takip anlamlandırılmalı ve içine sağık meslek örgütleri ve sivil toplum kuruluşları dâhil edilmelidir. Konu halk sağığı olduğuna göre, Sağık Bakanlığı da bu konuda denetlenmelidir.

İleri demokrasi ancak sivil toplumların kale alınmasıyla olur. Bu konuda Hükümetiniz olarak çok büyük eksikleriniz var.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyöruz Sayın Gümüş.

Sayın Özel, buyuröruz lütfen.

Süreniz beş dakika.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 51

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Çok teşekkür ederim.

Sayın Başkan, komisyonun üyelerini, komisyona katkı veren tüm milletvekillerimizi, bugün komisyonda sunumu gerçekleştiren Sayın Bakanımızı, değerli bürokratlarını saygıyla selamlıyorum, bir yıl boyunca verdikleri emekler için de teşekkür ediyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Neye ediyorsun?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Verdikleri emekler, çalışmalar için teşekkür ediyorum.

Bir teşekkür daha edeceğim, Sayın Sözcümüzün müsaadesiyle, geçen sene burada bütçe görüşmesi yaparken Eczacılık Kanunu üzerinde Bakanın vermiş olduğu bir sözü, Sayın Bakanın vermiş olduğu bir sözü, partilerin mutabakatı olursa ve meslek örgütü “evet” derse bu işin çözülebileceğini hatırlatmıştım. O da o zaman “Bu çalışmanın startını burada verelim.” demişti. O çalışma altı aylık, ama tabii meslek örgütünün ve Bakanlık bürokrasisinin yoğun emekleri sonucunda sürdü. Sonra bütün partilerin desteğiyle ortak bir metinle eczacılık açısından çok önemli olan bir temel yasayı elli altı yıl sonra değiştirdik. Bu konudaki teşekkürümü iletiyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Domaç’a ve Sayın Ali Bey’e de teşekkür ederiz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Tabii, tabii.

BDP Milletvekili Demir Çelik, MHP’den Ali Öz, Sayın Domaç ve tüm arkadaşlarına...

Ama -aması var- biz o yaptığımız düzenlemeyle eczacılık alanına pek çok müdahalede bulunduk, hepsi de çok doğru müdahaleler ama eczane ekonomileri açısından çok ciddi bir sıkıntı var hâlâ daha ortada. Yaptığımız müdahale, yedi yıl boyunca herhangi bir etki yapmıyor, on-on iki yılda ilk etkileri ölçülebilecek, esas olarak da yirmi yıl sonra yaraya merhem olabilecek bir müdahale. Oysaki, önünüzde “Eczane gelir incelemesi 2012 ilk altı aylık gerçek veriler.” diye verdiğim, Türk Eczacıları Birliği tarafından 11 günlük bir sürede Türkiye’deki eczanelerden -eczane eczacılarından- alınan bilimsel, doğru bir örnekleme, eczacıların yüzde 10’u gibi tama yakın sonuç verebilecek bir örneklemden alınan rakamlar karşınızda. “Bu rakamlar nasıl bu hâle geldi?” diye sorarsanız, bir kez şunu söyleyelim: Aslında, bütün her şey Bakanın sunumunda var, diyor ki: “Biz 2002-2012 arasında kutu sayısı...Yani eczanede verilen emek, personele olan ihtiyaç, enerji, her şey 2,5 kat artmış. 2002-2012 arası kamu ilaç harcamaları da 13.3’ten 14.7’ye çıkmış, neredeyse hiç değişmemiş ama eczane sayısı 18 binden 24 bine çıkmış yani her 3 eczanenin 1 meslektaşı yanına gelmiş, eczane açmış.

Bunun yanında, eczacılık fakültelerinde 6 bin öğrenci okuyor, bundan sonraki düzenlemeyle her sene 2 bin tane mezun verecek bir duruma gelmiş, yani bundan 15 yıl önce 7 olan eczacılık fakültesi sayısı 33 ya da 34’e çıkmış.

Bunun yanında, global bütçe ve fiyat düşüşleriyle ilgili diğer önlemlerin baskısı altındaki ilaç sanayisi ticari iskонтoların tamamını kaldırmış, diğer bazı gelir artırıcı uygulamaları sonlandırmış, hatta her hafta fiyat düşüşlerine rağmen de eczacının kendi rafındaki mal kamulaştırılırken bu malın gerçek sahipleri eczanelerdeki stok zararlarını telafi etmemeye başlamıştır artık. Eskiden ediyorlardı, 2 bakan güvencesi ve yayınlanan birtakım mevzuata rağmen, şu anda kesinlikle etmiyorlar.

Önünüzdeki verileri alıp da şöyle bir incelediğimizde karşımıza şöyle bir sonuç çıkıyor: Türkiye’deki her 40 eczacıdan 1 tanesi -ilinizde 100 eczacı varsa onlardan 2 ya da 3 tanesi- aylık sınırında gelir elde ediyor. Her 5 eczacıdan 1 tanesi yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Her 2 eczaneden 1 tanesi Sosyal Güvenlik Kurumunda ya da Sağlık Bakanlığında çalışan bir kamu eczacısından daha düşük gelir alıyor. Buna çok basit bir yaklaşımla bakarsanız, bu elde ettikleri gelir sermayelerinin karşılığı mı? Verdikleri profesyonel emeğin karşılığı mı? Aldıkları akademik eğitimin, verdikleri ilaç danışmanlık hizmetinin karşılığı mı? Aldıkları ticari riskler ve sonunda da iflasla sonuçlanan, çoğu, bu işin karşılığı mı?

O zaman, çok zaman geçirmeden bir an önce eczanelerin bu akut sorununa bir çözüm bulmamız lazım. Yani iktidar partisi milletvekilleri ve Sayın Bakan, iki lafın başında serbest eczanelerden hizmet alınmasının ne kadar önemli bir şey olduğunu vurguluyorsa, bunu eczacının sırtına basarak, canını çıkartarak yapamazlar, bunun sürdürülebilir bir tarafı yok. Bunu gelecek seneye kadar -bu konuda bir tedbir alınmazsa ki 25 kuruşluk önemli bir ilk adım ama maddi karşılığı olmayan bir şeydir- reçete başına ya da kutu başına -bütün dünyada olduğu gibi- düzenlemelerin hızla yapılması lazım.

Şunu söylüyoruz: İlaç fiyatları hızla düşüyor, bütün dünyada olduğu gibi düşüyor, yaşlanan ilaçlar ucuzluyor.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Referans fiyat sisteminden dolayı herkes “Başka bakkal bu fiyata satıyorken senden pahalıya almam bu ekmeği, bunun fiyatını düşüreceksin.” diyor, herkes kendi mahallesindeki bakkalı disipline ediyor, sonra herkes diğer bakkalı birbirine gösteriyor ve en sonunda, bütün dünyada ilaç fiyatları zincirleme düşüyor. Burada Hükûmetin yaptığı bir mucize yok. Ama bütün dünya, yüzdesel kârlılıkla çalışan eczacıları korumak için birtakım tedbirler alıyor. Bir tek Türkiye bu konuda gerekli, dişe dokunur tedbirleri almıyor. 12 bin tane eczacı kamuda çalışan meslektaşlarından daha az para kazanıyorlar. Bu konu çok önemli, ciddi bir sıkıntıdır.

Bunun dışında, geçen sene kanun hükmünde kararnameyle düzenlenen, daha sonra bu sene 1 Kasım’da günü dolduğu için 31/10/2012 tarihinde 3131 sayılı Yönerge’yle, Kamu Hastane Kurumu Taşra Teşkilatındaki Yönerge’yle kamu eczacılarının durumu düzenlendi. Hükûmet serbest eczacıya kıymet vermediği gibi kamu eczacısını da...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 52

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – ...ilaçla eczacı arasındaki bağı kopardığını söylüyorduk biz hep ilaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu kurulurken çünkü ilacın adı var ama içinde eczacı geçmiyordu. Şimdi yaptığı bu düzenlemeyle de eskiden baş eczacının görev tanımında olan ilaç tıbbi malzeme ve tıbbi cihaz hizmetleriyle ilgili kısmı Sağlık Bakım Hizmetleri Müdürünün emrine, altına bağlamış durumda. Bu şu demek oluyor: Eczacıların artık bir tane hemşire amirleri oluyor hem idari yönden hem de işleyiş yönünden. Oysaki söz konusu madde eskiden Yataklı Tedavi Kurumları İşletme Yönetmeliğinde baş eczacının görevleri arasındaydı. Kamu eczacıları bu konuda ciddi tepki gösteriyorlar ve gece gündüz çalışan ve Bakanlıkta büyük bir özveriyle çalışan eczacılar bu yaklaşımı hak etmiyorlar.

Bunun dışında, bitkisel ürünler konusunda Tarım Bakanına da ifade ettik “Çok doğru söylüyorsunuz.” diyor. Piyasada ilaç taklidi yapan, bitkisel olduğunu iddia eden, Sağlık Bakanlığından ruhsat almaya kalksa kesinlikle Bakanlığın...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Lütfen tamamlayınız.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – ...Sağlık Bakanlığının ruhsat vermeyeceği, ama “beslenme yardımcı maddesi” diye kendisini tanımlayan, içinde acı biber olduğunu söyleyen, içinde altın çilek olduğunu söyleyen ama aslında kalp hastası, tansiyon hastası ve diğer hastalıklar için son derece tehlikeli etkin maddenin hem de saf, insan vücudunda kullanılmayacak arıltı olan kötü üretilmişlerini içine basarak insanların sağlığıyla oynuyorlar.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Özel.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bitiriyorum, toparlıyorum.

Dört ayda bir genç bir kadın, yeni doğum yapmış bir kadın, bir öğrenci hayatını kaybediyor ve herkes bu sorunun farkına varıyor, ama on beş gün sonra unutuluyor, Tarım Bakanlığındaki ruhsatlı bu ürünlerin hızla Sağlık Bakanlığına geçirilmesi, bunların daha hızlı ruhsat verilen bir mekanizmayla bu işin Sağlık Bakanlığına çekilmesinin mümkün olması lazım.

Karekod sistemiyle övünülürken, neden Tarım Bakanlığında ruhsat alan bu ürünler ilaç takip sisteminde değil? Neden, insan sağlığı için çok önemli olan veteriner ürünler ilaç takip sisteminin içinde değil? Neden, insan sağlığı için çok önemli olan zirai ilaçlar ilaç takip sistemi içinde değil?

Çok teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Aydemir, buyurun lütfen.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, çok değerli milletvekili arkadaşlarım, çok değerli Bakanlığımızın bürokratları, basınımızın çok değerli temsilcileri; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Evet, değerli arkadaşlar, sabahleyin biraz rahatsız olduğum için Bakanımın sunumuna katılamadım.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Çok geçmiş olsun Uğur Bey. Burada hekimlerimiz de var yani.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sağ ol, teşekkür ederim.

Sağlığımızı kaybettiğimiz zaman sağlığın ne kadar önemli olduğunu anlıyoruz, inşallah hepimiz kaybetmeden de daha dikkatli davranırız, sağlığımızı kaybetmeyiz.

Şimdi, değerli arkadaşlar, tabii ki, biz, AK PARTİ olarak 3 Kasım 2002’de iktidara geldik. Tabii ki, biz, 2002’yi milat alıyoruz, 2002 öncesiyle de kıyaslamamız, muhasebe yapmamız gayet normal. Ama görüyoruz ki arkadaşlarımız bundan biraz rahatsız “Ya, neden 2002 öncesi?” diye serzenişte bulunuyor arkadaşlarımız. Tabii ki, yaptıklarımızın kıymetini anlayabilmek için daha önce yapılanlara da bakmak lazım. Bunları da herkesin, halkımızın, milletimizin, tekrar gözü önüne getirmek lazım. “Hafızayı beşer nisyanla maluldür.” diyoruz. Olabilir, unutabiliriz ama geçmişimize bakıp geleceğimizi de şekillendirmemiz lazım diye düşünüyorum. Tabii ki hafıza kaybına uğramamızı isteyebilirsiniz, ama bizler hafıza kaybına uğramayacağız. Tabii ki geçmişimizi de hatırlayacağız, geleceğimize de yön vereceğiz inşallah. Bundan dolayı arkadaşlarımız “Ya, lütfen, 2002’den öncesini tekrar tekrar söylemeyin.” diye bize telinde bulunmasınlar.

Değerli arkadaşlar...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bütçe kanunu bir yıllık, onu diyoruz biz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Tabii, bütçeyi de biz yıl yıl yapıyoruz, onları da zaten rakamlarla gösteriyoruz.

Diğer bir konu, değerli arkadaşlar, tabii ki sağlıkta bir sağlıklı bir sistem vardı. Bu sağlıktaki sağlıklı olan sistemi ilk önce, bütün birimlerde olduğu gibi, sağlığı da ele aldık. Sağlıkta sağlıklı olan bir sistemi masaya yatırdık, geçmişimizin birikimlerinden faydalandık, tecrübelerimizi de ortaya koyduk, masanın üzerine ne var ne yok hepsini çıkarttık, “Sağlıkta Dönüşüm Programı” adı altında bir program hazırladık. Bundaki hedefimiz... Tabii ki, Programımızın merkezinde insan yer almaktadır. Kişinin sağlığının toplumla birlikte korunmasını esas aldık. Bu sebeple, herkes için ulaşılabilir nitelikli ve sürdürülebilir sağlık hizmeti bu programımızın ana fikri olmuştur değerli arkadaşlar.

Sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştırabilmek için de geriye dönüp baktığımızda, “Neden biz sağlık hizmetlerine erişemiyoruz?” diye baktığımızda sağlığı, öncelikle kamu hastanelerini tek çatı altında birleştirmenin çok faydalı olacağını düşündüğümüzden bu adımı attık ve hamdolsun sağlığı tek çatı altında birleştirdik. Tabii ki “Güzel oldu.” diyen var,

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 53

“olmadı” diyen var. Biz o günlere geriye dönüp baktığımızda, meydanlarda, yollarda, “SSK hastanelerini hiç kimseye kaptırmayız.” diye yürüyüşleri, sloganları unutmüş değiliz, onların hepsini hatırlıyoruz. Ama Hükümetimiz, Sayın Bakanımız tabii ki kararlarını vermişlerdi, bundan taviz vermedik. Milletin yararına, milletin faydasına olacak olan her şeyde kesinlikle geriye adım atmadık, ileriye adım attık ve sağlığı tek çatı altında birleştirdik ve bundan da gelinecek noktaya baktığımızda da halkımızın çok mutlu olduğunu, memnun olduğunu gözlemliyoruz. Bundan da fevkalade mutluyuz. Neden? Çünkü bakınız, SSK hastanesinin yanında veya devlet hastanesinin yanında oturan bir kardeşim veya SSK hastanesinin yanında oturan bir kardeşim eğer Bağ-Kur’luysa, çocuğu rahatsızsa o hastaneye girmesi yasaktı. Arkadaşımız örnek verdi, duvarlar, bariyerlerle çevrilmişti hastanenin etrafı, yani insanları âdeta bölmüştük, yani “Siz şu hastaneye, siz bu hastaneye gidebilirsiniz.” diye insanları sınıflara ayırmıştık. Bu bölmelere, bizimle birlikte, hamdolsun son verdik. Şimdi, insan, insanımız, hastamız, hangi hastaneden daha memnunsa, ister özel ister üniversite hastanesi, ister kamu hastanesi nereye gitmek istiyorsa, hangi doktora muayene olmak istiyorsa en güzel şekilde, güzel şekilde gidiyor, rahat bir şekilde muayenesini oluyor ve muayene olurken de herhangi bir sıkıntıya düşmeden tedavisini alıyor. Tedavisini olurken de yanına refakatçi gelecekse refakatçi için de ayrıca bir para ödemedi, herhangi bir ilaç parası yatım ücreti ödemedi hep birlikte... Hatta ya şöyle diyeyim: Ailece tedavi olarak evlerine rahat bir şekilde döndüklerini görüyoruz. E, bundan dolayı da takdir etmek lazım, mutlu olmak lazım, memnun olmak lazım, teşekkür etmek lazım diye düşünüyorum. Niye? Sağlık hepimiz için gerekli diye, lazım olur diye düşünmek lazım. Mesela, az önceki konuşmacı arkadaşlarımız bahsettiler, “sağlıkta kötü bir sistem var” diye bahsettiler, kendileri de kabul ettiler ama bu kötü sistemin bizimle birlikte daha kötü olduğunu, hatta hastanın, hasta olan bir çocuğun öldüğünden bahsettiler. Yani bu gerçekleri görmemek için de gözlerinizi kapatmak mı lazım? diye düşünüyorum. Yani takdir etmek, teşekkür etmek çok zor mu diye kendi kendime soruyorum, düşünüyorum. Yani bu yapılanları hakikaten nasıl yok sayabiliyoruz? Nasıl hastayı, o çocuk hastayı nasıl öldü diye kabul ediyorsunuz? Bir de “hekimiz” diyorsunuz. Yani bu olanları, bu yapılan devlet hastanelerini, nitelikli yatakların artışını, artan ambulans sayılarını, bunları yok saymak, bunları kabul etmemek, görmemek için, bilmiyorum, çok mu zorlamak lazım kendimizi diye düşünmeden de edemiyoruz.

Şu aklıma geliyor tabii ki bunları düşünürken de: Doktorsunuz, yoğun bakımda komada olan bir hastanız var, ümidi kesiyorsunuz, doktoru da sizsiniz ama yurt dışına çıkmak istiyorsunuz, üç ay göreve gidip geldikten sonra sizin hastanız başka bir doktor alıyor, iyileştiriyor ve hasta taburcu oluyor. Siz hastaneye geldiğinizde bakıyorsunuz yatak bomboş, hastayı öldü zannediyorsunuz ama hâlbuki hasta iyileşmiştir, yürüyerek yataktan kalkıp evine, ailesinin yanına gitmiştir ama siz hâlâ bunu kabul edemezsiniz. O gözle bakarsanız tabii ki bu yapılanları yok sayabilirsiniz, normaldir de ama bence bu ne sizin menfaatinize olur ne milletin menfaatine olur. Burada “Marifet iltifata tabidir.” diye düşünüyorum. Yapılanları tabii ki eleştireceksiniz, eleştirmeniz de hakkınız. Daha iyisini bulmak hepimizin görevi, daha iyisini bulmak için de daha çok çalışmak lazım. Bizi teşvik edeceğiniz yerde yapılanları yok sayarak sizin diğer söylediğiniz doğruları da ortadan kaldırdığınızın farkında değilsiniz belki de.

Diğer bir konu da: Şimdi, hekimleri, tabii ki... Yeri gelecek herkesi her kurumu eleştireceğiz, yanlış yapan kim varsa eleştirmek en doğal hakkımız. Kurumda kim yanlış yapıyorsa bunlar eleştirilecek. Sağlık Bakanımız, bildiğim kadarıyla doktor zaten kendisi de. Şimdi, “hekimleri eleştirmeyelim” diye muayenehaneleri kapatmasaydı, Başbakanımıza böyle öneri götürmeseydi “Hekimler yanlış yapmaz onlar bizim arkadaşımız, arkadaşlarımız koruyalım, lütfen.” diye adım atsaydı, bence, Türkiye bu noktaya gelmezdi arkadaşlar. Yanlış hiçbirimiz savunmayalım, yanlışla “yanlış” diyelim, yanlış yapanları da ne yapalım? İçimizde barındırmamaya çalışalım.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Bize muhalefet etmeyi tarif etme!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sağlık kurumu da...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Manisa’nın hiç mi derdi yok Uğur?

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sağlık kurumu da...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Manisa için bir şey söyle ya!

BAŞKAN – Sayın Özel... Sayın Özel, lütfen...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sağlık kurumu da bir deryadır, derya içinde pislik barındırmaz ve derya olduğundan dolayı da yanlış yapanları bu konunun içerisinde kabul etmez ve barındırmaz diye düşünüyorum.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Manisa, Manisa...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Tabii ki Manisa’da çok güzel şeyler yapıldı Özgür, sana da cevap vereyim tabii ki.

Şimdi neler yapıldı diye baktığımızda, aklıma şu geliyor: Turgutlu’ya çok güzel bir devlet hastanesi yaptık, Başbakanımızın, Bakanımızın katılımıyla açtık. Akhisar’a çok güzel bir hastane ek binası yaptık, inşallah yılbaşında açacağız. Soma’ya çok güzel bir hastane yapıyoruz, temellerini attık, inşallah yapılıyor, dinliyorsun.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Özgür Bey’i davet etmiyor musun da bilmiyor?

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Ya, Özgür Bey biliyordur da bilmezden geliyor.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Eksikleri...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Şimdi, aklıma geliyor, bakıyorum, Kırkağaç’a, değerli arkadaşlar...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Eksiklikleri söyle de düzeltsinler!

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 54

BAŞKAN – Sayın Özel...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – ...Kırkağaç'a çok güzel bir hastane yaptık, Gördes'e çok güzel bir hastane yaptık, Alaşehir'e çok güzel...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Manisa'da...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Bakınız, ilçeleri sayıyorum, tek tek ilçeleri sayıyorum Özgür Bey.

Manisalıları bunu takdir ediyorlar, takdirinin de...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Almışsın Manisa'dan...

BAŞKAN – Sayın Özel, Sayın Özel, lütfen.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Manisalıları bunu takdir ediyor Özgür Bey.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Recai Berber gibi...

BAŞKAN – Lütfen Sayın Özel...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Özgür Bey, Manisalıları bunu takdir ediyor. Takdirini de nerede göstereceğini çok iyi biliyor zaten Manisalıları. Bizi gördüğü zaman teşekkür ediyorlar, bununla yetinmiyorlar, sandıkta da gerekli cevabı veriyorlar. Yani bundan dolayı biz halkımıza, milletimize, hemşehrilerimize çok teşekkür ediyoruz.

Tabii ki Manisa'mızda 400 yataklı bir hastanemiz var, Sayın Bakanımız da söyledi, zaten biliyoruz, temelini en yakın zamanda, inşallah temelini yakında atacağız. Biz yapılanları...

İZZET ÇETİN (Ankara) – O halk vezir de eder, rezil de eder!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Değerli arkadaşlar, biz...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Hâlâ övüyorsun... Bir dakika kaldı.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Tabii ki öveceğim.

BAŞKAN – Sayın Özel...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Yani sağlıkta, Sağlık Bakanımızı övmeyeceğiz de, Sayın Özgür Bey, Sağlık Bakanımızı övmeyeceğiz de ne yapmamız lazım? Yapılanlara baktığımız zaman, siz "uçak ambulans" diye bir şey hayal ediyor muydunuz?

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Yine yollayacağım tutanakları, verdiği sözleri unutuyorsun!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Helikopter ambulansı rüyanızda görürdünüz. Bütün işler, rakamlar önümüzde, rakamların hepsi önümüzde arkadaşlar.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Dünyadaki gelişmeler ortada...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Rakamlar önümüzde. 2002 yılında Türkiye'de toplam ambulans sayısı 618 tane idi. Bu Plan Bütçe, bu Manisa'nın bütçesini görüşmüyoruz burada. Şimdi, burada 40 tane arkadaşız. Biz 40 arkadaş herkes kendi bölgesini konuşsa, 81 ilden 40'ı çıkar, ne yapacağız? Diğer illeri konuşmayacak mıyız? Biz Türkiye'yi konuşuyoruz, Plan ve Bütçenin farkı bu.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Eksiklikleri söyle...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Plan Bütçenin farkı bu, Türkiye genelini masaya yatırıyoruz...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Eksiklikleri söyle, benim yerime de sen konuş!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Türkiye'yi masaya yatırıyoruz Özgür Bey. Siz eczacılar odasının genelini konuştunuz bak. Farkındaysanız, bana nasıl telinde bulunuyorsunuz. Onun için ne konuşacağımıza, bırak, ben kendim karar vereyim, ne konuşacağımı bilirim ben Özgür Bey, sağ ol, teşekkür ederim.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Manisa'yı kalkındırıcaksa benim yerime de sen konuş!

BAŞKAN – Evet, lütfen arkadaşlar, lütfen, lütfen...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Özgür, burada Uğur haklı, ne konuşacağını o bilir!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Evet, teşekkür ederim Sayın Aslanoğlu.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – E, biz de muhalefeti nasıl yapacaksak belirteceğiz.

BAŞKAN – Lütfen, lütfen... Sayın Özel...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Değerli arkadaşlar, 618 tane ambulans vardı, şimdi, bugün baktığımızda 2.841 tane ambulansımız olmuş. Rakamlar ortada, e, bunlara teşekkür etmek lazım.

Şimdi, bakıyoruz, hizmete giren 19 helikopter ambulansımız var, önceden 1 tane bile yokmuş. Niye ben teşekkür etmeyeceğim? Şimdi, "Sayın Bakanım, yok ya, biz bunları görmüyoruz, helikopter havada uçuyor, biz yere baktığımızdan havayı görmüyoruz" mu diyeceğiz yani? Havaya bakmayacak mıyız yani, helikopterleri görmeyecek miyiz?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Uğur Bey, bu 19 ambulans nerede? Manisa merkezde mi?

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Türkiye genelinde 19 ambulans, helikopter ambulansı.

4 tane uçak ambulansımız var. Helikopterle alıyoruz hastayı, havaalanına getiriyoruz, uçağımız alıyor hastamızı, gerekli olan yere hastayı ne yapıyor? Erişimini sağlıyor arkadaşlar. E, bunlar hayaldi, gerçek oldu. Nasıl teşekkür etmeyeceğiz? "Allah bin kere razı olsun, Allah usandırmazın, Allah kuvvet versin." demekten başka ne yapacağız. Başka şansımız var mı? Ama siz ne yapıyorsunuz? "Sağlıksız olan bir sistem, kötü olan bir sistem, ölmüştür." diyorsunuz. E,

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 55

şimdi, "Türkiye'de sağlık sistemi öldü." derseniz, siz buna "öldü" derseniz ve bunu bir hekim söylerse, bu hekim arkadaşımıza, piyasaya çıktığı zaman, "Güvenilirliği ne olur?" diye sormam lazım.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hekim piyasaya çıkmaz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Evet, değerli arkadaşlar...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Ünüvar, hekim piyasaya çıkmaz.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Halkın içine, halkın içine...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Evet halkın içerisine...

224 tane kar paletli ambulans almışız, bunlar güzel şeyler. Doğu'da kızaklı ulaşımı bitirmişiz, güzel şeyler değil mi bunlar Özgür? İlaçlar ucuzlamış, "Dünyada ucuzluyor." diyorsunuz. Türkiye bugüne kadar hep dünyadan geri kalmıştı. Buna da teşekkür etmek lazım. Hani dediniz ya "Dünyada fiyatlar ucuzluyor." Türkiye'de bugüne kadar dünyada fiyatlar yerinde sayarken, biz ilaç kutusunu elimize aldığımızda çıkartırdık bir tane fiyat kupürü, çıkartırdık bir tane daha fiyat kupürü, çıkartırdık bir tane daha fiyat kupürü, çıkartırdık bir tane daha fiyat kupürü ve özellikle eczacıların bir tanesi fiyat basmakla...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, ilaç konusu...

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Milletvekili mi, yürütme mi?

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Bunların hepsini biliyoruz, hepsini biliyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Denetim organı, arkadaşlar, yürütme organı değil ki.

BAŞKAN – Şimdi, arkadaşlar...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yapmayın bunu ya!

BAŞKAN - Sayın Çetin... Ya Sayın Çetin, lütfen, lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ama yürütme ayrı, yasama ayrı!

BAŞKAN – Sayın Çetin, yani herkes Bakanlıkla ilgili düşüncelerini aktaracak, siz de aktaracaksınız, onlar da aktaracak efendim.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Değerli arkadaşlar, bakınız, en güzeli, en önemlisi...

BAŞKAN - Ya böyle bir şey olamaz ki, yasaklayıcı bir yöntem, sistem olamaz ki.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sayın Başkanım, en önemlisi, en güzeli -ben mali müşavirim değerli arkadaşlar-hastamız yanımıza geldiğinde vizite kâğıdı çıkartırdık...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bakan cevap verir!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – O vizite kâğıdında yüz yirmi günü yoksa hastamızın, bakınız ağlayarak benim büromdan döndüklerini hatırlarım. Şimdi "vizite kâğıdı" diye bir şey var mı? Şimdi "yüz yirmi gün" diye şart var mı, "Yüz yirmi gün" diye bir şey?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Dünyadaki gelişmeler...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Arkadaşlar, vatandaşlık numarasıyla gidiyorsunuz, bir gün borçlu olduğunuz zaman arkadaş giderdi...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Manisa...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Dünyadaki gelişmeleri söyle!

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Arkadaşlar, dinleyin ya! Dinleyin arkadaşlar! Dinleyin...

BAŞKAN – Evet, lütfen arkadaşlar...

Sayın Özel, Sayın Çetin, lütfen...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sayın Çetin, siz konuşurken ben hiç cevap vermedim.

Dinleyin arkadaşlar...

BAŞKAN – Sayın Aydemir, buyurunuz, devam ediniz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Ya, rahatsız olmanıza gerek yok, teşekkür etmeniz gerekir bence, rahatsız olmayın, rahatsız olmayın!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Biraz sonra konuşacağız bilim akademilerini...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Bir gün prim borcu olan, eğer ay sonu cumartesiye denk geldiyse, pazartesi günü yatırmazsa adam primini, pazartesiye beklediye, hastaneye gittiği zaman "Prim borcunuz var." derlerdi, geri dönerdik ve arkadaş sorardı "Benim prim borcum olmaması lazım, niye bize borç gözüküyor?" derdi, pazartesi yatacak zaten.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – 2001-2005 arası...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Şimdi, değerli arkadaşlar, biz milletin önünü tıkayan değil, milleti rahatlatan, milletin önünü açan bir sistemle çalışıyoruz. E, bundan dolayı burada, Plan ve Bütçe Komisyonu üyesi olarak arkadaşlarımızın hepsinin bence bunlara teşekkür etmesi lazım diye, özellikle teşekkür etmesi lazım diye düşünüyorum.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Manisa Uğur Aydemir'e teşekkür etti arkadaşlar.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Değerli arkadaşlar, Manisa'ya yapılanlara teşekkür etmezsem Allah bunu benden sorar.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 56

Evet, aynısını söyle, Manisa için teşekkür ediyorum Sayın Bakanım, özellikle Manisa için teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar, lütfen, bir şey söyleyeceğim...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sayıyorum: İlçemizde hastanesi olmayan ilçelerimizin hepsine yeni hastane yaptınız Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Sayın Aydemir, müsaade eder misiniz.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – On yedi dakika konuştu, devamlı teşekkür etti arkadaş ya! Biraz geliştirici bir katkı yapın.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Allah razı olsun, Allah...

BAŞKAN – Müsaade eder misiniz... Sayın Özel, müsaade eder misiniz. Ya, lütfen...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tamam Sayın Başkan, bitirelim bu konuyu.

BAŞKAN – Şu anda, değerli arkadaşlar, bu dakika konusu da sürekli gündeme getiriyorsunuz, yani "yirmi dakika konuştu, şunu konuştu..." Şu an itibarıyla Sayın Aydemir'in konuşma süresi on üç dakika, şu an itibarıyla. Sayın Şahin'in konuşma süresi -getirttim ben- dakika olarak "yirmi dakika" dediniz on beş dakika. Yani bunları tutuyorum ben her birini. Siz sekiz buçuk dakika konuştunuz Sayın Özel. Yani bunları konuşmak istemiyorum, ama ben şunu ifade ediyorum: Değerli arkadaşlar, bakın, bir arkadaşımız konuşurken lütfen dinleyelim ya, farklı bir eğer...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Başkan, teşekkürü...

BAŞKAN – Sayın Özel, eğer size bir sataşma olursa...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, ama yasama organını yürütme organının yerine koymayın.

BAŞKAN – Sayın Çetin, bakın...

İZZET ÇETİN (Ankara) – O yürütme organındaki verir, Bakan verir cevabı!

BAŞKAN – Sayın Çetin, bakın siz de yani iktidar da muhalefet de burada bakanlıkla ilgili istediği her şeyi konuşabilir değerli arkadaşlar. Bakın siz kendi konuşma metinlerinize bakın, yüzde kaç bütçeyle alakalı? Arkadaşlar, yapmayın ya, herkes yapıyor bunu herkes konuşuyor. Yani burada bakanlığın genel değerlendirmesini yapıyor, performansına yönelik konuşmalar yapılıyor, bunların hepsi yapılabiliyor. Bu gayet doğal, yıllardan beri de bu şekilde devam eden bir yöntem, sistem ama siz arkadaşlarımıza, yani birimizin diğerine işte "Şu alanda konuşamazsın, şöyle yapmalısın." dememiz çok yakışık almaz. Dolayısıyla, burada rahat bir şekilde...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sorularımıza Sayın Bakan cevap verecek...

BAŞKAN – Sayın Çetin, bakın şunu ifade ediyorum size bir sataşma olursa, Sayın Özel, size bir sataşma olursa...

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Devamlı sataşılıyor efendim.

BAŞKAN – Ama Sayın Özel, şunu söyleyeyim, teşekkür etmek elbette onun en doğal hakkı, teşekkür eder, siz de edebilirsiniz o da edebilir. Bakın siz de başlangıçta Sayın Bakana teşekkür ettiniz.

Sayın Aydemir, tamamlar mısınız lütfen konuşmanızı. Tamamlayın lütfen, son sözleriniz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Değerli arkadaşlar, bundan sonraki, gerçi az bakanlığımız kaldı ama muhalefet partisinden rica edelim, biz ne konuşacaksak bizim önümüze verin, sizler ne istiyorsanız onları konuşalım. Ne istiyorsanız onu konuşalım.

BAŞKAN – Sayın Aydemir, Sayın Aydemir...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Bundan sonra siz onu da istersiniz yani sizin istediğiniz şeyleri konuşalım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Muhalefet derken genelliyorsunuz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Ana muhalefet diyelim veya bazı arkadaşları kastedeyim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Aydemir konuşmasında şahsıma....

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Ya ben konuşmamı bitirmedim ki.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Eğer izin verirsiniz...

BAŞKAN – Şahsınıza yönelik ne söyledi? İsminizi anmadı hiç.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – "İnsan içine nasıl çıkacak?" diye bana hitap...

BAŞKAN – Hayır canım, öyle bir şey söylemedi şahsa yönelik...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben geçmişte Sağlık Bakanlığının hasta çocuğu iyileştirmeyi tercih etmediğini, onu öldürdüğünü, yeni bir çocuk doğurttuğunu söyledim. O da yalan söylediğimi, bir hekim olarak insan içine nasıl çıkacağımı söyledi. Müsaade ederseniz açıklayayım.

BAŞKAN – Buyurunuz, bitiriniz. (Gürültüler)

Ya lütfen arkadaşlar, bunun kararını verecek olan benim, tamam size de söz vereceğim ama o zaman gelin oturun siz yönetin burayı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, bakın...

BAŞKAN – Ben size söz vereceğim değerli arkadaşım ama burayı siz yönetmeye kalkarsanız olur mu böyle bir şey?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 57

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, orayı tabii ki ben yönetmeyeceğim ama mikrofon kapandığında ben söz istedim. Benimle muhatap oldunuz...

BAŞKAN – Söz vereceğim size, lütfen oturunuz.

Sayın Aydemir, tamamlayınız konuşmanızı.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Ben arkadaşlarımıza tekrar, katkılarından dolayı teşekkür ediyorum. Sağlık Bakanlığı bütçesinin de, 2012-2013 bütçesinin de hayırlı olmasın Cenabı Allah'tan temenni ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Evet, Sayın Atıcı, iki dakika süre veriyorum, buyurunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, Sayın Aydemir konuşmasında benim, sağlık sistemini bir hastaya benzettiğimi –doğrudur hastaya benzettim- çocuğun Bakanlık tarafından öldürüldüğünü, -tedavi edilmek yerine- onun yerine yeni bir sistem kurulduğunu söyledim. Daha önceki iktidar partisi milletvekilleri bunun doğru olduğunu “Evet, sistem problemliydi, biz sistemi yeniledik, doğru söylediniz.” dedi. Şimdi, kendisi sanki başka bir parti milletvekiliymiş gibi beni eleştirdi.

Sayın Başkan, yapılan sistem sağlıkta dönüşüm programıdır. Sağlıkta dönüşüm programı, dönüşüm programı olmaktan çıkmış, yepyeni bir sistem hâline gelmiştir. Eski sağlık sisteminin iyi olmadığını biz çok iyi biliyoruz. O sistem ıslah edilebilirdi, o sistem düzeltilebilirdi. Şimdi, sabahdan beri bir ambulans helikopter, ambulans uçaktan bahsediliyor.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Hastaneleri de söylediniz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben, Meclis tutanaklarında da var, Kiğı Devlet Hastanesini ziyaret ettiğimde kanamalı bir hasta gelmişti, doğum yapacak olan. O zaman da televizyonlarda söyledim, Meclise de getirdim. Acilen helikopter istedik, “Helikopter gelemeyiz.” dediler, uçak istedik, zaten inecek pisti yok, kar paletli ambulans istedik, “On iki saatten önce gelemeyiz.” dediler. Şimdi, bakın bunların iyi şeyler olduğunu kabul ediyoruz, bunlar kötü şeyler değil ama... Bakın hâlâ müdahale ediyorsunuz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Siz kendinizi kandırıyorsunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Şimdi, bunların iyi şeyler olduğunu, gerekli olduğunu konuşmamda söyledim “Keşke on katını yapsanız.” dedim ama uçak ambulans almakla acil sağlık hizmetleri çözülemez dedim, siz kara ambulanslarını mahvetmişsiniz, içindeki doktoru çıkartmışsınız, paramedik’e doktor elbisesi giydirep, milleti doktor diye kandırıyorsunuz, ondan sonra da acil sağlık hizmetlerinde başarı arıyorsunuz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Yapma Sayın Atıcı, yapma Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Siz kendinizi kandırıyorsunuz.

BAŞKAN – Evet, Sayın Gökmen Öğüt, buyurunuz lütfen.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Sayın Başkanım, bir saniye.

Çok değerli vekil arkadaşımız, sistemin kötü olduğunu, hasta olan çocuğu bu yeni gelen sistemle öldürdüğünü söylemişti, onu düzeltsin, yok işte yeni çocuk doğuyor, falan, filan öyle bir şey yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tutanaklara bak öyle konuş.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Bak, tutanaklara bak, ben çok iyi takip ettim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben ne konuştuğumu biliyorum.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Evet biliyorsunuz, ben de takip ediyorum.

BAŞKAN – Evet, Sayın Kadir Gökmen Öğüt, buyurun süreniz beş dakika.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlarım, az önce Sayın Bakanın dış hekimliği hizmetleriyle ilgili verdiği bilgileri dinledik. Doğru, olumlu gelişmeler var ama bir de dış hekimisi meslektaşlarımızın söyleyeceklerini dinlemesini isterim.

Öncelikle söylemek istediğimiz şu ki: Bakanlık koruyucu hekimlik yerine tedavi edici hekimliği öne almaktadır. Bunu da rakamlar ispat etmektedir, bununla da övünülmektedir. Gelişmiş ülkelerdeki çürük indeksinin, diş eti hastalıklarının, diş eksikliğinin bize göre çok az olmasının nedeni, verilen hizmetlerin yaygınlığı ve koruyucu hekimliktir. 8,5 milyon dolguyla övünüyorsunuz ama sadece 2010 rakamlarını söylüyorum: Çürük diş sayısı, yani toplam nüfus içindeki çürük diş sayısı 247 milyondur. Geçen sene verilen, yapılan dolgu sayısı 4 milyon 800'dür, yani yüzde 2'sini bile geçmemektedir. 65 yaş üstündeki dişsizlik oranı yüzde 67'dir. Diş eti hastalıkları yüzde 90'ı geçmektedir. Biliyorsunuz, diş ve diş eti hastalıkları vücudun diğer organlarında da çok ciddi hastalıklar yaratmaktadır.

Kamuda verilen hizmetin, nitelik olarak olmasa da nicelik olarak artmasının en önemli nedeni çalışan diş hekimlerinin performans sistemine sokarak aşırı çalışmaya zorlanmalarıdır. Performans olmalıdır ama bugünkü hâliyle, yani acımasız olmalıdır. Sadece daha iyi ve daha fazla çalışmalara fark yaratabilmek amacı güdülmelidir. Maaş-prim oranı yüzde 80, yüzde 20 oranını geçmemelidir. Çağdaş ve kaliteli bir sağlık sunumu için, serbestçe diş hekimini seçme özgürlüğü olmazsa olmaz bir sistemdir. Muayenehanelerden hizmet satın alınması, ülkenin her tarafına yayılmış olan diş hekimlerinin uzun yıllardır isteği idi, fakat hükümet verdiği söze nedense uymamış, bekleyen 15 bin diş hekimini mağdur etmiştir. Çocuklara, engellilere, yaşlılara bakması gereken ADSM'ler muayenehanelerle rekabet etmiştir, diş hekimisi

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 58

muayenehanelerinin kapanmasına neden olmuş, hizmet veren binlerce diş teknisyeni çaresizlikten laboratuvarlarını kapatmak zorunda kalmıştır, intiharlar başlamıştır. Yine diş hekimi yardımcıları işsiz bırakılmıştır. Diş hekimliği mesleği değersizleştirilerek yani devlette ya da büyük hastanelerde işçileştirme yoluna gidilmiştir, bu hedeflenmiştir. Diş hekimlerinin bağlı olduğu ve onların haklarını koruyan oda ve birliklerin ellerindeki yetkiler kısıtlanmaya başlamıştır. Anayasal yapıda yer alan meslek örgütlerinin yetkisizleştirilerek, etkinsizleştirilmesine yönelik bu çaba, kendinden başka sese kulak vermeyen, otoriter bir yaklaşımdır.

Yani olumlu bir şey olarak yapılan ADŞM'ler koruyucu hekimliğe yönelmeli, 0-18 yaş, engelli ve yaşlı nüfusa hizmet vermelidir. Yine, yurdun dört bir yanına yayılmış, 15 bin muayenehaneden hizmet satın alınarak ağız diş sağlığı hizmeti yaygınlaştırılmalıdır. Böylelikle, ülkenin ortak serveti olan yetişmiş diş hekimlerinden yararlanılabilir. Diş hekimliği mesleğine bağlı teknisyenler yeniden evlerine ekmek götürüyor hâle gelebilecektir.

Bu konuları, bu bütçe görüşmesinde tekrar gündeme getirmek istedim. Bu 15 bin muayenehanenin, yani iki üç yıl önce 18 bin olan sayı maalesef 15 bine düşmüştür. Bu sayının daha da azalmaması için bu muayenehanelerde bulunan alet edevatın, yani millî servet olan alet edevatın hızla çürür hâle gelmemesi için bu hizmet satın alınmasını tekrar gündeme getirmesini rica ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Öz, buyurunuz.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başkan, değerli komisyon üyeleri, Sayın Bakan ve Bakanlığımızın değerli bürokratları; öncelikle hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Burada asıl tartışmamız gereken konunun veya bütçeyle ilgili yapacağımız değerlendirmelerin şunu yaptık, bunu yaptık, bunlar yapıldı, şunlar yapılmadı noktasının ötesine taşınması gerektiğine inanıyorum. Yani biz, sonuçta Türkiye Cumhuriyeti devletinin bir vatandaşıyız, 2002 öncesinden ve 2002 sonrasında itibaren bu ülke içerisinde yaşamaktayız. Dolayısıyla 2002 ile 2011 yılları arasında -geçen yılki bütçeyi baz alarak konuşuyorum, çünkü Üçüncü Yasama Dönemi'ndeyiz- O dönemin içerisinde, geçen yıl yapmış olduğumuz bütçe konuşmalarında da daha önceye göre sağlık alanında, çoğu alanda iyileşmelerin olduğunu, bunların rakamlara yansıdığını, çocuklara yapılan aşılamadan tutun anne ölüm hızındaki, bebek ölüm hızındaki, yani sağlık alanında verilen birtakım hizmetlerin faydalı olduğunu geçen yıl beyan etmiştik. Bu kez de muhalefettayız diye bunları inkâr edecek anlamında bir konuşma yapmamızın bir anlamı yok, bunlar doğru olan şeylerdir. Ancak, sağlık alanındaki gelişmeleri ve değerlendirmeleri sadece bu tıbbi malzemeler veya hastanelerin konumu üzerinde "Bunlarda çok ciddi manada iyileştirmeler oldu." diyerek, onun haricinde vatandaşın almış olduğu sağlık hizmetindeki kalite düşüşünü de nitelik düşüşünü de burada göz ardı edersek hiçbirimiz doğruları söylememiş olacağız kanaatindeyim.

Tabii ki şu aşamada uzun süredir memlekette, devlette olan birtakım eksikliklerle beraber bir şeylerin yapılması çok hızlı bir şekilde gözle görülür. Şimdi, bundan sonraki yıllar içerisinde yapılacak olan değerlendirmelerde, bugüne kadar gelmiş olduklarımızın yeterli olmayacağı kanaatindeyim. Bunlara örnek vermek gerekirse, bugün Türkiye'de hastanelerin durumundan hep bahsediyoruz, diyoruz işte "Tek odalı hastaneler, şunlar, bunlar." Şimdi, bir hastanıza olduğunda ve hastaneye gittiğiniz zaman bu gerçeğe her yerde yüz yüze kalmıyorsunuz. Benim, yazın başıma bir olay geldi, gittim bir hastaneye. Otelcilik hizmetlerini çok güzel veren ancak hastanede nitelikli sağlık hizmeti alınamayan hastaneler gördük. Bu bir eksiktir, bunu söylememizden rahatsız olmamamız gerekiyor. Bunları düzeltmek ve bunları iyileştirmek üzerine birtakım şeyleri hedeflememiz gerekiyor.

Tabii ki burada, bugün için sağlık hizmetini veren, sağlık çalışanlarının kendilerine, gelecekle ilgili sorulan sorulara vermiş oldukları cevapları göz ardı ederek gelecek üzerinde sağlıklı bir sağlık sistemi inşa edemeyeceğimiz gerçeğini herkesle paylaşmak isterim ve bunun bilinmesi gerekir.

Sağlık çalışanlarına sorulan belli sorular var. "Bugün için sizi en fazla rahatsız eden, en çok gelecekteki kaygılarınız?" diye sorulmuş sorular var. Mesela, sağlık çalışanlarına böyle bir anketi yapılmış, Türkiye Kamu-Sen'in yapmış olduğu bir çalışma var. Sağlıkçıların büyük çoğunluğu, özellikle gelecekte ciddi manada kaygı duyduklarını, yarınlarda çocuklarının eğitimi veya başka birtakım giderleri için sıkıntı çekeceklerini ifade ediyorlar. Bir başka sorun, meslek icraatları esnasındaki kendi üzerlerine kurulan baskıdan bahsediyorlar. Bir başka önemli gördükleri sorun, kurum içerisindeki uygulanan baskıcı rejimlerden, mobbingden ve sürgün tehditlerinden bahsediyorlar, işini kaybetme korkularının olduğundan bahsediyorlar, emekli oldukları zaman özlük haklarındaki iyileştirmeler gerçekleştirilemediğinden, daha sonraki süreçte yaşamlarını biraz geçim sıkıntısı içerisinde geçireceklerini ifade ediyorlar.

Şiddet, hepimizin bildiği gibi sağlık çalışanları üzerinde bu toplumun her kesiminde olan ama sağlık çalışanlarının diğer kamu kurumlarını kıyasladığınız zaman çok daha fazla maruz kaldıkları önemli bir sıkıntı alanı.

Son zamanlardaki kamu hastaneler birliği yapılanması içerisindeki atamalardan Anadolu'da periferde çok ciddi sıkıntı ve rahatsızlıklar var, yani bunları göz ardı etmeyelim. Bakınız, hastane idareciliği bölümü mezunu olan, hastane müdür yardımcılığı sıfatıyla görev yapmakta olan insanları araştırmacı olarak istemedikleri bir yere, kendilerinin talep

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 59

etmedikleri bir yere ve özlük haklarından da kısıntı yaparak atıyorsunuz. Yani bunu eğer doğru olarak kabul ediyorsanız bizim size söyleyeceğimiz bir şey yok.

Onun dışında, eczacılık tabii ki 2011 yılı içerisinde özellikle Özgür Bey'in de ifade ettiği gibi, gerçekten tüm siyasi partilerin uzlaşarak Sayın Bakanın da anlayış gösterdiği, eczacılığın yıllardır bekleyen sorunlarıyla alakalı çıkmış olan yasa. Artı yine diğer muhalefet grubu ve Sayın Bakana teklifimizle tıp fakültesi son sınıf öğrencilerine -istediğimiz gibi olmamakla beraber- asgari ücretin yarısı kadar bir ücret verilmesi, onların iş ve meslek kazaları sonucunda Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamı içerisinde dâhil edilmiş olması olumlu olan şeylerdir. Yani olumlu olan şeyleri söylemiyorsunuz diye bizi suçlamayın ama nihayetinde eksik olan bir şeyi gördüğümüzde, bugün dile getirdiğimizde bunları kale almanız, "Bunlar gerçekten ne söylüyorlar, bir de bunları dinleyelim." demeniz sadece sizin değil aynı zamanda bu ülkenin de...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ALİ ÖZ (Mersin) – ...menfaatine olacağı kanaatindeyim.

Tamamlıyorum Başkanım.

BAŞKAN – Evet, buyurun.

ALİ ÖZ (Mersin) – Bu arada, aile hekimlerinin statüsü, aile hekimlerinin nöbet tutma zorunluluğunun getirilmiş olması, günden güne hekimlerin kazançlarının erimesi, tıp eğitiminde ortaya çıkan sorunlar ve yetersiz eğitim alanlarının insanların gelecekteki sağlığı üzerinde olumsuz etki yapacağı gerçeğini hepimiz bilmemiz lazım. İnanın bugün tıp fakültelerinde, tıp eğitimi sadece teorik eğitim olarak algılasak hata yaparız. Tıp eğitimi, hem teorik hem pratik birlikte yürümesi gereken bir eğitimidir. Üniversitedeki öğretim görevlilerinin büyük çoğunluğu pratik aşamasından kendilerini çekmişler ve bu şekilde pratik mahzunu bir sürü yeni hekim yetişecek ve topluma ileride bunların zararı olacaktır. Endüstriyel tıp alanındaki gelişmeler ayrı bir konudur, Türkiye teknolojik çöplük hâline döndü. Hekim-hasta ilişkilerinde iletişim noksanlığı var, giderek performansa dayalı sistemde, hasta ile hekimin karşılaşması, bir ifadesini alması, özgeçmişini dinlemesi, muayene etmesi, onunla temas kurma zamanındaki azalma...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Tamamlayabilir misiniz lütfen.

ALİ ÖZ (Mersin) – ...hasta memnuniyetini ileriki yıllarda...

Son olarak da şunu söylemek istiyorum: Biz sağlığta, sağlık hizmeti alanların memnuniyetini esas alalım, asıl olan budur diyebilirsiniz ama lütfen ve lütfen bu hizmetleri veren Sağlık Bakanlığının da bu kurumun da yüz akı olan sağlık çalışanlarının haklarını lütfen kendilerine teslim edelim. Bunların da bir iki cümlelik de olsa gerçekten bu sistemin bile işleminde son derece olumlu ve pozitif katkıları olduğunu mutlaka kendilerine bildirelim, yanlarında olalım.

Bu performans değerlendirmesinin de, geçen yılda ifade etmiştik, bir gözden geçirilmesi gerekiyor, bu konuda da çalışma yapmaya ihtiyaç var.

Eczacılık sektörüyle de alakalı söyleyeceklerim var ama daha fazla zamanınızı almayayım. Burada da özellikle, sadece tıbbi ilaçların değil, onun haricindeki zirai ilaçların, tarım ilaçlarının, veteriner ilaçlarının -daha önce eczacılık yasası konuşulurken de ifade etmiştim- ilaç takip sistemine alınması iki yönlü fayda sağlar. Birincisi, insan sağlığı yönünden; diğeri de, özellikle sahtelerinin piyasada olduğu ve devlete ciddi gelir kaybettiiren unsurlarda bunlar ilaç takip sistemine alınırsa ondan da kurtulmuş oluruz diyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Güneş, buyurun lütfen.

HURŞİT GÜNEŞ (Kocaeli) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, öncelikle şunu ifade edeyim müsaade ederseniz, İstanbul milletvekili Sayın Aydın Ayaydın sabahki konuşmasında, Bakanın sunumuyla ilgili bir teknik eleştiride bulundu, ben bunu haklı buluyorum. Çünkü, bu Komisyon, teknik bir Komisyon, 2013 yılının bütçesini, yatırım planlarını vesaire, incelemesi gerekiyor. Bu sunumda, gördüğüm kadarıyla bu, sayfa 155'te başlamış. Yani tamam, bir miktar 2002-2012 karşılaştırması yapılabilir, yani burası da siyasi bir yer diye düşünülebilir ama bence abartılmış, hatta içine Başbakanın resmi falan konulmuş. Dolayısıyla, doğru bulmadığımı peşinen ifade edeyim.

İkincisi de: Sayın Bakan sabah benim biraz ufkumu açtı, bir deneme yaptım, eski meslektaşlarımı aradım üniversitede. Bu hasta memnuniyeti meselesi ve kişi başı sağlık harcamasını karşılaştıran ve aynı zamanda da milli gelir içindeki kamu sağlık harcamalarını koyan ve karşılaştıran grafikleri, tabloları, bana bir Nobel ödülü veya Bakan ile beraber ikimize bir Nobel ödülü yaratır mı diye sağa sola telefon açtım, netice alamadım. Çünkü, Sayın Bakan, yani şöyle bir şey mümkün mü? Millî gelir içinde Türkiye yüzde 4,4 kamu sağlık harcaması yapacak, AB ülkeleri yüzde 7 yapacak. Unutmayın ki AB ülkeleri millî geliri bizim çok üstümüzde ve Türkiye'deki memnuniyet oranı yüzde 76 olacak, AB'de yüzde 62 olacak. Şimdi, bu bana bir Nobel ödülü yakalatır mı diye baktım, namümkün. Diyorlar ki "Onlar yanlıştır." Neden yanlış olduğunu söyleyeceğim: Sizin memnuniyet hesabınızı TÜİK yapıyor. Memnuniyet görelî bir şey, somut bir şey değil. Şimdi neden memnun? Yani Finlandiya düzeyinde, İsveç düzeyinde sağlık hizmeti alamıyordu da şimdi almaya başladı, gördü,

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 60

memnun mu oldu? Göreli bir kavram memnuniyet. Siz şimdi, yani neye göre memnun? Yani şunu diyebilir miyiz? Bizim vatandaşlarımız artık Finlandiya'dan, İsveç'ten, Fransa'dan, Danimarka'dan daha iyi sağlık hizmeti alıyor diyebilir miyiz? Diyemeyiz, ayıp olur.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Öyle bir şey olduğunda söyleriz.

HURŞİT GÜNEŞ (Kocaeli) – Onun için, bu tablo geçerli bir tablo değildir, asla bu tablolar üzerinden gitmeyin. Sadece şunu söyleyebilirsiniz...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Söyleriz efendim, söyleriz.

HURŞİT GÜNEŞ (Kocaeli) – Söyleyemezsiniz efendim, söyleseniz benim söylediklerimle karşılaşırsınız.

Şunu söyleyebilirsiniz: “Geçmişe oranla memnuniyet oranında artış var.” diyebilirsiniz ama “Başka ülkelere göre biz daha iyi sağlık hizmeti veriyorum.” dersiniz olmaz, bu doğru olmaz.

Şimdi, bakın bir şey daha söyleyeyim, rakamlarla yalan söylememek gerekir. 1993 ile 2002 arasında kamu sağlık hizmetlerinin millî gelir içindeki payı ne kadar arttı? Yüzde 1,8'den 3,8'e arttı değil mi? Yani muazzam bir artış var, o eleştirdiğiniz dönem, sizden önceki dönem. Sizin döneminizde ne artmış? 3,8'den 4,4'e artmış. Yani övünüyorsunuz ama sizden öncekiler de büyük iş yapmış.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Az parayla çok iş yapmışız, onu anlatıyoruz.

HURŞİT GÜNEŞ (Kocaeli) – Hayır, onların zamanında yapılan harcamaların, yatırımların da nemasını görüyorsunuz, bunu inkâr edemezsiniz, böyle bir şey olabilir mi? Böyle bir şey düşünülebilir mi? Yani o dönemde yapılan şeylerin bir süre sonra nema vereceğini düşünmemek mümkün mü? Şimdi, dolayısıyla rakamların ne derece, ne olumlu yorum getireceğinde halkı yanıltmamak gerekir.

Şimdi bir şey daha söyleyeyim, toplam sağlık harcamaları ciddi olarak artıyor ama sağlık özelde de artıyor. Niye özelde bu kadar artıyor? Demek ki kamuda bir eksik var. Bir alan çıkıyor, bir boşluk çıkıyor ki özel sektör oraya giriyor, yani siz bir boşluk bırakıyorsunuz ki giriyor. Siz boşluk bırakmasanız giremez özel sektör, derki –İngiltere’de olduğu gibi -BUPA, özel sağlık hizmetleri, dediler ki NHS yani millî sağlık hizmetleri verimli hizmet veriyor, bize alan yok dediler ve daraldılar. Türkiye’de öyle olmadı ve öyle olmuyor dikkat ederseniz.

Şimdi, bir başka nokta da şu, müsaade ederseniz söyleyeceğim. Epidemik hastalıklarla nasıl bir mücadele yaptığınızı burada anlatmamışsınız, önümüzdeki yıl da anlatmamışsınız. Türkiye, kuş gribi, SARS, deli dana, Kırım Kongo -yine başladı bu yıl- domuz gribi gibi konularda ne yapılıyor merak ediyoruz. Geçenlerde bir demeç vermişsiniz, demişsiniz ki “Bizim domuz gribi için yaptığımız harcama 168 milyon, öyle 2 milyar TL falan değil.” demişsiniz. Peki o 168 milyona ihtiyaç var mıydı, yok muydu? Başbakanla aranızda bu konuda anlaşmazlık çıkmıştı. O “Ben bunu yaptırtmam.” demişti, siz “Gerekli.” demiştiniz. Ne yapıyoruz bu epidemik hastalıklarla ilgili?

Ve nihayet bir konuyu daha dile getireceğim müsaade ederseniz. Ruh hastalıkları, o da sizin Bakanlığınızın dâhilinde. Sadece bedenî hastalıklar değil, Türkiye’de çok ciddi ruhsal hastalıklar da var, engelliler var. Yani evet, engelliler Aile ve Sosyal Politikalara giriyor ama engellilerin bir kısmı tedavi edilebilir engelliler. O engellilerle ilgili de birtakım tedavi yöntemlerini ortaya koymanız gerekiyor.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Güneş.

Değerli arkadaşlar, bir hususa açıklık getirmek istiyorum, bunun daha fazla komisyonumuzda tartışılmasından ben rahatsızım. Bu konuda zaman zaman benim de bu konuda yanlış bir yöntem, yol izlediğim ifade ediliyor.

Değerli arkadaşlar, herhangi bir bakanlığın, -diyelim ki Sağlık Bakanlığının- biz Sağlık Bakanlığının bütçesini konuşuyorsak her bir arkadaşımız burada, Sayın Bakan dâhil sağlıkla ilgili her şeyi konuşmaya, tartışmaya muktedirdir ve bu yapılmalıdır. Şimdi, Ekonomi Bakanlığı bütçesini konuşacağız, ekonomiyi konuşmayacağız. Böyle bir şey olabilir mi? Elbette konuşulacak, tartışılacak, herkes düşüncesini ifade edecek ama şöyle bir sınırlama getirmek son derece yanlış “Efendim, sadece bütçeyle ilgili kısımları, bütçe rakamlarını söyle, başka bir şey söyleme.” Böyle bir şey olamaz arkadaşlar. Ha, şu konuda eleştirebilirsiniz, diyebilirsiniz ki “Evet süre uzun, bu süre kısaltılmalı.” Bunu kabul ederim ve doğru da bir yaklaşımdır, buna itirazım olmaz ama müsaade edin de Sayın Bakan kendi sektörüyle ilgili, sağlıkla ilgili düşüncelerini burada aktarsın, Komisyon üyelerimiz de burada kendi düşüncelerini aktarsınlar ama işte “Şunu söylersin, bunu söyleyemezsin.” gibi bir yaklaşımın doğru olduğunu düşünmüyorum arkadaşlar. Burada her şey tartışılmalı; evet, burası milletin bir Meclisi, tartışmalıyız, konuşmalıyız, bundan hiçbirimize zarar gelmez. Dolayısıyla, bu yaklaşımın bence sağlıklı bir yaklaşım olduğunu düşünüyorum ve geriye doğru gittiğimizde de -her ne kadar Aydın Bey burada değil ama- ben de kendim bürokrat olduğum dönemde hasbelkader aşağı yukarı yirmi yıla yakın bir süre bu Komisyona gidip geldim, bu Komisyonda bürokrat olarak ben çalıştım, geldim, gittim. Her şey konuşuldu, yirmi yıl önce de konuşuluyordu, on beş yıl önce de konuşuluyordu, on yıl önce de konuşuluyordu. Dolayısıyla, yani burada işte “Şunu konuşursun, bunu konuşamazsın.” gibi bir kısıtlamaya gidilmesinin anlamlı olduğunu düşünmüyorum. Komisyon üyelerimiz, ilgili arkadaşlarımız hakaret etmediği sürece o sektörle ilgili düşüncelerini paylaşsınlar bence, siz de paylaşın eleştirecekseniz eleştirin, bu gayet doğal bir şey.

Buyurun Sayın Çetin.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 61

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, tabii ki sizin açıklamalarınıza cevap niteliğinde değil. Ben iki hususa dikkat çekmek istiyorum, bir: Bütçe Kanunu bir yıllık bir kanundur, 2011 kesin hesaplarını, 2013 öngörülen bütçelerini görüşüyoruz. Ben bu kapsamda, tabii ki bakanlıklarla ilgili her şey konuşulabilir ama bütün bakanlıkların istisnasız, bir iki bakanlık, İçişleri Bakanlığı, bir de dün zannediyorum Kültür ve Turizm Bakanlığı dışında bütün bakanlıklar milat olarak 2002'yi alıyor, ona göre illüzyon yapıyor, on yıllık iktidar...

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Demir yollarında hangi tarihi baz aldınız?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben hem mali müşavirlik yaptım hem de uzun süre parlamenterlik yapan bir arkadaşınızm, rakamları birbirinden ayırmakta zorlanmaya başladım. Ben, bu illüzyona karşıyım...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sen bugün biraz heyecanlısın galiba Uğur Bey, heyecanını yen biraz.

UĞUR AYDEMİR (Manisa) – Hastayım.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yani, kendisini kandırabilir, başkalarını kandırabilir ama bizi kandırmaya kalkmasınlar.

BAŞKAN – Ya kimsenin kimseyi kandırma gibi bir şeyi olamaz değerli arkadaşlar. Burada, bak medeni bir ortamda...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Özür dilerim, bitireyim. Cevap verirsiniz Sayın Başkan.

İkincisi de şunu söylemek istiyorum: Evet güçler ayrılığı ilkesi zatı iktidarınızda rafa kaldırılmıştır. Her şey bir kişinin iki dudağı arasına sıkışmıştır ama ben yasama organı üyesiyim, yürütme organında görevli bir bakanlığımızın - herhangi bir bakanlık, şahsınızla ilgili değil Sayın Bakan- bütçesi görüşülürken bana, benim gibi denetim görevi yapan, yasama organında görevli bir arkadaş, kendini yürütme organının yerindeymiş gibi benim sorularıma ya da muhalefetin sorularına yanıt vermeye kalkışmasın. Bizim itirazımız bu, değilse tabii ki konuşacak, tabii ki ilgili bakanlıkla ilgili her konuya girebilir orada kısıt mı olur?

Süre de azdır ayrıca, uzun da değildir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Tabii arkadaşlar, elbette sizin sorularınızı Sayın Bakan cevaplandıracaktır ama zaman zaman işin doğası gereği muhalefet konuştuğu zaman iktidardaki arkadaşlar size karşı düşüncelerini veya sizin ifade ettiğiniz hususlara karşı düşüncelerini ifade ediyorlar veya iktidar partisinden arkadaşlarımız konuştuğu zaman da sizler ifade edebiliyorsunuz. Bu tür şeyleri engellemek veya belirli bir kısıt koymak mümkün değil ama mümkün olduğu ölçüde burada gerçekten demokratik bir ortamı yaratmaya çalışıyoruz, herkese istediği kadar söz hakkı vermeye çalışıyoruz, insanlar, arkadaşlarımızın, tüm Komisyon üyelerimizin, dışarıdan gelen arkadaşlarımızın düşüncelerini aktarabilmesi için gerekli ortamı sağlamaya çalışıyoruz ama çok fazla kısıtlayıcı bir yaklaşımın da açıkçası çok doğru olduğunu da düşünmüyorum. Bu benim kanaatim.

Sayın Demir, buyurun efendim, devam edelim.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Sayın Başkan, bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Buyurun.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Sayın Başkan, Sayın Bakana sorulan sorulara nasıl cevap vereceğini ben bilemem ama benim sormak istediğim, benim de kendime göre bir cevabım vardır. Sayın Bakan nasıl cevap verirse verir, onu kendi bileceği bir iş.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Ben kendi cevabımı da, kusura bakmasın Sayın Çetin, benim kendim vermem lazım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum efendim.

Sayın Demir, buyurun.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Hayır, hayır şunu söyleyeyim, iki kelime: Kimse de muhalefete “Şunu yapın, siz de teşekkür edin, bilmem ne yapın.” demesin yani. Tamam, sizin dediğinizden biz alacağımızı aldık da o tarafa da söylenecek bir şey olduğunu düşünüyorum ben yani.

BAŞKAN – Ben her iki tarafa söyledim dikkat ederseniz.

Evet, Sayın Demir, buyurun lütfen.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Sayın Başkan, Bakan, Komisyonun değerli üyeleri, kıymetli bürokrat ve basın emekçileri; ben özellikle Komisyon Başkanına bir milletvekili olarak teşekkür ediyorum. Gerçekten, geçen sene de bu sene de çok demokratik, çok sabırlı, bir bilim adamı duyarlılığıyla herkesi idare etmeye çalışıyor. Zaman zaman tabii elektriklenmeler olacaktır, bu çok doğal.

Bütçe, yüzde 20-21 oranında artırıldı bu sene. Hayırlı uğurlu olsun ama bu bütçeyi kullanırken, hani yüzde 76'lar falan diyoruz ya bunu böyle kendinizi övmek için söylemeyin, bunu ben bir yönetici olarak, sağlıkçı olarak söylüyorum. Kaliteyi artırarak bunu sağlarsanız daha iyi olur düşüncesindeyim. Özellikle de bu artışı çocuklar başta olmak üzere riskli gruplara, sağlık çalışanlarına, koruyucu hekimliğe ve engellilere aktarılma konusunda gayret içinde olması, bu konuyla ilgili bürokratların ve Bakanın özen göstermesinin gerekli olduğu düşüncesindeyim.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 62

Türkiye’de 35-36 dolar milyarderine karşılık Japonya’da 26, İngiltere’de 32, İtalya’da 15, petrol zengini Arabistan’da 8 dolar milyarderi var arkadaşlar.

Çocuk yoksulluğu bakımından, Türkiye’de toplam gayrisafi millî hasıla ne kadar artarsa artsın gelir eşitsizliği oranları yüksek olduğu sürece çocuk refah ve mutluluğu göstergeleri düşük çıkmaktadır maalesef. Türkiye, yüzde 24,6 çocuk yoksulluğu oranıyla çocuk yoksulluğunun en ağır yaşandığı ülkelerden biridir. Çocuklar için ayrılan kamu kaynakları aşırı derecede sınırlıdır. Çocuk için sağlanan eğitim ve sağlık olanakları yetersizdir. Çocukların büyüdüğü fiziksel ve çevre ortamı eğitimde başarıyı engellemekte, sağlıklı nesiller yetişmesine neden olmaktadır.

Nüfus Fonu ve Harran Üniversitesinin geçen aylarda yaptığı rapor sonucuna göre, çocuk yoksulluğunun en dramatik yaşandığı grupların başında mevsimsel tarım işçileri gelmektedir. Birkaç rakamı dikkatlerinize sunmak istiyorum: Türkiye’de, kentlerde ortalama hane büyüklüğü 3,8 iken tarım işçilerinde 6,8. Türkiye genelinde beş yaş altı çocukların yüzde 6,3’ünün nüfus kaydı yokken mevsimsel tarım işçileri arasında bu sayı yüzde 21,2.

Yine mevsimsel tarım işçilerinin altı-on üç yaş arası kız çocuklarında ilköğretimde okullaşma oranı yüzde 74, oğlan çocuklarında yüzde 78 iken ortaokul öğretiminde kızlarda yüzde 23, oğlanlarda ise yüzde 33’tür.

Yine mevsimsel tarım işçilerinin iyileştirilmiş suya ulaşımı çalışma alanlarında yüzde 33; bu nedenle tarım işçileri ve çocukları yüksek hastalık oranlarıyla yüz yüze kalmaktadır. Yüzde 36,1 solunum sistemi hastalıklarına, yüzde 12,3 kas, iskelet hastalıklarına ve parazit hastalıklarına maruz kalmaktadır. Her 5 işçiden 2’si sağlık hizmetlerine maalesef ulaşmıyor Sayın Bakan.

Mevsimlik tarım işçilerinin yüzde 70’i ilaçlama sırasında maske takmıyor. Yüzde 90’ı tulum ve ilaçlama kıyafeti giymiyor. Yine Güneydoğu ve Doğu Anadolu’da maalesef aşılama yeterli olmadığı için başta Viranşehir ve Urfa olmak üzere, kızamığa bağlı olarak SSPE ensefalitleri maalesef hâlâ yüksek seyrediyor. On-on iki yaş üzerindeki birçok hasta... Yeni gittim baktım; Sayın Bakanım, gidin bir araştırın, görün. Yani ben bunları size olumsuzluk olsun diye söylemiyorum. Ben de istemem Türkiye’de sakat kalsın insanlar, on-on iki yaşından sonra ayağı tutmasın. Böyle bir şey var mı? Görüyoruz bunları, onun için söylüyorum.

Şimdi, Sayın Başkan, özellikle Ceylânpınar’a gittiğimde çok kötü bir durum gördüm. Maalesef orada mülteciler ve oradan, Rasulayn’dan gelen vatandaşlar, bir evde 150-200 kişi yaşıyor. Bunların kayıt sorunları olduğu için sağlığa ulaşamıyorlar, ilaç sıkıntısı yaşıyor ve maalesef orada, halk arasında büyük bir söylem var. Bu “Şam’ı Diyar” dedikleri, bu özellikle Türkiye’de de “Özgür Suriye Ordusu” denilen grupların yüzde 95’inin yabancı olduğu söyleniyor ve Türkiye’den karşı tarafa geçtiği ve karşı tarafa geçtikten sonra katliamların olduğu ve bunların kadınları ve çocukları Türkiye’ye geliyor. Böyle bir durum var maalesef.

Tabii ki ben, özellikle Ceylânpınar Devlet Hastanesinde hangi taraftan gelirse gelsin tarafsız bir şekilde o insanlara sağlık hizmetleri verdikleri için Sağlık Bakanlığını ve oradaki sağlık çalışanlarını özellikle kutluyorum.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Bir iki konum kaldı Sayın Başkan.

Özellikle oralarda battaniye yok, çocuklar üşüyorlar. İshal yaygın, öksürük maalesef çok yaygın. Doktora ve sağlık hizmetlerine ulaşım yetersiz kayıt olmadığı için, yoksa sağlık hizmetlerinin yetersizliğinden değil...

Ben bir iki konu da bu cezaevleriyle ilgili söylemde bulunmak istiyorum.

Sayın Bakan, özellikle sizin aile hekimleri göndermeye başlamanız dikkati çekiyor. Teşekkür ederiz ama hâlâ kelepçeyle hastalar muayene ediliyor. Onun için de hastalar gitmiyor ve kadınlar maalesef askerlerin önünde soyunduruluyor. Lütfen, oraya atadığımız doktorlara İstanbul Protokolü’ne uygun bir şekilde bir eğitim, sertifika verilirse, sanıyorum Türkiye’nin yüzü bu kadar şey olmaz.

Geleneksel, tamamlayıcı, alternatif tedaviyle ilgili çalışmaya başlamanız bence sevindirici. Çünkü bu bitkisel ilaç kullanımı ciddi bir sorun. Benim annem yaylada televizyondan öğrenmiş, almış.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Toparlayın lütfen

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Telefonu kullanmasını bilmez, telefonda sipariş vermiş. Kargoyla oraya kadar gitmiş. Kullandığı ilaç da hiç ona uygun olmayan bir ilaç. Maalesef arkadaşlar, Türkiye’de çok ciddi bir sorun bu. Ölenler var, sakat kalanlar var. Sayın Bakan, buna el koyun. Tarım Bakanlığıyla ortak bir protokol oluşturun lütfen. Çok ciddi bir toplum sağlığı sorunu...

Benim birkaç sorum daha var. Yalnız merak ettiğim... Siz hekimsiniz, çocuk doktorusunuz, profesörsünüz ve insanları yaşatmakla görevlisiniz. Bir soru sormak istiyorum: Bu İsrail’deki olaylara nasıl bakıyorsunuz? İsrail’e karşı tepki göstermek durumunda mısınız? Mesela, Malatya’daki füzelerin kaldırılması konusunda ya da onlarla silah veyahut savunma sanayisini iptal etme konusunda Bakanlar Kuruluna bir öneri vermeyi düşünüyor musunuz?

Son sorum; yine bir hekim olarak, bir baba olarak, bir çocuk doktoru olarak, kızamık enfeksiyonuna bağlı SSPE ensefalitlerini...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Demir, çok teşekkür ederiz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 63

Buyurun Sayın Ünüvar.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Hocamın sözü bitmediyse bir dakikamı verebilirim Hocama.

BAŞKAN – Bitti, teşekkür etmişti bizzat.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Evet, çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, değerli milletvekilleri, değerli bürokratlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Sağlık Bakanlığı bütçemizin hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Sayın Demir’le biz Sağlıkta Şiddet Komisyonunda beraber çalışıyoruz. Çok değer verdiğim bir Hocam; o yüzden, yani şayet ihtiyacı varsa bir dakikamı verebilirim diye ifade ettim.

Şimdi, değerli arkadaşlar, gerçekten çok önemli bir Bakanlığın bütçesini görüşüyoruz ve bütçe görüşmeleri, esasında müzakeredir ama zaman zaman bunun müzakere sınırlarını aşıp, tartışma diye belki Türkçe karşılığı aynı gibi değerlendiriliyor ama birazcık atışma noktasına doğru gidiyor. Tartışmaların yapılmasını tabii karşılamak lazım. Bir de rakamlara, tarihlere falan da çok takılmamak lazım. Yani şüphesiz bir iktidar, yaptığı işin değerini ortaya koymak adına birtakım referans tarihler, rakamlar alacak; yani bunu tabii karşılamak lazım. Yani bir milat başlatacak. Bazen işte, şöyle bir ifade de kullanılıyor, Cumhuriyet döneminde şu kadar yapıldı bizden önce, işte, son on yılda bu kadar falan denildiği zaman “Vay sizin cumhuriyetle mi bir probleminiz var?” gibi de birtakım söylemler olabiliyor. Bunun doğru olmadığını düşünüyorum. Yani hepimizin burada ülkenin temel değerlerine bağlı olduğumuzu düşünüyorum, her milletvekilinin böyle olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla o rakamlara falan çok fazla takılmamak lazım. Kuşkusuz 10’uncu yılını kutlayan bir Bakanlık var ve AK PARTİ hükümetleri döneminde, üç hükümet kuruldu ve üçünde de değişmeyen tek Bakan Sayın Sağlık Bakanı. Yani Ulaştırma Bakanımız, Sayın Ali Babacan, Sayın Beşir Atalay da üç AK PARTİ hükümetinde de var ama her birinde ya bakan değişikliği...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bakanlıklarda düzenleme...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) - ...veya birtakım düzenlemeler var ama Sayın Sağlık Bakanı on yıldır devam ediyor. Başarılarının devamını...

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Pastayı kesmediniz!

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Sayın Kalaycı’ya pasta ikram edelim Sayın Başkanım.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ben de onu söyledim.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Tamam, gelsin efendim, pastanın devamı var.

Şimdi, değerli arkadaşlar, Hazreti Ali Efendimizin çok güzel bir sözü var, “Elden gitmeden değerini anlayamayacağınız iki şey vardır; biri sağlık, diğeri gençlik.” diyor.

Şu anda, baktığınız zaman, esasında gençliğin bu ülke için çok değerli olduğunu düşünüyorum. Niye? Şu anda Türkiye, dünya ülkeleriyle kıyaslandığı zaman bir demografik fırsat penceresinde, yani yaş ortalamasıyla, genç nüfusuyla. Dolayısıyla sağlıklı bireylerin yetişmesi de bu anlamda son derece önemli. Dolayısıyla sağlık hizmetleri hakikaten son derece önemli. Belki de tartışmaların birazcık daha yoğun yapılması da milletvekillerimizin, sağlığın önemine vurgu.

“Hastalık hissedilir, sağlık hissedilmez.” diye de bir not almışım Thomas Fuller’in bir sözü ama burada fazlasıyla sağlığın da hissedildiğini görüyorum. Bunu da memnuniyetle ifade ediyorum.

Sayın Kuşoğlu, değerli dostum “reklam” diyebilir ama şimdi, Bakan Bey şöyle bir fotoğraf gösterdi. Bu fotoğrafta, belki benim fotoğrafım olmasa...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Orada siz varsınız diye...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Estağfurullah, onu diyeceğim. Benim fotoğrafım olmasa daha rahat konuşabilirdim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ben de onu söylemek istiyordum...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Yok, yani gerçekten reklam, vesaire falan da değil ama burada bir şeyi karıştırmamak lazım değerli arkadaşlar.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Onu söylemek istedik.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Evet, zaten içindeyim, memnuniyetle. Beş yıl bu Bakanlıkta görev yaptım. Hatta sabahleyin arkadaşların ellerini tek tek sıkarken Sayın Aslanoğlu dedi ki, “Diğer bakanlıklarda herkesin elini tek tek sıkıyorsun ama bu Bakanlığa torpil geçiyorsun.” anlamında ifade etti.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Vefana teşekkür ettim.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Estağfurullah, efendim, vefa meselesi de değil. Sonuçta sağlık, bir ekip işi; yani Bakan Bey’in şu fotoğrafı burada zikretmesi de esasında o ekibin olduğunu gösteriyor. Ama sağlığın ekibi, Sayın Aslanoğlu, sağlığın ekibi sadece bunlardan ibaret de değil. Yani Sağlık Bakanlığı veya Bakanlık bünyesinde olmasa bile sağlık ordusu içerisinde zikredilen her bir doktor, her bir hemşire, sağlık memuru, fizyoterapist, podolog, her birisi o ekibin birer parçasıdır. Dolayısıyla ortadaki başarıda herkesin öyle veya böyle mutlaka bir katkısı vardır.

Burada hep gündeme getirildi OECD, Dünya Sağlık Örgütü, Dünya Bankasının raporları, vesaire falan. Şimdi, buradaki hadise de şudur: Orada OECD ve DSÖ’de Sayın Recep Akdağ’ın başarısı falan denmiyor, yani oradaki ben metinlere falan baktım. Ee, tabii ki, bu ekibin başında Recep Akdağ varsa, Recep Akdağ’ın da başarısıdır. En fazla da

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 64

onun bunu sahiplenmesi kadar tabii bir şey olamaz ama burada Türkiye'nin başarısı var. Bakınız, Recep Akdağ bugün var, yarın yok, öbür gün belki olmayacak ama Türkiye, ilelebet olacak, kıyamete kadar olacak ve burada bizim yaptığımız, ortada başarı diye zikredilen bir şey varsa, e o başarı hepimizin başarısıdır, muhalefetin de başarısıdır. Buradaki sizin yol gösterici, yön gösterici birtakım söylemlerinizi de o başarıyı daha da katmerli hâle getirecek bir husustur.

Bir şey var, isimlerini de zikredeceğim. Kulakları çınlasın Faik Öztürk -beraber müsteşarlık yaptığımız bir arkadaşım, çok da saygı duyduğum bir arkadaşım- o ekonomiyle ilgili iyi rakamlar olduğu zaman "Dünya konjonktürünün çok iyi bir dönemine denk geldiniz, ekonomik veriler de çok iyi gitti" falan diye söylerdi. Enteresan, sağlıkla ilgili de Sayın Aytuğ Atıcı aynı şeyi söyledi. Yani sanki bebek ölüm oranları, anne ölüm oranları dünyadaki o konjonktürel bir iyileşme dönemi var da o döneme denk gelmiş gibi. Bu, hakikaten doğru olmaz. Yani bu, en azından, hadi buradaki şu Bakan Bey'in "Adanmış reform ekibi" diye ifade ettiği ekibi bir kenara koyalım, o 300 binin üzerindeki sağlık çalışanına haksızlık olur. Yani burada her birinin çok büyük başarısı var.

Bakınız, sadece aşıyla ilgili rakam söyleyeyim, mademki "Bütçede çok rakam konuşulmuyor." deniliyor. Çok çarpıcı bir rakamdır. Aşıyla ilgili 2002 bütçesinde 2003 bütçesi için ayrılan rakam 14 milyon TL idi bugünün rakamı ama bugün baktığınız zaman bu rakam 407 milyon TL.

Değerli arkadaşlar, yani bu 14 milyondan 407 milyona çıkartmadığınız zaman ne kıyamakta 31 bin rakamından sıfırlara ne sıtmadaki 10 bin rakamından neredeyse sıfıra ne tifodaki 50 binden şu andaki rakam kaçtır, 50 midir, 100 müdür; yani onun binde 1'ine olan oranları elde edemezsiniz.

Dolayısıyla ortada bir başarı varsa bu başarıda hepimizin bundan sahiplenmesi lazım, hatta sizin de sahip çıkmanız lazım. Bu "Türkiye" diyorsa, biz Türkiye'nin içinde kendimizi zikrediyorsak, ki, zikrediyoruz memnuniyetle, o zaman bu başarı hepimizin başarısıdır; bunu ifade edeyim.

Tabii, siyasetin bence en önemli, daha doğrusu siyasetçinin en temel görevlerinden birisi, devletin imkânlarını milletin ihtiyaçlarına harcamaktır. Yani devletin ne kadar imkânı varsa milletin de ne kadar ihtiyacı varsa o imkânla ihtiyaç dengesini bir araya getirmektir. Ama bunu yapmak için farklı yöntemler kullanılır. Yani AK PARTİ hükûmetlerinden önceki iktidarlar da şüphesiz sağlıkla ilgili birtakım şeyler yapmaya çalışmış olabilir ama AK PARTİ döneminin -sağlık açısından konuşayım, mademki sağlık bütçesindeyiz- yaptığı en önemli şey inovatif yaklaşımdır.

Sayın Kaplan, -ki Değerli Arkadaşım, Kocaeli Milletvekilimiz, Sağlıkta Şiddet Komisyonunda da beraber çalıştığımız arkadaşımız- bir şeyi anlayamadığını ifade etti, dedi ki: "Doktor sayısı aynı, siz nasıl daha fazla zaman harcıyorsunuz yani hastaya ve nasıl daha fazla insanı tedavi ediyorsunuz veya muayene ediyorsunuz?" Esasında bu yapılan çok basit bir inovasyon değerli arkadaşlar. Yani şöyle bir örnek vereyim: Bin poliklinik olan bir hastane düşünün ve orada 60 tane doktor olsun. Bunun 50 tanesi klinisyen olsun, yani 10 tanesi biyokimyacı, mikrobiyolog, radyolog gibi hastayla bire bir karşı karşıya olmayan hekimlerden oluşsun. Şimdi, o bin tane hastayı siz 50 tane klinisyene böldüğünüz zaman 20 rakamı çıkar; yani her 1 doktor 20 tane hastaya bakabilir. Ama geçmiş dönemlerde nasıl bir uygulama vardı? Şöyle bir uygulama: 50 tane doktorun 10 tanesi polikliniğe iniyor, 40 tanesi polikliniğe inmiyordu.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Dolayısıyla siz o hastanede 10 tane poliklinik odası koymuşsanız, o zaman otomatikman hekim başına 100 tane hasta düşecek demektir ve ona ayıracak vakit de işte, 480 dakikaysa günlük veya 400 dakikaysa 10'a böldüğünüz zaman 4 dakika olur. Ama siz 10 tane daha poliklinik odası açtığınız zaman 20 tane doktoru poliklinikte hastayla karşı karşıya getirmiş olursunuz ve kişi başı hasta sayısını 50'ye düşürürsünüz, hem ayırdığı zaman fazla olur hem de daha fazla insanı daha fazla doktorla buluşturmuş olursunuz.

Esasında birçok alanda aile hekimliği birinci basamak sağlık hizmetlerinde, atamadaki sistemi doğu, güneydoğu ile batı arasındaki o Bakan Bey'in ifade ettiği şeyin "gradient" in açılmasında, açının azalmasında...

Keza UMKE'yle ilgili gerçekten son derece önemli şeyler yapıldı. Burada da farklı bir yöntem vardı. Mesela, şöyle bir anekdot paylaşmak isterim: 2003'ün Mayıs ayıydı zannediyorum -Müsteşarım- ve sabahın saat altısı, arkadaşlar telefon açtılar, dediler ki: "Bingöl'de bir deprem oldu." Hemen hızlıca traş olup, Bakanlığa gittim. Orada, kulakları çınlasın, Kocaeli Milletvekilimiz Dr. Nevzat Doğan da gelmişti ve biz hemen beraber bir şeyle başladık, kriz masası oluşturduk. Nevzat Bey dedi ki: "Ben de Bingöl'e gitmek istiyorum." Ve oradaki ilk tespitimiz şu oldu: Buradaki Bingöl'de hastane yıkılmamıştı, Kadın Doğum Hastanesi yıkılmıştı, ana devlet hastanesi yıkılmamıştı ama oradaki insanlar da evinde depremzede, yani belki evleri yıkılmamış ama sonuçta 15-20 saniye 6,7 şiddetinde bir depremle sarsılmışlar, onlar da depremzede. O hâlde ne yapmak lazım?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Oradaki hekimler mi?

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Tabii, tabii, Bingöl'deki hekimler. Oradaki arkadaşları –ee, onlar da insan tabii sonuçta- sistemin dışına kısmen de almak lazım. Erzurum'dan, Antep'ten, Adana'dan, Kayseri'den hekimleri ve hemşireleri oraya göndermek lazım ki, depremzede olmayan, daha zinde güçlerle hareket etmek lazım ve orada şöyle bir düşünce oluştu: -Sayın Bakanımızı da gerçekten çok tebrik ediyorum- "Bir Ulusal Medikal Kurtarma Ekibi oluşturmalıyız; onlar sadece bu nevi hadiselerle müdahale etmeli." diye ve şu anda çok şükür 4 binin üzerinde bir rakam var. Van'da, dünyanın birçok yöresinde, Yunanistan'da, Haiti'de çok önemli faaliyetleri oldu.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 65

Şöyle bir hadise oldu: Ondan birkaç ay önce Irak'taki o savaş, sınırimızdaki savaş tehlikesinden dolayı bazı hekimleri falan göndermemiz gerekiyordu Irak'tan ülkemize iltica eden birtakım insanlara hizmet için ve herkes tepki göstermişti ama UMKE ekibi kurulduktan sonra, bu sefer zannediyorum İran'da bir deprem olmuştu ve İran'daki depreme - İstanbul ve İzmit'te iki tane UMKE ekibi var- İstanbul ekibini uçakla hızlıca gönderelim diye kararlaştırdığımız zaman İzmit'ten şöyle bir telefon aldım. Dediler ki: "Ya biz niye gitmiyoruz? Niye İstanbul'u gönderiyorsunuz da bizi göndermiyorsunuz?" Halbuki o UMKE ekibi kurulmadan önce "Niye bizi gönderiyorsun da bir başkasını göndermiyorsun?" diye ifade edilirdi.

Bütün bunlar, tabii, hep böyle inovatif birtakım yaklaşımlar. Yani aynı enstrümanları farklı şekilde kullanarak yaptığımız hizmet alanları. Ama bütün bunlar, değerli arkadaşlar, Türkiye için yapılıyor. Ben, geriye bakıldığı zaman "Çok şey yapıldı." diyebiliyorum ama ileriye bakınca da "Daha çok şey yapılmalı" diyorum ve bütün bunlar bütçeyle olacak, maliyetle olacak, iletişimle olacak, teknolojiyle olacak, hizmete erişilebilirlik ilişkisiyle olacak ve insanla olacak.

Sonuçta, bizler bu hizmetleri yaptığımız zaman ülkenin tarihine altın, gümüş, bronz veyahut da hissedilebilir bir...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Toparlayın lütfen.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Sayın Başkan, toparlıyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Beş dakika daha verin ya!

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Estağfurullah, bir dakikada toparlarım.

BAŞKAN – Buyurun, devam edin.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Şimdi değerli arkadaşlar, bizim siyasetçiler olarak yapacağımız şey...

İZZET ÇETİN (Ankara) – İktidar torpili bu!

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Estağfurullah, ben çok sık konuşan birisi değilim Sayın Çetin.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Biz de söyledik, "Beş dakika daha verin." dedik.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Sağ olun, Allah razı olsun Sayın Aslanoğlu.

Değerli arkadaşlar, bizler tarihe altın, gümüş veya bronz veyahut da herhangi bir şekilde vicdanımızı rahatlatacak bir iz bırakmak durumundayız. Siyasetçi olarak bizim bunları yapmamız lazım. Ama birtakım problemler var mı? Sayın Bakanım, problemler var.

Sağlıkta şiddetle ilgili de biz bir Komisyon yürütüyoruz malumualiniz ve Bakanlığımız da destek veriyor. Sayın Atıcı, Sayın Demir, Sayın Baloğlu, Sayın Tamer vardı ve bizler yoğun bir şekilde çalışıyoruz. Orada birtakım tespitlerimiz de var. Rakamlar, sebepler, tablo, şiddet artıyor, azalıyor; yorumunu yapmayacağım. Çünkü bu yorumu bugün yaptığım zaman yarın yazacağım raporu sağlıklı yazamayız. Oradaki problemleri biz bizzat tespit ediyoruz, çünkü bizden sonra devam edecek arkadaşlarımıza da ışık olacak bir rapor sunmamız lazım.

Orada birtakım tespitlerimiz var. Mesela, geçen Numune Hastanesine gittiğimiz zaman özel sağlık çalışanlarının şiddete maruziyeti olduğu zaman Sağlık Bakanlığının hukuk hizmetlerinden yararlanamadığını hatta Sağlık Bakanlığının onlarla ilgili konulara çok müdahil olamadığını gördük. Bunun mutlaka düzeltilmesi gerekiyor.

Onun dışında, şiddete uğramış arkadaşlarımızın döner sermayesinin, yani iş gücü kaybı olduğu zaman aynı zamanda ekonomik bir kayba da uğradığını, onların döner sermaye alamadığını da gördük. Bunun mutlaka düzeltilmesi gerekiyor.

Geçen Mobbing Derneğini çağırmıştık ve sağlıkta, yani mobbinge ilgili bu kurum içerisinde maruziyet sağlıkta diğer alanlara göre biraz daha fazla. Mesela, mobbing polikliniği önerisi var. Bütün arkadaşlarımız da bunu çok olumlu karşıladılar. Buna da özel bir önem atfetmenizi istirham ediyoruz.

Ben bütçenizin hayırlı olması temennisiyle teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Sayın Ünüvar, teşekkür ediyoruz.

Buyurun Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Necdet Hocam tabii, güzel, toparlayıcı konuştu; kendisine teşekkür ediyorum.

Şunu söyledik ama yani önemli ölçüde bize hitap ettiniz de konuşmanızda, biz de takdir etmesini biliyoruz. Ben de konuşmamda söyledim biliyorsunuz. Dün de Sayın Ulaştırma Bakanını, daha önce de diğer bakanları takdir ettik ama...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Öyle düşünmesem, zaten isminizi zikretmem.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Hocam, bakın, bir bütçe sunuşunda Sayın Başbakanın fotoğrafı ve altında bazı sözler. Yani bu, propaganda gibi olmuş. Bunlar buraya yakışmıyor.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Başbakanımız da cumhuriyet tarihinde en fazla katkı sağlayan bir Başbakan olması nedeniyle...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bakın, yani bunlar bir örnek. "Sağlık hizmetlerinde geri kalmışlıktan liderliğe" bunlara gerek yok... Yani propagandayı siz yaparsınız ama sizin yapmanıza bile şey kalmadı. O kadar çok var ki burada,

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 66

siz bile yapamadınız. Biz de bir şey söyleyemedik, eleştirmek zorunda kaldık. O kadar çok methiye var ki, biz de eleştirmek zorunda kaldık; onu söylemek istedim.

Çok teşekkür ederim Başkanım.

BAŞKAN – Peki, biz teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Aslanoğlu.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, çok değerli milletvekili arkadaşlarım, Sayın Bakan, Sağlık Bakanlığının çok değerli çalışanları, sayın basın; hepinize saygılar sunarım.

Ben hekim değilim ve Sayın Ünüvar'ın toparlayıcı konuşmasından sonra çok dikkatli konuşmam lazım, bunu da biliyorum. Hekim olmadığım için özellikle bilmediğim konuya da ben girmem ama bildiğim bir şeyleri de söylemek benim görevim.

Sayın Bakan, bu kitapçığınızda hasta memnuniyetini yazmışsınız, acaba hekim memnuniyeti diye bir şey koyamaz mısınız? Türkiye'deki acaba hekimlerin bağımsız...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Ama sizin çok sağlık yatırımızın var Sayın Aslanoğlu.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Dur, geleceğim, ona da geleceğim. Önce hekim memnuniyeti, yani birinci aşamada olan hekim memnuniyetini de...

RECAİ BERBER (Manisa) – Sadece hekim değil...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bağışlayın Sayın Berber, bağışlayın. Size biraz sonra pas atacağım.

Hekim memnuniyeti ve diğer sağlık personeli memnuniyeti bizim için çok önemli. Yani sağlıkta ne kadar çalışan varsa, eğer bir memnuniyetse Sayın Ünüvar, hasta memnuniyeti kadar onlar da çok önemli. Çünkü sağlığını onlara emanet ediyoruz. Yani memnuniyeti psikolojik bir baskıyla değil, yani bir bağımsız kuruma, yani Türkiye İstatistik Kurumu değil veya işte, belli verilerle değil, bağımsız bir kurum ve nasıl bir yöntem yapılır bilmiyorum. Bu yöntemle, önce hekim memnuniyetini, tabii, sağlık çalışanı memnuniyetini de biz ölçmek zorundayız. Bunların mutluluğu, bunlar ne kadar mutlu olursa hasta memnuniyetine o kadar yansır; ben buna inanıyorum. Hekim memnuniyeti veya sağlık çalışanı memnuniyeti yeterince olmazsa hasta memnuniyeti de bana göre yeterince olmaz. Bir kere bu konuyu dile getiriyorum.

Tabii burada, ben hekim değilim, hekimlerle ilgili sorunları arkadaşlarım dile getirdi; o konuya girmeyeceğim. Yalnız, sağlık çalışanlarıyla ilgili Sayın Bakan, çok problem var özellikle hemşireler ve ebeler ve sözleşmeli çalışanlar açısından. Yine bunun altını çizerek söylüyorum; en memnuniyetsiz kesim bunlar. Geçen hafta bir grup geldi, bir hemşire grubu, bunu ısrarla dile getirdiler.

Yine ben size bunu -herhâlde geçmiş dönemde mi, bu dönemde mi bilmiyorum, geçen bütçede- özellikle taşeron firmalar tarafından alınan elemanların hastanelerde belli bir eğitimden geçmesi hâlinde taşeron firmalarda çalışması gerektiğini hep söylüyorum. Örneğin, koruma görevlileri. Yani insan psikolojisini bilmeyen, hasta psikolojisini bilmeyen bir koruma görevlisi hep sorun yaratıyor Sayın Bakan. Yani ben bunu bir kez daha, yani özellikle okullarda ve hastanelerde... Yani sadece bunu ihale etmekle olmuyor. Örneğin "En düşük fiyatı verene ihale ettim." diyerek ve onlar da asgari ücretin altında adam çalıştırarak -bunun altını çiziyorum- eğer bu şekilde hastanelerimizde insan çalıştırılacaksa ne hasta memnuniyeti olur ne hekim memnuniyeti ne çalışan memnuniyeti olur. Bu açıdan ben bunları bir kez daha dile getiriyorum.

Sayın Bakan, kitapçığınızın hiçbir yerinde Sağlık Bakanlığı-üniversite iş birliği konusundan hiç bahsetmemişsiniz. Sayın Bakan, acaba bu eğitim ve araştırma hastanelerini kurmak, bunları genişletmek çok güzel bir şey, memnuniyet verici ama üniversite hastanelerimizi acaba Bakanlık olarak böyle bir şekilde itiyor musunuz? Sanki içimdeki his, böyle yapıyorsunuz. Örneğin, üniversite döner sermayelerinde eğer siz SUT fiyatlarını, yani çok minik bir farkla bir üniversite profesörünün muayenesiyle bir aile hekimliğinin veya devlet hastanesindeki bir arkadaşımızın, ben saygı duyarım herkes hekimdir ama özel ihtisas isteyen konularda üniversite hastanelerimize giden bir hastayı yani minnacık bir fiyat farkıyla eğer bu insanlara gönderip döner sermayeyi yok etmek, döner sermayenin çok az olması yönündeki bir izlenimdir bu ve bir şekilde araştırma, geliştirme konusunda üniversite hastaneleri yok ediliyor. Bunu açık söylüyorum. Döner sermaye konusunda siz benden daha iyi biliyorsunuz. Geçen yıl herhâlde döner sermaye açıklarını kapatmak için Hacettepe Üniversitesine ve Ankara Üniversitesine, bazı üniversitelere Maliye Bakanlığının ne kadar para verdiğini siz biliyorsunuz. Bakanlıktan veriyorsunuz ama Sosyal Güvenlik Kurumu, üniversite hastanelerindeki SUT fiyatlarını, o çok düşük fiyatla ısrarından vazgeçsin ve üniversite döner sermayeleri hepimize lazım. Bu ülkede yetişecek doktorlar için lazım. Bu ülkede okuyan, hekim olacak doktorlar için lazım. Araştırma için lazım, geliştirme için lazım.

Sayın Bakan, üniversite hastanelerinin döner sermaye ihtiyacını Maliye Bakanlığının vereceği ve rica minnet... Eğer Hacettepe bu kadar açık vermeseydi, 150 milyon zannediyorum geçen sene verilen para, işte Ankara Üniversitesi de galiba... Diğer üniversitelere de minnacık, 10 milyon, 15 milyon yardım edildi. Bu konuda, üniversite hastaneleri konusunda Sayın Bakan, eğitim ve araştırma hastanelerine gösterdiğiniz anlayışı üniversite hastanelerinde göstermiyorsunuz, onları bir üvey evlat gibi görüyorsunuz, altını çiziyorum.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Hekim dışındakiler fark ediyor bunu Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Doğru.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 67

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Bakan, ben çok gezen, çok yürüyen bir insanım, her yerden, herkesten bilgi alırım ve bu bilgiyi de böyle yapıcı bir şekilde bir sorunu dile getirmek benim görevim Sayın Bakan.

Şimdi, Türkiye'deki organ nakli konusunda çok güzel merkezlerimiz var, ellerine sağlık. Artık dünyayla boy ölçüşecek merkezlerimiz var, üniversite hastanelerimizde veya bazı İstanbul'daki özel hastanelerde, Antalya'daki üniversite hastanesinde örneğin, İzmir'deki yine örneğin böbrek, karaciğer başta olmak üzere. Ama Sayın Bakan, açık söylüyorum: Türkiye'de en fazla açık, canlıdan canlıya karaciğer nakli yapan bir merkez var Türkiye'de bir numaradır, Sayın Bakan, söylesin en fazla, bir gün yardım etmediniz. Burası enstitü oldu, para ihtiyacımız var.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sizinle biraz sonra rektör beyi arayalım.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Arayalım, arayalım, bu benim hissim, oraya daha çok destek, olmanız lazım. Oranın her türlü ihtiyacını gidermeniz lazım, oranın binaya ihtiyacı var, oranın bu enstitü oldu artık, buraya destek olun.

İki, sabahtan beri burada uçaklar uçuştı, helikopterler uçuştı, daha uçmayan ne uçak kaldı ne helikopter kaldı, herkes uçurdu. Ya bizim hakkımız değil mi Sayın Bakan? Orada on iki saat ameliyat yapılıyor, bir doktor giriyor, Sayın Sezai Hoca'nın önünde eğiliyorum. On iki saat ameliyatta kalıyor bu insan ve ondan sonra ameliyattan çıkıp bir şeye atılıyor, bilmem gidip bir yerden karaciğer getiriyor. Yani siz Diyarbakır'da yani bizim ihtiyacımız var orada Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Uçakla biz taşıyoruz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hayır, hayır, helikopterden bahsediyorum, uçak istemiyorum.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Geçen sene de istemiştin.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Uçak istemiyorum Sayın Bakan, uçak bizim için orada fazla yani ayda 8-10 vaka için... Ama pistimiz var, her şey var ama maalesef Sayın Bakan, oraya destek olmanız lazım. Bu sizin göreviniz Sayın Bakan.

Şimdi, Sayın Berber, ben bunu her zaman söylüyorum, Türkiye'nin gelecekteki önemli kaynaklarından birisi, Türkiye'deki sağlık sektörü olacaktır yani sağlık turizmi. Dünyada bunun örnekleri var, ben sağlık turizminde yabancılar konusunda, Sayın Berber, bir daha altın çiziyorum.

RECAİ BERBER (Manisa) – Hizmet ihracatı diyelim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sağlık turizmi veya sağlık hizmetini satmamız, ihracatı.

Sayın Bakan, ben Sayın Berber'in bahsettiği konuda sonuna kadar katılıyorum, bu bir ihracattır. Burada her türlü ihracat mal ve hizmet... Bu hizmet ihracatıdır. Yani sadece hastadan alınan para değil, bir hasta geldiği zaman yanında 5-6 kişide beraber geliyor, bunların konaklama yani yarattığı bir kaynak var. Bu nedenle bu sizin göreviniz Sayın Bakan.

Sayın Berber'in söylediği, KDV'ye KDV, bu bir ihracattır. Türkiye'nin önemli bir kaynağı olacaktır, gerek özel sektör gerek üniversite hastanelerimize çok önemli yabancılar geliyor yani çok sayıda yabancılar geliyor. Bunun daha fazla olması için mutlaka destek olmamız lazım.

Yine Sayın Bakan, her zaman söylüyorum, sağlıkta kullanılan sarf malzemesi, tıbbi malzeme, araç-gerek sadece genel teşvik içinde yetmiyor. Yani Türkiye'nin bunlara ödediği döviz miktarını siz biliyorsunuz. Daha çok destek vermemiz lazım, biz buna çil çil döviz ödüyoruz Sayın Berber. Ben sadece bunu bir kez daha söylüyorum.

Sayın Bakan, İstanbul üvey evlat mı?

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Malatya üvey evlat.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Malatya'yı geçtim. Hayır, her yerde, tüm ilçelerde devlet hastaneleri, Sayın Baloğlu Konya'dan bahsetti, Sayın Ertuğrul kardeşim Yozgat'da olmayan ilçe kalmadı. Garip Malatya, garip İstanbul.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Muğla da garip.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Sayın Bakanım, Beylikdüzü, ne kadar nüfus var biliyorsunuz. İstanbul Beylikdüzü 300 bin kişi var, 300 bin kişinin gideceği hiçbir yer yok Sayın Bakanım. Gönderiyorsunuz ya Esenyurt ya Büyükçekmece. Esenyurt'ta, Sayın Bakan, kurban olayım, burası artık millet birbirini yiyor, doktor dövüyor. Her gün o hastalar birbiriyle kavga etmekten başka bir şey yapmıyorlar, bu Esenyurt Devlet Hastanesine bir giren pişman, bir çıkan pişman, gideceği yer yok, oraya gidecek, çaresiz bu insanlar. Sayın Bakan, Esenyurt...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Bizim komisyonumuz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Evet efendim. Gittiniz mi Esenyurt Devlet Hastanesine? Türkiye'de Şiddet Komisyonunun gideceği tek hastanedir Sayın Ünüvar. Her gün olay var, orada gidin bir gün kalın, size her türlü dersi verirler.

KADİR GÖKMEN ÖĞÜT (İstanbul) – Doktorlar kaskla dolaşiyor.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Sizin seçim bölgeniz mi?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Evet benim seçim bölgem Beyefendi.

Sayın Bakan, Beylikdüzü'nde bahsettim gideceği yer yok 300 bin kişinin. "Esenyurt'a" diyorsunuz veya Büyükçekmece. Büyükçekmece'deki hastane çimento fabrikasının bitişiğinde, yetmiyor, yetmiyor Sayın Bakan. Büyükçekmece Devlet Hastanesi 200 yataklı bir yer değil... Büyükçekmece ve Beylikdüzü için... Onun için, Bahçeşehir ve

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 68

Boğazköy'de mutlaka Esenyurt Devlet Hastanesinin şeyini azaltmak için, giden pişman gelen pişman, mutlaka, Bahçeşehir'de olmayabilir, mutlaka Boğazköy'de yeni bir hastane yapılması lazım, Beylikdüzü'nde yeni bir hastane yapılması lazım. Yine Büyükçekmece Devlet Hastanesinin 200 yatak kesinlikle yetmiyor, orada en az 500 yataklı bir hastane olması lazım. İstanbul garip. Tamam, arkadaşlarım diyor, 30 bin nüfuslu bir ilçeye şakır şakır hastane yaptınız, 300 bin nüfusun hakkını niye vermiyorsunuz Sayın Bakanım?

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Mevlüt Bey, ben kadın doğumcu olarak üç değil iki çocuk öneriyorum İstanbul'a.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Saygı duyarım Sayın Hocam.

Sayın Bakan... Toparlıyorum.

Sayın Bakan, İstanbul'daki hakkımızı verin, İstanbul'un hakkını yiyorsunuz, Beylikdüzü'nün hakkını yiyorsunuz, Büyükçekmece'nin hakkın yiyorsunuz, Esenyurt'un hakkını yiyorsunuz, Boğazköy'un, Bahçeşehir'in hakkını yiyorsunuz. Hakkımızı yiye biz hakkımızı bırakmayız Sayın Bakan.

İki, İnönü Üniversitesinin Karaciğer Nakli'nin helikopterini verin Sayın Bakan, orası hak ediyor. Sayın Bakan, orası hak etti, ödüllendirin, "Helal olsun size, kardeşim ben Türkiye'nin sağlığından sorumlu bir Bakan olarak sizi ödüllendiriyorum, bir helikopteri bu üniversiteye hediye ediyorum" deyin Sayın Bakan, o zaman ben de döneyim size Sayın Bakan, helal olsun diyeyim.

Hepinize teşekkür ederim, saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Aslanoğlu.

Evet, saygıdeğer üyeler, böylece Sağlık Bakanlığı ve bağlı kurum ve kuruluşların bütçe ve kesin hesapları üzerinde konuşmalar tamamlanmış durumda.

Şimdi, söz isteyenlere on beş dakika süre olmak üzere soru sorma hakkı vereceğim.

Buyurun Sayın Özel.

SORULAR VE CEVAPLAR

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Efendim, ben on dakika süre vermenize gerçekten şaşırdım çok teşekkür ediyorum yedi dakikada toparlayabilirim.

BAŞKAN – Tamamı on beş dakika.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Sayın Bakanım, iktidarınızdan önce hastalar yüzde 10 emekliler, yüzde 20 çalışanlar bir çeşit katılım payı öderlerdi. Çok küçük bir kısım SSK'lı da muayene ücreti adı altında 0,37 kuruş ve 0,75 kuruş bugünkü parayla bir para öderlerdi. Şimdi ilaç katılım payı devam ediyor, ilave olarak muayene katılım payı 5 ve 12 lira, reçeteyle sonuçlandıysa muayene 3 lira reçete ücreti, üç kutuyu aşan her ilaç için 1 TL ilave ücret, hemen hemen her ilaç için artık eşdeğer ilaç farkı -çünkü bant sıfıra geldi eskiden 30'du- hemen hemen her ilaç eşdeğer ilaç farkı. Özel hastane fark ücreti 0-30 derken yüzde 90, tetkik fark ücreti özel hastanelerde, erken muayeneye geldim fark ücreti, öncelikli tetkik ücreti ve istisnai sağlık hizmetlerinden yararlanma ücreti.

Şimdi, diyorsunuz ki TÜİK'e göre cepten ödemeler yüzde 19'dan 17'e indi. Burada bir yanlışlık var TÜİK'in hesaplama yöntemi analiz edildiğinde o başka bir şey söylüyor aslında, o sosyal güvence dışındakini söylüyor. Ben diyorum ki: Eğer aynı yöntemle hesaplırsak eskiden ağırlıklı ortalaması yüzde 12 olan hastanın ilaca ulaşana kadar cebinde çıkan paranın oranı şimdi yüzde 40'ları geçmiştir, toplam ilaç harcamasına oranını söylüyorum.

İkinci konu: Bence çok önemli bir konu bu, her 10 bin kişide bir görülen "nadir hastalıklar" ve 50 bin kişide bir görülen hastalıkları da "çok nadir hastalıklar" diyoruz. Bunların ilaçlarına dünya "Orphan drugs" diyor, Türkçe ismi daha da güzel "yetim ilaç." Burada şöyle bir sıkıntıyla karşı karşıyayız nadir ya da çok nadir hastalıklara bir kişi yakalandıysa, bu hastalığa yakalanan kişi cezalandırılmış oluyor. Sebebi, o ilacı çok az kişi kullandığı için ilaç sanayi bu ilacı üretmek için yatırım yapmıyor, bu konuda ilgili Sağlık Bakanlıklarının ve sosyal güvenlik kuruluşlarının tedbir aldığını görüyoruz. Bu "yetim ilaç" konusunda hiç değilse... Bir de bunların şeyi şu: Avrupa'da kabul edilen yetim ilaç sayısı 80, ultra yetim denilen çok nadir hastalıklarda kullanılanların da toplam sayısı 11 ilaç. Bunlarla ilgili bir düzenleme, bir teşvik, ne bileyim, Türkiye Eczacılar Birliğiyle bir iş birliği yani bu sıkıntıyı ortadan kaldıracak bir hamle düşünüyor musunuz?

Bir de sunumunuzda her sene memnuniyet oranlarında Adalet Bakanlığı da olurdu. Biz Adalet Bakanlığının sizin sunumunuzda memnuniyetsiz, sizin memnuniyetli görüldüğünüzü ifade ettikten sonra görüyoruz ki Adaleti ve diğer iki bakanlığı kaldırmışsınız, bunun sebebini açıklayabilir misiniz?

Bir de aile hekimleri bundan sonra hasta başına mı para alacaklar? Yoksa sağlıklı başına ücretlendirme sistemi devam edecek mi? Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Güven...

HÜLYA GÜVEN (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben engellilerin sağlıklarıyla ilgili bir soru sormak istemiştim. Tüm engellilerin özellikle çocukların engellilik dışındaki sağlık sorunları, sağlık problemleri yaşlılarından daha fazla olmaktadır. Bu sağlık sorunlarının çözümü için Sağlık Bakanlığı bir pozitif ayrımcılık yapmayı düşünüyor mu? Genellikle hijyen zayıf olduğu için engellilerde idrar yolu

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 69

enfeksiyonları çok sık görülmekte, epilepsi görülebilmekte, astım hastalıkları görülebilmekte ve bu nedenle de çok sık hekime gitmek zorunda kalmaktadırlar, mesela katkı payı almamak gibi bir durum düşünür müsünüz?

Yine aşılama oranlarını düşük olduğu saptanmış engellilerde, taşıma zorunluluğu nedeniyle, bu konuda ne gibi bir önlem almak istiyorsunuz?

Onun dışında, katkı payı ödeniyor biliyorsunuz muayenede, ilaçta, birçok durumda. Bir hasta muayenesini olup, eczaneye gittiği zaman kaç çeşit katkı payı ödemektedir? Yani kaç çeşit para alınıyor bir hastadan? Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Akçay...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Teşekkür ederim, Sayın Başkan.

Beni öncelikle konuşmamda dile getirdiğim merkez, önce 400 yataklı tabir edilen, sonra 558'e çıkan hastane ile ilgili ve Salihli ve Kula hastane yapımları ve ihtiyaçlarıyla ilgili değerlendirmeme cevap istiyorum ve Alaşehir Devlet Hastanesi bugün âdeta sevk hastanesine dönüşmüştür. Sürekli yeni yerine taşınacağı ifade ediliyor bir türlü taşınamıyor, personeli yetersiz ve hastane bakımsızdır, bilhassa hekim açığı vardır ve yine, yeni öğrendim, başhekimi yeni değişmiş, oldukça istikrarsız bir durumdadır.

Soma Devlet Hastanesi inşaatının yapımı 2013'ten 2014'e uzatıldı, bununla ilgili de, bitim zamanıyla ilgili bilgi almak istiyorum.

Sarıgöl Devlet Hastanesi 1996 yılında yine Sarıgöllü vatandaşların bir kampanyasıyla yaptırılan bir hastanedir. Fakat çok uzun bir süredir uzman hekim, çocuk sağlığı uzmanı ve diğer birtakım dallarda hekim, uzman hekim yoktur ve Sarıgöl Devlet Hastanesi için zorunlu hizmet atamaları kurasına dâhil edilmemektedir. Acaba Sarıgöl niçin zorunlu hizmet atamaları kurasına dâhil edilmiyor? Ve uzman hekim açıklarını kapatmayı düşünüyor musunuz?

Ve son olarak da yine Manisa Gölarmara, Köprübaşı ve Ahmetli ilçelerinde devlet hastanesi yok ve halk sağlığına bağlı buradaki birimler. Bu hastanelerde sadece aile hekimleri bulunuyor ve hastalar da başka hastanelere sevk edilmektedir. Gölarmara, Köprübaşı ve Ahmetli ilçelerindeki bu hastaneleri devlet hastanesine dönüştürmeyi düşünür müsünüz?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Yüksel...

MEHMET YÜKSEL (Denizli) – Sayın Bakanım, öncelikle 2013 Sağlık Bakanlığı bütçesi hayırlara vesile olsun diye düşünüyorum.

Sayın Bakanım, 2011 yılında yatırım programına alınan 1.000 yataklı kamu-özel ortaklığıyla ilgili ilimizde yapılacak olan bölge hastanesi yapım çalışmalarıyla ilgili epey bir mesafe kat edildi. Zemin etüdüyle birlikte 434.780 metrekare alan içerisindeki imarlar ilgili değişiklikler hepsi tamamlandı. Ön proje ihalesi de bitti, proje çalışmaları devam ediyor. İlimizin beklentisi büyük olan bu bölge hastanemizle ilgili 2013 yılında inşallah inşaatı başlanır diye düşünüyoruz. İhale konusunda ne zaman ihaleye çıkacak? Çünkü bizim İzmir yolu üzerinde Aydın'ın Nazilli ilçesinden itibaren bütün o bölgenin köyleri ve ilçeleri Denizli'ye gelir. Antalya istikametinde de yine aynı şekilde, Burdur ve Isparta'nın pek çok ilçeleri yine Denizli'ye gelir. Bir taraftan da diğer yerden de Dinar ve diğer ilçeleri Denizli'ye gelir ve dolayısıyla çok geniş bir alana hitap eden ve büyük beklentileri olan bölge hastanemizin ihalesi konusunda bilgi almak istiyorum.

Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Ögüt...

KADİR GÖKMEN ÖGÜT (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Bakanım.

Sayın Bakanım, bütçede dağıtılan şeylerde göremediğim için sorma ihtiyacı hissettim. Bütçede dış hekimliği hizmetlerine ayrılan pay ne miktardadır ve genel bütçeye oranı nedir? Ayrıca gene verebilerseniz sağlık bütçesi içerisindeki oranı ve miktarı nedir? Onu öğrenmek istedim.

Bir de özel hastanelerdeki SGK'nın aldatılmasını engellemek için avuç içi tanıma cihazları aldırılmaya karar verilmiş. Bu cihazların Türkiye'ye maliyeti nedir? İhalesi yapılmış mıdır? Retina tarama türü, başka bir şey de ekonomik olarak araştırılmış mıdır? Bu ihale sonucunda bunların ödemelerinin hastaneler tarafından yapılacağını duydum. Bunlara maliyeti nedir? Öğrenmek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Adil Kurt...

Buyurun.

ADİL KURT (Hakkâri) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Bakan, sağlık harcamaları hesaplanırken bütçeden ayrılan pay doğal olarak baz alınıyor ama Türkiye'de kişi başı sağlık giderlerinin hesaplanması bütçeden ayrılan pay üzerinden takdir edersiniz ki hesaplamak doğru değil, katkı paylarını da dâhil ederek gerçek veriye ulaşmak mümkündür. Katkı paylarını dâhil ettiğinde sağlık harcamalarıyla ilgili veri nedir? Bu konuda bir çalışmanız varsa bizimle paylaşırsanız sevinirim.

İkinci sorum: Türkiye'de sağlık emekçileri derken genellikle doktorlar baz alınır. Sizin 36 kişilik gurur tablosu içerisinde de sadece bir kadın bürokratinizin olduğu dikkatimi çekti ama buradan şeye gelmek istedim, Türkiye'de sağlık çalışanı emekçileri içerisinde en geniş kitlesi hemşireler ve hemşirelerle ilgili -üzülerek ifade ediyorum, sendikaların da

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 70

bu konuda çok ciddi bir eksikliği var- hemşirelerin özlük sorunlarıyla, sıkıntılılarıyla ilgili, ne zaman dayak yerlerse o zaman gündeme gelirler. Bu konuda bakanlığınızın bir çalışması olacak mı özellikle hemşirelerin özlük haklarıyla ilgili olarak?

Özel sağlık kuruluşları yani özel hastanelerden söz ediyorum Sayın Bakan. Ben özellikle siz "Az parayla çok iş yapıyoruz." vurgusu yaptınız ama özel hastanelere hepimiz gidiyoruz ve oralarındaki sağlık tetkiklerinin kamu hastanelerine göre çok abartılı olduğu kanaati bende mevcuttur, kanaatimde yanılıyor olabilirim ama bu bağlamda özel hastaneler ile kamu hastaneleri arasındaki özellikle tetkikler konusundaki farklar tespit edilmiş midir? Bu konuda çünkü 860 civarında doktora soruşturma açıldığı bilgileri vesaire var. Ama bu konuda veri nedir? Özel hastaneler bu konuda önünüze şişirilmiş faturalar koyuyorlar mıydı? Bu konuda bilgi verirsiniz sevineceğim.

Bir sorum daha şu: Şimdi, hocam da demin ifade etti. Doğrudan belki sizin muhatabı olacağınız, tek başına muhatap olacağınız bir soru değil ama Türkiye'de kelepçeyle muayene hâlâ mevcuttur. Son bir hafta içerisinde de biz sıkça karşılaştık hem kelepçeyle muayene hem de polis ve jandarma gözetiminde, denetiminde doktorların hastaları muayene ettiklerine tanıklık ediyoruz. Bu konuda sizin bir tutum geliştirmeniz gerekiyor, geliştireceğiniz tutum ne olmalı? Bunu da merak ediyorum.

Önemli bir soruyla bitireceğim.

BAŞKAN – Beş oldu.

ADİL KURT (Hakkâri) – Önemli sorum şu: Şimdi, siz bu konuya açıklık getirmediğiniz sürece, sürekli gündemde olacaktır, SSPE hastaları. Son dönemlerde yeni vaka var mıdır, yok mudur? Bu konuda bende yeni döneme ilişkin veri yok. Ama özellikle 80'lerin sonuyla 90'ların ortalarına kadarki dönemde çok ciddi anlamda bir vaka sayısı var. Kimi derneklerin verdiği rakama göre 5 bin civarında mağdurdan söz ediliyor. Bizim de bu konuda Meclise, Meclis gündemine getireceğimiz bir araştırma önergesi vardır, bu araştırma önergesine desteğinizi vererek bu konuyu bir araştırmayla, sağlıklı bir araştırmayla Türkiye'nin gündeminde çıkarmayı düşünür müsünüz?

Bir de şunu sorayım: Bu SSPE hastalarının belirli bir bölgede yoğunlaşmış olması sizce tesadüf mü? Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Tam dört dakikada soru sordunuz.

ADİL KURT (Hakkâri) – Zaten benim konuşma hakkımı...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Buyurun Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, bu geçen yıl yeşil kartla ilgili olarak bütçeye 544 milyondan fazla, öyle bir rakam koymuştuk, yeşil kart borçluları için. Onun akıbeti ne oldu? Onu öğrenmek istedim bir.

İkincisi: Eski adıyla Teftiş Kurulu Başkanlığıydı, şimdiki adıyla İç Denetim Birimi rapor düzenlemiş midir? Onunla ilgili bir özet bilgi verebilir misiniz?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Nasıl efendim?

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Denetimle ilgili olarak, iç denetimle ilgili olarak düzenlenen raporlarla ilgili bilgi verebilir misiniz bir özet bilgi? Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Şahin...

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) - Teşekkür ederim Başkanım.

Sayın Bakanım, ben öncelikle teşekkür ederek başlamak istiyorum. Bursa ilimizde İnegöl ilçemizde, Mustafakemalpaşa ilçemizde, Orhanlı ve Mudanya ilçemizde devlet hastanelerinin yapımına çok büyük katkı koydunuz, teşekkür ediyorum. İnegöl Ağız Diş Sağlığı Merkeziyle de ilgili teşekkürlerimi sunuyorum.

Sayın Bakanım, izin verirsiniz Bursa'da Bursa Bölge Hastanesiyle ilgili çalışmalar ne durumdadır? Bu bölgede, Samanlı diye adlandırılan bölgede, daha sonra Otosansit üstü bölgede ve Yunuseli Havaalanı bölgesinde birtakım çalışmalar olmuştu, bu konuda bilgi alabilir miyiz?

İkinci olarak da Şevket Yılmaz Hastanesinin bahçesindeki boş alanda, sizin tabirinizle söylüyorum: Kardiovasküler cerrahi dediğiniz bir hastane yapılması planlanıyordu, bu konu hakkında bilgi alabilir miyim?

Bir de eski tıp fakültesi, yeni adıyla eğitim araştırma hastanesinin yenilenerek yapılması programı vardı, bunun hakkında da bilgi alabilir miyim?

Bir de sizin takibinizde olan Çekirge Devlet Hastanesinin Bursa'da aynı bölgeye yakın, merkez komutanlığının alanına taşınarak yapılması planlanıyordu. Bu konudaki çalışmalarımız ne durumdadır?

Çok teşekkür ederim, saygılar sunuyorum, bütçemizin hayırlı olmasını diliyorum Sayın Bakanım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan,

Sayın Bakan, birçok hastanenin açıldığını arkadaşlarımız ifade ettiler, ben farklı bir bakış açısıyla iktidarınız döneminde kaç tane devlet hastanesini kapattınız veya TSM'ye dönüştürdünüz veya son aldığınız kararlar yakın zamanda kaç tane devlet hastanesi ülkemizde kapanacak veya TSM'ye dönecek?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 71

İki, aile hekimlerinin kamu çalışanı olmadığını artık söylüyorsunuz, herkes de söylüyor, aile hekimliği merkezleri de kamusal alanlar değiller diye söyleniyor, ona göre işlemler yapılıyor. Bu durumda birinci basamağın artık özelleşmiş olduğunu kabul etmek mümkün mü?

Üç, "Halkın cebinden çıkan para azaldı." diyorsunuz ancak bu azalmada bir hesap hatası mı var? Onu merak ediyorum, şöyle ki: Sağlığa harcanan toplam para içerisindeki oranı azalmış olabilir ancak sağlığa harcanan toplam para arttığı için vatandaşın cebinden çıkan paranın çok daha arttığını biliyoruz, bu konuya bir açıklık getirir misiniz?

Bir de borcunu ödeyemediği için evine haciz gelen birçok insanı Genel Kurulda bildirmiştiniz, bu toplam sayı kaç oldu yani borcunu ödeyemedi, taburcu oldu, rehin kalmadı ama evine haciz giden, hastane borcundan dolayı kaç kişi var?

Son olarak da Sayın Bakan, iktidar partisi milletvekilleri arkadaşlarımızın bile hasta memnuniyeti yerine "müşteri memnuniyeti" demesi –kayıtlara da böyle geçmesi- hastane yerine "kârlı işletme" demesi gerçekten sizi üzmüyor mu, vicdanınızı sızlattıyor mu bir hekim olarak?

Teşekkür ederim.

(Oturum Başkanlığına Lütfi Elvan geçti)

BAŞKAN – Sayın Demir...

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Muğla Tıp Fakültesi Hastanesi, biliyorsunuz Sağlık Bakanlığı uhdesine almıştınız. Eğer 2009 yılında bize bırakmış olsaydınız bugün tıp fakültesinin hastanesi olacaktı ama maalesef son gelişinizde de, haziran ayında temel atılacaktı, son gelişmeler ne durumda?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Duymadım sorunuz, neyi bıraksaydık?

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Biz, daha önceki, Devlet Planlama Teşkilatı, biliyorsunuz 200 yataklı hastane yapılması konusunda para göndermişti, o para geri çekildi, o fırsat verilmedi hatta projesi bile yapılmıştı, beş senedir, tabii ki bugün işler hâlâ gelecekti bu hastane, o zaman siyasi nedenlerle geriye çekilmişti, yok 850 dendi, yok 725 dendi ama beş sene geçti 850 bini geçtik nüfus olarak, büyükşehir bile olduk ama maalesef hastanemiz daha hâlâ temeli atılamadı. Ortaca Devlet Hastanesinin durumu nedir? Onu öğrenmek istiyorum.

Sevgili Bakanım, özellikle sevgili hocalarımız var, öğretmen odasında oturuyorlar yani Türkiye'nin kanayan yarasıdır. Geliyorlar, öğretmen odasında oturuyorlar akşama kadar, bu çok değerli ve çok önemli ameliyat yapabilecek, tedavi edebilecek bu arkadaşlarımız maalesef bazı üniversitelerde hiçbir şey yapamadan günlerini dolduruyorlar ve insanlar üç ay, altı ay sonraya randevu istiyor. Aydın Milletvekili bir arkadaş geçenlerde bizden rica etti, "Bir hastam var, halledemiyorum Dokuz Eylül Üniversitesinden, bir önceliğe alabilir misiniz?" Bunun gibi pek çok örnek var. Bu sorunu çözecek misiniz? Yani bu konuda bazı rektörler göz yumuyorlar, ameliyat yapanlar var, bir zarar da görmüyor aslında, o insanlara yardım etmiş oluyorlar hekim arkadaşlar. Bu çözülsün iyi olacak. Ayrıca yeni uygulamaya soktuğunuz kamu hastaneleri birlikleri başkanlıklarının 18 ila 20 milyar para aldığı söyleniyor. Eğer Sağlık Bakanlığında çalışanlar, taşeronlar ile bunların arasında, baktığımızda, 30 kat maaş farkı var. Bu büyük bir haksızlık değil mi Sayın Bakan?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, Sayın Çetin, buyurun lütfen.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Bakan, bakanlıklar içerisinde belki taşeron uygulamasının en vahşi biçimi Sağlık Bakanlığı bünyesinde uygulanıyor. Hemen hemen hastanelerde her türlü hizmet dışarıdan satın alınıyor, hatta hekimlerin sekreterleri bile taşeron firmadan karşılanıyor, hekimler bile taşeron firmalardan alınıyor, sağlık personeli bile. Siz, bir hekim olarak bu durumdan rahatsızlık duymuyor musunuz? İki şekilde yani bir, orada çalışanların, özellikle taşeron firmada çalışanların aldığı ücret ile aynı işi yapan kamu görevlileri arasındaki ücret farklılığı verimliliği etkilemiyor mu?

İkincisi: Bu konuya bağlı olarak hemen sormak istiyorum. Şimdi, Hükümet olarak güvencesizliğin hukukunu yaratmak için taşeronları, taşeron işçileri bir kanuna bağlamaya çalışıyorsunuz ki bu ülkede yasalar olmasına rağmen, çalışma yasaları olmasına rağmen.

Sayın Bakan, bir önemli konu da -hem sunumunuzda söylediniz hem de belgeleriniz de mevcut- hastanelerin otelcilik hizmeti de vereceğini, onun da ayrı bir yöneticiye devredileceğini söylüyorsunuz. Otelcilik hizmetinden kastınız hasta refakatçilerinden alınacak ücretler mi yoksa hastaların kaldığı odalardan alınacak ücretler mi? Bunların miktarı ne olacak? Çok övündüğünüz bir konu ama bu, giderek sağlığın iyice paralı hâle gelmesi tezlerini güçlendirmeyecek mi?

Bir başka konu da -önemsediğim bir konu, konuşmamın içerisinde tamamlamamıştım- bu, Etlik'teki SSK'ya yıllarca kaynak aktarılmayarak çöktüldikten sonra hastanelerine el koydunuz. O işçilerin primlerinden oluşan, işveren katkılarıyla oluşan, devletin en küçük bir katkısı olmadan kurulan hastanelerdi, hepsine el koydunuz ve bir Bakanlar Kurulu kararıyla da ele geçirdiniz. Şimdi, bugünlerde bu hastanelerden demin söylediğim Etlik İhtisas Hastanesinin bir ASTALDI firması ile Türkerler ortaklığına yıllık 319 milyon kirayla yap-işlet modeliyle verildiği, bunun da TEFE, TÜFE'ye göre arttırılacağı söyleniyor. Yani sağlıktaki ticarileşmeyi yaşamın her alanında görüyoruz. Şimdi, bu Etlik'teki arazi üzerine yapılacak komplekslerin kimler tarafından nasıl işletileceğini biraz açıklarsanız çok seviniriz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Çelebi, buyurun lütfen.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 72

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, bazı konuşmacılar sağlık hizmetlerinden memnuniyetsizliklerini ifade etmişlerdi ama ben kesinlikle buna katılmıyorum. Sadece ilim ve bir de Ağrı'nın bir ilçesiyle ilgili olarak da birkaç tane şey belirtmek istiyorum. Ağrı il toplamında uzman tabip sayısı şu an 151, pratisyen hekim sayısı 252, il geneli ambulans sayısı 31, yatak kapasitesi 734. Sadece bir ilçeninkini de arz etmek istiyorum; uzman tabip sayısı 27, pratisyen hekim sayısı 16, ambulans sayısı 4, yatak kapasitesi 150. Dolayısıyla bazı milletvekillerimiz, “Ya, işte, ilçelerde biz şunları bulamıyoruz, bunları bulamıyoruz...” Ama bu doğunun İran sınırına en ücra köşelerinden bir tanesi olan bir il, bunu özellikle arz etmek istedim.

İkincisi de Sayın Bakanım, özellikle zatialinizden bir ricamız var. Bizim Patnos ilçemiz 130 binin üzerinde bir nüfus kitlesine sahip. Dolayısıyla özellikle 2013 yılında da inşallah güzel bir fakültemiz de gelecek, onun parası da ayrıldı. Dolayısıyla Patnos, Ağrı'ya 93 kilometre, Erzurum'a yaklaşık dört-dört buçuk saat uzaklığında, yine, Van'a iki saate yakın bir uzaklıkta. Acaba bu şirin ve güzel ilçemize, yeni de fakültesi olacak bu yeşil ilçemize bir çocuk hastanesi kurulabilir mi? Bu da zatialinizden istirhamımız.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Çelebi.

Sayın Erdinç...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Teşekkürler Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, mart ayında Adana'ya yapmış olduğunuz ziyarette Seyhan ilçemizin güney kısmına bir 300 yataklı hastane yapımıyla ilgili bir müjde vermiştiniz. Öncelikle bununla ilgili teşekkür ediyoruz. Bu hastanenin yapımıyla ilgili geline son aşamayla ilgili bilgi almak istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Erdinç.

Değerli arkadaşlar, böylece bütçe ve kesin hesaplar üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Şimdi soru, eleştiri ve görüşlere cevap vermek üzere Sayın Bakana söz vermek istiyorum.

Buyurun Sayın Bakan.

Süreniz kırk beş dakika.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Değerli Başkanım, çok teşekkür ediyorum. Arkadaşlarımıza da katkıları için çok teşekkür ediyorum.

Otuz dört sayfa not aldım sorularla beraber, bir de bu sayfaların arasında arkadaşların verdiği cevaplar var.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Burada olan arkadaşlarımıza...

BAŞKAN – O takdir Sayın Bakanın.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Şimdi, biz mümkün olduğu kadar zamanı ekonomik kullanarak çünkü yoruldu arkadaşlar da biliyorum.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Burada hazır olan arkadaşlarımızın sorularını cevaplarsanız...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Yani zaten soruların bir kısmı birbiriyle de ilişkili. Mümkün olduğu kadar çünkü arkadaşların konuşmalarında da tabii olarak soru ya da soru anlamına gelebilecek çok fazla şey vardı. Bunların büyük bir kısmına inşallah cevap vermiş olacağım ya da yorum getirmiş olacağım, kalanları da büyük bir hassasiyetle daha önce yaptığımız gibi Komisyondaki arkadaşlarımıza ya da diğer arkadaşlarımıza yazılı olarak cevaplandıracağız.

Şimdi, öncelikle, müsaade ederseniz Değerli Başkanım, bu, sunum tarzından başlamak istiyorum çünkü arkadaşların birçoğu buna temas ettiler. Değerli arkadaşlar, Türkiye'de aslında kategorik bir tartışma yaşıyoruz. Onun için böyle bir sunumu bütün arkadaşlarımızın bence makul karşılaması gerekir. Ayrıca bundan takdir de beklerim ben. Kategorik bir tartışma yaşıyoruz. Yani muhalefetten bazı değerli milletvekilleri, değerli arkadaşlarımız sistemi yanlış buldukları için kategorik olarak çok ciddi eleştiriler yöneltiyorlar. Öyle ki burada konuşulurken şunlar bile konuşuldu: Mesela “Üç, beş ambulans almakla sistem değişir mi?” falan. Hâlbuki 112 Acil sistemimiz, transport sistemimiz bugün dünyanın en takdir edilen sistemlerinden birisi. “Transport sisteminin içerisinden doktoru çıkardınız.” Tabii, çıkarırız, bu o kadar tabii bir şey ki. Dünyanın bütün gelişmiş ülkelerinde ambulanslarda paramedikler görev yapar. Kaldı ki bu düşüncemize rağmen şu anda ambulanslarda çalışan doktor sayısı geçmişte çalışan doktor sayısından da daha fazla. “Bu kadar ambulansın hepsini doktorla çalıştıracam.” dersiniz... İşte, konuşuyoruz, herkes doktor eksikliğinden bahsediyor; pratisyen de eksik, aile hekimi de eksik, ambulans da eksik, uzman da eksik, romatolog da eksik. Nasıl tamamlayacağız bu doktor sayılarını?

Bakın, sevindiğim bir şey var, Değerli Başkanım, değerli komisyon üyeleri; bugünkü tartışmalarda hiç kimse Türkiye'de doktor sayısının fazla olduğundan bahsetmedi, herkes doktor sayısının az olduğundan bahsediyor. Oysa o “İş birliği yapıyorsunuz.” diye bize yıllardır bu kategorik anlamda, hatta ideolojik anlamda ciddi bir muhalefet yapan Tabip Örgütü yıllarca bu ülkede doktor sayısının artırılmasına engel olmuş birincil örgüttür. Bugün sistemi tartışırken doktorla ilgili nerede karşıma sıkıntı çıkıyorsa bu, Türkiye'de mutlak anlamda doktor eksikliğinden kaynaklanıyor. OECD'yle karşılaştırma yapıyoruz, Avrupa'yla karşılaştırma yapıyoruz. Bakın, doktor ve hemşire -hani diğer sağlık çalışanlarını da konuşabiliriz ama kolay anlaşılması açısından söylüyorum- bunların ikisi sağlık hizmeti için o kadar vazgeçilmezdir ki.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 73

Dünya Sağlık Örgütü'nün Avrupa bölgesiyle kıyasladığımız zaman, -dikkat ediniz, sadece zengin Avrupa ülkelerinden bahsetmiyorum, 53 ülkeden müteşekkil Dünya Sağlık Örgütü'nün Avrupa bölgesinden bahsediyorum ki içinde Kazakistan da var, Azerbaycan da var- bu ülkelerde her 100 bin kişiye düşen hekim sayısı aşağı yukarı 350 iken Türkiye'de daha yeni 170 oldu. Hemşire, ebe sayısı, her 100 bin kişiye 750 kişiye, Türkiye'de -bunları bu seferki sunumda vermedim, çok kalabalık olmasın diye- bu sayı daha yeni 200'e ulaştı ve yıllar boyunca Türkiye'de maalesef tabip örgütleri, üniversitelerimizin birçoğu, YÖK, hekim sayısının artırılmasına karşı çıktı, bu hususta yani hiç tereddüde mahal yok. Bu örgütlerin yazılı raporları, böyle bir rapor değil onlarca rapor var. Dolayısıyla meseleye kategorik olarak yaklaşmak çok doğru. Biz on yıllık bir dönüşüm programı yaptıysak elbette bunu değerli milletvekillerimizin huzuruna getirip bu dönüşüm programı nereden nereye bu işi getirdi, bunu söylemek zorundayız parayı kullanan kişiler olarak, bu bir bütün. Yani olabilir, evet, bir senenin bütçesini buraya getiririz, kupkuru bir tartışma yapar gideriz. Bir dahaki bütçeye çok arzu edilirse -ben mi otururum burada, hangi arkadaş oturursa- bunu da getirebilir ama Başkanımız birçok kere uyardılar. Ben on senedir buradayım, burada bu şekilde bir tartışma zeminine hiçbir milletvekili hazır değil. Herkes konuyu kategorik olarak tartışmak istiyor, kendi partisinin, kendi ideolojik görüşünün gereği neyse onları burada dile getirmek istiyor ki bu da herkesin hakkı, bunu tartışmak zorundayız. Biz kategorik bir şey yaptık, evet.

Öldürdük, öldürmedik tartışmaları bir tarafa ama biz gerçekten değiştirdik, çok şeyi değiştirdik, değiştirmemiz gerekiyordu çünkü Türkiye'de sağlık sistemi bizim halkımızın, bu milletin ihtiyaçlarını karşılamıyordu. Şimdi "tam günü" tartışıyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Bakanım, bir soru: Doktor sayısı fazla mı, eksik mi, onu anlayamadım.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Tabii ki eksik, hem de çok eksik, hâlâ çok eksik.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Kamudan özele kayış...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hayır efendim, kamudan özele kayış falan yok. Bugün, bütün Türkiye'de hekimlerin yüzde 20'si bile özelde çalışmıyor, hekimlerin büyük çoğunluğu kamuda çalışıyor.

Şimdi, tam gün tartışması da kategorik bir tartışmadır. Burada öyle şeyler söylendi ki aman Allah'ım! Vatandaşlar mağdur oluyormuş tam günden dolayı. Sanki Türkiye'de yaşamıyorduk biz on sene önce. Burada hekim falan suçlayan yok, suçlarsak da haksızlık yaparız. Siz hekimin karşısına götürür, bugünün parasıyla 1.500 lira maaş vereceğim ben sana, ondan sonra git paranı dışarıda kazan, benim hekimim işini bilir mantığını getirirseniz olacağı o sistemdir. Hekim de bir insan, onun da çocukluğu var. Bir uzman hekim 1.500 lira maaş alıyordu, bir üniversite hocası -bağışlayın- yarım gün çalışan bir üniversite hocasının siz üniversiteden 1.000 lira gibi 1.500 lira gibi komik bir para aldığını biliyor musunuz? Bu hocaya ne demektir? "Git, kardeşim, dışarıda parayı kazan, vatandaştan parayı al." demektir. Sistem böyle kurulmuştu. Şimdi, Türkiye'de on senenin sonunda 33 bin uzman eğer Sağlık Bakanlığında, 9 bin klinisyen üniversitelerde bir muayenehane falan olmadan, özel hastaneyle, şununla, bununla ilişkisi olmadan çalışıyorsa bu Türkiye Cumhuriyeti'nin iftihar edeceği bir durumdur. Bin öğretim üyesi "Ben bunu kabul etmiyorum, eğitimci olacağım." demiş, olabilir, bin öğretim üyesiyle mi üniversiteler köktü? Ya da dışarıyla muayenehane bağlantısı olmayan, dışarıyla özel hastane bağlantısı olmayan bu 9 bin hoca kötü hoca da dışarıyla bağlantısı olan bin hoca mı cici hoca? Yani bu ülkenin hocaları bir tek onlar mı? Biz üniversitede tam gün çalışan hocalara bunları konuşarak büyük bir haksızlık yapıyoruz arkadaşlar. Tartıştığınız, eğitimci olan arkadaşlarımız bin hocadır ve aslında gerek YÖK'ün verdiği mütalaa gerek Sosyal Güvenlik Kurumunun verdiği mütalaa bu hocaların bugün üniversitelerde her türlü tıbbi işlemi yapmasına müsaade etmektedir. "Birincil olarak hastayı kendisi alamaz." diyor. Neden? Dışarı ile içeri ilişkisi kurulmasın diye, bu kadar basit bir tedbir alınmıştır. Bir uzmana ya da bir başka yardımcı doçente ya da bir başka doçente onun üstünden hasta getirilir, yatırılır, ameliyatı yapılır, her işi yapılır, hoca da o ameliyata eğitici olarak girer, ameliyatı da arkadaşlarla birlikte gerçekleştirir, oradaki insanlara da öğretir. Bunun önünde hiçbir engel yok. Üniversiteler bunu Sosyal Güvenlik Kurumuna sordu, üniversiteler bunu YÖK'e sordu ve aldığı cevaplarda bu hocaların orada çalışabileceği belirtiliyor. Eğer bir hoca buna rağmen öğretmenler odasında oturuyorsa -kusura bakmayın- o üniversitenin rektörüne ya da yöneticisine gidip hesap sormak lazım "Neden sen bunu öğretmenler odasında oturtturuyorsun?" diye.

Ha, bu mesele, o bin hocayla ilgili mesele bir başka şekilde de çözülebilir ama hiç kimse bizden, AK PARTİ Hükûmetinden bu ülkenin insanını, çocuğunu, engellisini -her kimse onlar- muayenehanelere mahkûm etme yönünde bir adım beklemesin, böyle bir şey yapmayacağız, buna kararlıyız. Anayasa Mahkemesi bir karar verdi, Danıştay başka bir karar verdi, arapsaçına döndü, evet, yeni düzenleme yapmak lazım ama neticesi şu: Değerli arkadaşlar, Türkiye'de bu muayenehanecilik, bıçak parası bilmem ne diye tartışılan şeyler bir uzmanlık hizmeti problemi olduğuna göre 33 bin uzman hekim, -içlerinde eğitimci, öğretim üyeleri, doçentler, profesörler de var- Sağlık Bakanlığının hastanelerinde ve eğitim hastanelerinde hiç böyle bir ilişki olmadan çalışıyorlar. Bunun yanı sıra üniversitelerde de 9 bin uzman hekim bu şekilde çalışıyor, bin arkadaşımızın bir problemi var, onu da çözmek zorundayız, evet, onu da küçümsemiyorum, bin kişi de olsa bunu da çözmek bizim boynumuzun borcu.

Dolayısıyla kategorik anlamda tartışmak çok normal, tam günü de tartışmak normal, Hastaneler Birliğini de tartışmak normal. Biz Hastaneler Birliğini kurduk. Ne yaptık Hastaneler Birliğini kurarak? Dokuz yüz ayrı hastaneden, bin hastaneden ayrı ayrı satın alma yapılıyordu değerli arkadaşlarım. Sizler parayı benden çok iyi bilen insanlarsınız. Bin ayrı

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 74

yerden ne diye satın alma yapacağım ben? Bunları Bakanlığın merkezine toptasınız başka sıkıntılar çıkar. Bu kadar büyük alım satımı Bakanlığın merkezinden yapmak bugünkü çağdaş yönetime, yönetime uygun değil. O zaman biz Hastaneler Birliğini kurarak her şehirde bir ana hastane yönetimi, organı oluşturuyoruz, satın almaları yapacak, planlamaları yapacak, insan kaynaklarının verimli kullanılmasını sağlayacak. Peki, ne oluyor, Hastaneler Birliği yaptık da kamunun elinden mi gitti bu hastaneler? Asla. Bunlar kamuya ait hastanelerdir yine. Kendi kurum başkanlığının altında çalışacaklar, yöneticilerini tamamen performans usulüne göre çalıştırıyoruz. Nasıl bir performans? İki yıllık sözleşmeler yaptık. Altı ay aralarla bu yöneticiler 600 değerlendirme sorusundan oluşan bir performansla ölçülecekler. Ben 10'uncu yıldır -on yılı tamamladım- Sağlık Bakanlığı yapıyorum. Türkiye'de atanmış yöneticilerin neredeyse tamamı artık, on sene sonunda AK PARTİ hükümetleri döneminde atanmış insanlardır. Biz bunların pozisyonunu iyice sabit hâle de getirebilirdik. Öyle ya, kendi dönemimizde atanmış insanlar. Hani zaman zaman suçlamalarla karşılaşılıyor ya, yandaşlarını atayan kişiler falan olmakla, iyi, ne güzel, hepsini yerlerine çakardık, hiç kimse de yerlerinden kılmıdatamazdı. Bunun tersine bir uygulama yapıyoruz; kendi atadığımız insana diyoruz ki: "Arkadaş, seni buraya iki seneliğine atıyoruz. Senden iş istiyoruz, hizmet istiyoruz. Mali açıdan başarılı olacaksın, kalite açısından başarılı olacaksın, güvenlik açısından başarılı olacaksın, şiddet açısından başarılı olacaksın, her ne varsa bunlar için başarılı olacaksın."

Bakın, elimde "Sağlık Tesisi Kriter Grupları, Karne Göstergeleri ve Gösterge Puanları" diye tıbbi, idari, mali, eğitim, kalite, memnuniyet, hasta-çalışan güvenliği vesaireyle ilgili çok iyi tasarlanmış bir değerlendirme formu var. Buna göre yöneticiler başarılı olacaklar. Bu başarının anlamı, iyi hizmet vermektir, iyi yönetmektir. Hastane Birlikleri bundan ibaret. "Efendim, önce hastaneleri kötüleştiriyoruz, sonra bunların kötü algılanmasını sağlayacağız, ondan sonra da özelleştireceğiz." Kusura bakmayın ama buna artık hiç kimse inanmaz. Biz on senesini doldurmuş bir Hükümetiz. Böyle bir niyetimiz olsa kamuda dünyanın parasını harcayarak 7 milyon metrekare kapalı alan yapar mıydık? Böyle bir niyetimiz olsa "44 bin yeni hastane yapacağız." diye yola çıkar, kamu-özel ortaklığı modeliyle yeni hastaneler yapar mıyız? Kamu-özel ortaklığı ne? Kamu-özel ortaklığı, sadece finansmanın dışarıdan getirildiği, devletin borçlanma kaleminin içine sokulmadığı bir yeni finansman modeli. Bunu İngilizler uyguluyor, İspanyollar uyguluyor, İtalyanlar uyguluyor, bunu... Her yerde de başarılı. Tabii ki, her sistemin, her yeni kurulan sistemin ufak tefek arızaları olur.

Şimdi, burada, aile hekimliğinin babası diyebileceğimiz İngiltere'yi arkadaşlardan bazıları söz konusu edip "İngiltere'de de sistem bozuldu." falan... Öyle bir şey yok arkadaşlar. Evet, sistemlerinde aksayan hususlar var, onları düzeltiyorlar, yollarına devam ediyorlar ama zamanında doğru kurulmuş sistemleri var. Biz bunları ancak AK PARTİ hükümetleri döneminde kurma imkânına sahip olduk. Burada da ben kendime çok olağanüstü bir bakanlık falan atfetmiyorum, sakın yanlış anlaşılmasın. On yıllık istikrarlı bir AK PARTİ Hükümeti, iyi giden bir ekonomi, adanmış bir ekip, Allah'a şükürler olsun, içinizden hangisine bu imkânlar verilse belki de buna benzer başarılar sağlayabilirdi ama bu başarılardan korkmayalım.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Her yerde de başarılı olmadı ama.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bir değerli arkadaşımız, "Dünya Bankasının yazdığı bir makaleye dayanarak siz başarılarından bahsediyorsunuz." dedi ya da başka arkadaşlarımız "Burada başarılarınızı..." Başarılarımızı anlatmadık, biz Türkiye'nin başarılarını anlatan uluslararası raporları sizlere takdim ettik. Buna sizin hakkınız yok mu Komisyon olarak? Neden bunu sizlere anlatmayalım arkadaşlar? Dünya Sağlık Örgütü sayfa sayfa rapor yazmışsa, OECD sayfa sayfa rapor yazmışsa, UNICEF yazmışsa biz bunlardan ya da dünyanın en seçkin dergilerinden British Medical Journal Türkiye için "Gerçek kalmışlıktan liderliğe bir yeni sağlık sistemi kuruldu." diye yazıyorsa yarın en seçkin dergilerden The Lancet'te bir makale yazılacaksa biz bunu sizin takdirlerinize sunmayalım mı? Bu Türkiye'nin başarısı. Ya da bir başka dergi, fark etmez, kim yazacaksa.

Arkadaşlar, bakın, The Lancet gibi, British Medical Journal gibi, Dünya Sağlık Örgütü gibi, UNICEF gibi hiçbir kuruluş ya da dergi ısmarlama yazı yazmaz. Bunu bu odadaki herkes bilir, hele akademisyen olanlar çok iyi bilir, varsa bunu söyleyenler içinizde, hele The Lancet'te yazılmış bir tane yazısını getirsin de göreyim bakayım. Kolay iş değil bunlar. Arkadaşlar, işte, isim söylüyoruz, bugüne kadar yayınlananlar var, bundan sonra da yayınlanacak... Evet, şu anda yayına gönderilen, çeşitli araştırmacıların dünyadan yayına gönderdiği, hakemlerin değerlendirmesinde olan yirmiyi yakın makale var Türkiye'nin sağlık sistemiyle ilgili. Bundan neden rahatsız oluyoruz? Niçin rahatsız olalım? Eğer Türkiye'de bugün yılda 100 bin turist sağlık hizmetini turistken Türkiye'de almayı tercih ediyorsa, bir 100 bin kişi de hiç turist olmadığı hâlde sadece sağlık hizmeti için Türkiye'ye gelip sağlık hizmeti alıyorsa bu, herhâlde tesadüfen olmaz canım. Azıcık hasta olan Amerika'nın yolunu tutuyordu, azıcık hasta olan Viyana'nın yolunu tutuyordu akciğer nakli için. Bakın, yıllardır gayret ettik, Allah doktor arkadaşlarımızdan da razı olsun, Türkiye'de akciğer nakli de yapılıyor, akciğer-kalp birlikte de yapılıyor. İşte, Malatya gibi bir Anadolu kentinde dünyanın en başarılı merkezlerinden birisi kuruldu, karaciğer nakli yapılıyor. Şimdi, bu yapılırken eğer Hacettepe Üniversitesi ya da İstanbul Üniversitesi ya da Ankara Üniversitesi "Tam günü getiriniz de biz artık bu işleri yapamıyoruz." derse biraz ayıp olmuyor mu? Yani Malatya Üniversitesi dediğiniz üniversite, Erzurum Atatürk Üniversitesi gibi Hacettepeden destekli olarak kurulmuş bir üniversitedir. Bunu Malatya yapıyorsa, tabii ki, Hacettepe bunun 10 mislini yapabilecek güçte ama önce niyetin bu halka hizmet olması lazım.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 75

Samimiyetle söyleyeyim, çok değerli katkılarının yanında üzüldüğüm bir şey var. Yani biz burada neden bir muayenehane hekimliğini geriye getirmek gerekmiş gibi bir şeyler konuşuyoruz ki. Bu çok konuşuldu burada yani arzu ederseniz tek tek çıkarabilirim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Kim konuştu Sayın Bakan? Hiç kimse öyle bir şey demedi.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Şimdi, biraz sonra söyleyeyim ben size yani isim isim söylersek tartışma başka yönere doğru çekilip gidiyor.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hiç kimse istemedi.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Şimdi, eğer bir performans sistemi olacaksa, hep bahsediyoruz, diyoruz ki: “Doktorları suçlamayalım.” İyi, doktorun muayenehanesi olunca suçlamayalım, performans olunca suçlayalım, böyle mi olsun?

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır canım.

ADİL KURT (Hakkâri) – Öyle diyen yok.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – O zaman, suçlamayı bırakalım da sistem neyi getirdi, buna bakalım değerli arkadaşlar, bakın, sisteme bakalım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bizim söylemediklerimizi söylemeyin Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sistem verimliliği tevlit etmiştir, verimliliği getirmiştir. 10 çocuk uzmanının olduğu, 1 çocuk uzmanının aşağıda poliklinik odasına indiği yerde şimdi 10 çocuk uzmanı çalışıyor. Onun için, Değerli Milletvekilimiz ayrıldı, o da şaşırıyor, “Nasıl oluyor? Nobel Ödülü almak lazım bununla.” Biz Nobel Ödülü’nün falan peşinde değiliz ama halk bize ödülü yeterince verdi zaten. Bakın, bu sandalyede on sene oturmuş başka bir Sağlık Bakanı falan yok. Benden sonra şurada en fazla oturmuş olan kişi üç buçuk sene oturmuş, 1950’nin öncesini saymıyorum. Halk bizim ödülümüzü veriyor, bizim öyle Nobel’e mobele falan hiç ihtiyacımız yok, derdimiz de yok, gözümüz de yok. Hani, burada bahsedildi, işte, hekimler mektuplar falan yazmış. Biz iki şey istiyoruz; Allah’ın rızasını istiyoruz, milletin de duasını istiyoruz. Bunu elde etmek için de bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da çalışmaya devam edeceğiz. Bu kategorik tartışmaların devam etmesi son derece normaldir.

Katkı payları, katkı payları arkadaşlar, sağlık hizmetinin paralı olması demek değildir. Bakınız, Türkiye’de bugün 80 bin liralık organ nakli, 100 bin liralık kemik iliği nakli, 10 bin liralık baypas tamamen ücretsiz yapılıyor. Siz 5 lira katkı payına takmışsınız. “Aciller kalabalık.” diyoruz. Acilde yeşil triyaj alana katkı payı koymazsan kalabalıktan kurtaramıyorsun. Ne yapacaksın? Vatandaş oraya gelmeye alışmış bir defa, zamanından beri, eskiden beri öyle ya da mesai bittikten sonra gelmeyi tercih ediyor. Vatandaş aile hekimini atlayarak hastaneye gitmeye alışmış yıllarca, ondan o 5 lira katkı payını almazsan aile hekimini vurup geçiyor, hastaneye doğrudan doğruya gidiyor. Nasıl işlerimizi göreceğiz? Türkiye’de henüz TÜİK maalesef 2011’in sağlık harcamalarını çıkarmadığı için, 2008’de kaldığı için cepten harcamaları size 2011 rakamlarıyla söyleyemiyorum ama cepten harcamalar 2008’de yapılan çalışmalarda yüzde 17’lere geriledi, bunun yüzde 15’lere gerilediğini de biz ampirik olarak tahmin edebiliyoruz. Peki, buna rağmen sağlık harcamaları arttıysa vatandaşın da harcadığı artmıştır. Doğrudur, vatandaşın harcadığı artmış olabilir ama vatandaşın geliri de arttı. Dolayısıyla burada bütün mesele, vatandaş uluslararası bir skala olarak, katastrofik sağlık harcamasına, yıkıcı sağlık harcamasına uğruyor mu, uğramıyor mu? İnsanlar sağlık hizmeti aldığı için yoksullaşıyor mu? Sizin o katkı payı dediğiniz katkı paylarını hiçbir kronik hastadan almıyoruz, bunu hepimiz biliyoruz. Eğer hastanın sürekli bir hastalığı varsa ve bunun için bir hekim rapor vermişse ne muayene için katkı payı alınıyor ne de ilaç için katkı payı alınıyor.

Dolayısıyla bugün, Türkiye’de vatandaşların ceplerinden harcadığı para çok azalmıştır. Evet, özel hastanelere gidenler bir miktar para harcıyorlar ama şöyle bir sistem kurduk değerli arkadaşlar: Özel hastaneler öteden beri var, hele İstanbul gibi şehirlerde bunlar çok fazla sayıda hekimle hizmet veren yerler. Hekim sayınız da az, onları da vatandaşın hizmetine bir şekilde sunmak gerekiyor. Dolayısıyla ne oldu? Yaptığımız iş şudur, basitçe: Biz yoksul vatandaşların ve orta gelirli vatandaşların zenginleştirilmiş hizmet sunan kamu hastanelerinden hizmet almasını sağladık, hiçbir yıkıcı harcamaya maruz kalmadan. Bir değerli arkadaşımız dedi ki: “Finlandiya’yla, Danimarka’yla kıyas...” Tabii, kıyaslarım, gidin Danimarka’da bir katarakt ameliyatı olun da göreyim, gidin Finlandiya’da bir kalça protezi koydurun da göreyim, bir sene bekler misiniz, beklemez misiniz? Dört sene önce Fin Hükûmeti bir karar aldı; “Aile hekimi için üç günden daha uzun randevu süresi verilemez, uzman hekim için bir aydan daha uzun randevu süresi verilemez, ameliyat için üç aydan daha uzun randevu süresi verilemez.” diye yerel yönetimlere talimat getirdi çünkü orada sağlık hizmetini yerel yönetimler veriyor. Biz kendi yaptığımız işin farkında olalım.

Benim size sunumum parayı iyi kullanarak Türkiye’de iyi bir sağlık sistemi kurduğumuz yönündedir, eksikimiz olmadığı yönünde değil. Eksikimiz olmasaydı neden biz hâlâ şu ekibimle sabah dokuzdan, gece ona, on bire, on ikiye kadar çalışalım? Var ki çalışıyoruz ve eksik her zaman olacaktır. Onun için bildirdiğiniz eksikler için de sizin hepinize teşekkür ediyorum, onları dikkatle değerlendireceğimden emin olabilirsiniz ama kategorik tartışmaya girersek biz yaptığımızdan eminiz arkadaşlar. Aile hekimliği sistemi sağlık ocağı sisteminden daha doğru bir sistemdir. Bugün ortaya koyduğumuz koruyucu hekimlik uygulamaları geçmişle kıyaslanmayacak kadar doğru ve uygun koruyucu hekimlik uygulamalarıdır. Bunun içinde “sağlık promosyonu” dediğimiz sağlığın teşvikiyle ilgili uygulamalar da var.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 76

Mesela koruyucu hekimlikle ilgili olarak “Neden Güneydoğu’da SSPE daha fazla?” dendi, hatta değerli arkadaşımız “SSPE problemi var.” dedi. Evet, SSPE bir nörolojik hastalık, kızamık geçiren çocuklarda oluyor. Maalesef ben geldiğimde Türkiye’de her iki yılda bir -çocuk hekimleri bilir- kızamık salgını olurdu geçmişte, her iki yılda bir 20 bin kişi kızamık oluyordu ve bu 20 bin kişi kayıtlara giren 20 bin kişiydi, muhtemelen Güneydoğu’da bu sayı çok daha fazlaydı. Kızamık geçirince de kızamık geçiren çocukların bir kısmına SSPE hastalığı gelişiyor. Kaç yıl içinde gelişir? Beş ila on yıl içinde gelişir. Çok geç vakalar da bildiriliyor bazen. Elimizde bir SSPE hasta grubu var. Bugün Türkiye’de yeni kızamık vakası yok ki SSPE de olsun.

Bakın, izleme sistemimiz şöyle bir izleme sistemi değerli milletvekilleri: Biz, bu yeni izleme sistemimizde her döküntülü hastalığı virolojik değerlendirmeye kızamık mı diye araştırıyoruz. Türkiye’den biz kızamığı elimine ettiğimizi kesinlikle biliyoruz, Dünya Sağlık Örgütüne de bunu bildirdik. Çok nadiren dışarıdan gelen, yurt dışından gelen bazı suçlarla hassas grubun üstünde, çocuk grubunun üstünde, aşılama grubunun üstündeki kişilerde tek tük kızamıklar görülebiliyor, o da bölgesel kalıyor çünkü hassas nüfusun yüzde 97’si aşıllı. Bir daha biz bu ülkede SSPE görmeyeceğiz. Mevcut SSPE hastaları için de elimizden geleni yapıyoruz. SSPE için de...

Biraz önce bir milletvekilimiz engellilerden bahsetti, o da çok önemli bir konu. Engelliler için de şunu yapıyoruz: Türkiye’de biz, engelliler için –SSPE’liler de bu anlamda yatalak hastalar- bir defa evde bakım hizmetleri yapıyoruz, belki dikkatinizden kaçtı. Bugün, 220 bin vatandaşa içinde bulunduğumuz yılda evde sağlık hizmeti veriyoruz. Eğer yatalaksa, yani kendi yatağından kalkıp günlük işlerini kendisi yapamayacak durumdaysa, ister özürü olsun ister herhangi bir hastalığın, felç gibi bir hastalığın sonucunda bu hâle gelmiş olsun, biz onlara evde sağlık hizmeti veriyoruz.

Aşılamalar evde yapılabilir mi? Tabii ki yapılabilir. Ağız diş sağlığı hizmetlerini bile onların evine götürüp evlerinde bu hizmeti veriyoruz. Yeter ki vatandaş bize müracaat etsin. Siz de bu durumda olan vatandaşlarımız varsa lütfen bunlara bu şekilde bilgi verebilirsiniz.

Müsaade ederseniz, biz Komisyonumuza, bu işler bittikten, şöyle bir dinlendikten sonra bütün bir günü içine alacak şekilde sizin her sorunuza cevap verecek şekilde geniş bir zaman ayıralım. Biz sizi misafir edelim ve bunları daha detaylı bir biçimde sizlere anlatalım.

Yani biz sağlığa bir emtia gözüyle bakmıyoruz, biz sağlığı özelleştirmeyi falan düşünmüyoruz ama akıllı bir yönetim, kamu-özel ortaklığı modellerini kullanan bir yönetimdir.

Değerli arkadaşlar, bu taşeron işçiler ya da taşeron çalıştırma meselesine de gelelim. Sizce güvence sadece bir kişinin devlete hizmet verirken sürekli olarak devlet memuru olmasıyla mı sağlanır?

MUSA ÇAM (İzmir) – Tabii ki değil ama...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bunu sendikacı arkadaşlarımız çok iyi biliyorlar. İş Kanunu var.

MUSA ÇAM (İzmir) – Kuralızsız çalışılıyor.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Olur mu efendim? Orada çalışan herkes İş Kanunu’na tabi. Eğer İş Kanunu’nda bu hususta açıklar varsa, açık noktalar varsa firmaların ihlal edebileceği, işte Çalışma Bakanlığı üstünde çalışıyor, sizler de destek verin, onları kapatalım. Yani bugün Türkiye’de güvencesiz çalışma diye bir şey olamaz. Bir İş Kanunu’muz var, İş Kanunu’nda eksikliğimiz varsa onları tamam edelim. Ama bana Sağlık Bakanı olarak şunu söylüyorsanız ben bunda Sağlık Bakanı olarak şahsen yokum. Yarın Hükümetim böyle bir karar alır, benim partim genel olarak bir karar verirse ona da uyarım, ayrı mesele ama çok açık konuşuyorum. Bu hususta, bakın, popülizm yapsam farklı konuşurum. Böyle konuşmuyorum. Ben çalışanın, yani kamunun bir şekilde hizmet alımı yoluyla çalıştırdığı kişilerin devlet memuru ya da devlet işçisi olmasına kökten karşı bir insanım çünkü bu, verimsizliği getirir. Bunun verimsizliği getireceğini çok iyi biliyoruz. Bakın, ben mesela üniversiteden gelen bir kişiyim. Üniversitede sürekli öğretim üyeliğine karşı bir insanım. Üniversite öğretim üyeliği sözleşmeli olmalıdır. Bütün gelişmiş Batılı ülkelerde böyledir. Yirmi sene çalışırsınız, tenör olursunuz da ondan sonra size bir kadro verirler. Bizde oraya adınızı attığınız andan itibaren ölene kadar oranın elemanıdır. Böyle bir verimlilik olmaz. Onun için bizim hizmet alım yöntemlerimiz ya da yeni yaptıracağımız hastanelerdeki kamu-özel ortaklığı yöntemleri kamuyu devre dışı bırakmak için değil, kamuyu verimli hâle getirmek için uygulanıyor.

Ben Sağlık Bakanı olarak, bakın, size deklare ediyorum: Ben sağlığın bir kamu hizmeti oluşuna temelden, gönülden inanmış bir insanım ve özel sağlık hizmetlerinin bir toplumda yüzde 25’ten daha fazla sağlık hizmetlerinin yükünü taşımasına, kaldırmasına da karşı bir insanım. Net olarak söylüyorum size bunu. Yeni de söylemiyorum bunu, kırk yerde söyledim. Uygulamalarım da bu yöndedir. Bu Komisyonunda bana Cumhuriyet Halk Partisinden değerli bir arkadaşımız, şu anda grup başkan vekiliniz kendisi “Sayın Bakan, sen bunu böyle yapıyorsun ama bu komünist ülkelerde olur.” bile demiştir. Tutanakları açın, bunlar yazıyor. Ne yapmışız? 2008 yılında özel hastanelerin büyümesini, genişlemesini, yeni doktor istihdam etmesini kısıtlayan yönetmelik yapmışız. Yaparım tabii. Türkiye’de doktor sayısı yetersizse benim Hakkâri’deki, Şırnak’taki ya da Sinop’taki ya da Ardahan’daki kardeşimin de doktora ihtiyacı var ya da Manisa’nın bir kazasındaki, Muğla’nın falanca yerindeki arkadaşımın sağlık hizmetine ihtiyacı var. Ben özel sektör istediği kadar doktoru alsın, çeksin, kamuda bu hizmet artık verilemez hâle gelsin. Buna bir Sağlık Bakanı olarak razı olamam.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 77

Onun için bizim ne Hükümet olarak ne de benim Sağlık Bakanı olarak, arkadaşlar, sağlığı özelleştirmek, piyasalaştırmak diye bir amacımız yoktur. Olsaydı on senedir bunu yapardık, bundan sonra da yapmayacağız. Ben burada oturduğum müddetçe ben yapmayacağım.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Çok teşekkür ederiz Sayın Bakan. O zaman bir tek küçük soru: Yani o taşeron firmadan doktor istihdamı doğru mu veya neden doğrudan insan kaynakları...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Biz taşeron firmadan doktor istihdamı falan yapmıyoruz. Değerli Milletvekilim, ne yapıyoruz? Bakınız, radyoloji cihazı satın alıyoruz örneğin, o cihazı verimli çalıştıramamışız ya da cihazı koymuşuz, radyoloğunu bulamıyoruz. Biz bu sefer diyoruz ki bu alanda madem radyoloğu bulamıyorsak, istihdam etmekte zorluk çekiyorsak sayı azlığından dolayı, radyoloji cihazını getir, buraya koy arkadaş, radyoloğunu da getir. O, Türkiye’de diploma almış bir radyolog. Bize sen bunun çekimini yaptıktan sonra belli kalitede raporlamasını da yap, biz de çektiğin şey başına sana para ödeyelim. Ama sen çekimi istediğin sayıda yapma hakkına falan da sahip değilsin. O çekimin ne kadar olacağına o hastanede ki diğer hekimler karar veriyor. Onlar eğer radyolojik tetkik isterse olur.

Bakin, ben geldiğimde, Yüksek İhtisas Hastanesinde sekiz aydır bir tomografi cihazı çalışmıyordu ve ben bu tomografi cihazı neden çalışmıyor diye soruşturma açtığımda, karşıma belki 28 yazı çıktı, kimin kusurlu olduğunu teftişim tam tespit edemedi. O ona yazmış, o da öbürüne yazmış, o da ona söylemiş, o da ona gitmiş, o da öbürüne yapmış, devletin cihazı, devletin memuru bir türlü yürütememişiz. Bugün Türkiye’de eğer bu kadar MR’la, tomografiyle hizmet veriyorsak hizmet alımları yaptığımız için ama dikkat edin, bunlar kamunun hizmet alanlarıdır, patron kamudur arkadaş. Benim anladığım anlamda sağlık hizmetlerinin regülasyonunu da kamu yapar, hizmetin büyük kısmını da kamunun vermesi gerekir. Bir arkadaşımız hizmetten biraz kamu ayrışın falan anlamında bir şeyler söyledi. Hayır, biz bunda yoğunuz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bizden değildir, o öbür taraftandır.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Yok sizden de söyleyen oldu çünkü sizin içinizde de artık liberal kanattan gelen değerli arkadaşlarımız var. Onlar bunları zaman zaman zikrediyorlar.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Canım sizin içinizde de komünist kanattan gelenler var.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Olabilir, yani niye var diye söylemiyorum onu.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bak, sende de var biraz.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Şimdi, bir değerli arkadaşımız “Tamam, iyi harcayacaksınız da acaba vergiler ne kadar arttı, ne oldu?” diye bir soru yönelttiler. Kamu sağlık harcamaları, değerli arkadaşlar, reel anlamda 2003’te 37 milyar Türk lirasıdır. 2013’te de 68 milyar Türk lirası olacak, yani aşağı yukarı 2’ye katlamışız. Yüzde 83’lük bir artış var daha doğrusu. Bu sırada faiz dışı harcamalar yüzde 121 artmış -yani sağlık dışındaki harcamalar- vergi gelirlerimiz de yüzde 80 artmış. Vergi gelirlerimiz ne kadar artmışsa ona yakın bir biçimde de sağlık gelirlerimizi, sağlık harcamalarımızı artırmışız. Daha da artırmamız lazım, onu da söyleyeyim.

Koruyucu sağlık hizmetlerinde biz gerçekten çok kıymetli işler yaptık. Bundan sonra da bunları yapmaya devam edeceğiz. Konuyu biraz bilen herkes bilir ki öyle dünyada bebek ölümleri azalıyor, sizde de azalıyor, Türkiye’de de o yüzden azalıyor diye bir şeyi asla söyleyemezsiniz, bir çıkarımı asla yapamazsınız.

Değerli arkadaşlar, Türkiye’yi göstergeler açısından OECD’yle kıyaslamak yanlıştır. Türkiye, evet OECD ülkelerinin içindedir ama Türkiye, OECD ülkelerinin içinde en fakir olanlardan biridir hâlâ. Türkiye’yi, Dünya Sağlık Örgütü’nün sınıflamasına göre orta üst gelir grubu ülkelerle kıyaslamamız gerekir. Biz bugün orta üst gelir grubu ülkelerden çok çok iyiyiz. Üst gelir grubu ülkelere yaklaştık sağlık göstergeleri açısından.

Şimdi, tekrarlamak gerekiyor, beni başışlayın: “Bir şeyler yaptınız mı, ne yaptınız, bize söyleyin. Memnuniyetle olmaz.” Tabii ki memnuniyetle olmaz. Üç ana faktör var. Bir, memnuniyete bakacaksınız, 39’dan tedricen 76’ya çıkmış, Allah’a şükürler olsun. İki, göstergelere bakacaksınız, son derecede iyileşen göstergeler var. Üç, finansal açıdan vatandaşın katastrofik harcama yapmaması gerekir. Bugün Türkiye’de katastrofik harcama yoktur demiyorum, yok denecek kadar azalmıştır ve sürdürülebilir olması lazım. Bugün size sunduk. Sürdürülebilir bir durumdayız.

Bazı illerimizde 5 bin aileye, 10 bin aileye 1 aile hekimi düştüğü ifade edildi, Sayın Kurt söyledi. Hakkâri için söyleyeyim: Hakkâri’de şu anda 64 aile hekimimiz var, 3.581 kişiye 1 aile hekimi düşüyor.

ADİL KURT (Hakkâri) – Türkiye ortalaması nasıl?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Türkiye ortalaması da bunun 3.600 kişi.

ADİL KURT (Hakkâri) – Düşük bir rakam değil mi?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Erzurum’da, geldiğimizde, 10 bin kişiye 21 hasta yatağı varmış, 24’e çıkmış; Hakkâri’de 7 hasta yatağı varmış, 14’e çıkmış ve Erzurum, bir bölge şehridir tıpkı Diyarbakır gibi, tıpkı Van gibi, tıpkı Trabzon gibi. Dolayısıyla bu bölge şehirlerinde hasta yatağının daha fazla olması gerekir. Nitelikli yatak oranı, içinde banyosu, tuvaleti olan yatak oranı Hakkâri’de yüzde 0’mış, şu anda yüzde 77, Erzurum’da yüzde 22’ymiş, şu anda yüzde 66.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Hakkârililerle rekabet etmeyin Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Edemiyorum zaten, edemediğimi ifade ettim ben de.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 78

Bu difteri, tetanos aşılarıyla ilgili Değerli Milletvekilimiz Sayın Güven bir soru sordular. Evet, difteri, tetanos aşılarıyla ilgili satın almadan kaynaklanan bir gecikme oldu ama bu çocuklar zaten 5 kere aşılanmış çocuklardı. Bir risk falan yok. Onun biraz gecikmesinde çok önemli bir risk yok. Satın almalar tamamlandı, aşılanmalar da tamamlanıyor.

Özürlülerle ilgili raporlar hususunda gerçekten bazı ilerlemeler yapmamız lazım. Biz de raporların gereksiz tekrarından yana değiliz. Şimdi, Aile Bakanlığıyla bunu çalışıyoruz. Bir de burada önemli bir husus var. Özürlülük raporu için para alınmaması gerektiğini biz bir genelgeyle kurumlarımıza duyurmuş durumdayız. Bu hususta bir yanlış uygulama varsa lütfen yanlış uygulamanın yerini bize söyleyin, gereğini yerine getirelim.

Asistanlarla ilgili konuları söyledim.

Değerli milletvekilleri, her yıl çocuk ve iç hastalıkları ana dallarından uzman olanların yarısını yan dal asistanı olarak kadro açıyoruz. Takdir edersiniz ki ülkede dahiliyeci ve çocukçu ihtiyacı da var. Yarısını yan dal uzmanı olarak açıyoruz. Bu alandaki eksikliği kabul ediyorum ama bu mutlak anlamda doktor eksikliğinden kaynaklanan bir sorundur. Kontenjanların yüzde 65'ini üniversitelere, sadece 35'ini de eğitim hastanelerine veriyoruz. Türkiye'de 124 romatolog var, bunların 43'ü Sağlık Bakanlığında, 73'ü üniversitede, özelde de 8 kişi var.

Şöyle hızlı hızlı gideyim müsaadenizle.

Acaba Türkiye'de sadece niceliksel anlamda sayı artışı mı oluyor? Böyle değil arkadaşlar. Bakın, bunun böyle olmadığını, Türkiye'ye yurt dışından gelen 100 bin -sağlık turisti diyeceğim ama Recai Bey çok güzel yeni bir kavram getirdi- sağlık hizmeti alan yabancı bize söylüyor aslında. Türkiye'de kaliteli bir sağlık hizmeti sunuluyor hastanelerde de. Peki, daha kaliteli hâle gelemiz mi? Performans sistemlerine gerek o hekimin bizzat kendisinin nitelik performansını gerekse kurumun nitelik performansını artırıcı yeni ilaveler yapamaz mıyız? Yapabiliriz, yapmalıyız, üzerinde çalışıyoruz. Dünyada da bu şu anda çok gelişmiş bir husus değil. Yani mesela İngiltere üç konuda çalışıyor. Diz protezi, diyabet hastalarının takibi, bir de bir hastalık daha var. Biz de şimdi üç konu seçtik. Yine uluslararası uzmanlarla birlikte çalışıyoruz. Diz protezi, hamile bir kadının takibi, bir de yine diyabeti seçtik. Haziran ayına kadar bunları geliştireceğiz, haziran ayından sonra bu sayıları artırarak kaliteli hizmet verilme işini ölçeceğiz ama bu zannedildiği kadar kolay bir şey değil. Bir hekimin verdiği tıbbi hizmeti kaliteli vermiş mi, vermemiş mi, bunu ölçmek gerçekten zor ama şunu söyleyelim, şunu yapabiliriz: Performans konusunda biz deriz ki bir hekim günde en fazla 20 hasta muayene eder. Ondan sonra gelen hastalar sıraya dizilirler, öyle kalabilirler. Şu anda bunu yapamıyoruz hekim eksikliğimizden dolayı. Sorun burada. Yoksa rahatça sınır koyabiliriz, deriz ki: 30 hastayı geçti mi duracaksın kardeşim, ondan sonrasına bakamazsın. Söylemiyoruz çünkü hekim sayımız yetmiyor. Aile hekimliğinde de yetmiyor, öbür tarafta da yetmiyor.

Biz YÖK'le sanki bir sağır duvar gibi yıllarca konuşamadık ki. Her türlü diyalog teklifimiz geri çevrildi ta ki Sayın Yusuf Özcan'ın gelişine kadar. Ondan sonra öğrenci sayıları artırılmaya başlandı. İşte önümüzdeki on yıl içerisinde bu sayılar arttıkça işlerimiz biraz daha inşallah kolaylaşacak. Dolayısıyla sağlık hizmetinde erişimden bahsetmek lazım. Bunun fiziksel ve finansal erişim olması gerekiyor. Ayrıca kaliteden bahsederken de servis kalitesi, otelcilik falan diye dediğimiz kaliteyle klinik kaliteyi birlikte düşünmek lazım. Bakın, mesela bugün hastanelerimizde enfeksiyonla ilgili, enfeksiyonları önlemeyle ilgili, bu husustaki kaliteyle ilgili çok ileri adımlar atmış durumdayız. Geldiğimizde bunlar sıfır noktasındaydı.

Bir değerli arkadaşımız "İl sağlık müdürleriyle Hastaneler Birliğinin yönetimi arasındaki ilişki nasıl olacak?" dedi. Aralarında doğrudan hiyerarşik bir ilişki yok. Bunu bilerek yapmadık. İl sağlık müdürlüğünü genel sekreterler yönetecekler, kuruma bağlılar, valiye karşı eski sorumlulukları devam ediyor. İl müdürleri ise gerek halk sağlığı müdürlerini gerek bu hastanelerin genel sekreterlerini gözlleyen, onların denetlemelerini yapan, onlara rehberlik yapan, ayrıca özel sektörü de gözlleyen, işte, tam da düşündüğümüz gibi yani biraz Bakanlık fonksiyonlarını icra eden kişiler olacaklar. Siz İstanbul'daki İl Sağlık Müdürlüğümüzün biz geldiğimizde 4.500'e yakın, günde, imza attığını biliyor musunuz? Biz bunu eski mevzuatlarla indire indire 1.500'e indirebilmiştik. Şimdi, geçen sordum 700'e inmiş, biraz daha sistem oturunca günde 200-300 imzaya inecek, o müdürlük yapmaya başlayacak. Eskiden imza memurluğundan başka herhangi bir şey yapamıyordu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Kim kime hesap verecek orada Sayın Bakan?

SAĞLIK BAKANİ RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Şöyle: Zaten genel sekreterler bir performans yönetimiyle takip ediliyorlar. O performans yönetimiyle biz takip edeceğiz ama denetleme gereken bir durum olursa bunu kurum yapabilir, valilik yine yapabilir, doğrudan Bakanlık da yapabilir.

Performans denetimini il müdürleriyle beraber...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – İçişleri ve Maliye bu konudan şikâyetçi Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANİ RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Ben biliyorum şikâyetlerini yani mesela valiler diyorlar ki: "Burada kuş uça bizim haberimiz olsun." Biz de diyoruz ki: Bu doğru bir yönetim biçimi değil. Siz sadece olayı denetleyen taraf olun. Bir hemşire bir hastaneden başka bir hastaneye gidecekse eski sistemde valiye sorması gerekiyordu. Neden sorsun valiye yani; böyle iş yapılabilir mi? Düşünün, İstanbul ilinde hastanenin birinden öbür hastaneye bir hemşireyi görevlendireceğiz, valiye sormamız gerekiyor geçici görevlendirme için bile. Böyle iş yürümez. Dolayısıyla onların

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 79

şikâyetlerini biliyoruz ama bize göre doğru olan sistem budur yani. Biz kendi Maliyemizle, kendi İçişlerimizle de bu konuda... Maliyeyle değil de İçişleriyle yüzde 100 mutabık olmak durumunda değiliz ama...

Evet, kelepçeli muayene konusunda biz ileri derecede hassasız. Çok nadiren başvuruldu bu son zamanlarda ve biz her haberdar olduğumuzda "Bunu yapmayın." dedik. Bazen yeterli güvenlik gücü olmadığında, özellikle ağır ceza almış olanlar açısından kolluk kuvvetleri ya da savcılıklar böyle bir ihtiyaç duyuyorlar ama mümkün olduğu kadar bunun yapılmaması lazım. Yani biz bu hususta hassasiyetimizi koruyoruz.

ADİL KURT (Hakkâri) - Size az yansıyor olabilir ama çok yoğun.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Sayın Bakanım, oldukça yoğun. Bu konuyu araştırtın. Özel hastayı bile...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Yani ben şahsen bu meseleye karşıyım ve olmaması için de Adalet Bakanının ya da savcılıklar nezdinde haberim olduğunda girişimde bulunuyorum. Arkadaşlarımız da bu konuda zaten, doktorlarımız bilgililer.

Ana dilde sağlık meselesi... Bugün bizim bütün hastanelerimizde Kürtçe dili konuşuluyor. Yani ancak Kürtçeyle derdini anlatabilen bir vatandaş varsa tabii olarak orada Kürtçe bilen insanlar onlara destek oluyorlar ve bu işi hallediyorlar.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Hastane hekimini direkt bir bağlantı...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Ama nasıl yapalım? Yani başışlayın beni, bütün Kürt vatandaşlarımıza sadece Kürtçe bilen hekim vermek gibi bir şansımız da yok yani, bunu böyle yapamayız.

HASİP KAPLAN (Şırnak) - 250 bin nüfuslu bir ilçede gidecek bir hekim, dil bilen bir hekim olabilir çünkü bilen...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Vallaha, gitmek isteyen varsa bizde Cizre ya da Şırnak zaten, açık söyleyeyim, her zaman gidişe açıktır. Gitmek isteyen herkesi yarın gönderiyorum. Siz bana getirin, ben gönderirim. Benim başım üstüne. Cizre'ye doktor gidecek de ben ona "Gitme." mi diyeceğim ? Hemen gelsin, ben gönderiyorum.

Sayın Kaplan, siz bana Cizre'ye gidecek doktor getirin, Kürtçe bilen olsun, o başım gözüm üstüne, hemen onu Cizre'ye göndereceğim. Lütfen getirin. Mecburi hizmet koyuyoruz da gitmiyor. Açtığımız ebe, hemşire kadrolarının yarısı zor doluyor. Tabii, orada güvenlikle ilgili problemler, oraya gidecek insanları da biraz da hakikaten bir çekingenliğe de sürüklüyor, bunu da kabul etmek lazım. Burada da sizin de, bizim de üstümüze düşen şey, terör örgütünün buradaki baskısına son vermek için elimizden geleni yapmak. Yani oradaki baskıcı tutumuna, efendim, tehditkâr tutumuna son vermek. Herhâlde bunun yolu bu yani.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Hiçbir hastanede bu sorun yaşanmadı.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sayın Kaplan, biz içinde hamile olan ambulansın yolunun kesildiğini biliyoruz.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Şimdi, çok istisnai bir durum.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Neyse, istisna da olsa bunları yaşadık yani.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bir kere, doğru değil, ahlaki değil...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hayır, "Yaşadık." diyorum.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Şırnak'ta bana bir tane örnek olay gösterebilir misiniz?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Değerli Kaplan, şunu da söyleyeyim: Bakın, lütfen, birbirimize "Ahlaki değil." ya da ne bileyim...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Doğru değil yani...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hayır, buna benzer çok şeyler konuşuldu.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sayın Bakan, Şırnak Havaalanıyla ilgili bir televizyonda...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Müsaade eder misiniz... Birbirimize karşı tutumumuzda nazik olmak, nezaket göstermek zorundayız.

Şimdi, sağlıkta şiddetten bahseden değerli milletvekili arkadaşlarım, bugün burada ILO sözleşmesinde yazılan kurallara göre kendilerinin zaman zaman şiddet uyguladıklarının farkında oldular mı acaba? Şiddet sadece birinin gözünü morartmak değil. Birine kalker da elinizi uzatarak yüksek sesle "Sen yalancısın." dersiniz bu şiddettir. Tanım, şiddet tanımına giriyor. Yapmayacaksınız o zaman bunu. Ya birbirimize karşı bunları yapmayacağız. Onun için ben sizden istihdam ediyorum...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – "Nefsi müdafaa" diyelim Sayın Bakan, şiddet değil.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bakın, ben burada bir saat konuştum. Şimdi, bir saat de konuştum. O kadar dikkat ediyorum ki, ağızımdan sizi rencide edecek en küçük bir kelime çıkmadı. Bunun kimseye bir yararı yok çünkü.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Çok nazik rencide ediyorsunuz Sayın Bakan. Sadece nefsi müdafaa, saldırıyı yapanlar orada duruyor.

BAŞKAN – Evet, toparlayabilir miyiz?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – On beş dakika verir misiniz, bitiririm on beş dakikaya.

BAŞKAN – On dakikada bitirebilir miyiz?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 80

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bitirmeye çalışayım.

Şimdi, Şırnak'ta, Uludere'de 34 vatandaşımız Allah'ın rahmetine kavuştu. Bakanlığın ambulansları neredeydi? Uludere'den bir vatandaş 23.15'te bizi arıyor. 23.35'te olay yerine ilk ambulans ulaşmıştır, ilk Ulurede ve Şırnak ambulansları. Toplam on yedi ambulans, bir evde bakım ambulansı bölgeye ulaşmış ve görev yapmıştır. Toplam 21 şoför, 10 doktor, 27 sağlık personeli orada görev yapmıştır.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yerel yönetimlerin ambulansları. Yerel yönetimler gitti Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hayır, bunlar bizim ambulanslarımız. Ayrıca yerel yönetimlerin ambulansları da gitmiş olabilir.

Ülkemizde B vitamini var ve bu açlık grevi yapan bütün vatandaşlarımıza B vitamini desteği de diğer destekler gibi yapılmıştır. Şu anda da ihtiyaç duyulan herkes dikkatle takip edilmektedir. Bizim nazarımda...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Saf B1...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Değerli arkadaşlar, bakın, ben bunu...

ADİL KURT (Hakkâri) – Saf B1...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Siz uzmanız değerli milletvekili? Siz bu konunun uzmanı değilsiniz, ben de değilim. Ben bu konuyu Türkiye'nin en seçkin bilim adamlarından oluşan bir uzmanlar heyetiyle takip ettim. Onlar bana ne söylediyse ben de onu yaptım, tıpkı domuz gribi meselesinde olduğu gibi. Bugün gündeme geldi. "Domuz gribi aşılı alını mı, alınmadı mı? '43 milyon aşı alınacak.' dendi, ne oldu? 'Şu kadar adam ölecek.' dendi." Biz o günler ne konuştuğumuzu çok iyi biliyoruz. Biz "Şu kadar adam ölecek." falan diye bir şey söylemedik. Bilim adamlarımızın, iyi senaryo, orta senaryo, kötü senaryoya göre önümüze koyduğu... Bunların içinde Hacettepe'den halk sağlığı uzmanları var, İstanbul'dan var, birçok yerden var. Ne varsa onları şeffaflık içerisinde toplumumuza takdim ettik. 43 milyon doz aşının bağlantısını yaptık ve sadece 6 milyon doz aşı aldık, 3 milyon dozunu vatandaşlarımıza yaptık. Geri kalan 3 milyon dozunu, buna benzer bir pandemi için hazırda tutuyoruz. Miadı geçtikten sonra da firmanın değiştirme hakkını alarak yaptık bunu. Biz ne yaptığımızı bilen bir Hükûmetiz, ne yaptığımızı bilen bir Sağlık Bakanlığımız değerli arkadaşlar. O gün biz o aşığı Türkiye'ye getiremeseydik siz bakın neler oluyordu. Ve o gün o aşı da aslanın ağzındaydı.

ADİL KURT (Hakkâri) – Başbakan niye karşı çıktı?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Peki, afetler için daha hızlı müdahale edecek bir birim... Şu anda Avrupa'nın en büyük medikal kurtarma ekibi -size sunumda da gösterdim- Dünya Sağlık Örgütü'nün de raporlarında, "Türkiye'den, başka ülkelerin bunu öğrenmesi gerekir." dediği bir ekip Türkiye'de var. Allah keşke hiç afet vermesin ama Sağlık Bakanlığı olarak biz buna tamamıyla hazırız.

Evet, bu doktor mektupları çok enteresandı. Siz biliyor musunuz ki o doktor mektubunu yazan birisi benim Erzurum'dan arkadaşım ve arkasında başka sebepler var. Bunu Cumhuriyet Halk Partili milletvekillerine ulaştırabilmiş olmalarını o doktorların başarısı olarak görüyorum.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Onlar ulaştırmadı, biz eriştik.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Hakikaten takdir edilecek bir şey yani. Gerçekten takdir edilecek bir şey...

KAZIM KURT (Eskişehir) – Ama haksız mı?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Büyük takdir edilecek bir şey yani. Baştan da söyledim, bizim arzumuz Allah'ın rızasıdır, milletin duasıdır. Şu SSK'nın...

İZZET ÇETİN (Ankara) – O bilgiler doğru mu, yanlış mı Sayın Bakan?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bilgilerin hepsi yanlış.

SSK'nın malı olan hastaneler...

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Kesin yanlış.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir tek siz yanlış değilsiniz.

NECDET ÜNÜVAR (Adana) – Kesin yanlış.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Değerli Milletvekilim, SSK'nın malı olan hastaneler gasbedildi, el konuldu. Değerli Milletvekilim, Sosyal Güvenlik Kurumunun, SSK'nın on yıllık 188 milyar Türk lirası açığı var.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sosyal devlet nerede peki?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Ya müsaade edin. Sosyal devlet şurada: O açığı, sosyal devlet olduğumuz için, bütçeden alıyoruz oraya koyuyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Mallarına da el koyuyorsunuz.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Ya yapma Allah'ını seversen. Malının neyine el koyacağım? Zaten 188 milyar lira açığı olan bir kurumdan bahsediyoruz, borçlu bir kurumdan bahsediyoruz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Açık hâle getirildi bilinçli olarak.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Siz geriye dönün de bakın. Cumhuriyet Halk Partili arkadaşlarımızın -belki bir kısmınız o zaman milletvekili değildiniz- burada nasıl, büyük bir böyle mücadeleyle o hastanelerin aynı çatı altına alınmasını engellemek için Mecliste çalıştıklarına tutanaklardan bakın. Ve siz siz olun,

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 81

muhafelet olarak sakın gidip de “Biz buna zamanında karşıydık.” demeyin, dua edin biz de unutalım sizin karşı olduğunuzu. (“Biz karşı değiliz.” Sesi) Yok, sizi söylemiyorum.

Dua edin biz de unutalım da, yarın seçim falan olduğu zaman değerli ana muhafelet partimiz buna çok karşıydı, şimdi de karşılar mı diye söylemeyelim gidip vatandaşa.

İZZET ÇETİN (Ankara) – O gün de karşı çıkanların başında ben vardım, bugün de karşı çıkmaya devam ediyorum.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Tamam, siz meydanlarda seçim olduğu zaman lütfen karşı çıkın, olur mu? Çok mutlu oluruz biz. Size dua ederiz.

Değerli arkadaşlar, şiddet konusu önemli bir konu. Ben bir tek sağlık çalışanına bile şiddet uygulanmasına asla razı olmayacağımı çok net olarak ifade ettim. Bir sağlık çalışanına bir fiske vurulmuşsa o bana vurulmuştur. Çok ciddi tedbirler aldık, almaya devam edeceğiz. Komisyonumuzun bu husustaki çalışmaları da bize yol gösterecek. Ama bu arada, başışlayın, bir değerli milletvekili Van’da bir doktor arkadaşımızı tokatladı, kendi grubundan bir uyarı cezası aldı.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bir sene önce de...

ADİL KURT (Hakkâri) – Siz bunu da yapmamıştınız bak. Oraya girmeyin.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Biz diyoruz ki...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bir milletvekiliniz daha ağırını yaptı.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Yok, yok. Tokatlama falan, öyle bir şey yok.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Biz onu yaptık, siz onu yapmadınız.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Biz diyoruz ki... Ya lütfen...

BAŞKAN – Sayın Kurt, Sayın Kaplan...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Tamam, itirazınızı yaptınız. Müsaade edin, devam edeyim.

ADİL KURT (Hakkâri) – Siz yapmadınız.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Ya itirazınızı yaptınız. Tutanaklara da geçti, devam edeyim.

BAŞKAN – Sayın Kurt, Sayın Kaplan...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sivas’ta bir milletvekiliniz çok ağır bir şekilde...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Müsaade edin, bir şey söyleyeceğim size.

ADİL KURT (Hakkâri) – Kartal Eğitim Hastanesinde milletvekiliniz doktor dövdü, siz ne yaptınız?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Değerli arkadaşlar...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Soruyoruz size.

ADİL KURT (Hakkâri) – Ne yaptınız?

BAŞKAN – Sayın Kaplan, Sayın Kurt, lütfen...

ADİL KURT (Hakkâri) – Biz uyaralım. Oraya girerseniz altında kalırsınız.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Yok, bizim milletvekilimiz Kartal’da adam falan dövmeydi. Sizin yanılığınız var.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sivas’ta dövdünüz.

ADİL KURT (Hakkâri) – O zaman kamera görüntüleri de yalan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sizin yanılığınız var.

ADİL KURT (Hakkâri) – Bizim hiçbir yanılığımız...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Mevzuyu bilmiyorsunuz.

ADİL KURT (Hakkâri) – Bizim de milletvekilimiz adam falan dövmeydi, sizin yanılığınız var.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Her neyse.

Şimdi, bu şiddet konusu çok önemli bir konudur. Şiddet, demin de söyledim, sözel olarak birçok insanın toplumda, maalesef, bizim toplumumuzda yekdiğerine uyguladığı kötü bir alışkanlık. Şiddetin ne olduğunu bile toplumda birçok kimse bilmiyor. Ancak, burada şöyle önemli bir husus var. Lütfen, ben araştırmayı yapan Komisyonumuzdan da istiham ediyorum, siz değerli Komisyon üyelerinden de istiham ediyorum, biz bir hat kurduk, 133 numaralı bir hat var, burada hukukçular, sosyal hizmet uzmanları var ve bu hukukçularımız, sosyal hizmet uzmanlarımız yirmi dört saat görevdeler. Bir genelge yaptık, her türlü sözel ya da fiilî şiddet olayını ILO sözleşmelerinde yer aldığı şekliyle bize bildirmek zorunda sağlık kuruluşları, ister özel sağlık kuruluşu olsun ister üniversite isterse Sağlık Bakanlığı. Bugün için ortalama olarak hafta sonlarını da katarsak günde yirmi üç civarında bildirim yapılıyor. Bunların üçte 1’i fiilî, geri kalanları sözel şiddet. Şimdi, bu sayı az mıdır, çok mudur; bu tartışmaya girmiyorum. Komisyonumuz bunları çalışınca başka ülkelerle de kıyaslayacak, ortaya bir sonuç çıkacak. Benim sizden arzu ettiğim şu hem AK PARTİ’mize ait değerli milletvekillerinden hem muhafeletimize ait değerli milletvekillerimizden: Lütfen -sivil toplum, meslek birliklerini de ben uyarıyorum, siz de uyarın- nerede böyle bir olay varsa buraya bildirsinsinler çünkü yirmi dört saat açık bir bildirim hattı var. Ben şimdi, yetkili sendikaya da bu hususta, arkadaşlara talimat verdim, yazı yazıyoruz. Yetkili sendika da, sağlık sendikası da gelsin orada bir adamını tutsun. Biz bilelim ne olduğunu ne bittiğini; bunla mücadele etmeye sonuna kadar kararlıyız, sonuna kadar hazırız.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 82

Şu yardımcı hizmetler sınıfıyla ilgili olarak bir kapıcı, bekçi, kaloriferci konusu geldi. Burada bir yanlış anlama var çünkü yönetmelik bütün bu değerli arkadaşların diğer katlarda da oturabileceğini söylüyor ancak bir istisna yapıyor, diyor ki: "Eğer personel..." Okuyayım, tam okuyayım isterseniz: "...binada kapıcı, bekçi, kaloriferci olarak görev yapıyorsa o personele sıra tahsisi aranmaksızın işin niteliğine uygun olarak zemin kattan konut tahsis edilebilir." Yani "İşi bu olduğu için ona sıra tahsisi yapılmaksızın oradan konut tahsis edin." diyor. Ben baştan buna, arkadaşlara çok tepki gösterdim siz söyleyin. "Böyle bir şey olamaz. Getirin, nasıl böyle bir yanlış yaptınız?" dedim. Ama burada böyle bir şey yok.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Genelgenizi ben okuyayım efendim, bu sizin genelgeniz: "Çok katlı binalarda yardımcı hizmetler sınıfı personeli ve kapıcı, kaloriferci, bekçi gibi görevlendirilmiş personele zemin katlardan konut verilebilir."

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – "Görevlendirilmiş", dikkat edin. Bu yani istisna olarak...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Burada yok, öyle bir şey yok.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sayın Milletvekilim, "Başka türlü verilemez." diye bir şey yok. Yani sıra tahsisinin dışına çıkılıyor.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Böyle bir şey yakışmaz, demokratik bir ülkeye yakışmaz.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Ben anlattım gerekçesini size. Çok açık. Yani zor bir şey yok, orada anlaşılacak bir şey yok.

BAŞKAN – Evet, devam edelim efendim.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Şimdi, Sayın Erkan Akçay'ın hem konuşmasında çok soru vardı, sonra da sorular geldi. Kusura bakmayın, belki hepsine karşılık veremeyeceğim ama şu anda 169 hekim, 19 hemşire, 2 fizyoterapist, 1 anestezi teknisyeninin diploma denklikleri, yeterli Türkçe bilgileri kabul edildi, bunlar Türkiye'de çalışıyorlar.

("Uyrukları?" sesi)

Doğrusu onları çıkarıp verelim size, uyruklarını bilmiyorum şu anda.

Yerli üreticiyi ilaçla teşvik ediyoruz, aile hekimleri için hizmet içi eğitimler noktasında yaptığımız planlamalar var. Bunları devam ettireceğiz ama sizin söylediğiniz gibi, gerçekten, iş yoğunluğu dolayısıyla biraz sıkıntı çekiyoruz, onun için uzaktan eğitimi de biraz kullanmayı düşünüyoruz.

Manisa'daki 400 yataklı bölge hastanesinin kamu özel ortaklığı ihalesinin son aşamasına geldik. Firmalarla pazarlık aşamasındayız, inşallah, fizibiliteye uygun bir fiyat gelirse çok yakın zaman içerisinde bu ihaleyi sonlandırabiliriz ama fizibiliteye uygun fiyat gelmesi şartıyla. Diğer yatırımlarla ilgili bilgileri müsaade ederseniz değerli milletvekilim, yazılı olarak size takdim edeyim, arkadaşlar vermişler ama vakit eksikliği var biraz.

Bir de bu ruh sağlığıyla ilgili konular... Değerli milletvekilleri, Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine göre dünyada depresyon yaygınlığı prevalansı yüzde 10. Çok yaygın bir hastalık. Eğer son zamanlarda depresyonla ilgili daha fazla teşhis konuluyorsa, daha fazla depresyon ilacı kullanılıyorsa bunlar tamamen toplum temelli ruh sağlığı planlarının devreye konmasındandır. Türkiye'de yıllardır bu işle uğraşan bilim adamları depresyonun çok önemli bir bölümünün teşhis edilmeden, çok yanlış biçimde yönetildiğini yazmış, çizmiştir.

Çoğu zaman, depresyon şöyle yönetilmeye çalışılmıştır, hatta bazen hekimlerce bile: "Dert etme kardeşim, ne kafana takıyorsun." Keşke, bu kadar basit bir hastalık olsaydı depresyon da biz de böyle söyleyerek işi hekimler olarak çözebilseydik. Gelin görün ki işin aslı o değildir. Kaldı ki gerçek veriler geçen yılın depresyon ilacı tüketimiyle bu yılın depresyon ilacı tüketimlerinin birbirinden farklı olmadığını bize gösteriyor, dokuz aylık verileri kıyasladığımız zaman. Bir de "36 milyon kutu kullanılmış, vatandaşın yarısı depresyonda." diyorlar. Oysa bir insan bir yılda on kutu depresyon ilacı tüketir. Dolayısıyla yani kutu ilacına bakıp da "Bu kadar depresyonlu var." falan demek bunlar, doğru çıkarımlar değil.

ÖZGÜR ÖZEL (Manisa) – Eczacının yüzde 90'ı depresyonda.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – "Halk nasılsınız?" deyin, "Çok iyiyim." der, halk "İyiyim" der şeklindeki Sayın Aytağ Atıcı'nın bu ifadesinin biraz maksadını aştığına inanıyorum. Kusura bakmayın, bu millet, bu halk Finlandiya halkından da, Danimarka halkından da, Amerika halkından da doğruyu yanlıştan ayırabilecek bir halktır.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Alışkanlık sadece.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Müsaade edin, öyle değil bu iş. Hiç bu iş öyle değil. Öyle olsaydı 2003'ten bu yana 39'tan 40'a, 40'tan 50'e, 50'den 60'a, 60'dan 70'e çıkmazdı. Tedricen bu yükselme bizim yaptığımız iyileştirmelerin sonucudur, bundan hiçbir tereddüdümüz yok.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

Sayın Başkan beş dakika istiyorum, bitireceğim.

BAŞKAN – Buyurun.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sabrınıza da çok teşekkür ediyorum, sağ olun.

Dolayısıyla ben, Türk halkının siyasi ferasetinin ve basiretinin de tıpkı "Sağlık hizmetinden memnun musunuz?" diye sorulduğunda, yarın sandığı gidildiğinde en doğru biçimde tecelli edeceğinden eminim. Biz, yarın millete azıcık hizmet etmeyelim, yüzde 50'yi bulmuş bir parti olarak bize hemen kırmızı kartı gösterir bu millet. Ve bundan da çok mutluyum, açık söyleyeyim size yani Türk halkının bu demokratik ferasetinden ve basiretinden ben çok mutluyum. Siz de mutlu olun. Vatandaş "memnunum" diyorsa vatandaş memnundur, siz merak etmeyin. Vatandaşınıza güvenin, siz milletin

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 83

vekilisiniz, Sayın Vekil. Vatandaşa güvenin, vatandaş “mutluyum” diyorsa mutludur. Ne istiyoruz? Yüzde 76 “Ben çok memnunum ve memnunum.” diyor, yüzde 12 de “Orta derecede memnunum.” Diyor, daha onları söylemedik. “Ben sağlık hizmetlerinden memnun değilim.” diyen vatandaş sayısı Türkiye’de yüzde 12’dir. Biz de o yüzde 12’yi de memnun etmek için gayret gösteriyoruz, çalışacağız.

Bakın, biz parti olarak hangi partilere oy vermiş kişilerin, Bakanlık olarak değil ama parti olarak, hangi hizmetlerden ne kadar memnun olduklarını da araştırıyoruz. Onları da biliyoruz yani.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hangi partiye oy verdiğini sorarak mı başlıyorsunuz?

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – On yılı tamamlamış bir iktidar kendisini bir önceki beş yılla da kıyaslayabilir. Önce şöyle bir rahatsızlık oldu, ilk yıllarda özellikle Milliyetçi Hareket Partisine mensup arkadaşlardan... Mesela, biz üçüncü yılımızda üç yılı kıyaslıyorduk, dört yılı kıyaslıyorduk. O hükümet dönemiyle kaim görünüyordu ve bu çok tepki alıyorduk. Dikkat edin, her değerlendirmemizde kaç yıla gelmişsek ondan önceki yıllarla kıyaslıyoruz. Şimdi, on yıl olduğu için bir önceki on yılla kıyaslıyoruz. Yirmi yıl sonra da inşallah bir önceki yirmi yılla kıyaslayacağız.

Sayın Recai Berber’in bu bağımsız denetçiler düşüncesine biz katılıyoruz ancak başlangıçta bunu yapmamız mümkün değil çünkü bağımsız denetçi kuruluşlarının yetişmesi lazım. Türkiye’de bağımsız denetçilikle yapılan işlerde başarısızlıklarla geçmişte karşılaşıldı. Şimdi, il müdürleri ve kurumla yapacağız bu işi ama zaman içinde bu bağımsız kuruluşları da geliştirmeye çalışacağız, denetleme kuruluşlarını.

BAŞKAN – Evet...

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Bırakayım mı efendim?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hayır efendim, helikopteri vermeden bırakamazsınız.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Helikopter var.

BAŞKAN – Varmış.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – O bölgenin helikopteri var Sayın Milletvekilim.

O zaman şöyle söyleyeyim Değerli Başkanım: Beni değerli milletvekilleri bağışlasınlar ama şundan emin olabilirsiniz: Burada söylediğiniz her konuyu ben şahsen tek tek cümle olarak almaya çalıştım, çok yararlanacağım hususlar da var, bütün bunları toplayarak sizlere hem cevaplarını vereceğiz hem verdiğiniz katkılarla eğer biz yeni bir karar almışsak, bunları da sizlere bildireceğiz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Helikopteri vermeden gidemezsiniz Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Yani bütçemi mi kabul etmeyeceksiniz? Siz benim bütçemi kabul edersiniz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bırakır buradan çıkarım. Orası hak ediyor, orası dünyanın en başarılı merkezi.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sayın Milletvekilim, onu sizle bir görüşelim çünkü bu belli bir planlama çerçevesinde, bir daire içerisinde yapılan bir iş...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tamam daire yap, ne yaparsan yap.

BAŞKAN – “Fizibl olması gerekir.” diyor Sayın Bakan.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum efendim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Fizibl... Orada pist de var, her şey var.

BAŞKAN – Evet, Sayın Bakanımıza kapsamlı açıklamaları için çok teşekkür ediyoruz.

SAĞLIK BAKANI RECEP AKDAĞ (Erzurum) – Sayın Başkanım, bir teşekkürde bulunabilir miyim?

Sayın Mevlüt Aslanoğlu Malatya’da, Kadir Çağlayan isminde bir iş adamımıza, onu teşvik ederek bir 4 milyona yakın -o tutarda- bir hastane yaptırdı. Daha önce de orada sağlık ocakları ya da aile sağlığı merkezleri daha sonra yaptırmıştı, kendisine teşekkür ediyoruz efendim.

Komisyon huzurunda teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN – Biz de teşekkür ediyoruz Sayın Aslanoğlu’na.

Değerli arkadaşlar, şimdi sırasıyla bütçe ve kesin hesapları okutup oylarınıza sunacağım.

PROGRAMLAR

Sağlık Bakanlığı bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum.

(Sağlık Bakanlığı 2013 yılı bütçesi ve 2011 kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü 2013 yılı bütçesi ve 2011 kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu 2013 yılı bütçesi okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 84

(Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu 2013 yılı bütçesi okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Türkiye Halk Sağlığı Kurumu bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Türkiye Halk Sağlığı Kurumu 2013 yılı bütçesi okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, böylece gündemimizde bulunan bütçe ve kesin hesaplar oylanmış, kabul edilmiştir. Hayırlı olsun.

Sayın Bakanımıza, Sağlık Bakanlığının tüm personeline, tüm bürokrat arkadaşlara, basın mensuplarımıza elbette Komisyon üyelerimize çok teşekkür ediyorum efendim.

Birleşime 21.00'e kadar ara veriyorum.

Kapanma Saati: 20.12

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 21.10

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)

KÂTİP: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

----- 0 -----

BAŞKAN – Plan ve Bütçe Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, Sayın Bakan, kamu kurum ve kuruluşlarımızın, yazılı ve görsel basınımızın değerli temsilcileri; Başkanlık Divanı adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

15'inci Birleşimin Dördüncü Oturumunu açıyorum.

Gündemimizde Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türk Standartları Enstitüsü, Türk Patent Enstitüsü, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Türkiye Bilimler Akademisi bütçe ve kesin hesapları, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile Millî Prodüktivite Merkezi kesin hesapları bulunmaktadır.

Şimdi sunuşlarını yapmak üzere Sayın Bakanımıza söz vermek istiyorum ancak Sayın Bakanım, bürokrat arkadaşlar kendilerini ayağa kalkıp bir takdim ederlerse çok memnun oluruz.

(Komisyona katılan bürokratlar kendilerini tanıttılar)

BAŞKAN – Arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

Şimdi sunuşlarını yapmak üzere Sayın Bakanımıza söz vermek istiyorum.

Sayın Bakanım, otuz dakika süremiz.

Buyurunuz.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANİ NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Sayın Başkan, çok değerli Plan Bütçe Komisyonu üyesi arkadaşlarım; Bakanlığımız ile ilgili ve bağlı kuruluşlar, ilişkili kuruluşlarımızın 2012 yılı faaliyetleriyle, 2013 yılı bütçesini görüşmek üzere huzurlarınızdayız. Bu vesileyle Bakanlığımız ve şahsım adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabii, günlerdir yoğun ve yorucu bir tempoyla sizler çalışıyorsunuz. Umarım bizim Bakanlığımızın bütçesi sizleri fazlaca yormaz, yoracak bir bütçe olmayacağı kanaatindeyim. Dün geceden de arkadaşlarımızın çok yoğun bir mesai içinde olduklarını öğrendim. Onun için hızlı bir şekilde toparlamaya çalışacağım.

Son on yıl içerisinde Türkiye makro ekonomik istikrarı oluşturmak adına gerçekten bütün dünyanın takdirini toplayan bir performans gerçekleştirdi. 2008'in sonlarından bu yana devam eden ve bugün özellikle Avrupa ekonomilerini ciddi bir şekilde sarsan kriz sürecinde bu gerçeği net bir şekilde görme imkânına sahip olduk. Türkiye sağlam mali yapısıyla, bankacılık sistemiyle, dünyada yaşanan gelişmelere karşı en iyi direnç gösteren ekonomilerden birisi oldu. 2010-2011 yıllarında dünyanın en hızlı büyüyen ekonomilerinden biri hâline geldik. 2012'de ise hızımızı planlı bir şekilde düşürmüş olmamıza rağmen yine de Avrupa'nın en hızlı büyüyen ekonomilerinden birisi olacağız.

Bugün, Türkiye, artık geleceğe güvenle bakan, reel sektöre yatırım ve üretim noktasında sağlam bir zemin hazırlamış bir ekonomiye sahiptir. Geçen hafta yayınlanan son OECD raporunda Türkiye'nin önümüzdeki yirmi yıl içinde en hızlı büyüme potansiyeline sahip 4'üncü ekonomi olacağı açıkça ifade edilmiştir. Yine geçtiğimiz günlerde kredi derecelendirme kuruluşlarından birisi ülkemizin kredi notunu "yatırım yapılabilir" seviyeye ulaştırmıştır.

Burada makro ekonomik gelişmelerle ilgili detaylı bir analiz yapmaya ihtiyaç duymuyorum açıkçası. Ancak şunun altını çizmek istiyorum ki, Türkiye'de yatırımın, üretimin, istihdamın, ihracatın bilgi ve teknoloji seviyesinin artması için makro ekonomik istikrar olmazsa olmaz bir şarttır. Her şey bunun üstüne bina edilebilir. Makro ekonomi bu binanın temelidir. Bizim işimiz de işte bu sağlam temel üzerine kaliteli ve güvenli bir bina inşa edebilmektir. Türkiye'de reel sektörün son yıllarda kaydetmiş olduğu başarılar bu güçlü zemin üzerinde gerçekleştirilen başarılardır. Biz de Bakanlık olarak gelişen reel sektörü her açıdan dünyayla rekabet edebilecek enstrümanlarla buluşturmayı hedefliyoruz. Zira Türkiye'nin cumhuriyetimizin yüzüncü yılına ilişkin sosyal ve ekonomik hedeflerine ulaşmasında reel sektörün çok büyük bir payı olacaktır. On yıl önce 36 milyar dolar ihracat yapan Türkiye, bu yılın sonunda 150 milyar dolar ihracat seviyesine

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 85

ulaşmış olacak ki bu büyük bir gelişmedir. Ancak biz bununla yetinmiyoruz ve 2023 yılında 500 milyar dolar ihracat yapmayı ve dünyanın ilk 10 büyük ekonomisinden birisi olmayı hedefliyoruz.

Peki, Türkiye 500 milyar dolarlık ihracat ve 2 trilyon dolarlık millî gelir hedefine nasıl ulaşacaktır, ne üreterek, ne satarak ulaşacaktır? İşte Bakanlığımızın faaliyetleri esas olarak bu soruya cevap içeren bir özellik taşımaktadır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; on yıl önceki 36 milyar dolarlık ihracatın içerisinde düşük teknolojilerin, düşük orta teknolojilerin payı yüzde 47'ler seviyesindeydi bu ürünlerin ve bu üretim mekanizmalarının payı. Bugün 150 milyar dolar seviyesine ulaştığımızda -ki bu 150 milyar dolarlık ihracatın yüzde 95'i sanayi ürünlerinden oluşmaktadır- düşük teknolojilerin, düşük orta teknolojilerin payı yüzde 26'lara gerilemiştir. Bunun yerine orta teknolojiler ve yüksek orta teknolojilerde yoğunlaşmış ve bunların payı yüzde 70'lere ulaşmıştır. Ama ileri teknolojilerin üretim ve ihracat içindeki payı hâlâ yüzde 5'ler seviyesindedir. Bu bir süreç tabii ki. Yani düşük teknolojileri bertaraf etmek, orta ve orta ileri teknolojilere önce yoğunlaşmak, daha sonra da ileri teknolojilerde bir sıçrama yapabilmek. Yani planımız, oyun planımız bir anlamda bu istikamette yürümektedir.

Bu gerçekten de önemli bir başarı, son on yılda elde edilen bu başarı. Yani Türkiye bir yandan ekonomik istikrarı oluştururken diğer yandan da reel sektörünün rekabet gücünü artırmayı önemli oranda başarmıştır. Biz 2023 yılında üretim ve ihracatımız içinde yüksek teknolojlili ürünlerin payını yüzde 20'ler seviyesine çıkarmayı hedefliyoruz. Yani bugün Avrupa Birliği ülkelerinin sahip olmuş olduğu sanayi üretiminde ve ihracattaki payı yakalamak istiyoruz.

Bundan önceki on yılda orta teknolojiye, orta ileri teknolojilere geçişte sergilediğimiz başarıyı önümüzdeki on yılda yüksek teknolojilere geçişte de göstermek istiyoruz. Ve yine düşük teknolojiye orta teknolojilere geçerek nasıl halkımızın kişi başına düşen gelirini düşük gelir seviyesinden orta gelir seviyesine ulaştırdıysak, 2023 yılında yüksek teknoloji düzeyinde hedeflediğimiz rakamlara ulaşarak bu sefer kişi başına düşen millî geliri de orta gelir seviyesinden yüksek gelir seviyesine ulaştırmayı hedefliyoruz, fert başına en az 25 bin dolarlık bir millî geliri o gün yakalamak istiyoruz.

"Orta gelir tuzağı" diye son zamanlarda her yerde yazılan çizilen, konuşulan bir mesele var. Yani mevcut durumla yetinmeyeceğiz. Orta gelir tuzağı budur. Güzel, ihracat yapıyoruz, malımızı yeni pazarlara satıyoruz, satıyoruz ama eğer yeni pazarlar yüksek teknolojlili ürünler talep etmiyor da orta teknoloji ve düşük teknoloji ürünler aşırı derecede talep ediyorsa, o talepleri karşılamak da bize yetiyorsa, sanayicimizi tatmin ediyorsa, nasıl olsa para kazanıyorum gibi bir yaklaşımın içinde oluyorsa, o zaman bu bir tuzaktır. O tuzağı görmemiz ve mutlaka ileri teknoloji ürünlere geçiş hızlandırmamız gerekiyor ve sanayicimizi de bu yönde sürekli motive ediyoruz. Zengin pazarlara, aynı zamanda ileri teknoloji ürünler talep eden pazarlara yönelmemiz gerekiyor.

Dünyada artık gelişmiş ülkeler endüstri toplumundan bilgi toplumuna, iş gücü ağırlıklı teknolojiye yüksek teknolojiye geçiş yapmışlardır. Seri, ucuz ve bol üretim anlayışı artık neredeyse şahıs bazında müşteri ihtiyaçlarına odaklanmış bir üretim yapısıyla yer değiştirmeye başlamıştır. Tüketim alışkanlıkları ciddi bir şekilde değişmiş, insanlar sürekli daha iyiyi ve daha yeniyi talep eder hâle gelmiştir. Böyle bir rekabet ortamında üretim örgütlenmesinin temelinde insanın ve bilginin olması gerektiği çok açıktır. Dünyanın lider ülkelerinden biri olmak istiyorsak kesinlikle boş bırakmayacağımız alanların başında bilgi üretimi ve bilginin teknolojiye dönüştürülmesi gelmektedir. Bunu başarmak için araştırma geliştirme, markalaşma, tasarım, girişimcilik, üniversite sanayi iş birliği gibi konulara odaklanmamız gerekiyordu. Biz de bu konulara odaklandık.

Türkiye'nin son derece büyük, genç ve dinamik bir nüfusa sahip olduğunu düşünürsek, bizim bu alanlarda önemli bir fırsata sahip olduğumuz görülecektir. Bu açıdan 2011 yılı sanayimiz için önemli bir dönüm noktası olmuştur ve bu süreç devam edecektir.

Bakanlığımızın yeni yapısını ülkemizde ilk kez bilimin, teknolojinin ve sanayinin birbiriyle olan ilişkilerini ve entegrasyonunu daha da derinleştirmek üzere yeniden şekillendirdik. Türkiye Bilimler Akademisi ve TÜBİTAK'ın da Bakanlığımız bağlı ve ilgili kuruluşları arasına katılmalarıyla ülkemizde bilim ve teknoloji alanında faaliyet gösteren kurumları tek bir çatı altında toplamış olduk. Yeni yapımızın oluşumunun üzerinden sadece bir yıl geçmiş olmasına rağmen bu sürecin olumlu çıktılarını da almaya başladık. Hükümetimiz ve Bakanlığımız ülkemizin bilim ve teknoloji kapasitesini artırmak için çok önemli faaliyetler yürütmektedir. 2011 yılının başında uygulamaya başladığımız Sanayi Strateji Belgesi'nin vizyonu ülkemizi orta ve yüksek teknolojlili ürünlerde Avrasya'nın üretim üssü hâline getirmektir. Bu belgede, Sanayi Strateji Belgesi'nde yer alan 72 eylemden 23 tanesi münhasıran firmaların teknolojik gelişimi başlığı altında gerçekleştirilmiştir. Bugüne kadar bu belgedeki eylemlerin gerçekleşmesinde 2012 yılı için Avrupa Birliği İlerleme Raporu'nda da belirtildiği gibi yaklaşık yüzde 85'lik bir oran yakalanmıştır. Bu strateji belgelerine göre bakanlıkların faaliyetlerini yürütmesi açısından önemli bir başarıdır.

Yine geçtiğimiz yıl sektör strateji belgelerini ve KOBİ Strateji Belgesi'ni uygulamaya başladık. Bu yıl içinde başka sektörlerin, daha önce otomotiv ve makine için yayımladığımız sektör strateji belgelerini demir çelik, seramik ve başka elektronik sektörleriyle Yüksek Planlama Kurulunda geçirdik ve Resmî Gazete'de yayınlanmak ve yürürlüğe girmek üzere gönderdik. Bu arada şimdi Kimya Sektörü Strateji Belgesi ve Eylem Planı, bugün yayınlanan ve yürürlüğe giren eylem planlarından birisi oldu.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 86

Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; 1983 yılında kurulan Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun 24'üncü toplantısını gerçekleştirdik birkaç ay önce. Yaklaşık otuz yılda yapılan 24 toplantı oldu ve 24 toplantının 15 tanesine Sayın Başbakanımızın bizatihi başkanlık etmiş olması Hükümetimizin bu konulara yaklaşımını ortaya koymak için önemli bir rakamdır, yeterli bir göstergedir. Kurulun aldığı kararları da sıkı bir şekilde takip ediyor ve büyük bir başarıyla da gerçekleştiriyoruz. Mesela genç nüfusumuzun bilim ve teknolojiye olan ilgilerini artırmak için 81 ilde bilim ve teknoloji merkezleri kurma kararı almıştık Bilim Teknoloji Yüksek Kurulunda. Bu kararı uygulamaya başladık. Bunlar Türkiye'nin çok geç kalmış olduğu atılımlar ve adımlar. Yani elli yıl önce, altmış yıl önce yapılması gereken bazı işleri bugün imkânlarımızla daha hızlı bir şekilde yapabiliriz çünkü genç nüfusumuza bu bilim ve teknoloji merkezlerinde bilime ve teknolojiye olan ilgiyi artırmak, onların meraklarını artırmak ve Türkiye'de araştırmacı potansiyelini geliştirecek, harekete geçirecek merkezler inşa etmek durumundaydık. Şimdi büyük şehirlerden başlayarak bu merkezleri oluşturmaya başladık. Konya'da, Kocaeli'nde, Kayseri'de, Bursa'da, Sakarya'da, Eskişehir'de ve Ankara'da gerekli çalışmalar başlatıldı. Birkaç yıl içerisinde bütün büyük şehirlerimizde, 2023'e kadar demiştik 81 vilayette kuralım, ama eğer biraz hız verirse biz beş yıl içerisinde 81 vilayetin hepsinde bilim ve teknoloji merkezleri kurma imkânına sahip olabileceğiz.

2013 yılında yurt dışında bilim ve teknoloji potansiyeli yüksek olan ülkelerde bilim ve teknoloji müşaviri atamak için çalışmaları başlatmıştık. Bakanlığımızın Kanunu'nda bir değişiklik yaparak yurt dışı kadrosu aldık. 2013 yılında da ilk defa bilim ve teknoloji müşavirleri yurt dışında görev yapmaya başlayacaklar.

Geçen yıl temmuz ayında İstanbul'da yurt dışında yaşayan başarılı akademisyenlerimizi buluşturan çok geniş katılımlı bir kurultay düzenledik. Üniversitelerimizi yenilikçilik ve girişimcilik konularında teşvik etmek için yenilikçi ve girişimci üniversite endeksi hazırladık ve ilk yılın sonuçlarını da kamuoyuyla paylaştık.

Bu çalışmalardaki amacımız şudur: Gerçekten dünyanın değişik ülkelerinde çok saygın bilim adamlarımız var, çok ciddi araştırmalar yapan bilim adamlarımız var. Biz bunlara illa memlekete dönün demiyoruz. Ama ülkemizle olan ilişkilerinizi güçlendirin diyoruz. Biz bunu vaktiyle "beyin göçü" olarak tanımlamıştık. Çok sayıda insanımız yurt dışına gitti. Bir beyin göçü oldu gerçekten de. Ama onlar orada şimdi bizim için bir "beyin gücü" hâline geldiler. "Beyin göçü" kavramının yerini "beyin gücü" kavramıyla değiştiriyoruz. Bu gücü ülkemizle irtibatlı hâle getirmek ve onların bulundukları üniversitelerde yaptıkları araştırmaları Türkiye'deki üniversitelerle entegre etmelerine zemin hazırlamak, Türkiye'deki araştırma kurumlarında gelip bazı araştırmalarını yapmalarına imkân hazırlamak ve en az yılda bir defa Türkiye'de uzmanlıklarına göre seçtiğimiz bilim adamlarıyla her yıl bir kurultay tertip etmek. 2012 yılında bunu tertip ettik, 2013 yılında da yenisini tertip edeceğiz.

Üniversitelerimizi girişimcilik ve yenilikçilik yönünden bir yarışmaya sokmak. Biliyorsunuz üniversitelerimiz öğretim konusunda daha çok yoğunlaşıyorlar ama yaptıkları araştırmaların ürüne ve üretime dönüşmesi konusunda fazla bir etkinlikleri yok. Hâlbuki biz hocaların da şirket kurabilmesini ya da şirketlerin hocalara, üniversiteye gidip doğrudan doğruya sorunlarının çözümünü için üniversiteden destek almasını istiyoruz. Hepimiz gibi, hastalandığımızda, kişisel olarak hastalandığımızda nasıl üniversite hastanelerini biz uzmanlık merkezi olarak görüyorsak, aynı zamanda üniversiteleri de şirketlerin yaşadıkları problemlerde onların rekabet gücü azaldığı zaman, yenilik yapma ihtiyaçları olduğu zaman, inovasyon için, yeni buluşlar için, AR-GE ihtiyaçları olduğu zaman üniversitenin en önemli adres olduğunu görmeleri lazım. Bu diyalogları şimdi üniversiteleri bir yarışa sokarak sağlamaya çalıştık ve ilk etapta bir tespit yaparak Türkiye'nin girişimci ve yenilikçi üniversite sıralamasını gerçekleştirdik. Her yıl bunu tekrarlayacağız. Eminim, bu endeksten sonra yarış şimdiden başlamıştır ve önümüzdeki yıl tablo çok farklı bir şekilde ortaya çıkacaktır. On yıl önce Türkiye'de sadece 2 tane teknoparkımız vardı, bugün 33 tanesi aktif olmak üzere 47 teknoparkımız vardır. Önce bunların sayıca artması, bir teşvikin algılanması, bir farkındalığın oluşması belki önemliydi, ama şimdi, teknoparklarda nitelikli çalışmaların da olabilmesi, hızlandırılabilmesi için onlara da performans kriterleri getiriyoruz. Yani teknoparklarda firmalar var, AR-GE teşviklerinden yararlanıyorlar ama hangi firma, hangi AR-GE'yi yaparak, ülkemiz ekonomisine ne katma değer sağlıyor, bunları da teknoparklar düzeyinde, ayrıca onların performans kriterlerini oluşturuyoruz, onlar için de bir endeks çalışması gerçekleştiriyoruz. Bu teknoparklarda bugün kurulan firma sayısı, iki bini aşmış ve teknoloji ihracatına da başlanmış bulunuyor.

Yine, özellikle yazılım sektörünün, bilişim teknolojilerinin bugünkü çağdaki önemi çok açıktır. Burada bir atmosfer, bir iklim oluşturmak amacıyla Marmara Bölgesi, İç Anadolu ve Ege Bölgesi'ndeki bu sanayi yoğunlaşmasını da, üniversite yoğunlaşmasını da dikkate alarak, Gebze Muallimköy'de olmak üzere "Bilişim Vadisi" dediğimiz bir ihtisas teknoparkının kuruluşunu gerçekleştirdik, kurucu şirket oluşturduk. Şimdi altyapı çalışmaları başlıyor ve önümüzdeki yıldan itibaren de şirketlere yer tahsisıyla ilgili çalışmalar yürütülmüş olacak. Daha sonra İç Anadolu Bölgesi'nde, daha sonra Ege Bölgesi'nde bu çalışmalar birbiriyle entegre bir şekilde devam edecek.

Yine, AR-GE merkezleri: 2007 yılında çıkardığımız bir kanunla, büyük şirketlerin 50'den fazla AR-GE elemanı çalıştırmak şartıyla, AR-GE merkezi kurma ve AR-GE teşviklerinden yararlanma imkânı getirmiştik. Şimdi, AR-GE merkezi belgesi vermiş olduğumuz firma sayısı yüz otuz sekize ulaşmış ve bu AR-GE merkezlerinde birçok araştırmacı personel çalışmaktadır.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 87

Üzerinde en çok durduğumuz programlardan birisi de girişimciliği teşvik etmek, özellikle teknoloji bazlı girişimciliği teşvik etmektir. Bu amaçla teknogirişim sermayesi desteği gibi bir destek mekanizmasını harekete geçirmiştik, yılda 100 girişimciyi desteklemek üzere. Bunun büyük bir potansiyel olduğunu görerek, geçen yıl bütçe kanunumuz görüşülürken, sizin de desteğinizle bu sayıyı 500'e çıkarma imkânımız oldu. Bu sene 500 genci, teknogirişimciyi destekleme imkânına sahip olacağız. 2011 ve 2012 yıllarında yaklaşık 300'er genci destekleme imkânımız oldu, şimdi 500 gence destek vereceğiz ve bu arkadaşlarımızın sayısı üç yıl içerisinde 740'a ulaştı. Şu anda 740 tane teknogirişimciye 100 bin Türk lirası hibe desteği vererek kendi teknoloji firmalarını teknoparklarda kurmalarına imkân veriyoruz.

TÜBİTAK'ta ikinci bir paket daha hazırladık. Bunlardan başarılı olan, prototiplerini hazırlayan, seri üretim safhasına getirenlere 550 bin liralık ikinci bir destek modeli daha getirdik. Şimdi onlar da TÜBİTAK'ta seçiliyorlar ve onlar arasından da ikinci fazda 550 bin liralık bir destek daha alacaklar. Bunlar arasından her yıl seçtiğimiz 10 tanesini Amerika Birleşik Devletleri'nde Silikon Vadisi'ne gönderiyoruz. İlk defa seçimini yaptık, şimdi 10 arkadaşımızı 2013 yılında Silikon Vadisi'nde, dünyanın diğer yerlerinden gelen kendileri gibi teknogirişimcilerle buluşma, onlarla bir ay boyunca birlikte çalışma, kendilerini küresel firmalarla, ürünlerini, düşüncelerini küresel firmalarla tanıştırmaya imkânı da orada bulmuş olacaklar. Çünkü, küreselleşemeyen, düşüncelerini küreselleştiremeyen teknoloji firmalarının varabileceği çok fazla bir yer olmuyor. Onlara bu imkânı da sunmamız gerekiyordu. Böylece, her yıl bu teknogirişimcilerden 10 tanesini de seçerek Amerika Birleşik Devletleri'nde, bir ay boyunca, bütün masraflarını biz karşılayacağız, yani yeme içme, yatma ve oradaki birtakım araştırmaları. Bir ay boyunca orada kalmış olacaklar.

Yine TÜBİTAK aracılığıyla, 2005 yılında, üniversiteler, özel sektör ve kamu kesimi tarafından yürütülen araştırma projelerini de desteklemeye başladık. Bu destek programlarından 2012 yılında 800 milyon Türk lirası ödenek harcadık. Yine, araştırma destek programları ile araştırmacı kesime, son sekiz yıl içerisinde, önceki kırk yıl boyunca verilen desteklerden daha fazlasını verme imkânına sahip olduk. Çünkü, artık, bizim bu dönemde araştırmacı potansiyelini daha fazla desteklememiz gerekiyordu. Akademik AR-GE desteklerine baktığımızda, Türkiye, kırk yıl boyunca 187 milyon lira akademik AR-GE'ye kaynak ayırırken, son sekiz yıl içerisinde bu miktar 1,3 milyar Türk lirasına ulaşmış bulunuyor. Neden? Çünkü, bugünün ihtiyacı bu. Bunu yapmalıyız, daha da fazlasını yapmak zorundayız, onu da yapacağız, az sonra değineceğim. TÜBİTAK aracılığıyla özel sektörümüze 2003 yılından bugüne kadar 2,4 milyar Türk lirası AR-GE için kaynak kullanılmıştır. TÜBİTAK'a bağlı merkez ve enstitülerde de çok önemli bilimsel ve teknolojik çalışmalar yapılıyor. Mesela 2011 yılı sonlarında ilk millî yer gözlem uydusu olan RASAT uzaya gönderilmiştir ve şu anda hizmet vermektedir, Türkiye'nin her yerinden görüntü almakta ve bugün Türkiye'nin kendi haritaları, uzay haritaları kendi yer gözlem uydumuzdan elde edilen görüntülerle sağlanmaktadır. Hemen hemen Türkiye'nin yüzde 100'ü bu uydudan alınan görüntülerle haritalanmıştır.

Aralık ayı içerisinde GÖKTÜRK-2 uydumuzu da uzaya göndereceğiz. Şu anda, fırlatılmak üzere Çin'e gönderdik. Yapımını tamamen burada gerçekleştirdik. Yüzde 90 oranında yerlilik imkânına sahip olarak, tamamen bizim mühendislerimizin tasarımı ve kabiliyetiyle gerçekleştirdiğimiz bir uydudur. Birinci uydumuz 7,5 metre çözünürlükte bir uydudur, şimdi bu uydumuz 2,5 metre çözünürlükte bir uydudur ve dünyanın her yerinden görüntü alma imkânına sahiptir. RASAT uydumuz sadece Türkiye'den görüntü alma imkânına sahipken GÖKTÜRK-2 uydumuz dünyanın her yerinden görüntü alma imkânına sahiptir ve 2,5 metre çözünürlüğe sahiptir. Şimdi, yeni başlattığımız uydularla bunu 1 metrenin altına düşürüyoruz. 1 metrenin altında hassasiyetle çözünürlükte görüntü alan uydularla gerçekleştirmek ve önümüzdeki on yıl içerisinde de fırlatma sistemlerini de kendimiz geliştirmek üzere çalışmaları başlatmış bulunuyoruz. Türkiye sadece kendi uydusunu yapan değil, kendi uydusunu ve başkalarının da uydularını yapan, tasarlayan ve bunları fırlatabilen bir ülke hâline gelmek üzeredir, bu noktada önemli başarılar elde edildi.

Bütün bu AR-GE ve teknolojiye yönelik çalışmalar neticesinde, ülkemizde, geçen yıl, özellikle markalaşma konusunda -bu çalışmaların patente, markaya, lisansa da dönüşmesi lazım- yüz on sekiz bin marka başvurusu yapıldı ve Avrupa'da birinci olduk. Markalaşmanın önemini kavramak açısından bu iyi bir rakam, bir farkındalık oluşması açısından iyi bir rakam ama bu farkındalığı yeni destek modelleriyle, gerçekten ulusal ve uluslararası düzeyde markalaşmış ürünlere dönüştürmemiz lazım. Yoksa, sadece marka başvurusu yapmak, markayı tescil ettirip dolabına kilitlemek bir maharet değil. Önemli olan, bu markayı pazara sürebilmektir, ulusal ve uluslararası düzeyde bir ürüne dönüştürebilmektir.

2011 yılında ülkemizdeki AR-GE harcamaları yaklaşık 12 milyar Türk lirasını bulmuştur.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Özel sektör dâhil mi Sayın Bakan?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Evet, özel sektör dâhil.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – 12 milyar?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – 12 milyar Türk lirası.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – 2012'de?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – 2011. 11,9 milyar Türk lirasını...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Millî gelire oranı ne?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Millî gelire oranı 0,85.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bir de bunun ne kadarı kamu, ne kadarı özel?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 88

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Şu anda üçte 2'si kamu, üçte 1'i özel.

2023 yılında millî gelirden AR-GE'ye ayrılan payı yüzde 3'e çıkarmak istiyoruz.

Değerli arkadaşlar, Türkiye'nin AR-GE'ye ayırdığı pay on yıl önce millî gelirin yüzde yarımından daha azdı, 0,04 civarındaydı, şimdi yüzde 1'e yaklaştı.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – 0,67.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Hayır, 0,84.

Yalnız, on yıl önce Türkiye'nin millî geliri 230 milyar dolardı, bugün Türkiye'nin millî geliri yaklaşık 800 milyar dolar. Yani 230 milyar doların yüzde yarımı kadarını AR-GE'ye ayırıyorduk, bugün 800 milyar doların yüzde 1'i kadarını biz AR-GE'ye ayırma noktasına gelmiş olduk. Böyle bir tabloyu önümüze koyduğumuzda, önümüzdeki süreçte yüzde 3'e çıkarmayı planlıyoruz. Millî gelirimizin 2 trilyon dolar olacağını düşünürsek, 40 milyar doları özel sektör tarafından olmak üzere 60 milyar dolar AR-GE harcamasına ulaşmamız gerekiyor 2023'te. 2023'te sistemi tersine çevirmek istiyoruz, AR-GE harcamalarının üçte 2'sini özel sektörün, üçte 1'ini kamunun yapmasını istiyoruz. Şimdi, üçte 2'sini kamu, üçte 1'ini özel sektör yapıyor, 2023'te bunun tersine olmasını, üçte 2'sini özel sektörün, üçte 1'ini kamunun gerçekleştirmesini istiyoruz. 2023 hedefimiz 2 trilyon dolar olduğuna göre, yaklaşık 60 milyar dolarlık bir AR-GE harcaması planlanmaktadır.

Bakanlığımız bu hedefe ulaşmak için çalışmalarını ciddi bir şekilde sürdürecektir.

Değerli arkadaşlar, ekonomik politikaların reel sektöre olumlu yansımaları için işletmelerimizin yüzde 99'unu oluşturan ve ihracatımızın yüzde 60'ını gerçekleştiren KOBİ'lere de büyük önem veriyoruz. KOSGEB aracılığıyla KOBİ'lerimize daha fazla ve daha nitelikli destekler sunuyoruz. Özellikle 2009'da KOSGEB Kanunu'nda önemli bir değişiklik yaptık ve hizmet sektörünü de, ticaret sektörünü de KOSGEB desteklerinden yararlandırmaya başladık. On yıl önce 4 bin işletme vardı KOSGEB veri tabanına kayıtlı olan. Çünkü, ilişki o kadardı, KOBİ'ler ve KOSGEB arasındaki diyalog veya örgütlenme seviyesi o kadardı ama bugün bu rakam 680 bindir. 680 bin KOBİ'nin KOSGEB'le, KOSGEB veri tabanı ile bağlantısı vardır ve KOSGEB destekleriyle bir şekilde iletişim hâlinindedir. 2002'de 24 ilimizde müdürlüğümüz vardı, şimdi 68'e çıktı ve 2013 yılında 81 vilayette KOSGEB hizmet müdürlüklerini tamamen örgütlemek istiyoruz.

KOSGEB aracılığıyla KOBİ'lere sağladığımız destek gerçekten çok artırıldı ama yeterli değil. Çünkü, KOSGEB'le KOBİ'ler arasında iletişim çok güçlendi, talep de çok artmaya başladı, çok da işlevsel destekler ortaya çıkmaya başladı. 2003 yılına kadar on üç yıl boyunca 14,5 milyon sadece KOSGEB'den KOBİ'lere destek verilebilmişti ama biz son on yılda 1,8 milyar Türk lirasına çıkardık. KOSGEB'ten KOBİ'lere on üç yılda 14,5 milyon Türk lirası destek, son on yılda 1,8 milyar Türk lirası destek.

2003'te Kredi Faiz Desteği Programı'nı başlattık ve 210 binden fazla esnaf ve sanatkâr ve KOBİ'ye yaklaşık 12 milyar Türk lirası kredi kullandırdık, böyle bir kredi hacmi oluşturduk. KOBİ desteklerini nicelik olarak artırdığımız gibi, nitelik olarak da geliştirmeye önem verdik. 2010 yılında yeni bir destek programı başlattık, proje odaklı destek programı. Girişimci havuzunu genişletmeye yönelik önemli çalışmalar yürüttük.

2003 yılına kadar KOSGEB girişimcilik konusunda fazla bir çalışma yapmıyordu. Bin kişiye girişimcilik eğitimi verilmişti. Yani farkındalık henüz oluşmamış, ne KOSGEB'in kendisinde ne toplumda. Ama 2003'ten sonra ciddi bir çalışma yaptık. Özellikle 2009 itibarıyla, 2010 itibarıyla başlattığımız programlarla 110 bin kişi KOSGEB'den girişimcilik eğitimi aldı ve bunlardan 5 bin tanesi KOSGEB desteğiyle kendi işini kurdu. Çünkü, iyi proje getirenlere 30 bin lira hibe, 70 bin lira da faizsiz kredi veriyoruz, dört yıl vadeli, iki yılı ödemesiz. Önümüzdeki yıldan itibaren hedefimiz, her yıl 5 bin girişimciye bu desteği vermek. 5 bin kişi KOSGEB'den girişimcilik eğitimi alsın ve biz ona hem hibe hem de kredi vererek kendi işini kurmasını sağlayalım. Bugün Sayın Başbakanımızın katılımıyla bu işletmelerden bir kısmına ödülleri verme imkânına sahip olduk.

Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; rekabet gücümüzün artırılması, çevre ve iş güvenliğiyle ilgili sorunların da minimize edilmesi açısından organize sanayi bölgeleri ve küçük sanayi sitelerine de büyük önem veriyoruz. Bugüne kadar altyapısı tamamlanan 147 tane organize sanayi bölgesinin 87 tanesi bizim hükûmetlerimiz döneminde tamamlanmıştır. Yani son on yılda yarıdan fazlasını, organize sanayi bölgelerine önem vererek tamamlama imkânına sahip olduk. Üstyapı ve altyapı inşaatı tamamlanan 445 tane de küçük sanayi sitemiz vardır. Bunlardan yaklaşık 100 tanesi bu dönemde tamamlanmıştır.

Bugün bu OSB ve küçük sanayi sitelerinde 1,5 milyona yakın kardeşimiz istihdam edilmektedir. 2012 yılı sonu itibarıyla 13 yeni OSB'nin ve 4 küçük sanayi sitesinin tamamlanması planlanıyor ve bu projeler tamamlandığında yaklaşık 16 bin kişi de buralarda istihdam edilecektir. 2013 yılında ayrıca 8 organize sanayi bölgesi, 7 küçük sanayi sitesi projesi tamamlanacak ve buralarda da yaklaşık 20 bin kişi istihdam edilmiş olacaktır.

Gerek daha önceki 5084 sayılı Kanun gerekse OSB Kanunu'nda yaptığımız değişikliklerle, organize sanayi bölgelerindeki boş parselleri girişimcilerimize indirimli olarak veya bedelsiz olarak tahsis etmeye başladık. Özellikle doğu ve güneydoğu illerinden gelen yoğun ilgi ne kadar doğru bir adım attığımızı bize göstermektedir. Bugüne kadar 3 binden fazla parseli girişimcilerimize, bazı yerlerde indirimli, bazı yerlerde bedelsiz olarak tahsis etme imkânına sahip olduk. Sadece bu parsellerde üretime geçen işletmelerde 47 bin kişilik bir istihdam oluşmuştur. Ayrıca, OSB'lerde, daha önce

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 89

tahsis edilmiş olup da zamanında yatırım yapılmamış olan parsellerden iptaller gerçekleştirdik, yatırım yapmayanın elinden aldık. Bin tane parseli iptal ettik ve bu parseller yatırım yapacak olan yeni yatırımcılara tahsis edilmektedir.

Ceyhan Enerji İhtisas Endüstri Bölgesi, Filyos Endüstri Bölgesi ve Karapınar Enerji İhtisas Endüstri Bölgesi gibi önemli projelerle çalışmalarımız devam etmektedir. Onunla ilgili zaten bu endüstri bölgelerinin yönetiminde bir değişiklik önergemiz olacak, onların harcamalarının belli bir zamana kadar karşılanması için. O endüstri bölgelerini de 2013 yılında aktif hâle getirerek çok önemli projeleri oralarda hayata geçirme imkânına sahip olacağız.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, toparlayabilir miyiz.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANİ NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Hemen bitiriyorum Sayın Başkan.

Önemli hedeflerimizden birisi de organize sanayi bölgeleri bünyesinde daha fazla meslek lisesi kurmak ve mesleki eğitim, teknik eğitimle sanayi arasındaki ilişkileri güçlendirmektir. Bu nedenle de son zamanda ciddi teşvikler oluşturduk ve organize sanayi bölgelerinde yapılan yatırımları bir alt bölge yatırımlarından yararlanacak şekilde destekleyerek onların cazibesini artırdık. Özel sektörün de organize sanayi bölgelerinde veya dışarıda meslek okulu kurma imkânına sahip olmalarını sağladık.

Son yıllarda sınai mülkiyet başvurularında önemli artışlar meydana geldi. Bu konuda da kapsamlı projeler yürütüyoruz. Yakında, Patent Kanunu'nda önemli bir değişikliği de Türkiye Büyük Millet Meclisinin gündemine getirmiş olacağız. Bakanlığımızın yeni yapısına uygun olarak üniversitelerimizi sınai mülkiyet sistemine entegre etmeyi ve bu sistemin önemli bir parçası hâline getirmeyi hedefliyoruz. Üniversitelerimiz patent sahibi olabilecekler, lisans sahibi olabilecekler ve o buluşların sahipleriyle o lisanslardan ve patentlerden elde edilen gelirleri paylaşacaklar.

Son olarak, yine Bakanlığımızın ilgili kuruluşu olan Türk Standartları Enstitüsü, bu yılın başında, Uluslararası Avrupa Standartlar Teşkilatı'na tam üyelik hakkı elde etmiş oldu ve yurt dışına da Türk Standartları Enstitüsünü açma imkânına sahip olduk. Birçok ülkede Türk Standartları Enstitüsünün ofislerini açarak, oralarda hizmet verme ve belgelendirme yapma, Türkiye'ye standart dışı ve kalitesiz ürünlerin gelişini kaynağında önleme gibi birtakım çalışmaları gerçekleştirme imkânına sahip olduk. Otomotiv test merkezi kuruluşuyla ilgili çalışmalar sürdürülüyor ve aynı zamanda yine milletimizin tüketim ihtiyaçlarına ve uluslararası alanda gıda sektöründeki ihracatımızın artırılmasına ciddi manada katkı yapacak, İslam ülkeleriyle ticaret yapabilme potansiyelimizi artıracak olan helal gıda sertifikası vermeye de Türk Standartları Enstitüsü tarafından başlanmış bulunuluyor.

Türkiye'nin ekonomik ve sosyal hedeflerine ulaşmasında Bakanlığımızın yapacağı çalışmaların ne kadar önemli bir rol oynadığının ve oynayacağının da farkındayız.

Değerli arkadaşlar, önümüzdeki yıl için Bakanlığımızın bütçesi 2 milyar 469 milyon Türk lirası olarak belirlenmiştir. Bu rakama bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşlarımızın bütçelerini de ilave ettiğimizde toplam bütçemiz yaklaşık 5 milyar Türk lirasıdır. Bu bütçe ödeneğinin milletimizin bize bir emaneti olduğunu unutmayaacağız. Ülkemizin sınırlı kaynaklarını en etkili şekilde kullanarak bilimi, sanayiye ve teknolojiyi geliştirmeye devam edeceğiz.

Bu vesileyle katkılarınızdan dolayı Bakanlığımız, bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşlarımız adına hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

2013 bütçemizin ülkemiz ve milletimiz için hayırlı olmasını diliyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakanımın kapsamlı sunuşları için çok teşekkür ediyoruz.

Görüşmelere başlıyoruz.

Sayın Gümüş, buyurunuz.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonumuzun değerli üyeleri, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakan, Avrupa Konseyi üyesi kırtan fazla ülkeye bağlı elli iki bilim akademisinin bulunduğu -kusura bakmayın, bununla başladım ama en önemli konu bu- Avrupa Ulusal Bilim Akademileri Federasyonu, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e yazdığı mektupta, yapılan değişikliklerle bağımsızlığını ve özerkliğini kaybeden TÜBA'nın bilim akademisi vasfını yitirdiğini belirtmiştir. Federasyon, yasa geri alınmadığı takdirde Türkiye'nin bilim camiasında itibarının kalmayacağını vurgulamıştır. Bakın, dikkatinizi çekerim “azalacağını” demiyorlar, “kalmayacağını” söylüyorlar. Yaptığınız mevzuat değişikliğiyle, TÜBA üyeliğine seçilme ve atanma koşullarını değiştirdiniz. Ancak, gerek ülkede gerek yurt dışında, bilim camiaları tarafından, yaptığınız bu değişiklik “bilimi yok etmek” olarak algılandı.

Mektupta aynen şöyle deniliyor: “Ekselansları, lütfen, bu köklü değişikliklerin, Akademinin, yalnızca bilim ve teknolojinin geleceği konusunda ulusal ölçekteki tartışmalarda bir güvenilirliğinin kalmaması sonucunu doğurmayacağını, küresel ölçekteki bilimsel alışverişlerde de güvenilirliğini yitireceğini belirtmemize müsaade ediniz. Türkiye Cumhuriyeti bilim camiasındaki itibarını kaybetme tehlikesi altındadır.”

Sayın Bakan, bunu biz değil, Avrupa Ulusal Bilim Akademileri Federasyonu söylemiş. Tabii, kibarca ifade ediyorlar. Ama biz daha net söyleyelim: “Eğer yaptığınız bu mevzuat değişikliği sonucu özerkliğini kaybettirdiğiniz TÜBA'nın mevzuatını geri almazsanız, bilimsel alışverişi keseriz.” diyorlar.

Bilimsel bilginin güvenilirliği, bilimsel temele dayanıyor oluşu ve yine bilimsel temelde test ediliyor oluşundan gelir. Burada geçen yıl da uyarılarımızı yapmıştık “Akademiye dokunmayın.” demiştik. Ancak, siz, her alanda olduğu gibi,

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 90

yine bildiğinizi okuyorsunuz ve sonuç ortadadır. Ülkemizin en önemli kurumlarından biri olan TÜBA, bilim dünyası tarafından bilim dışı ilan edilmekle karşı karşıya. Bilim, Teknoloji ve Sanayi Bakanı olarak bu duruma derhâl el koymalı ve mevzuatı geri alarak durumu düzeltmelisiniz. Sayın Bakan, dünya bilim ile ilerliyor, bilim ile gelişiyor. Ülkemizi bilimsel bilgiden mahrum bırakmaya, bu alanda dünya ile bağları koparmaya kimsenin hakkı yoktur diye düşünüyoruz.

Bakınız, her ilde bilim merkezleri kurmaktan bahsettiniz. Diyelim ki binaları açtınız, içine ne koyacaksınız Sayın Bakan? İnşaat yapmakla bilim ilerleseydi, herhâlde, dünyada, kişi başı müteahhit sayısı açısından en zengin ülke olarak bilimde en ileride olmamız gerekirdi. Her yerde binalar var. Ben bir de aynı, bu binaların yurt dışındaki karşılıklarına bakıyorum, bakanlıkların falan, öyle koca koca şeylerle karşılaşmıyorum Sayın Bakan. Ancak öyle olmuyor, illerde birer bina yapıp içine teknoloji transfer etmekle bilim ilerlemiyor Sayın Bakan. Bilim merkezlerinin nasıl yapılacağını anlatırken yerel yönetimlerle iş birliği hâlinde olacağınızı ifade ediyorsunuz. Yani yerel yönetimler size yer verecek, bina verecek, iş hallolacak. Keşke bilimsel üretim bu kadar kolay olsaydı. Sayın Bakan, bilim ile teknoloji farklı şeyler. Bilimin içinde temel bilimler var, beşerî ve idari bilimler var. Hadi bunları geçtik “bilim merkezi” değil “teknoloji merkezi” diyelim. Onun da yüksek teknolojisi var, bunlar için oluşturulacak araştırma laboratuvarları var. Somut olarak ne planladığınızı anlatın Sayın Bakan. Bilim merkezleri bilimsel ve teknolojik gelişmeye dönük yerli çalışmalar mı yapacak? Cevap “evet”se bunu hangi bütçe ile yapacak? Yoksa bilim merkezleri yabancı teknolojinin ülkedeki yerelliklere transferi ve uyumlu hâle getirilmesine mi çalışacak? Eğer cevap buysa, Sayın Bakan, adını “bilim merkezi” koymayalım, “yabancı teknolojilere bağımlılık merkezi” koyalım gitsin. Zaten şu anda da Türkiye'nin durumu yabancı teknolojilere bağımlılık merkezi görünümündedir. İhracat, ithalat sistemimizin nasıl çalıştığını da biliyoruz, yüzde 10'la çalışıyoruz. Gelişmiş ülkeler yüzde 100'le çalışıyorlar bu konuda. İş adamları açıkladılar geçenlerde daha.

Sayın Bakan, bilim, akademik gelişmeyle gelişir. Akademilerin önünü tıkamayınız, önünü açınız. Üniversiteleri piyasacı mantıkla ölçme ve değerlendirme gayretlerinizden lütfen vazgeçiniz. Bakın, Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunda gündeme gelen ve kamuoyuna açıkladığınız Girişimcilik ve Yenilikçilik Endeksi'ni kamuoyuna şu şekilde anlattınız: “Türkiye'nin üniversiteleri ne kadar yenilikçi? Hangi üniversite, ne kadar patent üretiyor? Birtakım araştırmalar, yüksek lisans, doktora tezleri var ama patente dönüşen araştırma sayısı da önemli. Bunların ne kadarı lisans alıyor ve ne kadarı sanayi ürününe dönüşüyor? Hocalar araştırmalarında şirketler ile daha yakın ilişki içerisinde olacaklar. Bir üniversite ne kadar girişimci? Kaç öğrencisi yüksek lisans, doktora talebesi iken şirket kurdu? Kaç hocası, hocayken araştırmalarından kaç şirket doğurdu? Bunlar patent ve lisans olarak ürüne dönüştü? Bunlar o üniversitenin sicilinde yer alacak, üniversiteler bununla öne çıkacaklar.”

Sayın Bakan, bu sözlerinizle Bilim Bakanı olarak bilime zarar verdiğinizin farkında mısınız? İşletme fakülteleri değil bunlar. Size göre, bilimsel üretim sonucunda kurulan şirket sayısı mı ölçülüyor yani bir akademisyenin –yani sürçülisan da olabilir, düzeltebilirsiniz Sayın Bakan- akademik değerini yaptığı çalışmalar sonucu alınan patentlere göre mi değerlendireceksiniz? Ya da bir üniversitenin değeri çalışmaları ile sanayicilere ne kadar faydalı ve yakın olduğuydu mı ölçülecek? Emin olun, uzun vadede bu çabanız sanayinin önünü bile tıkayabilir Sayın Bakan.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Sayın Bakan, tıp fakülteleri ne olacak?

BAŞKAN – Evet Sayın Gümüş, tamamlayabilir miyiz lütfen.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Evet, iki üç dakika... Yumuşak gidiyoruz, biliyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Gümüş, sen hep “Jeopolitik uzmanıyım.” diyorsun sürekli olarak, ben de Sayın Bakanımızı destekleyeceksiniz diye düşündüm açıkçası.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Ben destekliyorum şu anda, farkında değil misiniz? Bunlar hep düşüncelerdir.

BAŞKAN – Biraz böyle arkadan dolanıyor gibisiniz.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Sayın Başkan, ben desteklediğimi zannediyorum burada, boşuna konuşmuyoruz. Bunlar, yani bir anlamda destektir, muhalefet desteği buna derler Sayın Başkan.

BAŞKAN – Evet, buyurunuz.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Sosyal bilimler, idari bilimler ne olacak? Temel bilimleri kaldıracak mıyız? Türkiye’de matematik, fizik, biyoloji, genetik gibi bölümler değersiz hâle mi gelecek, amaç bu mu? Anlaşıyor ki amacınız üniversiteleri baştan aşağı piyasanın ihtiyaçlarına terk ederek yeniden şekillendirmek ve bunun için gerekirse bilimi feda etmek. Bu piyasacı yeniden şekillenme sürecinde üniversiteler, sizin önerdiğiniz yöntemlerle sıralanıp akredite edilecek ve üniversiteye giriş de buna göre belirlenecek. En azından bu çalışmaları hangi bölümleri kastettiğinizi söyleyerek yapabilirsiniz. Zaten bir liste yayımladınız. Açıkçası, Türkiye’deki üniversitelerin yeterlilikleri konusunda az buçuk fikir sahibi olan birisi hazırladığınız listeye manidar bir şekilde gülümseyecektir. Kriterler o kadar tutarsız ki ülkenin en gözde üniversiteleri listenin sonlarında zar zor yer bulabilmiş. Bu, ne yazık ki üniversitelerin sanayiye katkısını artırayım derken akademiye zarar vermektir gibi düşündürüyor bizleri.

Sayın Bakan, eğer ülkemizde teknolojinin gelişmesini istiyorsak üniversitelerin yapılarıyla oynamayı bırakıp somut üretimlerin önünü açalım. Fatih Projesi’ne bakalım. Ciddi emek ve zaman harcanarak geliştirilen yerli işletim sistemi

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 91

Pardüs, niçin bu projede kullanılmadı? Niçin yerine, zaten kurtulmaya çalıştığımız güvensiz ve kalitesiz dünya tekeli bir işletim sistemiyle anlaşma yapıldı? Bu yerli teknolojik gelişmenin önüne engel çıkartmak değil midir bir manada? Üstelik, bize göre sadece Fatih Projesi değil, tüm kamu kurumlarında, özellikle de yüksek güvenlik gerektiren kamu kurumlarında sadece açık kaynak kodlu yerli işletim sistemi ve diğer yazılımlar kullanılmalıdır. 2023 hedefleri olan bir ülkenin yapması gereken budur diye düşünüyoruz.

En önemli hususlardan biri de sizin de geçtiğimiz günlerde gündeme getirdiğiniz “siber güvenlik” meselesidir. Başkalarının teknolojisini ve yazılımını kullanarak nasıl güvende olabiliriz Sayın Bakan? Yani onlarla ne derece iç içe geçtiğimizi de açıklayarak bu konuya açıklık getirebilirsiniz.

Sayın Bakan -bu nezaketle bunları söylüyorum- bilgi güvenliği sadece ulusal güvenlik meselesi değildir. Şahısların kişilik haklarının da korunması, özellikle bugünlerde, biz politikacıların dahi bundan çok rahatsız olduğu... Aşağıda, biliyorsunuz “Hepinizin dosyaları var.” diye bir politikacı açıklama yapmıştır biraz önce.

Her neyse, özel hayatlarına herkesin, her vatandaşın saygı duyulması sağlanmalıdır. Bizi kim bilir, kimler dinliyor Sayın Bakan.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Evet, Sayın Akçay, buyurun lütfen.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, Bakanlığın değerli mensupları, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum, iyi akşamlar diliyorum.

Değerli arkadaşlar, Sayın Bakan; organize sanayi bölgelerinin önemi Sayın Bakanın sunumunda da ziyadesiyle yer alıyor. Onun bir örneği olarak ben Manisa organize sanayi bölgelerinden bahsetmek istiyorum.

Manisa Organize Sanayi Bölgesi bazı ülkeler ve uluslararası kuruluşlar tarafından Avrupa'nın en uygun ve güvenilir yatırım kenti seçilmiştir ve Manisa'da ağırlıklı olarak beyaz eşya ve elektrik-elektronik sektörlerinde yoğunlaşma vardır. Yardımcı otomotiv sanayi KOBİ'lerinin yoğunlaştığı Manisa'nın, lokomotif ana sektör olarak büyük otomotiv yatırımlarına ihtiyacı vardır. Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı aracılığıyla ülkemize yatırım yapacak otomotiv firmaları illere yönlendirilmektedir. Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı otomotiv firmalarını hangi illere yönlendirmiştir, tavsiye edilen iller hangileridir? Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı aracılığıyla Manisa'ya büyük otomotiv firmalarının yönlendirilmesine yönelik bir çalışma yapmayı Sayın Bakanımız düşünüyor mü, bu soruları merak ediyorum.

Akhisar Organize Sanayi Bölgesi birinci kısımda altyapı çalışmaları tamamlandı, ikinci ve üçüncü kısımların altyapı çalışmaları ihale edildi ve bu ikinci ve üçüncü kısımların altyapı çalışmalarının 2012 yılında bitirileceği ifade edilmişti bize sizler tarafından. Acaba bu çalışmalar hangi aşamada, bu yıl sonuna kadar bitirilecek mi?

Yine, Akhisar Organize Sanayi Bölgesi Arıtma Tesisinin projesi Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından onaylanmıştır. Bu tesisin ihalesi yapılmış mıdır, eğer yapıldıysa ne zaman bitecektir?

Yine, Turgutlu Birinci Organize Sanayi Bölgesinde inşaat ihalesi 2003 yılında yapılan birinci etap 90 hektarlık alan, Bakanlığınızca 2008 yılında tamamlanmıştır. 72 hektarlık ikinci etap inşaat çalışmaları ne aşamada? İkinci etaba ait proje ve keşif çalışmaları Turgutlu Organize Sanayi Bölgesi yönetimince Bakanlığınıza bildirilmiş midir?

Yine, bir önemli organize sanayi bölgesi de Salihli ilçemizde yer almaktadır. Salihli'ye 16 kilometre mesafede bulunan, İzmir-Ankara kara yoluna cepheli; Salihli, Kula, Alaşehir ilçelerine hitap eden Salihli Organize Sanayi Bölgesi bölge için çok önemli bir potansiyele sahiptir. Ancak, Salihli Organize Sanayi Bölgesinde doğal gaz sistemi bulunmamaktadır. Bölgeye doğal gazın getirilmesi maliyetleri oldukça düşürecektir. Salihli Organize Sanayi Bölgesine doğal gaz temini için 2002 yılında BOTAŞ Genel Müdürlüğüne müracaat edilmiştir. Turgutlu'ya kadar gelen doğal gazın Salihli'ye bağlantısının sağlanması gerekmektedir. Bu yönde Bakanlığınız bir çalışma ve girişimde bulunmayı düşünüyor mü?

İzmir-Ankara kara yolunun Organize Sanayi Bölgesi geçişinde Organize Sanayi Bölgesi kavşak bağlantısında sorunlar bulunmaktadır. Bu sorunun bir an önce giderilmesi gerekmektedir.

Ülkemizde jeotermal potansiyelin bölgelere göre dağılımına baktığımızda Ege Bölgesi yüzde 80 ile en yüksek potansiyele sahiptir. Türkiye'de elektrik üretimine uygun 15 sahanın 3 tanesi Manisa Salihli'de bulunmaktadır. Ancak, bu potansiyel yeterince değerlendirilememektedir.

Yine, Salihli Ticaret ve Sanayi Odası tarafından enerji üretimi, seracılık, konut ısınması, kurutma ve diğer endüstriyel uygulamalara hizmet vermek üzere bir proje hazırlanmıştır ve bu proje kapsamında Organize Sera Bölgesi de planlanmıştır. Yine, Soma, Demirci, Turgutlu, Kula jeotermal bölgeleri için de benzer proje çalışmaları yapılmaktadır. Bu projelerin desteklenerek bir an önce hayata geçirilmesinde büyük fayda vardır.

Salihli Organize Sanayi Bölgesinin demir yoluyla bağlantısı yoktur Anladığımız kadarıyla, Devlet Demir Yollarının buraya demir yolu hattı yapmaya yönelik bir çalışması da bulunmamaktadır. Bu Salihli Organize Sanayi Bölgesinin ikinci etap bölümünün kamulaştırma çalışmaları süreci ne aşamada, bu çalışmaları hızlandırmak mümkün müdür?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 92

Yine, 2009 yılında kamu yatırımları projesine alınan ve 2013 yılında bitirilmesi düşünülen 6 milyon 960 bin lira bedelli Salihli Organize Sanayi Bölgesi Arıtma Tesisi için 2011 yılına kadar hiçbir kaynak aktarılmamıştır. 2012 yılı kamu yatırımları programında sadece 5 bin lira kaynak ayrıldığı görülmektedir. Bu projeye 2012 yılında, sadece 5 bin liralık kaynak aktarılması projenin hâlâ uygulamaya geçilemediğini göstermektedir. Salihli Organize Sanayi Bölgesi Arıtma Projesindeki bu gecikme nereden kaynaklanmaktadır?

Organize Sanayi Bölgelerinde üretim yapan firmalar organize sanayi bölgesi dağıtım bedeli ödediği için organize sanayi bölgesi dışında üretim yapan firmalardan daha yüksek bedelle elektrik kullanmaktadır. Bu durumun düzeltilmesi konusunda Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı nezdinde bir çalışma yapmayı Sayın Bakanımız düşünürleri mi?

Organize sanayi bölgelerinin tamamlanabilmesi ve organize sanayi bölgelerinde yatırımı cazip hale getirebilmek için elektrik, su, doğal gaz ve...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Tamamlıyorum Sayın Başkan.

...arsaların metrekaresi birim fiyatlarında indirim uygulanması gerekmektedir. Organize sanayi bölgelerine yatırımı artırmak için bu yönde çalışmalarınız var mıdır diye Sayın Bakanımıza sorumu yöneltiyor, sözlerime burada son veriyor, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Akçay.

Sayın Kurt, buyurun.

ADİL KURT (Hakkâri) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Komisyonumuzun değerli üyeleri, değerli bürokratlarımız, sayın basın; hepinizi selamlıyorum.

Sayın Bakan, ben geçen sene kaldığım yerden devam edeceğim. Geçen sene burada ifade etmiştim. Biz bu bütçeyi yetersiz buluyoruz yani özellikle bilim ve teknolojinin gelişimine zemin etüdü yapan bir Bakanlığın bütçesinin çok daha fazla olmasını arzuluyorum. Bu sene de aynı düşüncüyü, aynı fikri ifade etmek istiyorum.

Hakikaten zoruma gidiyor yani Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının bütçesinin Diyanet İşleri Başkanlığının bütçesinin dörtte biri kadar olması zoruma gidiyor, bu yetersizdir.

RAMAZAN KERİM ÖZKAN (Burdur) – Hocalar fahri çalışıyor.

ADİL KURT (Hakkâri) – Ama şunu da bekliyorum, şunu da ifade etmek istiyorum: Ben geçen sene vermiş olduğunuz sözü bu sene yerine getireceğinizi umut ediyordum yani bu yerli otunun en azından maketini getireceğinizi umut etmiştim. Onun yerine, Türk Dil Kurumundan kapağı değiştirilerek önümüze tuğla büyüklüğünde bir kitapla gelmişsiniz. Danışmanlarınızdan da özür diliyorum, bayağı ayrıntılı çalışmışlar, üç dört tane dosya da bu konuda hazırlamışlar, üzerinde çalışmışlardı.

Sayın Başkan, beş dakikam kalmış. Ben Türkçe bilim terimleri sözlüğünden birkaç madde okuyacağım, bittiği yerde de süremi bitirin.

BAŞKAN – Siz dizi film gibi başladınız.

ADİL KURT (Hakkâri) – Bittiği yerden bitiriyorum yani bu bilim terimleri sözlüğünden birkaç tanesi... Evlenme: “Evlenme yeterliliği olan bir erkekle kadının yasalarla öngörülen biçimde uygun olarak ortak bir yaşamı kurmaları.” Çok bilimsel bir tespit, bir kavram. El peşrevi: “Gölge oyununda tasvirleri değneklerle oynatmak anlamına gelen argo söz.” Devam ediyorum, birkaç tane daha okuyacağım. Çok yararlanacağımı ifade etmek için bunları ifade ediyorum. Burada da kayıtlara geçmesi açısından da zamanımız da boşa gitmemiş olur, bilimsel terimler anlamında yararlanmış olacağız. Mısır sütunu: “Eski Mısır mimarlığında görülen alt yanı şişkin sütun.” Mısır üçgeni: “Mimarlıkta ve yer ölçmede dik açı çizmekte yararlanılan kenarı 3,4,5 olan üçgen.” Yani biraz bilimsel bir kategoriye yaklaşmış bir terim bulmuşsunuz, buraya koymuşsunuz.

Evet, milis: “Gerektiğinde kısa sürede savaşa sürülebilen, sınırlı askerî eğitim görmüş yurttaşlardan oluşan askerî örgütlenme.” Çok bilimsel. Devam ediyorum Sayın Bakan, konunuzla çok ilgili yani bu, bilmiyorum sizin Bakanlığın bünyesine çok elverişli bir kavram çalışması yapılmış.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Bu sosyal bilim ama.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – İlk defa olmuyor bunlar.

ADİL KURT (Hakkâri) – Müsaade edin arkadaşlar, yararlanın siz de, ben birkaç tane okuyayım, lütfen.

Militarizm: “Devlet yönetiminde ve ülke sorunlarını çözümünde orduya ve askerî yönetimlere gereğinden çok ağırlık veren öğretisi.” Çok bilimsel ve benim en çok ilgimi çeken “milletvekili” tanımı, ben daha önce okumamıştım, burada okuyacağım, gayet yararlı bir bilimsel çalışma. “Halk oyuyla seçilmiş yasama meclisi üyesi, saylav” :Yani bu “saylav”ı bilmiyordum, hakikaten bilmiyordum, ilk defa burada karşılaşıyorum Sayın Bakan. Devam ediyorum, milletvekili seçilme yeterliliği... Bakın, değerli arkadaşlarım, Komisyon üyesi arkadaşlarım, bakın, ne kadar yararlı bilgiler. Buradan okuyacağız: “Milletvekilliğine aday olabilmek için kişinin yurttaşlık ve belirli bir yaş gibi sahip olması zorunlu nitelikler, saylav seçilme yeterliliği.” Milletvekilliliğinin düşmesi, bak bu özellikle bizim açımızdan çok tehlikeli bir şeydi, burayı bilmemiz gerekiyor Sayın Bakan. Evet, yani Latince falan verilmiş, onu bilmediğim için okuyamıyorum, Türkçesini okuyacağım.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 93

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANİ NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Bu konuya İç Tüzük'ten baksan daha faydalı olur.

ADİL KURT (Hakkâri) – Kesinlikle. İç Tüzük'ü buraya nakletmişsiniz zaten, dur, ona gerek yok, zahmete gerek yok.

Meclis oturumlarına devamsızlık: “Hüküm giyme, milletvekilliğiyle bağdaşmayacak bir işi sürdürme gibi nedenlerle milletvekilliğinin son bulması, sayılab –telaffuz da edemiyorum- sayılablığı düşmesi.”

Millî biyografya: “Ulusal kaynakça” demiş, oraya da tekrar zahmet edip buraya bakacağım, bari onun da tanımını koysaydınız. Daha söylenecek çok şey var ama aradım, haksızlık etmişsiniz, bu Fatih Projesi'ni kavram olarak koymanız gerekirdi. Özellikle o madde var mı diye baktım, kavram olarak girmemiş, girmesi gerekirdi yani bu kadar şey var.

Sayın Bakan, hakikaten önemsiyorum sizin Bakanlığınızı ama bu yani iki ciltlik Türk Dil Kurumunun bize göndermiş olduğu ve hemen hemen bütün milletvekillerinin odalarında bulunan Türkçe sözlük var, bu bilim sözlüğü değil. Adına sosyal bilimler dersenez, ne dersenez, bu sizin alanınız değil, sizinle ne alakası var? Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzük'ü kavramlarının bilimsel izahını burada nasıl getirirsiniz, önümüze koyarsınız? İşte, diyorsunuz ya “Kaynakları doğru kullanmak”, bu, kaynakları doğru kullanmak değildir; bu, kaynakların israfıdır yani hakikaten ben de şu anda zamandan israf ediyorum, boş konuştuğumun farkındayım. Ciddi diyorum, boş konuşuyorum, hiçbir şey söylemedik ama ne konuşacağız bunun üzerine.

Takdirinize bırakıyorum, sizleri selamlıyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz Sayın Kurt.

Buyurun Sayın Akçay.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Şimdi, Sayın Bakan, bu lügatle ilgili tabii şüphesiz yararlıdır, hazırlayanlara ben teşekkür ediyorum.

Şimdi, Adil Bey “el peşrevi” maddesini okuyunca... Şimdi, peşrev zaten elle yapılan bir harekettir. Pehlivanlar, bilirsiniz, kispet giyerler, peşrev yaparlar, bu peşrev harekettir, dizlerine vururlar ve bu Türkçede “peşrev”dir. Ayrıca, el peşrevi demeye de gerek yok. Şimdi, lüğatin P maddesine baktığımızda da peşrevden de bahsetmiyor, o noksan yani buna “el peşrev” demek yersiz.

ADİL KURT (Hakkâri) – Peşrev çekildiğini bilmiyor musunuz?

BAŞKAN – Evet, düzenleyenlere duyurulur Sayın Bakanım.

Teşekkür ediyorum Sayın Akçay.

Sayın Boğa, hazırsanız size söz verebilirim.

ALİ BOĞA (Muğla) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, Sayın Bakanım ve kendileriyle iki yıldan fazla bir süre çalışmaktan şeref duyduğum değerli mesai arkadaşlarım, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; hepinize iyi akşamlar diliyorum.

Bakanımız çok detaylı bir açıklama yaptı, bunun üzerine ben söz almaktan vazgeçmiştim ama gene de kendimi tutamadım. “Sanayi ve Ticaret Bakanlığı” benim dönemimdeki ismi, tabii, 2011 yılı ilk yarısının sonunda Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı hâline dönüştü. Gerçekten, Bakanlığın yapmış olduğu işleri ve iştigal alanına giren konuları ben önemsiyorum.

Sayın Bakanım, tabii ki kendi toplumumuzu sanayi toplumuna, teknoloji toplumuna geçirmek için bir mücadele veriyoruz. Bu mücadelede uzun ince bir yoldayız. Buna biz yatırım ortamı, yatırım kültürü ya da yatırım iklimi diyebiliriz. Bu iklimi kazanmak ve kazandırmak elbette, farkındalıkla oluyor. O bakımdan, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının iştigal alanına giren konularda gerek organize sanayi bölgeleri, küçük sanayi siteleri, endüstri bölgeleri, proje anlamında tekno girişim sermaye desteği, teknokentler, San-Tez'ler, TÜBİTAK'ın yerini isim değişikliğiyle almış olan TÜBA'nın yapmış olduğu işler, KOSGEB'in iştigal alanı, Patent, TSE hakikaten, topyekûn bir mücadele veriliyor ve bunun koordinatörü ve başkomutanı da sizsiniz.

Sektör stratejileri Türkiye'de aşağı yukarı, yedi sekiz yıldan bu tarafa yapılmaya başlandı ve gündeme geldi. Daha önce de bazı stratejiler yapıldı ama stratejiler yapıp rafa kaldırılıyor ve kurumun işleminin bittiği farz ediliyordu ama daha sonra stratejilerin eylem planına dönüştürülmesi konusu önem kazandı ve hakikaten çok iyi hedefler konmuş olabiliyor ama eylem planıyla bu hedeflere ne kadar ulaştığımızı “check” ederek ve belli aralarla kendimizi test ederek götürdüğümüz zaman, hakikaten sektörler arasında uyumu da bu şekilde sağlamış oluyoruz.

Şimdi, herkes ilgi alanına göre düşünüyor, bakıyor. Mesela, şöyle bir örnek vereyim ben size: Söğüte iki meslek dalının baktığını düşünelim. Bizim oralarda söğütten esmer vatandaşlarımız güzel sepet yapardı. Esmer vatandaşların birisi yani Romenler diyelim, Romenler söğüte baktığı zaman “Ne güzel sepet oluyor.” diyor, benim gibi çobanın birisi baktığı zaman da “Bu söğüt ne güzel davar besler.” diye bakıyor. Dolayısıyla, gençlerimize tekno girişim sermaye desteğiyle bilimsel düşünmeyi, araştırmayı, farklı bakmayı, icat etmeyi, mucit olmayı alıştırmış oluyoruz. Bu alışkanlığı kazanmak toplum için bir çağ atlamak kadar önemli bir eşik atlamaktır bu. Bunu atlatmak konusunda vermiş olduğunuz mücadeleyi sonuna kadar destekliyoruz ve bunu Türkiye için anlamlı buluyoruz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 94

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığımızın 2013 yılı bütçesine hayırlar dileyerek ve zamanı iyi kullanarak saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Sarı, buyurun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, değerli Komisyon üyeleri, değerli bürokratlar, basınımızın değerli temsilcileri; herkese iyi akşamlar dileyerek sözlerime başlamak istiyorum.

Ben, müsaade ederseniz konuyu biraz daha genel ve geniş bir çerçeveden ele almak istiyorum. Sayın Bakanım, sorumluluğunuz altında bulunan Bakanlığın bütçesinin faaliyet alanları gerçekten çok önemli. Şu açıdan, dilerseniz önce bir tespit yapalım. Şimdi, Türkiye ekonomisinin büyüme performansına baktığımız zaman, büyümeyi kaynaklar itibarıyla incelediğimiz zaman büyümenin aslında Türkiye'nin gerçekleriyle, Türkiye'nin gerçeklerine uygun kaynaklarla oluştuğunu pek göremiyoruz. Mesela, örnek vereyim: 2002-2007 döneminde büyümenin kaynaklarına baktığımız zaman, mevcut büyümenin 2,7'sinin sermaye stokundan geldiğini ve bunun sadece 0,5'inin istihdamdan geldiğini görüyoruz. 2008'den sonra tablo biraz değişmiş, istihdamın payı artmış, sermaye stokunun payı düşmüş, "toplam faktör verimliliği" dediğimiz ve hiçbir biçimde anlamlandıramadığımız yani istihdamla ya da sermaye stokuyla anlamlandıramadığımız, genel olarak adına "yenilikçilik" diyebileceğimiz bazı büyüme kaynaklarıyla sağlanan büyümenin düştüğünü görüyoruz.

Şimdi, Türkiye gibi ülkelerde toplam faktör verimliliğini -eğer istikrarlı, yüksek bir büyüme sağlamak istiyorsak- çok önemli bir büyüme kaynağı olarak önümüze koymak zorundayız ve bunu geliştirmek zorundayız. Bu toplam faktör verimliliği de büyük itibarla sizin Bakanlığınızın sorumluluğu alanında bulunuyor. O açıdan son derece stratejik ve önemli bir bakanlıkla karşı karşıyayız.

Toplam faktör verimliliğini ne etkiler diye baktığımız zaman birçok önemli neden sayabiliriz. Mesela, bunlardan birisi makroekonomik istikrardır. Makroekonomik istikrarın ön koşullarından birisi siyasi istikrardır ama her siyasi istikrar makroekonomik istikrarı getirmez yani büyüme oranlarınız bir dönem yüzde 9 büyüyorsa, ikinci yıl yüzde 4 küçülüyorsa, üçüncü yıl yine yüzde 8 büyüyorsanız siyasal istikrar olsa bile makroekonomik istikrar olduğu anlamına gelmez bu. Mesela, yine, geçtiğimiz iki sene çok yüksek büyümeden bahsettiniz ama 2009 yılında da çok sert bir küçülme vardı, hatta 2001 kriziyle ilişkilendirdiğimiz zaman bile son derece yüksek kalan bir küçülme.

Kurumsal yapılar çok önemli. Bu tabii, sizin Bakanlığınızın da ötesinde olan bir şey yani hukuksal yapının ve yargının etkinleştirilmesi, fikrî mülkiyet haklarının geliştirilmesi, rekabetçi piyasalar, kamuda şeffaflık ve hesap verilebilirlik gibi birçok önemli kriter Türkiye gibi ülkelerde ve genel olarak da toplam faktör verimliliğini etkiler.

Beşerî sermaye çok önemli. Beşerî sermaye kısmen sizinle ilgili ama daha çok sizinle ilgili olmayan bir alan oluşturuyor. Teknolojik yenilenme... Burada da en önemli noktalardan birisini -hiç kuşku yok ki- AR-GE harcamaları oluşturuyor. Siz sunuşunuzda AR-GE harcamalarının millî gelire oranını 0,84'e kadar çıkardık dediniz, bu gerçekten önemli bir gelişme ama yetersiz. OECD ortalamalarının yüzde 2,5 civarında olduğunu biliyoruz. 2023 yılı hedefini yüzde 3 olarak koydunuz. Bence bu hedef, yetersiz bir hedef yani 2023 yılında, bugün OECD ülkeleri çok daha yüksek bir noktada olacak ve biz eğer yakınsamak istiyorsak Batılı devletlerle ve OECD ülkeleriyle, gerçekten yapısal problemlerimiz var, genç bir nüfusumuz var, bunu eğitmek zorundayız, teknolojiyi daha çok kullanmak zorundayız, bu mesafeyi kapatabilmek için buraya daha fazla kaynak ayırmak zorundayız.

Eğitim, sanayi ve bilgi teknolojileri politikalarının mutlaka aralarındaki bağları ve ilişkileri kurmak zorundayız. Bu konuya sunumunuzda değindiniz, teşekkür ediyorum ama bu kurumları tek çatı altında toplamak yetmez, bu biraz daha büyük bir iş birliğini gerektirir. Eğitim sistemini aslında, sanayinin ve teknolojinin ihtiyaçları çerçevesinde en baştan en sona kadar yeniden yapılandırmayı gerekli kılar. Bunu biraz daha geniş bir perspektiften görmekte fayda var.

Şimdi, benim asıl olarak üzerinde duracağım konu -çok fazla bahsetmediniz ama bence mutlaka bahsedilmesi gereken- sanayi politikaları aslında yani daha çok toplam faktör verimliliği, yenileşme, bilgi teknolojileri üzerinde durdunuz ama sunumunuzda sanayi politikalarına biraz daha az yer verdiniz, bence çok önemli. Sizin de belirttiğiniz gibi bizim ihracatımızın çok önemli bir kısmı -yüzde 95 dediniz sanıyorum- sanayi ürünlerinden oluşuyor. Şimdi, Türkiye'nin mutlaka rekabet gücü yüksek ve sürdürülebilir bir dış dengeyi sağlayan bir ekonomik duruşa ihtiyaç var. Bu ekonomik duruşun en önemli noktalarından birini hiç kuşkusuz ki yeni bir sanayi politikası ve yeni bir sanayi stratejisi oluşturuyor. Kur politikası ve dış ticaret politikası bunu destekleyebilir, bunları ayrıntılarıyla tartışabiliriz, birçok makroekonomik analiz yapabiliriz ama sizinle ilgili olduğu için, özellikle bir yeni sanayi stratejisinin çok önemli olduğunu belirterek bu konudaki düşüncelerimi belirtmek isterim.

Birincisi Sayın Bakanım, küresel iş bölümünün yönetilmesi son derece önemli yani dünyanın nereye gittiğini, hangi sektörlerin öne çıktığını, sanayinin mevcut sektörlerinin bu yeni paradigmalara göre yeniden yapılandırılmasının ne olduğunu çok iyi analiz etmek gerek. Bunu sektörün içinde bulunan insanlar çok yapamazlar. Bütün sektörlerle makro bakan ve yukarıdan bakan bir gücün ve bir elin bunu yapabiliyor olması gerekir, bu, kamudan başkası değildir. Biliyorsunuz, bizim geleneksel sektörlerimiz var, ciddi anlamda yatırım yaptığımız, istihdam içeren ancak orta ve uzun vadede geleceği çok olmayan ancak orta ve uzun vadede geleceği çok olabilen ama az yatırım yapılan ve mutlaka yatırım

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 95

yapılması gereken sektörler var. Yani küresel iş bölümünün, küresel üretimin dağıldığı noktaların çok iyi analiz edilmesi, kamunun burada çok etkin olması gerekiyor diye düşünüyorum.

Teşvik sistemini buna göre yeniden yapılandırmak lazım. Teşvik sistemiyle ilgili düzenlemeler yapıldı. Ben bu düzenlemeleri kısmen olumlu görüyorum ama bizi yine daha ileri sanayi toplumu yapabilmek açısından bazı yetersizliklerin olduğunu düşünüyorum. Bunu geçmiş bakanlıkların bütçelerinde de burada konuştuk.

En önemlisi -hiç değinmediniz, bence çok önemli- bir sanayi stratejimiz varsa eğer bizim, mutlaka bir doğrudan yabancı yatırım stratejimiz olmalı yani “ne olursa olsun dış kaynak gelsin” biçiminde bir algı yerine sektörel öncelikleri belirlenmiş bir model içinde gelen yabancı yatırımın mutlaka kanallara edileceği alanların tespit edilmiş olması ve bir strateji içinde bu alanlara yönlendirilmesi çok önemlidir. Bunun önceliklerini hep beraber seçebiliriz. İhracat kazandırıcı işlemler olan sektörler olabilir, verimliliği artırıcı sektörler olabilir, istihdamı, beşerî sermayeyi daha yoğun olarak kullanan sektörler olabilir...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MÜSLİM SARI (İstanbul) – ...ama katma değer üreten sektörler biçiminde doğrudan yabancı yatırım stratejisinin kurulmasını çok önemsiyorum. Yıllık ortalama 10 milyar dolar civarında doğrudan yabancı sermaye alıyor ülkemiz ancak bunlar “greenfield” yani gerçek anlamda doğrudan yabancı sermaye yatırımları değil, onu biliyoruz ama Türkiye potansiyeli itibarıyla daha fazla doğrudan yabancı sermaye yatırımı alabilir, bunun potansiyeli var ama bunun bir strateji çerçevesi içinde yönlendirilmesinin önemli olduğunu düşünüyorum. Bu konuda Hükümetin eksik kaldığını düşünüyorum, bir an önce böyle bir stratejinin kurgulanması gerektiğini düşünüyorum.

Toplam faktör verimliliğini engelleyen, sanayideki katma değeri engelleyen en önemli olgulardan biri kayıt dışı faaliyetlerdir. Kayıt dışı faaliyetlerin azaltılması konusunda daha yoğun bir çabanın sarf edilmesini önemsiyorum.

Finansmana erişimin kolaylaştırılması bu stratejinin önemli ayaklarından biridir. Sunumunuzda bununla ilgili bol örnekler yer verdiniz. Bu konuda olumlu gelişmeler olduğunu farkındayım ama özellikle ölçek büyütmek isteyen firmaların -ki ölçek büyüterek küresel alanda rekabet edebilmesi daha kolay olacaktır firmaların- ölçeklerini...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MÜSLİM SARI (İstanbul) – ...büyütmek için ihtiyaç duyduğu finansmanın sağlanması konusunda fonların kurulabileceğini düşünüyorum. Bu konuyla ilgili çalışmalarım var, dilerseniz sizinle paylaşabilirim.

Kalite standartlarının geliştirilmesi çok önemli. Stratejinin önemli ayaklarından biri bu olmalı. Küresel ölçekte mal üreten ve küresel ölçekte mal satan bir ekonomi kurgulamak istiyorsak mutlaka kalite standartlarımızı geliştirmek zorundayız. Küresel standartlara ek olarak ulusal standartlar, belki küresel standartların bile boş bıraktığı alanlarda Türkiye'ye özgü standartlar ama belirli bir kalite ve belirli bir çerçeve içinde üretilmesi gerektiğine inanmaktayım.

En önemlisi yine bence -sunumunuzda hiç bahsetmediniz- girdi maliyetlerinin rekabetçi noktada tutulması da son derece önemli. Dünyanın en pahalı benzinini kullanan bir ülkede özel iletişim vergileriyle malul bir iletişim sektörünün olduğu bir ülkede ya da yüksek elektrik maliyetleriyle çalışan bir ülkede ne kadar kendinizi zorlarsanız zorlayın rekabetçi bir sanayi kurma şansınız yoktur.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bitiriyorum Sayın Başkan.

Dolayısıyla Türk sanayisinin küresel ölçekte rekabet edebilmesi açısından girdi maliyetlerinin rekabetçi düzeyde tutulması önemlidir. Bütçe olanaklarını da göz önünde bulundurarak kuşkusuz, bunu bir program dâhilinde, zamana yayarak, aşamalı bir biçimde aşağıya indirilmesi konusunda bir çalışmanın başlaması gerektiğini düşünüyorum.

Daha fazla uzatmayacağım sözlerimi ancak daha bütüncül yani eğitim sistemini de içine alan daha bütüncül bir sanayi stratejisinin ben önemli olduğunu düşünüyorum. Bu konuyla ilgili DPT'nin çalışmaları olduğunu biliyoruz. Hükümetin de bunu kısmen içselleştirdiğini biliyoruz ama eksik kalan yanları var.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – DPT kalmadı, DPT öldü, Kalkınma Bakanlığı artık.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Evet, “Kalkınma Bakanlığı” diyelim.

Bu eksik kalan yanların tamamlanması gerekir ve bunun bir an önce yapılması gerekir çünkü teknoloji çok hızlı geliyor. Türkiye'nin bir fırsat penceresi var önünde. Bunu kullanabilmesi elzem. Çok kısa sürede bunların tamamlanması gerektiğini düşünüyorum.

Bütçenizin hayırlı olmasını diler, saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Sarı.

Sayın Gök, buyurun.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, değerli basın mensupları, Komisyonumuzun değerli üyeleri; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanım, ben sunuşunuzda burada bulunamadım, öncelikle onu ifade edeyim, belki tekrar etmiş olurum, kusura bakmayın.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 96

Bölgesel gelişme politikaları içerisinde Avrupa Birliğine üye ülkelerde 1950'li yıllarda uygulanan birkaç sistem içerisinde bir tanesi de teknoloji geliştirme merkezleridir, teknoparklardır. Avrupa'nın sanayisini bir yere doğru taşıdığı, hamlelerin gerçekleştiği noktaların bir tanesi de buydu.

Teknoloji geliştirme merkezleri bizim ülkemizde de -ben arkadaşlardan şu anda bilgi aldım- 32'si faal olmak üzere toplam 47 teknoloji geliştirme merkezi söz konusu. Ben açıkçası, Sayın Bakanım, şöyle bir izlenim içerisindeyim: Bu teknoloji geliştirme merkezlerinin acaba, bölgesel potansiyelleri harekete geçirme bağlamında, konu başlıklarıyla çalışma alanları belirlenirse daha mı iyi olur diye düşünüyorum. Zaman zaman arkadaşlarımızla da görüşüyoruz. Ben de üniversitede öğretim üyesiyim. Dolayısıyla, bir bölgedeki temel potansiyeli harekete geçirirken bir başka teknoloji geliştirme merkezi bir başka alanda ülkemize katkı sunmuş olacaktır yani burada aynı alanda çalışmayı önlemiş olacağız. Şunu demek istiyorum, biraz daha açayım: "GAP'la ilgili bir araştırmanın olduğu bir boyut" denildiği zaman GAP Teknoloji Geliştirme Merkezi veya Şanlıurfa'daki Teknoloji Geliştirme Merkezi akla gelmeli. Bununla ilgili de şöyle düşünebilir miyiz bilmiyorum, ben sesli düşünüyorum: Tüm teknoloji geliştirme merkezlerinin yıllar itibarıyla veya bir yıl içerisinde, iki toplantı olabilir, bir toplantı olabilir, hepsinin kendi arasında hangi alanlarda nasıl çalıştıklarının mutlaka paylaşımı söz konusu olmalıdır. Biz gelişmiş Avrupa ülkelerinde 1950'li yıllardan sonra teknoloji geliştirme merkezlerinin bu manada hamlelerini n olduğunu da biliyoruz. Bir diğeri, bölgesel gelişme politikaları bağlamında özellikle kalkınma ajanslarıyla da yakın iş birliği içerisinde olmaları gerekir.

Sonra şunu da düşünüyorum, ülkemizde son derece önemli. Geçen sene de bu bağlamda düşüncelerimi ifade etmiştim. Bunu tamamen kendi iktidarımız açısından da bir öz eleştiri olarak kabul ediyorum. Bir ülke kalkınmasını gerçekleştirirken elbette ki son derece önemlidir ve geçen seneki rakam da çok önemliydi; biraz önce muhalefetteki arkadaşımız da ifade etti, özellikle AR-GE'deki ayrılan bütçe son derece önemlidir ancak yeterli olmadığını biliyoruz. Fakat bunun da bütçe ile ilgili olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla, ülke ekonomisinin makro performans boyutundaki yeri önemli. Beşerî sermaye son derece önemli çünkü burada teknoloji geliştirme merkezlerini harekete geçiren beşerî sermayenin bizzat kendisidir. Biz ne kadar teknoloji geliştirme merkezi kurarsak kuralım, eğer orada yeterli derecede bizim beşerî sermayemiz yoksa orası atıl vaziyette kalır, sadece adı teknoloji geliştirme merkezi olur. Bu önemli.

Bir diğeri: Özellikle ilkokullarda şu anda zekâ düzeyleri yüksek olan çocukların -oradan alıyoruz; bu, Avrupa'da var, Amerika'da var- yönlendirilmesi noktasında ta oralara kadar inmemiz gerekir, bu da önemli.

Ben öz eleştiri olarak şunu yapmak istiyorum: Biz ülke ekonomisini istediğimiz noktaya taşımak istiyoruz ve iddialıyız. İddiamız, 2023 yılı. Baktığımızda, gelişmiş ekonomiler bizzat kendileri üretim noktasında belirleyici noktada olmuşlardır. Bugün ülkemizde öyle bir noktadayız ki kendimize ait, millî ekonomiye ait olan bir aracımız yoktur. Hükümetimizin ve sizlerin de bu araç noktasında girişimleri son derece önemli ancak sizlere yeni, bu manadaki gelişmeleri de ben soru bağlamında sormayacağım. İnşallah bu gelişmeleri sizlerden duymak istiyorum. Neden dersiniz, ülkede hamasi nutuklarla milliyetçilik, cumhuriyetçilik olmadığını, icraatlarla olduğunu artık ifade ediyoruz ve çok şükür ki bizim iktidarımız bunları ispatlamaya başlıyor. Dolayısıyla bugün tamamen...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Gök, hamasi nutukla ne cumhuriyetçilik olur ne de... Bunu hamasi nutukla söyleyenlere söyle. Bu Komisyonunda hamasi nutuk atan yoktur Sayın Gök.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Ben o zaman eğer yanlış ifade ettiysem geri aldım.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – "Sözüm meclisten dışarı." deyin.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Peki, sözüm meclisten dışarı.

Teşekkür ediyorum.

Sadece şunu demek istiyorum...

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Bu meclisten mi, Türkiye Büyük Millet Meclisinden mi?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hayır, buradan.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Türkiye Büyük Millet Meclisinden.

Sayın Bakanım, bugün bizim şu anda asfaltımız son derece bütün girdileri...

Bakın, Mevlüt Ağabey, ben özeleştiri dedim, o noktada onu da yapıyorum, öbür türlüşünü de yapıyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Saygı duyuyorum.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Dolayısıyla ben yeri geldiği zaman kendime ait olan öz eleştiri yapabildiğim gibi, bana göre -arkadaşlarımız bir polemik olarak almasınlar- bir doğruyu tespit etmek anlamında da bunu söylemekte fayda var.

Şimdi, bizim ülkemizde asfaltın tamamı, neredeyse, girdi maliyetlerinde önemli bir unsur. Asfaltın üzerinde yürüyen bütün aksamlar da ithal ve cari açığımız önemli. Bunun da farkındayız. Diyoruz ki: Öyle bir araç üretelim. İşte, o zaman milliyetçilik damarlarımızla diyelim, her vatandaşımız bir sefere mahsus alsın. Bu bir sefere mahsus aldıktan sonra ekonominin sirkülasyonu içerisindeki döngülerine baktığımızda ekonomiye katkısı, katma değeri on yıl boyunca devam ediyor bu bir defa ürettiğimiz aracın. İnşallah Hükümetimiz ve sizlerin tabii ki Bakanlık olarak bu manadaki girişimleriniz sonuç verecektir. Bu manada da umutluyuz.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 97

Ben tekrar bütçemizin ülkemize, milletimize hayırlı, uğurlu olmasını diler, saygılar sunarım.

Sağ olun, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Gök.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sayın Başkan, çok özür dilerim ama...

BAŞKAN – Buyurun.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Komisyonumuz gayet de güzel gidiyor, gayet de güzel bir konuşma yaptı Sayın Gök.

Ben bu yüce Meclisteki değerli arkadaşların, Sayın Bakanın, hazırunun da dikkatini bir şeye çekmek adına söylüyorum yani kesinlikle Sayın Gök'e cevap vermek veya eleştirmek için değil.

"Hamaset" kavramı genellikle bizim olumsuzlayarak ifade ettiğimiz bir kavram. Değerli arkadaşlar, "hamaset" kavramını bu kadar olumsuzlamayalım. Hamasetin kalbimizde ve bizim etik değerlerimizde çok yüce ideallerimizi barındıran duyguları da içerebileceğini, içerdiğini de ihmal etmeyelim. Ben, tabii, sizin ne maksatla hamaseti kastettiğinizi de biliyorum ama genelde hep olumsuzlanarak söyleniyor. Örneğin, bugün bir vatan sevgisi hamasi bir duygudur ama harbi, çok yüce, ideal bir duygudur, zemini de vardır yani öyle boş değildir, hamaset yapmaz kişi.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Akçay.

Sayın Çam, buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, Plan ve Bütçe Komisyonunun saygıdeğer üyeleri, Sayın Bakan, kamu kurum ve kuruluşlarının değerli temsilcileri, değerli basın emekçileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının 2013 yılı bütçesinin hayırlı ve uğurlu olmasını diliyorum.

Sayın Bakan, rakamsal olarak sanayi, sipariş ve ciro ile imalat endekslerine bakıldığında, 2012 yılı, dış piyasalardaki krizin daha çok hissedildiği bir yıl olmuş görüntüsü vermektedir. 2012 Ağustos ayına kadar endeks verilerinde tutarlı bir artış gözlemlenmektedir. Ağustos ayından bu yana gelişmeler, geçtiğimiz yıllara ve önceki yılın aynı dönemine göre düşük seviyede kalmıştır. Maliyet girdilerindeki artışlara rağmen bu artışın sağlanıyor olması da ayrıca araştırmaya değer bir konudur.

Ülkemizde üniversite-sanayi iş birliği maalesef zayıf düzeydedir. Üniversite-sanayi iş birliğinin iyi uygulandığı ülkelerde bu iş birliklerinin hem makro hem de mikro ölçekte teknolojik yenileşmenin, ivmeli gelişme olarak, bilgi odaklı ekonomiye dönüşüme katkı sağladığı gözlemlenmiştir. Teknoloji ve yenileşme uygulamalarının geliştirilmesinin, ülkemiz vatandaşlarının refah düzeyinin yükselmesinde temel bir rol oynayacağına şüphe yoktur.

Üretim ve ihracatımızın içinde yüksek teknoloji ürünlerinin payı bugün yüzde 5'ler seviyesindedir ve bu oranın artması gerekmektedir. Ne yazık ki Türkiye, günümüzde ileri teknoloji ihraç eden değil, ithal eden bir ülke konumundadır. Bu durum, yüksek teknoloji ürün üretiminin kaçınılmaz olduğu bir çağda var olan koşullarımızın iyi bir noktada olmadığını göstermektedir. Çin'den sadece oyuncak ithal etmiyoruz, yüksek teknoloji de ithal ediyoruz. AR-GE faaliyetlerine ayrılan payın gayrisafi yurt içi hasıladaki payı ile AR-GE faaliyetlerinde çalışan personel sayısı günümüz koşullarına cevap verebilmekten uzaktır. Gerek kamusal gerekse özel sektör tarafından yeterli seviyelerde uygulanacak olan AR-GE faaliyetleri ülkemizin üretim kalitesinin ve rekabet koşullarının iyileştirilmesinde etkili olacaktır. Kamusal olarak bağlı kurumlarımızda yapılan araştırmalarda bu yararı görmek mümkün olacaktır.

Markalaşma, kaliteyi ve günün eğilimlerini yakalamak için gereklidir. Markalaşmayı getiren unsurlar ciddi ve sürekli bir çaba, tüketiciyle sağlıklı bir iletişim, güçlü bir üretim ve dağıtım ağı, hızlı ve zamanında üretimdir. Bir diğer husus da kurumsallaşmadır. Özne koşullara sahip aile şirketleri yerine, yönetim uzmanlığına gitmiş şirketlerde kurumsallaşma daha nesnel koşullarda olmaktadır. Devletin markalı ürünlere ve markalaşma yolundaki firmalara sağladığı teşviklerin yeterli olmaması da önemli bir engel teşkil etmektedir. Bu anlamda, ulusal bir politika tam olarak oluşturulmuş sayılamaz. Markalaşma ile ilgili olarak devletin verebileceği çok destek var, özellikle vergi muafiyetleri bakımından. Örneğin, ihracatta devlet yardımları kapsamında marka desteklerinden kaynaklanan gelirler ve isim hakları vergiden muaf tutulabilir, marka yatırımlarına vergi indirimleri uygulanabilir.

KOSGEB, çok önemli işleve sahip bir oluşumdur ancak hemen ilk bakışta da görülebileceği gibi, KOSGEB'in bütçesi oldukça yetersizdir. Kurulduğu zamanın binlerle ifade edilen üye sayısı bugün yüz binlerle ifade edilmektedir. Dolayısıyla, bütçesindeki sıradan artışlar kendi büyüme oranıyla karşılaştırılamayacak kadar küçüktür. Üyelerine kredi faiz desteği veren KOSGEB, projelendirme, AR-GE desteği, inovasyon, yüksek teknolojiye geçiş, yeni girişimciyi teşvik, fuarları teşvik, ihracatı teşvik konularında da üyelerine destek vermektedir. Dolayısıyla, bu geniş etkinlik çerçevesinde bütçesi çok yetersiz miktarda kalmaktadır. KOSGEB desteklerini proje temelli desteklere dönüştürmeye daha çok ihtiyacımız bulunmaktadır.

Bugün Türkiye'de ciddi bir şekilde sanayimizin kendini dönüştürmeye gereksinim duyulmaktadır. Düşük teknolojiyle üretimden bir an önce uygun koşullarla yüksek teknolojiye geçme durumunda olmamıza karşın orta düzey teknolojiyle üretime yapmaya çalışıyoruz. Onun için, başta sanayi, ticaret ve esnaf odalarıyla birlikte koordineli bir çalışmayla eğitimde KOSGEB desteklerinin neler olduğunu topluma, sanayiciye, ticaret âlemine anlatmamız gerekmektedir.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 98

Sayın Bakan, TÜBİTAK, toplumumuzun ekonomik, sosyal ve çevresel yaşam kalitesinin çağdaş uygarlık düzeyine kavuşmasına hizmet eden, alanında uluslararası etkinliğe sahip bir kurum olma vizyonunu taşımalıdır. Ülkemizin rekabet gücünü ve refahını artırmak ve sürekli kılmak için toplumun her kesimi ve ilgili kurumlarla iş birliği içinde, ulusal önceliklerimiz doğrultusunda bilim ve teknoloji politikaları geliştirme misyonunu üstlenmelidir.

TÜBİTAK, siyasiliği ile değil, bilimselliği ile toplumumuzun gündeminde olmalıdır. Bilimin hükûmetin, siyasetin, politikacıların etkisi altında olması bilimselliği sıfırlamaktadır. TÜBİTAK, hükûmetleriniz döneminde hep tartışmalı atamalar ve müdahalelerle gündeme gelmiştir. 2008'e kadar saygın bir bilim kuruluşu olarak gösterilen TÜBİTAK, hükûmete bağlandı ve sonra da bilimsel düşüşe, işlevsizleşmeye, kalitesizleşmeye maruz bırakıldı. Günümüzde TÜBİTAK bilimsel faaliyetleri ile ön plana çıkan bir mahiyette değildir. TÜBİTAK'ın acilen yeniden uluslararası arenada güvenilirlik kazanmaya ihtiyacı vardır. Bunun için ciddi bir organizasyon faaliyeti ve bütçe gerekmektedir.

Bakanlığınızın merkez teşkilatı ile KOSGEB tarafından KOBİ'lere verilen teşviklerin yatırım ve üretim üzerindeki etkilerini gösteren araştırma ve/veya tespit çalışmalarınız var mıdır? Ekonomi kamuoyuna yansıyan bilgiler, büyük rakamlara ulaşan ödeneklerin yatırım ve üretim üzerindeki olumlu etkilerinin ihmal edilebilecek düzeylerde kaldığıdır. Teşvik uygulamalarının dönemsel etki analizlerinin Bakanlığınızca yapıp yapılmadığını, yapıldıysa sonuçlarının ne olduğunu merak ediyorum.

Bakanlıkça açıklanan istatistiklerden patente bağlanan yenilik, buluş sayılarının yıllar itibarıyla giderek arttığı anlaşılmaktadır. Patenti alınan bu yenilik ya da buluşların yatırım veya üretime dönüşüm oranları nedir? Bakanlığın bu konuları takip, izleme, araştırma ve tespit gibi bir çabası veya politikası var mıdır?

Son dönemde organize sanayi bölgeleri ile ilgili olarak yürürlüğe konulan teşvik tedbirlerinin ne gibi sonuçları olmuştur? Bu teşvik tedbirlerinin organize sanayi bölgelerinde yeni yatırımların yapılmasına ve dolayısıyla doluluk oranlarına olumlu bir katkısı var mıdır? Varsa hangi düzeydedir?

Bakanlığın sanayi ürünlerinde kalite denetimi konusundaki çalışmaları maalesef son derece yetersiz ve etkisiz düzeydedir. Bu denetim çalışmaları, başta Çin malları olmak üzere, kalitesiz ithal ürünlerin ülkemize girişini engelleyememiş ve kalitesiz ithal sanayi ürünleri yerine kaliteli yerli üretimin teşviki konusunda yararlı olamamıştır. Bu durumda Bakanlığınız tüketiciyi koruma konusunda bir girişimde bulunacak mıdır?

TÜBİTAK tarafından sanayi sektöründe teknoloji uygulamalarınca AR-GE çalışmaları için verilen desteklerin yatırım ve üretime dönüşümü konusunda Bakanlıkça yapılmış ciddi bir çalışma var mıdır? Bu konudaki destek uygulamalarının sanayi sektöründe üretim, kalite ve verimlilik artışına katkısı ne olmuştur?

Yerli otomobil imalatı konusunda Bakanlık öncülüğünde uzun sayılabilecek bir zamandan beri kimi çaba ve çalışmaların sürdürüldüğü bilinmektedir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSA ÇAM (İzmir) – Otomobil sanayicilerini özendireceği savunularak bir paket hâlinde yürürlüğe konulan bazı teşvik desteklerinin bugün itibarıyla ulaştığı sonuçlar nelerdir?

İmalat sanayisinde yerli ara malı kullanım oranlarının düştüğü ve yanlış kur politikalarının sonucu olan bu eğilimin, başta KOBİ'lerimiz olmak üzere, yerli sanayimize ağır darbeler vurduğu bilinmektedir. Ulusal sanayimizde yaratılan katma değerın yüzde 70'inin ithal ara mallarına dayalı olması sonucunu doğuran bu kötü gidişin önlenmesi için Bakanlığınızca belirlenen bir strateji veya alınmış bir önlem var mıdır?

Merkez Bankasınca yayımlanan aylık ekonomik verilere göre, Türk sanayisinin kapasite kullanım oranlarında son dönemde gözlenen ve devamlılık arz eden bir düşüş eğilimi söz konusudur. Eylül 2012 itibarıyla yüzde 74'e inen ve Ekim ayındaki 0,9'luk çok küçük artış dikkate alınmazsa olumsuz bir ekonomik eğilimin ilk alarm sinyalleri olarak değerlendirilen bu gidişat ile ilgili olarak alınması düşünülen önlem veya önlemler var mıdır?

Bakanlığa bağlı Türk Standartları Enstitüsünün sanayi ürünleri ile ilgili belgelendirme ücretleri...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSA ÇAM (İzmir) – ...KOBİ'lerimizin belini bükecek ölçüde yüksektir. Bu ağır belgelendirme ücretlerinin, KOBİ'lerimizin üretim maliyetlerinin düşürülmesi ve sanayi üretiminin desteklenmesi bağlamında makul ölçülere indirilmesi gerekmektedir. Bakanlığınızın bu konuda bir çalışması bir çalışması var mıdır?

Sözlerimi bitirirken kredi derecelendirme kuruluşu Fitch'i de anmadan geçmek istemiyorum. Geçtiğimiz günlerde Fitch, kredi notumuzu yabancı para cinsinden artırdı ve bu not artışına göre de Türkiye de artık yatırım yapılabilir ülkeler arasına girmiş oldu. Almış olduğunuz bu geçer notun hükûmetinize hayırlı olmasını diliyorum. Türkiye'nin bu not artışlarıyla birlikte daha ucuz ve uzun vadeli finansmana kavuşması, bundan sanayimizin de olumlu şekilde etkilenmesi en büyük umudumuzdur.

2013 yılı bütçesinin hayırlı olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Çam.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Şahin, nasıldı konuşmam ama?

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Güzeldi.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bizim bütün konuşmalarımız güzel.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 99

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Hayır, hakaret içermediği zaman -Sayın Bakanım, özür diliyorum ama- bakın, biz de...

MUSA ÇAM (İzmir) – Siz eleştiriyi hakaret olarak algılıyorsunuz.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – O eleştiri değil, eleştirinin bir sınırı vardır.

MUSA ÇAM (İzmir) – Hayır, siz hakaret olarak algılıyorsunuz.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Sayın Aslanoğlu'na soralım, hakaret miydi değil miydi, Sayın Başbakana neler söyledi dün akşam Sayın Çam.

MUSA ÇAM (İzmir) – Gerektiğinde hepsini konuşuruz, merak etme.

BAŞKAN – Evet, lütfen...

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – “Jakoben, elitist ve servet sahibi” olarak nitelediniz Sayın Başbakanı dün, Sayın Çam. Ben bunu konuşuyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Kurt.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, sevgili arkadaşlar; Mecliste, tabii, özellikle komisyonlarda ve belki de Plan ve Bütçe Komisyonunda konuşma üslubu biraz daha sakın... Katkı sunmaya çalışıyoruz. Eleştiri olacaktır mutlaka, buna tahammül edeceksiniz arkadaşlar yani biz...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Hayır ama hakarete varan bir eleştiri değil.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Hakaret etmiyor kimseye yani “Çok güzel yapıyorsunuz, helal olsun size.” falan dememizi beklemeyin.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Yok, canım, onu beklemiyoruz.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Biz doğruyu, doğruları söylemeye çalışıyoruz. Eksik bıraktıklarınızı tamamlayın, önemli olan budur.

Şimdi, Sayın Bakanım, özellikle ve öncelikle bünyenizdeki kurumlar içerisinde KOSGEB'i önemsiyoruz. Çünkü KOSGEB, Cumhuriyet Halk Partisinin devamı sayılan, SHP döneminde, SHP'nin koalisyon olduğu dönemde ilk defa kurulmuş ve ne kadar doğru bir iş yaptığımızı da bugün görüyoruz. Siz de onu devam ettiriyorsunuz, geliştiriyorsunuz. Zaten devlet budur yani devlette birinin yaptığını diğerinin reddetmesi diye bir değerlendirme şansımız olmaz. Biz keşfetmişiz, siz geliştirmişsiniz. Daha da büyümelidir inşallah, bu gelişmeli. Türkiye'de özellikle son dönemlerde ciddi anlamda bir gelişme görüyoruz bu alanda ve organize sanayi bölgeleriyle de yavaş yavaş entegre olmaya başlayınca sanayimizin gerçekten gelişmesi konusunda ciddi katkılar sunuyor ve küçük ölçekli işletmelerin aldığı destekler de oldukça rahatlamalarına neden oluyor. Bunun devamını diliyorum ben. Ancak tabii, sanayi politikalarını belirlemek, hazırlamak sizin göreviniz olduğu için Türkiye'nin bir tercih yapması gerekiyor bana göre, bir sanayi politikasını netleştirmesi gerekiyor, olgunlaştırması gerekiyor. Bu noktada zamanla küçük ve orta ölçekli işletmeler mutlaka büyümek durumunda mı, yoksa bu ölçekte kalarak mı işlevine devam edecek, bu konuyu bir netleştirmemiz lazım. Eğer gerçekten bu işletmelere “Siz küçük ve orta ölçekli kalın.” dersek bunları tutma şansımız olmaz çünkü ciddi bir gelişme izliyoruz ve gözlüyoruz. Bu da Türkiye'nin belki giderek... Küçük sanayi siteleriyle de bağlantılandırabilirsek bu işi, büyük kooperatiflere dönüştürerek bir yatırım formülasyonu düşünebilir miyiz, bu konuda umarım çalışmalar yapıyordur, ciddi anlamda bir gelişme sergileme şansımız olur. Türkiye'de son zamanlarda küçük ilçelerde de biraz organize sanayi bölgeleri ve küçük sanayiler istenmeye başlandı özellikle uzmanlıkla ilgili konularda ama çok yavaş gittiğinin farkındayız. Şimdi, bu yavaş gitmede acaba Bakanlığın bir frenlemesi söz konusu mu, yoksa halkın bu işi örgütleyemeden götürmesi mi söz konusu, onu da ben merak ediyorum. 2012 yılı içinde organize sanayi bölgelerinin yapımı için 96 milyon Türk lirası ayrılmış sizin bütçenizde ama ona rağmen 30 milyon 936 bin lira harcanabilmiş. Yani şimdi 96 milyonun üçte 1'ini harcamış isek organize sanayi bölgeleri yapmak için, burada Bakanlığın bir eksiği var mıdır, yoksa olağanüstü bazı sebepler çıkmıştır da ondan mı bu iş yürümemiştir? Bunu da ben öğrenmek isterim.

Küçük sanayi siteleri için de 55 milyon lira ayrılmış 2012 yılı için, 15 milyon lira harcanabilmiş. Yani bu, Ağustos sonu itibarıyla ama haydi bir 5 daha eklersek harcanan miktara göre 20 olur ki bu da ayrılan bütçenin kullanılamaması gibi bir sonuç doğuruyor. Bu harcama eksikliği yurttaşların talebi olmadığından mı, yoksa Bakanlığın organize edemediğinden mi kaynaklanıyor? Çünkü normal koşullarda bütçedeki ödenebilecek miktarı herkes harcıyor, harcamaya çalışıyor daha doğrusu. Bu sizde bir, iki noktada benim dikkatimi çekti ve buna rağmen 2013'te de organize sanayi bölgeleri için 90 milyon, küçük sanayi siteleri için de 60 milyon lira teklif ediyoruz. Yani bu harcamayı eğer şekillendirebilirsek geçen yılki yapılan işten çok daha fazla iş yapılabilir 2013'te ama bunu akıllı kullanmak koşuluyla diye değerlendirmemiz gerekir diye düşünüyorum.

Teşviklerde özellikle bölgelere ayrıldıktan sonra bizim Eskişehir gibi birinci bölgede olan yerlerde yüksek teknoloji alanlara teşviklerin verilmiş olması işi biraz daha teknik hâle getiriyor ama o bölgede gerçekten daha işin alfabetine bile başlayamamış bir sürü işletme var. Onlar bu konuda sıkıntı çekiyor. Yani, evet, Eskişehir'de bir uzay teknolojisi, savunma sanayisi filan gelişiyor. Özel sektörün bu konuda desteklenmesine de itirazımız yok, memnunuz ama diğer alanlarda, mesela Eskişehir'in küçük ilçelerinde hiçbir şey yok yani belki de o 800 küsur ilçenin son 5'inde olan

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 100

ilçelerimiz var bizim, Türkiye ortalamasının çok gerisinde. Bu konuyu yaygınlaştırabilmenin bir yolunu bulma şansımız var mıdır, bunu denememiz gerekir mi? Bu alanda belki bu küçük sanayi sitelerini hareketlendirerek bir kooperatifçilik hareketi yaratılabilir mi? Bunların hepsini ayrı ayrı değerlendirmek gerekir diye düşünüyorum.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

KAZIM KURT (Eskişehir) – Süre azalıyor herhâlde Başkanım. O nedenle, son şunu söylemek isterim: Tabii, biz Eskişehirli olduğumuz için... Eskişehir şeker pancarı üreten bir bölge ve Türkiye'nin belki de en büyük şeker fabrikalarından birine sahip olan bir bölge. Şeker fabrikası Eskişehir'de hem teknolojik anlamda yenilenmeye muhtaç hem de "Şeker ekim alanlarında uygulanan politikaların yeniden gözden geçirilmesi gerekiyor mu?" diye bir soru geliyor bana. Çünkü bu kota gerçekten bizim o bölgedeki çiftçinin işini bozdu, sıkıntıya soktu. Pancar üretimine alışmış olan köylü şu anda Eskişehir Şeker Fabrikasına veremediği pancarı Adapazarı Şeker Fabrikasına, Susurluk'a veriyordu -Susurluk kapandı, sanıyorum, şimdi- ama Adapazarı'na verdiği şeker pancarının parasını alamadı.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı.)

KAZIM KURT (Eskişehir) – Özellikle Alpu, Çifteler ve Emirdağ'da -Biz, Emirdağ'ı da Eskişehir sayıyoruz, -o üç ilçe merkezdeki diğer ilçelerle beraber ciddi sıkıntılar çıktı. Bu piyasanın denetlenmesi, düzenlenmesi konusunda Şeker Kurumu ne yapar, nasıl bir tavır içerisinde olur ki hem şekerin geliştirilmesi hem de şeker pancarı üreten çiftçinin de gözetilmesi sanıyorum, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını da ilgilendiren ve müdahil olması gerektiğini düşündüğüm bir alandır. Bu konuda eğer önümüzdeki yıl ciddi çalışmalar yapılırsa memnun olurum ve bütçenizin hayırlı olmasını diliyorum.

Kolay gelsin diyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Koçer, buyurun.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri, Sayın Bakanım, Bakanlığımızın değerli bürokratları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanım, Türkiye Sanayi Strateji Belgesi'nin yayınlanmış olmasını ve bu belgede önemli olan vizyonun orta ve yüksek teknoloji ürünlerinde Avrasya'nın üretim üssü olma ibaresini ben oldukça önemli buluyorum. Ağırlıklı olarak yüksek katma değerli ve ileri teknolojiye dayalı ürünlerin üretildiği bir yüksek vizyon ortaya konmuş ve bu vizyon içerisinde yapılan çalışmalar neticesinde Avrupa Komisyonu tarafından 2012 yılı İlerleme Raporu'nda da Türkiye Sanayi Strateji Belgesi'nin yüzde 85'lik bir başarıya ulaştığının ifade edilmesinden büyük memnuniyet duyduğumu ifade etmek istiyorum, başlangıç olarak.

Gerçekten, bu genel vizyondan sonra, makine imalat sektörüyle başladı yanılmıyorsam sektör strateji belgeleri, birçok sektörde strateji belgelerinin ortaya konması ve bu belgelerin üzerinden izlemelerin yapılmasını ben çok önemli ve anlamlı olduğunu söylemek istiyorum. Girişimciyi teşvik etmek ve yeni girişimcileri ortaya çıkartmak açısından bakanlığın ortaya çıkarttığı çalışmalar, gerek KOSGEB'in gerek TÜBİTAK'ın ortaya çıkarttığı ve sahaya sürdüğü yeni çalışmaları çok olumlu ve önemli bulduğumu ifade etmek istiyorum. Özellikle son zamanlarda AR-GE ve inovasyona dayalı bir üretim modeline geçiş ibaresinin çok fazla kullanıldığını duymaktan da büyük memnuniyet duyuyorum. Sadece bu değil endüstriyel tasarım, marka, patent gibi kavramlar son zamanlarda çok fazla kullandığımız, sanayi adına çok memnuniyet verici kavramlar.

Sayın Bakanım, Gaziantep'in Türk sanayisi için ölçek bir şehir olduğunu düşünüyorum. Uzun yıllar bizim talep ettiğimiz destekler bir TÜBİTAK'ın, KOSGEB'in bütçelerine koyulduğu zaman açıkça söyleyeyim, itiraf etmek gerekir ki "Bundan ne kadar daha fazla pay alabiliriz?" diye de bir çaba içerisine girmiştik. Çünkü koyulan bütçeler oldukça fazla ama bizim proje yapma kabiliyetimiz o kadar yüksek değildi ama bugüne geldiğimiz de şunu memnuniyetle söyleyebilirim: Özellikle TÜBİTAK desteklerinden ve yine özellikle KOSGEB desteklerinden çok çok fazla yararlanan bir duruma geldi sonuç. Örneğin daha bir-iki sene önce 21'inci sıradayken Gaziantep KOSGEB desteklerinde, bugün ilk 10 içerisine girdi, 5'inci, 6'ıncı sıralarda bulunuyor, bunu çok önemsiyorum. Evet, bütçeler çok artırıldı ama KOSGEB bütçesi gerçekten çok önemli, bu bütçenin önümüzdeki yıl çok daha geniş bir şekilde sanayiye sunulmasında fayda olduğunu düşünüyorum.

Genç girişimcilere verilen 100 bin TL'lik desteğin, 2013 yılında 500 kişiye çıkarıldığını ifade ettiniz, bunu ben çok önemli buluyorum, anlamlı buluyorum. Bu sayının mümkün olursa daha da hızla artırılmasını özellikle sizlerden rica ediyorum. Türkiye'nin en girişimci 50 üniversitesini açıklamanız bence çok heyecan vericiydi. Burada kullanılan kriterler zaman içerisinde değiştirilebilir, burada kullanılan kriterler tartışılabilir ancak kendi üniversitemizin nerede olduğunu bildiğimizden hemen sonra ben kendi şehirimde oturup diğer kurumlarımız ve üniversitemizle birlikte bir toplantı gerçekleştirdim ve daha iyi nereye varabiliriz, ne yapabiliriz biz hemen çalışmalarına başladık, bunun için ben size teşekkür ediyorum, kutluyorum ve sizlerden bir ricam var. İllerin marka patent sıralamasına dayalı ve diğer kriterlerini de ele alarak yani OSB yatırımı olabilir, metrekaresi olabilir ya da ihracat kapasitesi olabilir, illerin girişimcilik endeksini yayınlayalım. Yani, girişimci illerimiz her yıl yarışınlar birbirleriyle. Aynı şeyi ben marka patent tescilinde de size önermek istiyorum. Sayın Bakanım, belli dönemlerde bunlar açıklanabilirse iller kendi arasındaki rekabeti görebilir ve daha iyiye ulaşmak açısından çaba gösterebilirler diye düşünüyorum. TÜBİTAK'ın Silikon Vadisi'ne, 10 girişimciyi göndermesini çok

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 101

heyecanlı ve çok güzel bir haber olarak öğrendik sizden ama bu sayı az diye düşünüyorum. İnşallah önümüzdeki yıllarda 10 değil, 100 kişiyi gönderelim Sayın Bakanım. Gerçekten, bu arkadaşlarımız döndüğü zaman Türkiye'ye çok şey katacaklar ben buna yürekten inanıyorum.

İlk defa iş fikrine değer verilen programlar ortaya çıkarıldı ve TÜBİTAK'ın yine 745 iş fikrinin -yanılmıyorsa- başvurusu alındı. Bu anlamda ben projeden önce fikre önem verilen bir gelişmeyi çok anlamlı bulduğumu ifade etmek istiyorum. 81 bir il için atılan adım çok önemli, bilim teknoloji merkezi... Bir kere burada atılan adımı ben çok önemli buluyorum, bunun içini mutlaka en iyi şekilde dolduracağız. Biz bunun hazırlığı içerisindeyiz, Gaziantep olarak. Biraz da burada tabii, yerel heyecanlar da çok önemli ama Bakanlığınızın atmış olduğu bu 81 bilim merkezi, 81 ilde KOSGEB çok önemli, sanayinin gelişmesi açısından, KOBİ'lerin gelişmesi açısından çok önemli. Burada konuşmamın başında söylediğim şeye bir daha vurgu yapmak istiyorum. Anadolu'nun proje yapma kabiliyetini yukarıya çıkartmamız gerekiyor. Bu anlamda daha iki yıl önceye kadar KOSGEB'e proje vermekte zorluk yaşıyan bir şehirdik mesela, ki diğer şehirlerde de bu sorun vardı, ama bugün proje yapma kabiliyetimiz de gelişmeler başladı. Dolayısıyla bu süreç çok hızla gelişecek, verdiğiniz bu desteklerle bence Türk sanayisi açısından önemli bir sürece gireceğimizi ben düşünüyorum. Bugün yapmış olduğunuz girişimcilik toplantısına katılamadım ama izlenimleri aldım, gerçekten sizi kutluyorum Sayın Bakanım, emeği geçen herkesi kutluyorum. Orada bir Gaziantepli firmamız başarısından dolayı ödül almış ve gerçekten anlamlı bir ödül o, bizim şehrimiz için ve girişimcilik anlamında da önemli.

"118 bin marka tescili" dediniz. Sanıyorum, 2011 yılı itibariyle Avrupa'da 1'inci Türkiye. Evet, marka tescili bir yola çıkış...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – ...tabii aslında, markalaşma onun arkasından gelecek. Uzun bir yolculuk ama biz tescil olayında bile çok gerideydik, burada Avrupa birincisi olmayı ben gerçekten çok önemli buluyorum.

Konuşmamı bu dar şey içerisinde tamamlamak istiyorum. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığımızın yapmış olduğu çalışmaları, son birkaç yıl içerisindeki bu gelişmeleri Türk sanayisinin gelişmesi açısından çok önemli ve anlamlı bulduğumu belirtmek istiyor, başta siz olmak üzere, bütün bürokratlarımıza, emeği geçen herkese de teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Koçer.

Sayın Atıcı, buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokrat arkadaşlar, basın emekçileri ve sevgili Meclis çalışanlarımız; bilimin özgür ortamda yeşereceğine inanan herkesi saygıyla selamlıyorum.

Konumum itibariyle Sayın Bakan, Bakanlığınızın bilimle ilgili olan kısımlarına değinmek istiyorum.

Konuşmanızın bir noktasında "TÜBİTAK ve TÜBA artık Bakanlık, tek çatıyla Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını bir çatı altında topladık." dediniz. Gerçekten, kulağa çok hoş geliyor, bunların bir çatı altında toplanması güzel fakat bunlar bir çatı altında mı toplandı, yoksa gerçekten TÜBİTAK ve TÜBA'yı eriterek yok mu ettiniz? Bunu bir gözden geçirmek gerekir. Bilimin özgür ortamlarda üretildiğini hiçbir şekilde inkâr edemeyiz, özgürlük yoksa bilim de yoktur. Bunu da hasbelkader, elimden geldiği kadar bilim ortamında çalışan bir insan olarak söylüyorum.

TÜBA ve TÜBİTAK'a yapılan atamalarla maalesef bu iki güzide kurum hükûmetin boyunduruğu altında girmiştir. Hükûmetin kim tarafından, hangi siyasi parti tarafından kurulduğunun inanın bir önemi yoktur, inanın yoktur. Bugün AKP bunu yapmıştır, bu atamaları yapmıştır ve bu kurumlar tamamen siyasi olmuştur. Eğer iktidarda CHP olsaydı ve bunu yapsaydı inanın aynı kararlılıkla karşı çıkardım. Çünkü bilime siyaseti bulaştırdığınız zaman bilim adamından hiçbir şey ama hiçbir şey elde edemezsiniz. Bakın, Londra'da bir toplantı vardı, bir çalışma vardı ve Sayın Cumhurbaşkanıyla beraber gitmiştik Londra'ya ve Londra'daki İngiliz Bilimler Akademisinin Başkanı, kalabalık bir toplantıda, Sayın Cumhurbaşkanına yapılan bu siyasi atamaları sordu, dedi ki: "Biz, bilim insanları bunu anlayamıyoruz ve kimseye de anlatamıyoruz, ne olur bunu bize anlatın." ve Sayın Cumhurbaşkanı da anlatamadı, dedi ki: "Bir kereye mahsus yaptık, ben de karşı çıktım ama oldu bir kere." Kelimeleri tam seçemiyor olabilirim ama mealen aynen bu şekilde söyledi ve hepimizin gerçekten boynu büküldü orada. Böyle bir durumda TÜBA'dan istifa eden çok sayıda bilim adamı artık yok, oraya hizmet vermiyorlar ve bu kurumlarla yapılan işlerle gerçekten akıllı, vicdanı, irfanı hür insanlar yetişeceğine ben inanmıyorum, eğer siz inanıyorsanız Allah aşkına beni de ikna edin ben de bu akşam rahat uyuyayım.

Bu atamaları yaptınız, bakın kimleri atadınız: "Üniversite yerine medrese diyelim, fakülte yerine mektep diyelim." diyen insanları atadınız. Bu zihniyette böyle şeyleri öneren insanları TÜBA gibi yerlere atadınız. Yine konuşmanızın bir kısmında, bir tarafında dediniz ki: "Yurt dışından artık bilim adamları getiriyoruz." Bugün, tesadüfen TÜBİTAK'ın ve TÜBA'nın sayfalarına baktığımda orada da gördüm, uzunca bir yazı yazmışsınız ve hayretler içinde kaldım. Ben üniversitedeyken, araştırma yapmak için kapı kapı gezerken -yakın zamanda- 5 kuruş para bulamazken, siz işte 6.000, 3.000, 4.000 avrolar vererek bu insanları buraya getiriyorsunuz ve orada bir şey dikkatimi çekti. Sanıyorum, 100 kadar insan mı geliyordu, tam hatırlamıyorum ama diyorsunuz ki: "Amerika, Avrupa ve Asya kıtasından geliyor bunlar." Ben ilk başta yani AKP'yi tanımasam, AKP klasiği olduğunu bilmesem hemen diyeceğim ki: Amerika Birleşik Devletleri'nden

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 102

geliyor, Avrupa'dan geliyor. Kıtaları okuyunca dedim ki: Bu işte bir iş var. Şimdi size soruyorum Amerika, Avrupa, Asya kıtasının hangi ülkelerinden geliyor bunlar? Yani, Amerika'nın Orta Amerika'sı da var, Güney Amerika'sı da var, Avrupa'nın Arnavutluk'u da var. "Kıta" demişsiniz çünkü. Onu da hakikaten merak ediyorum. Bir de gerçekten merak ediyorum, biz kendi bilim insanlarımıza para vermezken, kendi olanaklarımızı, öz imkânlarımızı kullanmazken nasıl oluyor da bu insanlara biz bu kadar para ödüyoruz? Hakikaten bizim zekâ seviyemiz mi düşük, biz mi yetersiziz yoksa bizim imkânsızlıktan dolayı mı bilim insanlarımızın üretimleri az? "Beyin göçünü tersini çevirdik." diye kocaman başlık atmışsınız, Sayın Bakanım hiç öyle değil. On beş gün kadar önce Kanada'ydim, detaylı bir araştırma yaptım.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Oraya gidenler insanlar diyor ki: "Türkiye'den buraya göçün üç pik noktası var" tarihlerini veriyor, detaylarını size sonra anlatırım ama son pik noktası, işte son beş yılda meydana gelmiş ve insanlar, bilim insanları, hekimler orada hekimlik yapmayacaklarını bilerek koşu koşu Kanada'ya gitmek zorunda hissediyorlar kendilerini ve orada yine arada buraya gidip buraya gidip geliyorlar ama kendilerini orada daha mutlu hissediyorlar.

Üniversiteleri yarıya sokmaktan bahsediyorsunuz, "Üniversite, sanayi iş birliği yapsın." diyorsunuz, "Üniversitelerin hocalarından yararlanalım." diyorsunuz ama inanın hiçbir hocada ne şevk kaldı ne heyecan kaldı. Tıp fakültesi, diş hekimliği fakültesi -her ne kadar sizin çok konunuz değilse de- parça başı çalışıyorlar Sayın Bakan. Ne kadar köfte, ne kadar ekmek, kaç tane baktın hasta, o kadar para aldın. Yani bunun detayına girmeyeceğim çünkü sağlıkla ilgili olmadığınızı biliyorum ama diğer fakültelere, diğer üniversite bölümlerine bakalım, onlar da ikinci öğretim, ek ders adı altında inanın eziliyorlar, belleri dönmüş, kamburları çıkmış yani siz bunu yapmazsanız açlar, para yok.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Gelecek kaygısıyla, gerçekten, bilim üretmeye çalışıyorlar ve başaramıyorlar Sayın Bakan. O yüzden, Türkiye'deki bilimin durumunu size, benim yedi dakika da özetlemem mümkün değil ama, bunlar, söylediklerim gerçekten can alıcı noktalar, bunları eğer arzu ederseniz çok daha uzun bir seansta masaya yatırabiliriz. Çünkü bunlar sizin sorumluluk alanınıza giriyor ve siz bir yandan yurt dışından gelen insanlara para vermeye çalışırken işte "Oraya buraya şunu getirttik, bunu getirttik." derken buradaki insanlarımız çürüyorlar, inanın çürüyorlar.

İki de soru soracağım, TÜBA'da, TÜBİTAK'ta epey bir gelişmeler olduğunu söylüyorsunuz. Hakikaten merak ediyorum, TÜBİTAK'ta sürdürülen bu kadrolaşma hareketinden sonra genel performans nasıl etkilendi? Son bir yıl diyebilirsiniz veyahut da altı ay diyebilirsiniz, genel performansını merak ediyorum. Bir de şunu merak ediyorum: Bu TÜBİTAK Başkanı göreve geldikten sonra TÜBİTAK'tan kaç tane çalışan görevden ayrıldı ya da ayrılmak zorunda bırakıldı...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

AYTUĞ ATICI (Mersin) – ...veya kaç kişi yeni çalışmaya başladı? Bunları da bana söyleyebilirsiniz, bir çıkarım yapmak açısından memnun olacağım.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun Sayın Türel.

RAHİMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, Sayın Bakan, değerli bürokratlar, basınımızın değerli mensupları; konuşmaya başlarken hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, ben bu konuşmamda öncelikle sanayi üzerinde odaklanmak istiyorum. Sanayi sektörünün, ekonomi içindeki konumunu, ne durumda bulunduğunu değişik göstergeler açısından inceleyeceğim. Sonra kısaca da AR-GE üzerine vurgu yapmak istiyorum.

Şimdi, tabii, sanayi sektörünün ekonomi içindeki konumuna baktığımız da şunu görüyoruz: 2002 yılında sanayinin gayrisafi millî hasıla içindeki payı yüzde 21; 2011 yılında yüzde 19,9 yani 1 puanlık bir azalma var, hemen hemen payı aynı kalmış. Tabii bunun altında imalat, madencilik, enerji var. İmalat sanayinde ise yüzde 17,8'den yüzde 16,2'ye bir azalma var yani 1,5 puana yakın bir azalma gözüküyor. İstihdamına da bakıp istihdamla karşılaştırmak bize çok ciddi önemi fikirler verebilir. Tabii, sanayi istihdamında 2002'ye gidemiyoruz, 2004'den itibaren yeni seri başlıyor. Ondan öncesi başka bir seri olduğu için kıyaslamak mümkün değil millî gelir açısından, istihdam açısından. O yüzden 2004'ü kullanacağım, zaten 2004'de de sanayinin millî gelirdeki payı yüzde 20'imiş, 2004 yılında aynı yılda sanayi istihdamının toplam istihdamın içindeki payı yüzde 20, aynı. Ne kadar istihdam o kadar millî gelir. 2011 yılında da yüzde 19,5 olmuş yani çok hafif bir azalma var, millî gelirdeki payı yüzde 19,9'du. Yani, baktığımız zaman istihdamla millî gelir başa baş gidiyor. Oysa böyle olmaz, sanayi sektörü daha az kişinin çalıştığı ve daha yüksek bir millî gelirin, katma değer yaratıldığı bir sektördür. Ama ne yazık ki Türkiye'de böyle olmuyor. Örneğin, tarım sektörü daha kişiyi çalıştığı yüzde 25'dir toplam istihdamın ama millî gelirin yüzde 8'ini üretir. Burada ise sanayi alanında olması gereken hizmet alanında gözüküyor. Hizmet sektörü alanında çalışan istihdama göre, işe göre çok daha yüksek millî gelir yaratılıyor. Bu da gösteriyor ki sanayi sektöründe problemler var. Demek ki sanayi sektöründe o hep konuştuğumuz yüksek teknoloji yoğunluğu, orta teknoloji, yüksek teknoloji ürünlerin o sektörlerin payı oldukça düşük, daha çok emek yoğun bir

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 103

sanayileşmenin, sektörel yapının sanayi sektöründe egemen olduğunu görüyoruz. Bu birinci dikkat çekmek istediğim bir husus.

İkinci husus: Millî gelir içindeki pay açısından bakmak isterim, AKP döneminde 2002, 2011 yılı rakamlarını kıyaslayacağım. Burada geriye doğru gidebiliyoruz. Toplam sabit sermaye yatırımlarının millî gelir içindeki payında biraz yükselme var ama bu kamu değil tamamen özel sektörden kaynaklanıyor. Çünkü kamu sabit sermaye yatırımlarının millî gelirdeki payı 2002 yılında yüzde 4,9'muş, 2011 yılında yüzde 4,1'e düşmüş. Peki, kamunun onlu sektör ayrımı var, Kalkınma Bakanlığı tarafından yapılan onun içinde imalata bakalım, kamu imalatının toplam kamu içindeki payına: 2002 yılında yüzde 3,2'ymiş, 2011 yılında yüzde 0,7'ye yani binde 7'ye gerilemiş. O açıdan da baktığımız da kamu sektörünün imalat sanayinden ciddi anlamda çekildiğini, hızlı bir biçimde çekilmeye devam ettiğini, ki bu 1980'lerle birlikte başlayan bir politikadır ama artık bunun devam ettiğini görüyoruz. Bu da tabii aslında ülkenin temel altyapı alanlarında, altyapı sektörlerinde ciddi bir problem olduğuna işaret ediyor. Tabii ne oluyor? Bu boşluğu özel sektör kısmi biçimde dolduruyor.

Şimdi, özel sektör yatırımlarının gene onlu sektör ayrımında gruplandırabiliriz. Dış ticarete konu olan ve dış ticarete konu olmayan sektörler diye. Dış ticarete konu olan sektörler, dışarıya sattığınız, ihracat yaptığınız sektörler. Öbürleri ise daha çok alt yapı konut gibi içeriğe yönelik, ülke içindeki sektörler. Bu açıdan baktığımızda 2011 yılında özel sektör yatırımları içinde dış ticarete konu olan sektörlerin payının ancak yüzde 53 olduğunu görüyoruz. Geri kalanın hepsi dış ticarete konu olmayan sektörler, yani yarıdan biraz fazla. Bu tabii, neyi gösteriyor? Bu uygulanan ekonomik modelin ortaya çıkardığı sorunları gösteriyor. Bu sorunlardan bir tanesi şu: Uygulanan, AKP döneminde uygulanan ve uygulanmaya devam edilen yüksek reel faiz politikası sonucunda Türk lirası değerleniyor ve Türk lirasının değerlenmesi dış ticarete konu olan sektörlerdeki fiyatlarla, konu olmayan sektördeki fiyatlar arasındaki nispi fiyatları dış ticarete konu olmayan, yani içeriğe yönelik olan sektörler lehine değiştiriyor. Bunun sonucunda da birçok dışarıya yönelmesi gereken, üretim yapması, ihracat yapması gereken özel sektör, iç piyasaya yönelik, yurt içi piyasa dönük üretim yapma noktasına dönüşüyor. Gene aynı şekilde, biraz önce de söyledim, kamunun özellikle bu hem fiziki hem sosyal altyapı alanından çekilmesi sonucunda bu alanı özel sektör ciddi bir biçimde dolduruyor. Tabii, güzel, özel sektör de elbette bütün ülke kaynaklarını kullanacak, özel sektör de yatırım yapacak ama özel sektörün daha çok dünyanın her tarafında, literatürde de tartışılan ve üzerinde uzlaşılan bir husus, dışarıya üretim yapıp ihracat yapacağımız alanlarda yoğunlaşması gerekiyor. Bu yüzden de özel sektörün böyle bir perspektife sahip olması önemlidir.

Diğer taraftan iç ticaret hadleri yani tarım, sanayi, hizmetler olarak baktığımızda üçlü sektör ayrımında, Türkiye'de AKP döneminde hızlı bir biçimde sanayi sektörünün aleyhine bozulmuştur. Sanayiye "100" dediğimizde tarım 2012'de 100'müş, 2011'de 119'a çıkmış. Yani tarımdaki fiyat artışları sanayinin üstünde. Hizmetlerde ise 2002'de 118'miş "100" dediğimizde, 2011'de 131 olmuş. Aslında sanayinin durumu daha kötü, özellikle madencilikteki fiyat artışları ve enerji de yüksek, onlardan arındırdığımızda imalata "100" dediğimiz de tarımdaki artış endeks 105'ten 130'a çıkıyor, hizmetlerde de 124'ten 145'e... Yani aslında sanayi aleyhine ciddi bir gelişmenin oluştuğunu görmekteyiz. Gene imalat, sanayi, teknoloji yoğunluğuna bakalım. Biraz önce sunuşunuzda da çokça kullandınız, Türkiye'nin orta, orta ileri teknoloji alanlarında, sektörlerde...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – ...ciddi biçimde payını artırdığını söylediniz ama ne yazık ki rakamlar öyle söylemiyor, Sayın Bakan.

Kalkınma Bakanlığının, 2013 yılı Programı var sayfa 165'te, bakıyoruz. OECD'nin dördü ayrımı var biliyorsunuz "Yüksek, ortanın üstü, ortanın altı ve düşük" diye. Dördü bir teknoloji yoğunluğuyla ele alıyor, imalat sanayini. Orada bakıyoruz, önce yüksek teknolojiyle söyleyeyim: Üretimde toplamına bunun "100" dediğinizde yani dört sektörün toplamı "100" dediğinizde içsel dağılım aldığınızda 2002'de yüksek teknoloji sektörlerin payı yüzde 5,1'miş toplam içinde, 2007'de yüzde 4,2'ye düşmüş, 2011'de yüzde 3,5'a düşmüş. Sayın Bakan, artmıyor, aksine azalıyor. Ortanın üstü dediğimiz alana baktığınızda 18,2'den, 29'a yaklaşık 10 puanlık bir artış gözüküyor ama onun dışında şunu görüyoruz ki, çok büyük çoğunluğu, neredeyse dörtte 3'lük bir kısmı düşük ve ortanın altı dediğimiz sektörlerde yoğunlaşıyor. İhracatta durum daha da vahim. İhracatta yüksek teknoloji ürünlerin payı...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – ...6,2'ymiş, 2007'de yüzde 4,5 olmuş, 2011'de yüzde 2,8 olmuş. Bırakın yüzde 5 değil yüzde 2, yüzde 3'lerden bahsediyoruz ve ortanın üstünde de 2002'de yüzde 24'müş, biraz 2007'de yüzde 32'ye doğru çıkmış ama 2011'de yeniden aşağıya düşmüş. Bu açıdan baktığınızda hem üretimde, hem ihracat yapısında da ciddi anlamda düşük ve orta düşük teknoloji sektörlerin egemen olduğunu görüyoruz. Ne demek bu? Daha çok emek yoğun sektörler demek bunlar. Niteliksiz emeğe dayanan, düşük ücretli, kayıt dışılığın yaygın olduğu sektörler. Dünya ekonomisiyle bütünleşmeye elbette evet. Bunun dışında bir ekonomik modeli zaten hiç kimse düşünmez ama burada uluslararası katma değer zincirlerine, değer zincirlerine düşük halkalardan değil yüksek halkalardan eklemlenmek gerekiyor. Nitekim, siz de sunuşunuzda çok güzel bunun böyle olması gerektiğini söylediniz, katılıyorum o açıdan size ama geline nokta bu açıdan ciddi bir aşamanın kaydedilmediği gözüküyor. Bu kendi içimizdeki durumumuz. Zamansal olarak baktığımızda Türkiye'nin durumu kötüleşmiş. Rakiplerimizle kıyasladığımızda çok daha...

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 104

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – ...vahim bir tablo çıkıyor. Dinamik bir analiz yapmak lazım. Yani sizin rakiplerin kimler, kimlerle yarışyorsunuz? Ona bakmak lazım. Türkiye'nin de bu açıdan baktığınızda, Çin'le, Hindistan'la, Malezya'yla ciddi rakipleri var ve onların hızlı bir biçimde imalat sanayisi içinde, ekonomileri, sanayileri içinde teknoloji yoğunluklarını artırdığını görüyoruz.

AR-GE harcamaları açısından baktığımızda ne gözüküyor? 2002 yılında araştırma geliştirme harcamalarının millî gelirdeki payı yüzde 0,67'ymiş. Dokuzuncu Kalkınma Planı'nda da var zaten rakamlar. 2011 yılında "0,85" dediniz değil mi biraz önce sunuşunuzda? Ben baktım orada, planda derken plan ne hedefliyormuş? Çünkü sonuçta plan 2007-2013 yıllarını kapsıyor, yani 2006'yı aldı, 2013'te nereye geleceğiz? 2013'te "yüzde 2" demişiz ama aslında baktığımız zaman oldukça gerisinde kaldığımızı görüyoruz. Bu da şunu gösteriyor: Sanayileşmeyi temel alan ve özellikle onu teknoloji yoğunluğu temelinde...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Türelî...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Söyleyeceklerimi bitireyim.

Onu perspektifte alan bir kalkınma stratejisine ihtiyaç var. Sanayileşme stratejisi elbette var, güzel çalışmalar da var ama buna yalnızca sizin Bakanlığınızın yaptığı çalışmalar yetmiyor. Bütün Türkiye'nin, bütün kurumlarımızın kamudan özele kadar bir sanayileşme perspektifi temelinde mobilize edilmesi gerekiyor. Bu açıdan baktığımızda belli eksiklikler gözüküyor. Dış dünyayla bütünleşme, ihracat artışı var ama büyük ölçüde piyasa mekanizmasına bırakılmış. Kamunun, ülkenin hem sanayileşmesinde hem teknolojik dönüşümünün sağlanmasındaki rolü sınırlı. Yani bugün artık dünyanın her tarafında fiziki ve sosyal altyapı kadar teknolojik altyapıdan da bahsediliyor. Nasıl Türkiye 1930'lu yıllarda ciddi bir devletçilik hamlesiyle kamu girdiyse, bir öncülük yaptıysa bugünde yeni teknoloji alanlara geçişte, katma değeri yüksek mal ve hizmet üreten sektörlere girişte kamunun öncülük etmesine ihtiyaç var. Bu, kamunun bizatihi, illa her sektöre girip kendisinin üretmesi demek değil ama kamu özel sektörle iş birliği içinde bu alanlara giriş stratejileri oluşturmak zorunda, araştırma geliştirmeye ayırdığı kaynakları artırmak zorunda, teknoparklara, teknoloji geliştirme merkezlerine bunlara ciddi kaynak aktarması ve bunu her tarafa yaygınlaştırmasına ihtiyaç var.

Gene aynı şekilde dış ticaret alanında sürdürülebilir bir döviz kuru politikası yok. Döviz kuru olmadığı zaman dışarıyla rekabet etmek de mümkün değil. Tamam, arza talebe göre döviz kuru belirleniyor ama siz eğer yüksek reel faiz veriyorsanız içeriye döviz giriyor. Dövizin girişi de dövizin fiyatını düşük tutuyor yani TL değerleniyor. O zaman artık o arza ve talebe göre kendi kendine belirlenir demek bir şey ifade etmiyor. Çünkü, sonuçta sizin uyguladığınız para politikası döviz politikasını da dolaylı olarak belirliyor.

Gene, üretimin ve ihracatın ara malı ithalatına olan bağımlılığı çok yüksek. Bunun ortalaması yüzde 65, yüzde 70'ler civarında, ki bazı sektörlerde çok daha yukarı çıkıyor.

Yabancı sermaye politikası var Türkiye'nin ama seçici değil, selektif değil yani sektörel perspektiflerinin çok yeterli olmadığını düşünüyorum. Gene aynı şekilde yurtdışına ciddi bir beyin göçü var.

BAŞKAN – Sayın Türelî, lütfen tamamlar mısınız?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Son bir dakika içinde bitireceğim.

Bunu tersine çevirecek –biraz önce arkadaşlarımız da değindiler- politikalara ihtiyaç var. Bu da yalnızca uygulama alanlarında değil özellikle temel bilimler alanında, matematikte, fizikte, kimyada o yurtdışında, yurtdışına eğitime gönderdiğimiz, oralarda eğittiğimiz beyinlerimizi ülkeye, ülkemize geri çevirmek gerekiyor. Bugün dünyanın bütün gelişmiş ülkeleri, yalnızca kendi ülkelerinin kaynaklarını kullanan değil, aynı zamanda başka ülkelerin kaynaklarını da, sahip oldukları zenginlikleri ülkelerine çeken ve bu şekilde başarılı olan ülkelerdir. ABD, gene aynı şekilde Fransa, Almanya, bunun tipik örnekleridir. Bu açıdan da Sanayi Bakanlığı gerçekten çok önemli ve bütün bakanlıklar içinde ben onu ayırt ediyorum, ayrı bir yere koyuyorum. Konuşmanızda dediniz "Makroekonomik istikrar önemli." Tabii, elbette önemli. Yani bu şu demek: Ekonomi içindeki bütün yapıların, bütün bakanlıkların, kurumların kendi içinde koordineli bir biçimde çalışmasına ihtiyaç var ama bunun için de Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının rolünün merkezî olduğunu düşünüyorum ve doğrultuda politikaları görmek istediğimi, bu mevcut durumun çok iç açıcı olmadığını söylemek istiyorum tekrar.

Vaktimi biraz aştım, teşekkür ederim Sayın Başkan. Ben, 2013 yılı bütçesinin ülkemize, milletimize ve Bakanlığımıza hayırlı uğurlu olmasını diliyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Türelî.

Sayın Yüksel, buyurun.

MEHMET YÜKSEL (Denizli) – Değerli Bakanım, çok değerli Bakanlığımızın bürokratları, çok değerli milletvekili arkadaşlarımız ve misafir milletvekili arkadaşlarımız, çok değerli basın mensupları; Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığımızın bütçesiyle ilgili, arkadaşlarımız oldukça yoğun görüşlerini bildirdiler. Ben, gereksiz tekrarlardan kaçmak istiyorum ama tabii, bu Bakanlığımızın yeni yapılanmasıyla çok önemli görevler üstlendiğini ve bu görevler doğrultusunda da dünyadaki konumu gereği ülkemizin önemli bir bakanlığı olduğunu, önemli bir lokomotif bakanlığı olduğunu vurgulamak istiyorum. Bu anlamda

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 105

da Bakanlığımızın başta Sayın Bakanımız olmak üzere tüm ekipleriyle yapmış olduğu ekip çalışmasına ve başarılı hizmetlerinden dolayı ben şimdiden teşekkür ediyorum.

Evet, burada, Bakanlığımızın en önde gelen kuruluşlarının başında elbette Standartlar Enstitüsü var, KOSGEB'i var, TSE'si var, TÜBİTAK'ı var, Patent Enstitüsü var, pek çok kurum ve kuruluşları var. Burada tabii, dünyada son zamanlarda geleceğin büyük sanayicileri, geleceğin büyük ihracatçıları olan KOBİ'lerimiz, değişimin hızlı, rekabetin yoğun yaşandığı günümüzde ekonominin temel yapılarını oluşturmaktadırlar. Kısaca KOBİ'ler olarak bilinen küçük ve orta boy işletmeler, her ülkede olduğu gibi ülkemiz ekonomisinde de son derece önemli yer ve ağırlığa sahip olmakta ve âdetâ, ekonomik canlılığın bir barometresi hâline gelmektedir. Tüm dünya ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de KOBİ'ler istihdam hacmi, üretim değeri ve gelişmeye olan katkıları dikkate alındığında ekonomik açıdan serbest rekabete dayalı piyasa ekonomisinin ve sosyal bakımdan toplumsal istikrarın temel unsurudur. Pek çok ülkede olduğu gibi ülkemizde de istihdamın, katma değerin, satışların, yatırımların, ihracatın ve kredilerin içinde önemli bir pay sahibi olan KOBİ'lerin ekonomi içinde büyük bir yeri ve ağırlığı bulunmaktadır.

2009 yılında kuruluş kanununda yapılan değişiklikle, hizmet ve ticaret sektörlerini de kapsayacak şekilde geliştiren KOSGEB, bugün imalat sanayisi KOBİ'lerinin yanı sıra hizmet ve ticaret sektöründeki KOBİ'lere de destek sunan bir yapıya kavuşmuş, bu kanun değişikliğiyle uzun yıllardan beri atıl duran KOSGEB hedef kitlesini 8 kat artırmıştır. Bu artırımları sayesinde Denizli'mizde de... KOBİ girişimcilik ödül törenlerinin ilki bugün Ankara'da gerçekleştirilmiştir, bunlardan 8 tane grupta KOSGEB'in destekleri var, bunlardan büyük KOBİ, inovatif KOBİ, iş birliği, güç birliği, ihracatçı KOBİ, genç girişimci, kadın girişimci, küresel doğan girişimci, inovatif girişimci ödül kategorisinde beşer finalist belirlenmiş. Bu bağlamda ilimizde de faaliyet gösteren ve KOSGEB ARGE inovasyon ve endüstriyel uygulama programı desteğinden yararlanan bir işletmemiz de KOSGEB'ten Denizli Müdürlüğüne aday gösterilmiş ve 81 il içerisinde inovatif KOBİ ödül kategorisinde finalist olarak geldi. Ankara'da bugün birincilik almış. Sayın Bakanımızın da Başbakanımızın da katıldığı bu toplantıda Denizlili bu firmamız bu ödülü almıştır.

BAŞKAN – Denizli'yi tebrik ediyoruz.

MEHMET YÜKSEL (Denizli) – Türkiye'de ilk defa üretilen merkezî tel büküm makinesinin, merkezî fren sisteminin geliştirilmesiyle ilgili bir makine bu. Bu firmanın da, çok enteresandır, mazisi tam dört yıllık. İşletme 2008 yılında kurulmuş, inovatif bir işletmeye sahip. 2009 yılında 3 milyon 200 bin TL'lik bir net satışı var ve ihracatı yok. Ama hemen akabinde iki yıl sonra, 2011 yılında 3 milyondan 12 milyon liraya çıkan bir satışı gerçekleştiriyor ve bu 12 milyonluk satışın da 6 milyon lirası ihracattan elde ediliyor yani satışın yüzde 50'si ihracat olan ve şu anda bünyesinde 15 tane mühendis çalıştıran bir işletme ve aynı zamanda bu işletmenin, 4 adet uluslararası olmak üzere 19 adet özgün patent ve faydalı model belgesi bulunmakta ve en son geliştirilen ve patent incelemesi aşamasında bulunan multistander on makinesi yani tam otomatik tel zırlama makinesi, bütün dünyada ilk defa Almanya Fuarında görücüye çıkmış, siparişler almış. Bu işletmemiz, KOSGEB, TÜBİTAK ve TEYDEB projeleriyle desteklenmektedir yani KOSGEB'in destekleriyle ilgili, Bakanlığımızın verdiği desteklerle ilgili canlı örneklerden bir tanesi ve kısa sürede büyük bir aşama kaydeden bir firmadır. Yani burada, son dönemlerin gelişmiş argümanlarını kullanarak, inovasyonu, diğer destekleri kullanarak firmalar daha önceleri çok uzun yıllarda katettikleri mesafeleri çok kısa sürede katedip bir anda dört yıl içerisinde, KOBİ kavramından ihracatçı bir kavrama, AR-GE'ye dayalı inovatif bir kavrama kavuşabiliyorlar.

Onun yanında yine, Sayın Bakanım, Nejat Bey de bahsetti, girişimcilik ödülleri meselesi dalında da Pamukkale Üniversitemiz yine ilk elli üniversite içerisinde. Perşembe günü İstanbul'da yapılacak ödül töreninde de yine Pamukkale Üniversitemiz de bu girişimcilik dalında ödülünü alacaktır.

Evet, KOSGEB'i ile, TSE'si ile, TÜBİTAK'ı ile, Patent Enstitüsüyle ve diğer kurum ve kuruluşlarıyla hızla değişen ve gelişen dünya ile yarıştan kopmadan ülkemiz adına önemli hizmetler veren Bakanlığımızın 2013 bütçesinin hayırlara vesile olmasını diliyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Yüksel.

Sayın Kuşoğlu, buyurunuz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, değerli milletvekilleri, Sayın Bakan, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum. Saatin on ikiye geldiği bu anda mümkün olduğunca ben de kısa bir konuşma yapacağım, bazı önemli gördüğüm hususlara değineceğim.

Sayın Bakanım, sunumunuz güzeldi. Özellikle kendi uydusunu yapan bir ülke olmaktan ve bunu fırlatacak bir rampaya sahip olmaktan da mutluluk, gurur duyduk. Bunlar güzel haberlerdi, bizler için de müjde idi. Daha önceden gazetelerde de yer almıştı buna benzer haberler ama sizden duymak daha güzel. Tebrik ediyorum çalışmalarınız için. İnşallah istediğiniz gibi olur, gerçekleştirirsiniz bunları.

Sunumunuzun başında bir genel makro değerlendirme yaptınız, ben de oradan başlayayım. Özellikle hani şu saatte, arkadaşlarımız da değindiler, çok fazla girmek istemiyorum ama 2003 yılından bu yıl Eylül'e kadar 120 milyar dolar Türkiye'ye geldi ama bunda mükerrerlikler var. Yani bu paraya bakınca doğrudan yatırım olarak gelen bu paranın nerede olduğunu göremiyoruz. Burada bir mükerrerlik var, onu belirteyim önce.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 106

Bir de, yine sunumunuzda belirttiğiniz gayrisafi yurt içi hasılanın yüzde 39'una ulaşan borç oranımızla övünüyoruz ama bizim yap-işlet-devret'lerle, yap-işlet-kirala'larla kamu borcumuz aslında hesaplayamadığımız bir şekilde artmış vaziyette. Yani yüzde 39 değil, şu anda yüzde 50'leri belki buldu bulmadı, tam bilmiyoruz onu da. Ne kadar riskimiz olduğunu da tam olarak bilmiyoruz orada. Çünkü hazinenin bir garantisi var özel sektörle ilgili, borçlarla ilgili olarak ama ne kadarı gerçekten hazinenin riskidir kimse de bilmiyor, tam olarak bilmiyoruz. Düdü galiba ben Sayın Ulaştırma Bakanından da istedim ama yazılı olarak herhâlde verecek, dün veremedi. Tam olarak projelerin ne olduğunu, hangi aşamada olduklarını ve ne kadarının hazineye risk olarak geri dönebileceğiyle ilgili bir şeyimiz yok, net bir rakamımız yok. Dolayısıyla bu 39 rakamı aslında 50'lere dayanabilecek bir rakam, belki geçebilecek bir rakam. Çünkü çok önemli riskler var orada.

Diğer taraftan, yine 2011'de 774 milyar dolara ulaşmış diyorsunuz gayrisafi yurt içi hasıla. Büyüme ile ilgili rakamlar veriyorsunuz. Kişi başına millî geliri de 10.469 dolar olarak veriyorsunuz. Bunlar da aslında bu dönemde cumhuriyet tarihi ortalamasını aşağı yukarı bizim tutturduğumuzu -o yüzde 5'lik bir ortalaması vardır cumhuriyet tarihinin- o ortalamayı tutturduğumuzu, bundan sonraki orta vadeli programla da bu seviyede kalacağımızı gösteriyor. Yani bizim aslında yüzde 7 her sene büyümemiz gerekirken, maalesef yüzde 5'i bir türlü ortalama olarak geçemiyoruz. Çeşitli dönemlerde zaman zaman, geçen yıl olduğu gibi yüzde 8'lere çıkıyoruz, 9'lara çıkıyoruz ama ondan sonra bir zikzak, kırılma yaşayıp ortalama büyümeyi yüzde 5 civarında tutturuyoruz. Maalesef yine de öyle oldu.

Şimdi, sunumunuzda bu makro ekonominin dışında iki konuyu ben tenkit edeceğim. Bir de geçen yıl sunumunuzda olan, bu sene göremediğim bir husus var. Bu AR-GE Yatırım Destek Programı tamam ama Patent Destek Programı ile ilgili bu dönem galiba -kaçırmadıysam- bilgi vermediniz ya da siz söylediniz ben kaçırdım. Ama sunumunuzda yoktu, geçen yıl vardı Patent Destek Programı. Bu sene onunla ilgili de bir bilgi verebilerseniz memnun olurum.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Var.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Tamam.

Şimdi, bu otomobil konusu nereden çıktı bilmiyorum ama...

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – TÜBİTAK destekleri arasında var.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bu otomotiv işine nerden girdiniz bilmiyorum ama siyaset gücüyle bu Hitler'in Vosvos'undan -çok başarılı bir örnektir- ondan beri otomobil yapılmadı. Şimdi, burada diyorsunuz ki "Bu tasarımı bizzat kendimizin yaptığı, patenti, lisansı ve markası Türkiye'ye ait olan bir araç hedefliyoruz." Ama gazetelere verdiğiniz demeçte de Fiat ve Renault'un bu konuda çalışmalar yaptığını söylüyorsunuz yani sonuçta Fiat ve Renault yapacaksa ya da yabancı bir marka yapacaksa bu konudaki çalışmaları, o bize ait olmayacak. Bu dönemde aslında hibrite ya da daha önce konuşuluyordu, hidrojene dayalı bir otomobilin geliştirilmesi lazım yani buna benzer teknolojiler olursa ancak olur, yoksa klasik, bildiğimiz türden bir otomobili üretmemiz, bunu marka hâline getirmemiz çok zor, çok da anlamlı değil herhâlde. Bundan sonra Mercedes üretemeyiz ama farklı bir teknoloji olursa Türkiye için mükemmel bir şey olur, öyle bir çalışma yapmak lazım. Yoksa mevcutların benzerini üretmek pek anlamlı değil, bir de ölçek ekonomisi açısından düşündüğümüz zaman da çok başarılı olmak çok çok zor görülüyor.

Bir diğer konu da bu TÜBA'yla ilgili. Diğer arkadaşlarım da belirttiler, siz geçen yıl sunumunuzda şöyle diyorsunuz soru-cevap bölümünde: "TÜBA'da Türkiye'nin birikimi olan daha fazla bilim adamlarımızın takdir edeceği bir zemini oluşturacağız." Bunu biz geçen yıl da olumlu olarak görmüştük. Ben bu cümlelerinizi unutmuyorum, hâlâ bu cümlelerinizi olumlu olarak alıyorum. Bu konuda olumlu işler yapacağınıza inanıyorum. Nasıl gazetecilerle ilgili, fikir hürriyetiyle ilgili, ifade özgürlüğüyle ilgili sıkıntılar çekiyorsak, yurt dışında sürekli olarak Türkiye bu konuyla ilgili baskı görüyorsa, bu alanda da benzeri bir durum söz konusu olmaya başladı. Sayın Cumhurbaşkanına -ALLEA galiba okunuyor- Avrupa Bilimler Akademisinden bir mektup geldi, arkadaşlarımız belirttiler. Bunlarla ilgili Türkiye'nin oyalanmaması lazım, bir an önce bu konuları aşması lazım diye düşünüyorum.

Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, çok teşekkür ediyoruz.

Sayın Aslanoğlu, buyurun.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, çok değerli milletvekili arkadaşlarım; özür dileyerek dertlerimi söylemek zorundayım.

Sayın Bakan, Bilim ve Teknoloji Bakanlığının çok değerli bürokratları, gecenin bu saatinde bizimle kalan, bir aydır kalan çok değerli basından arkadaşlarım; sizin hakkınızı nasıl ödeyeceğiz bilmiyorum ama biz burada sayın bakanlara soru soruyoruz, sanki sayın bakana biz soru sormadık gibi haber yapıyorsunuz, ismimiz gücümüz yok, size de kırınız.

BAŞKAN – Fakat bugün bizim emekçimiz yok, kayıp, Sayın Çam.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Gitti, izin verdik, yarın şeyi var. İzzet Bey konuşmadan gitti, Sayın Çam konuştu gitti ama bir sebebi hikmeti vardır. Yarın Çalışma Bakanlığı var biliyorsunuz.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Eylem mi var?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Olabilir.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – İsterseniz bunu ertesi güne sarkıtmayalım.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 107

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Eylemi mi?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Yok, bütçeyi.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – On beş dakikamız var.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – O zaman eylem mi yaparız?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Ertesi güne sarkıtmadan bitirelim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) - Yok Sayın Bakanım, soru-cevabınız var, ben sizin hakkınızı da kılmayayım.

Şimdi, dilerseniz Sayın Bakanım... Bir kere biz üretimden yana insanlarız. Hiç bunun lamı cimi yoktur. Bu ülkenin geleceği üretimdedir, bu ülkenin geleceği katma değer yaratan üretimdedir, bu ülkenin geleceği ara mal üretimindedir. Bir kere arkadaşlarım söyledi, özellikle organize sanayi bölgeleri, KOSGEB'ler ve küçük sanayi siteleri, bu ülkede istihdamın en büyük yaratıcısı bunlardır. Yani belki 5 kişi, belki 7 kişi çalıştırıyor ama baktığınız zaman Türkiye istihdamının en önemli kısmını bunlar yaratır. Bir kere, bu insanların önderinde saygıyla eğiliyorum yani küçük, orta sanayiciler ve KOBİ'ler hakikaten bu ülkenin dinamizmidir bu arkadaşlar. Ama bir kere biz... Net bir şekilde söylüyorum.

Şimdi, Sayın Bakanım, dilerseniz sorunlardan başlayayım çünkü Sayın Başkanım, on dakika verecek de...

BAŞKAN – On dakika verdim zaten.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hayır, daha hiçbir şey yok.

BAŞKAN – Ama tam dört dakikadan beri konuşuyorsunuz.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Yok hayır, lütfen. Şimdi ben size inanırım.

BAŞKAN – Yedi dakika verdim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Yani hayır, ben size inanırım, inancımı da kimse zedeleyemez.

Şimdi, Sayın Bakanım, yirmi altı yıl önce kurulan İktelli Organize Sanayi Bölgesi, yirmi altı yıl.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Sen şimdi İstanbul milletvekilisin değil mi?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Evet.

BAŞKAN – Zaman zaman Malatya'ya gidiyor.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Yolum bazen düşüyor. Yirmi altı yıl önce kurulmuş.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Perşembe günü orada olacağız, beraber gidelim.

BAŞKAN – Bugün helikopterle gitti kendisi.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Biz buradayız Sayın Bakanım, perşembe buradayız, bütçemiz var.

Arkadaşlar, yirmi altı yıl önce. Sayın Koçer, dikkatinizi çekmek istiyorum, hakem tayin ediyorum sizi, hakem.

Sayın Yüksel, hakem tayin ediyorum sizi.

RECAİ BERBER (Manisa) – İktelli Organize Sanayi Bölgesini ben de iyi bilirim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Peki efendim, sizi de hakem tayin ediyorum.

Şimdi, Sayın Tunay bölgemizin milletvekilidir, o da bu konunun... Hatta bir sözlü soru önergesi vermiştir.

Sayın Bakan, yirmi altı yıl, o zaman Arsa Ofisi var. Arsa Ofisi gidiyor, Sayın Koçer, burayı kamulaştırıyor. Kişilerden de, kooperatiflerden parasını alıyor. “Kamulaştırdım, şu kadar bedeli bana ödeyeceksiniz.” diyor. Adamlar da çıkıyor, şakır şakır parasını ödüyor. Aradan yirmi yıl geçiyor, Anayasa Mahkemesi bir yasayı iptal ediyor, ondan sonra birileri çıkıyor, tezyidi bedel davası açıyor, Arsa Ofisi olmadığı için TOKİ'ye... Evet, Arsa Ofisinin devamı olduğu için zannediyorum ve TOKİ bu davaların bir kısmını kaybediyor. “Tapumuzu almışız, paramızı ödemişiz...” Ondan sonra TOKİ diyor ki “Kardeşim, verin bakayım paraları.” Hangi paraları ya? Hem de bugünkü rayiç fiyatlarla Sayın Bakanım. Şimdi, oradaki üretilen. Orada 38 kooperatif var Sayın Bakanım ve İstanbul'un çok önemli bir üretim merkezi. 1986 yılında, yirmi altı yıl önce kurulmuş ve yirmi altı yıl önce burası kamulaştırılmış. Paramı ödemişim Sayın Bakanım, siz benden daha ne istiyorsunuz? Böyle bir şey olur mu? Arsa Ofisinin veya TOKİ'nin kendi hatasını veya kendi yaptığı bir hatayı bir şekilde hem de bugünün rayiç fiyatlarıyla benden istemeye hakkı var mı Sayın Bakan? Oradaki insanlar son derece mağdur, elleri yüreklerinde. Antrparantez şunu söylüyorum, tapuları olmasına rağmen Sayın Koçer, bankalar tapuları ipotek almıyor. Diyor ki: “Yarın sizin malınıza el koyacaklar, yarın sizin malınıza satılamaz şerhi gelecek.” Tapulu malıma. Onun için Sayın Bakan, perşembe günü orada mı olacaksınız, hassaten rica ediyorum, bu konunun, bir şekilde oradaki 38 kooperatifin... Her şeyi, yaşamları yıllardır, yirmi altı yıl verilen bir mücadelenin... Ve İstanbul'da ilk defa ciddi bir organize sanayi bölgesiydi, İstanbul'un ilk organize sanayi bölgesi, Hadımköy falan yokken Sayın Bakanım, İstanbul'un ilk organize sanayi bölgesiydi. Ben bu konuyu dikkatlerinize sunuyorum.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Toparlayacağım, beş dakika verin tamamlayacağım.

Bu konuda ne kadar hassas olacağınızı tahmin ediyorum. Bu konunun çözüme kavuşturulması lazım.

Sayın Bakanım, Silivri, İstanbul'un çok önemli bir sanayi bölgesi. Yıllar önce insanlar gitmişler, fabrikalar yapmışlar. Ama tabiri çok bağışlayın, orada on binlerce insan çalışıyor farklı farklı yerlerde... Zamanında İstanbul'dan kaçan sanayici gitmiş Silivri'de bir yeri çevirmiş, fabrikasını yapmış, ne imar sorunu ne iskân sorunu varmış, ne de bir

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 108

yerden izin almışlar. O dönem öyleymiş Sayın Koçer ama bugün orada binlerce fabrika var. Silivri İstanbul'un en büyük ikinci ilçesi arazi bakımından, birinci Çatalca, ikincisi Silivri. Her tarafa dağılmış, Değirmenköy'ünden tut bilmem neresine kadar, her tarafta fabrika var, her tarafta üretim var. Çok ciddi fabrikalar var ama farklı farklı yerlerde. Sayın Bakanım, siz geçen bütçede burada söz verdiniz. Ben sizin sözünüze inanırım, bu inancımı kaybedersem de kahrolurum, evet kahrolurum çünkü on yıldan beri az çok insanlar birbirlerinin... Daha biz, bir buçuk yıl oldu, içinde bazı arkadaşlarla, Sayın Koçer, Sayın Berber veya Sayın...

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Demiröz...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Demiröz'e şimdilik inanıyorum ama daha test ediyorum. Yani ben şimdi yalan mı söyleyeyim? Ama Sayın Kocaeli Milletvekili Baştopçu, inanırım. Sayın Bakan, size inanırım. Geçen sene söz verdiniz, en kısa sürede... En kısa süreyi bilmiyorum sizin ne kadar. Tutanaklarda var: "Ben Silivri'nin bu sorununu çözeceğim, ıslah organize sanayi bölgeleri kuracağım." Altını çiziyorum. ıslah organize, Silivri dört tane istedi ama Bakanlığınız üç demiş, bana gelen bilgiler. Hatta, imzada olduğu söyleniyor. Ben, sizden bu konuda çok açık ve net bir cevap istiyorum. Biz de başımızın çaresine bakalım; bu fabrikaları yakacağız mı, yıkacağız mı, adamları mı atacağız, on birlerce kişiyi, başımızın çaresine bakalım. Çünkü bu insanlar yine aynı şekilde bir şekilde tapusu veya imarı olmadığı için bazı fabrikaların ve o bölgede imar yasağı olduğu için ipotek veremiyorlar, kredi alamıyorlar yani çok büyük ızdırap içindeler veya yeni bir yatırım yapacaklar bu yatırımı yapamıyorlar. Yanında boşluğu var, isim vermeyeceğim, çok ünlü, dünyanın her tarafına ihracat yapan bir fabrika var soğuk buzdolapları yapan, adam ağlıyor, yabancı bir firma, ağlıyor.

Sayın Bakan, bu sizin çözümünüzü, "Silivri ıslah organize sanayi bölgesinde bu sorunu çözeceğim." dediniz. Ne zaman çözeceksiniz? Üç mü verirsiniz, dört mü verirsiniz ama bu sorun artık sorun olmaktan gitmiş kangren olmuş, olay son derece kötüdür.

Toparlıyorum Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, derdim çok kurban olayım, derdim çok yani...

Ben hâlâ inanıyorum diyorum, inancımı zerre kadar... Ama inancım kırılırsa kahrolurum diyorum bak Sayın Berber.

RECAİ BERBER (Manisa) – Özel bir görüşmeyle halledersiniz, bu kadar hukukunuz var yani çözülmeyecek bir şey değil.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ben özel görüşmem kimseyle, ben sadece dostluğumun. Yani inanıyorum bak. Ben burada bu kadar konuşuyorum, inanıyorum dediğim kaç kişi çıktı?

Sayın Bakan, bir konuda size kırgınım, kırgınım. KOBİ'lerin, küçük, orta sanayilerin tek finansman kaynağı var, leasingler. Buna da sahip çıkmadınız. Önce biliyorsunuz bir KDV yükselttiler, büyük bir mücadele verdik, ben Maliye Bakanlığını bastım. Bir kısmı düzeltildi biliyorsunuz. Ben burada Sayın Plan ve Bütçe Başkanına teşekkür ediyorum, burada emek veren tüm arkadaşlarıma. Tüm gruplarla, burada bir konsensüsle kanunu çıkardık. Bu kanun gelmiyordu, Sayın Başkanım rica etti, Türkiye'nin bu çok önemli bir konusudur, özellikle sizin... Yani KOBİ'lerin tek kredi kaynağı, beş yıl vadeli, Türkiye'de yani sizin KOBİ kredilerinin dışında hiçbir bankada böyle bir kredi yok Sayın Başkanım ve ucuz maliyetli bir kredi yok. Onun için, KOBİ'lerin en büyük sigortalarından biridir leasing, yarın Genel Kurulda bu bitiyor, ben bu konuda size birazcık sitemimi... Sayın Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanım başta olmak üzere bu komisyonda tüm partiler destek verdiler, bu konuda çok büyük bir konsensüs sağladık. Genel Kurula indikten sonra hafif bir sarsıntı geçirdi başka bir nedenle, yoksa o zaman bitiyordu yani evvelsi hafta bitiyordu, bir deprem oldu. Ama geçen hafta yine indim aşağı, yine her zamanki görevimi yaptım, yine herkesi bir araya getirdim, Sayın Bakan, tüm grup başkan vekilleriyle yarın çok büyük bir, tüm partilerin ortak şeyiyle sadece iki üç konuşmacımızla bu kanun çıkacak. Bu konuda daha sahip çıkmanızı... Çünkü sizin en büyük kredi kaynağınız.

Beni dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyorum ama özellikle İktisadi Organize Sanayi Bölgesine perşembe gidecekmisiniz, hiçbir şey söylemiyorum ama Silivri konusunda net bir cevabınızı bekliyorum.

Hepinize saygılar sunarım.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz Sayın Aslanoğlu.

Soru sormak isteyen arkadaşımız var mı?

SORULAR VE CEVAPLAR

Sayın Türel...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakana bir soru yöneltmek istiyorum: Bu tam zaman eş değeri cinsinden araştırmacı sayısı ile ilgili, 9'uncu Kalkınma Planı'nda, 2006 yılına ilişkin bir rakam var 28 bin diye. Fakat, şimdi, programlardan da bakıyoruz, 54.444'e çıkıyor. Yani, birdenbire, neredeyse 2 katlık bir artış var. Burada ne oldu? Yani, bunun olması mümkün değil çünkü gelen trend belli, zaman içinde artıyor. Yani, yeni bir şey, bir metodolojiye mi geçildi? Daha önce kapsanmayan, alınmayanlar mı alındı? Bu konuda... Çünkü, bu şunu da etkiliyor: Dokuzuncu Kalkınma Planı'nda 2003 için 80 bin kişilik bir araştırmacı

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 109

sayısı öngörülmüş. Zaten şu anda 80 bin geçiliyor, çünkü dediğim gibi, neredeyse 2 katlık, yüzde 100'lük bir artış var. Bu artışın nedenini açıklayabilirseniz sevinirim?

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, ben de anlatmaya çalışmıştım bu AR-GE harcamaları, ekonomideki konjonktür sebebiyle, bu dönem azalmak durumunda büyük ihtimalle. Özellikle özel sektörün AR-GE harcamaları 2012'de ve 2013'te düşecek. Bunu telafi etmeye ilgili bir politikamız var mı acaba? Buna göre bütçe oluşturduk mu? Detayını göremedim. Kamu payını en azından düşürmemek, 0,85'i gelecek dönem de yakalayabilmek için bir çalışmamız var mı?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Tunay.

FAİK TUNAY (İstanbul) – Sayın Bakanım, iyi akşamlar. Sonunda söyleyeceğimi başta söyleyeyim: Bütçemizin hayırlar getirmesini diliyorum.

Benim sorum şu: Yerli otomobilden bahsediyoruz, hepimiz de bundan gurur duyuyoruz. Ama Türkiye'de üretim yapan beş markaya baktığımız zaman -Ford, Renault, Fiat, Hyundai ve Toyota'ya- bunların yerli girdi oranlarının sürekli düştüğünü görüyoruz. Yani, yerli yan sanayinin gitgide kötüye gittiğini görüyoruz. Bunların yerleşme oranlarına yönelik olarak bir çalışmamız var mı ? Yani, yerli otomobil üretmemiz güzel, iyi bir hedef, hepimizi gururlandıran iyi bir hayal ama yerli girdi oranları sürekli düşüyor, bunu engellemeye yönelik bir çalışmamız var mı?

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, böylece, ilgili bütçe ve kesin hesaplarla ilgili görüşmelerimiz tamamlanmıştır. Şimdi, soru, görüş ve eleştirilere cevap vermek üzere, Sayın Bakana söz vermek istiyorum.

Buyurun Sayın Bakan.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Evet, ben de bütün arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyorum. Gerçekten çok güzel öneriler, eleştiriler oldu. Bunların hepsinden ciddi manada yararlandığımızı ifade etmek istiyorum. Bundan sonraki çalışmalarımıza elbette ışık tutacak görüşler, öneriler ve eleştiriler oldu.

Bazı sorular da var, bazı aydınlatılması gereken konular var; onları izin verirsenez kısaca aydınlatmak istiyorum. Tabii ki, konuşmalar içerisinde çokça sorular da oldu aslında. Bunların bir kısmına yazılı olarak cevap verme ihtiyacı hasıl olacak. Arkadaşlarımıza da bu konuların cevaplarını yazılı olarak ifade edeceğiz.

Sayın Gümüş ve başka konuşmacılar da söz ettiler, TÜBA ile ilgili gelişmeler. Değerli arkadaşlar, TÜBA bilimsel araştırmalar, bilimsel çalışmalar yapan bir yer değil. Daha önce üniversitelerde, başka araştırma merkezlerinde gerçekten bilimsel çalışmalar yapmış olan insanların takdir edilmesiyle ilgili bir yer. Takdir kanallarını artırmak istedik, takdir edilen insan sayısını artırmak istedik. Marifet iltifata tabidir. Bilim adamlarımızın belirli ölçüler çerçevesinde takdir edilmesi, gençlerin. Belli zaman diliminde araştırmalarını yapmış olan araştırmacıların, vaktiyle ihmal edilmiş ama artık TÜBA'nın asil üyesi olma imkânını kaybetmiş olan kişilerin şeref üyesi yapılması şekliyle bir mekanizma oluşturulmuş. Küçük de bir bütçeyle bu taltiflerin devam edebilmesi için orada bilim adamlarına ayrı bir mekân, ayrı bir alan açılmış. Yoksa, ülkenin bilim politikalarının icra edildiği yer ağırlıklı olarak üniversiteler, araştırma merkezleridir.

Geçen yıl da konuştuk; Bilimler Akademisinde tek kanaldan üye gelmesinin sıkıntıları gördüğümüzü, kanalları çeşitlendirmek istediğimizi, Türkiye Bilimler Akademisinin kendi üyelerinin seçeceği, TÜBİTAK Bilim Kurulunun seçeceği ve YÖK Genel Kurulunun seçeceği bir profilin orada oluşmasının uygun olduğunu ifade etmiştik. Aslında kanalların çeşitlenmesini TÜBA yönetimi kendisi de istedi, bize bir kanun tasarısı teklifi sundular. Onlar şöyle söylediler: "Hiç olmazsa... Evet çeşitlensin. Biz de tek kanaldan üye gelmesinin çok kısıtlayıcı olduğunu gördük. Birkaç kanaldan gelirse çok değişik simalar da burada bulunabilir. Buna ihtiyaç da var. Çok rijit davranıldığını tespit ettik. Onun için kanalların çeşitlenmesi güzel bir şey ama şöyle olsun: YÖK Genel Kurulu önersin, diyelim ki 3 tane aday önersin, TÜBA Genel Kurulu da bu 3 adaydan 1'isini seçsin. TÜBİTAK Bilim Kurulu önersin, biz bu 3 kişiden 1'isini seçelim. Yine, TÜBA'nın Genel Kurulundan seçilmiş olması şekliyle sistem devam edebilir." Olabilir, bu mümkün yani. Bu, gerçekleşmesi mümkün olan bir şey. Yani, TÜBA ile ilgili, zaten, bir TÜBA kanununu, Parlamentodan geçireceğimiz bir metni de sunacağız. Yani, o metin içerisinde, sistemin bu şekilde işlemesi de mümkün olabilir ama dediğim gibi, TÜBA bir bilimsel akademik çalışmaların merkezi değil. Zaten bu çalışmalarla öne çıkmış simaların taltif, takdir edildiği bir yer. Böyle olmaya da devam edecek. Esas merkez, güçlendireceğimiz esas merkezler başka. Yani, diyelim ki TÜBİTAK; TÜBİTAK hükümetin ve hükümetlerin –diyelim- bilim ve teknoloji politikalarının önemli uygulama mekanizmalarından bir tanesi. Yani, hükümetin bilim ve teknoloji politikalarından bağımsız bir yer olarak TÜBİTAK'ı düşünmek doğru değil. Bilimsel özerkliğe aykırı işler de olmaz. Birtakım, doğrudan yapılması gereken çalışmaları TÜBİTAK vasıtasıyla yapıyorsunuz. Diyelim ki biz uydu yapmak istiyoruz. Nasıl yapacağız? TÜBİTAK'ta, Uzay Enstitüsünde arkadaşlarımız, buna yetkin olan arkadaşlarımız bir araya geliyorlar ve bugün TAI ile iş birliği içerisinde, finansmanı TÜBİTAK kaynaklarından sağlanan, Savunma Sanayii Müsteşarlığından sağlanan bir ortaklıkla uydu yapımı gerçekleştiriliyor. Bu hükümet politikasının araçlarından bir tanesi hâline geliyor. Eğer bunu yapmayacaksa TÜBİTAK, bu tür araştırmaları yapmayacaksa neyi yapacak?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 110

Mesela, siz de çok haklı olarak söylediniz, otomotivde fosil yakıtlardan ziyade, ileride alternatif yakıtlı ürünlere, üretime yönelmek lazım. Tam da bu amaçla TÜBİTAK bünyesinde “elektrikli araç platformu” diye bir platform oluşturuldu. Çünkü, önümüzdeki on, on beş yıl içerisinde kullandığımız araçların önemli bir bölümü elektrikli araçlara dönüşecek. Herkes daha yolun başında bu konuda, henüz ülkeler çok çok büyük mesafe almış değiller. Hatta bazıları mevcut sistemleri nedeniyle mesafe alamıyorlar, mevcut üretim yapıları orada mesafe almayı engelliyor ama herkesin yolun başında olduğu bu noktada, önemli mesafe alacağımızı düşündüğümüz için, genel olarak bir otomotivde markalaşmayı önemsemekle beraber, aslında arka planda esas önemsedığımız konu hibrit ve elektrikli araç teknolojilerinde ileri bir safhaya gidebilmektir. Burada, TÜBİTAK da, bu politikaları hayata geçiren araçlardan bir tanesi olarak hareket etmektedir. Hem savunma sanayisinin ihtiyaçlarını hem diğer sanayi sektörlerimizin ihtiyaçlarını, üniversite-sanayi iş birliğini güçlendirme de bir politika uyguluyoruz ve TÜBİTAK’a diyoruz ki “kaynaklar bu konuda yoğunlaşsın.”

Şimdi, Hükûmetin bu anlayışıyla, Sanayi Strateji Belgesi’ndeki üniversite-sanayi iş birliğini güçlendirme anlayışıyla TÜBİTAK paralel hareket etmeyecekse kim edecek. TÜBA ayrı bir yer. Yani, politika aracı değil TÜBA. TÜBA bir takdir yeri ama TÜBİTAK bir politika aracıdır. Hükûmetin, bilim ve teknoloji politikalarının icra edildiği yerdir. Buna böyle bakarsak TÜBİTAK’taki gelişmeleri daha iyi anlayabiliriz. TÜBİTAK’ta geliştirilen birçok araştırma ne yazık ki raflarda kalmıştır, ürüne dönüşmemiştir. Şimdi, biz, bu teknolojileri ürüne dönüştüren çalışmaları başlattık. Mesela, mayın tarama cihazları geliştirip sadece Türk Silahlı Kuvvetlerinin kısıtlı ihtiyacını karşılıyoruz ama bunun uluslararası piyasalara çıkabilmesi mümkün olan bir ürün olduğunu görüyoruz. Fakat, ben bir araştırma kurumuyum, bir üretim merkezi değilim ki. Benim TÜBİTAK’ta, ayrıca bunların dünya pazarlarına ihraç edileceği bir mayın tarama cihazları üretim fabrikası kuracak hâlim yok. Gerek de yok buna. Türkiye’nin KOBİ’leri, bu konuda çalışan firmaları, ben bu teknolojiyi onlara transfer ettiğim zaman, lisansladığım zaman, patentiyle birlikte verdiğim zaman dünyaya ihraç edecek güce sahip olacaklardı ama TÜBİTAK böyle bir mekanizmayla, böyle bir mantaliteyle çalışmamıştı. Şimdi, yeni, bu mantaliteyle çalışmaya başladı. Bunun gibi birçok ürün, bunların hepsini burada ayrıntısıyla ifade etmem mümkün değil. İşte bu nedenle, bugüne kadar ki araştırmalar eğer ürüne dönüşürse ve ihracata dönüşürse bizim sanayi içerisindeki yüksek teknoloji ürünlerin payı artacaktır, ihracat içindeki payı artacaktır. Bunlar rafta kalırsa, üniversite-sanayi iş birliğini tam sağlamazsak, o zaman nasıl olacak?

Kendi uydumuzu yaptık. 500 kilogramlık bir uydu bu. 500 kilogramlık bu uyduyu kaç? 140, 150 milyon Türk lirası para harcayarak yaptık. İhraç etmiyoruz şimdi bunu. Bu uyduyu ihraç ettiğimiz zaman, kilogramının binlerce dolarla ifade edildiği bir ürünü satıyorsunuz. Bugün, Türkiye’deki ihracatın kilogram fiyatı ne kadar? 1-2 dolar; Almanya’da 6-7 dolar, ortalamada. Ama bizim ortalamamızın ihracatta 1-2 dolardan 6-7 dolara çıkması için bu tür ürünleri, uydu gibi, diğer yüksek teknolojiye dayalı ürünleri yapıp satıyor olmamız lazım ki ortalama olarak ihracatımızın kilogram bedeli 6-7 dolara çıkabilsin. Bütün TÜBİTAK’ı ve üniversiteleri harekete geçirmemizin, geçirmek istememizin nedeni budur. Yoksa, bilim, üniversitelerde temel bilimler olmasın. Olur mu böyle bir şey? Temel bilimler olmadan teknoloji gelişemez. İyi matematikçileriniz, iyi fizikçileriniz yoksa sizin iyi elektronikçileriniz, yazılımcılarınız, kriptoloji uzmanlarınız da olmaz, öyle değil mi? O zaman, bizim temel bilimleri de güçlendiren argümanlarımız olduğunu, üniversitelerde bu araştırmaların da desteklendiğini burada ifade etmek isterim. Yoksa, teknolojinin temelinde temel bilimlerdeki gelişmeler vardır. Bunun için Bilim Teknoloji Yüksek Kurulunda çok haklı olarak bazı arkadaşlarımız ifade ettiler, millî eğitim sisteminin müfredatından, üstün zekalı çocukların eğitime varana kadar değişik alanlarda yeni politikalar geliştiriyoruz.

Önümüzdeki, Bilim Teknoloji Yüksek Kurulunun gündem maddelerinden bir tanesi de üstün zekalı çocuklarla ilgili yapılacak olan çalışmalardır. Şu anda iki tane rapor hazırlandı bu konuyla ilgili. Biri, Türkiye Büyük Millet Meclisinde bir araştırma komisyonunun raporudur. Ayrıca, bir başka rapor da yine bizim kamu kurumlarında hazırlanmış olan rapordur. Bu iki raporun örtüştüğü, ayrıştığı noktalarda dikkate alınarak Bilim Kurulunda, Bilim Teknoloji Yüksek Kurulunda bu konuyla ilgili önemli kararlar da alınmış olacaktır. Onun için biz üniversitelerdeki bilimi “Bilim, bilim içindir, bilim toplum içindir.” diye bir hani Tanzimat edebiyatçıları arasında bir ayrım vardı. “Sanat, sanat içindir; sanat, toplum içindir.” diye, ikisi de çok önemli. Bugün, bunu bilime uygularsak “Bilim, bilim içindir.” düşüncesi de çok önemli. Bu da çok saygın bir düşünce ama “Bilim toplum içindir” düşüncesi de çok saygın ve bizim için bugün öne çıkması gereken bir düşüncedir. Geçen sene Los Angeles’ta, Kaliforniya Teknik Üniversitesinde bir toplantıda bunu dile getirdiler. Dediler ki: “Yirmi sene evvel üniversite-sanayi iş birliğine, üniversitelerde hocaların şirket kurmasına ve üniversitede bilimin yerini teknolojinin, ticarileşmenin almasına karşı çıkıyorduk hepimiz. Los Angeles’ta karşı çıkıyorduk, yirmi sene evvel karşıydık. Yirmi sene önce bu fikrimizden vazgeçtik.” Bugün Amerika’da geliştirilmiş olan teknolojilerin, önemli teknolojilerin bir kısmının bizim üniversitemizdeki hocalar tarafından geliştirilmiş, onların şirketlerle yaptığı anlaşmalarla ticarileşmiş olmasından da büyük bir mutluluk duyuyoruz. Yapmak istediğimiz şey, geç kaldığımız bir şey bu. Yoksa, bu üniversiteleri yozlaştırarak, bilimi yok ederek yapılacak bir şey yok, kimin böyle bir düşüncesi olabilir? Onun için birbirimizle belki daha yakın birtakım temaslar kursak, bunları daha iyi bir şekilde değerlendirebiliriz.

TÜBİTAK’ta geliştirilmiş olan Pardus işletim sistemi, bugün, bazı kamu kurumlarımızda, birçok kamu kurumunda zaten kullanılmaktadır ve biz, bunu daha da geliştiren ve yaygınlaştıran bir yaklaşım içerisindeyiz. Ve Fatih Projesi’nin “Pardus” olmazsa olmazlarından birisidir. Yani, bundan vazgeçilmiş, bununla Fatih Projesi arasındaki ilişki koparılmış

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 111

değildir. Bilakis, özellikle ana ihalede, şu ana kadarkiler pilot ihalelerdir, yani bir 3 bin tablet, şimdi bir 47-48 bin tablet ama 11 milyon tablet üretimi sırasında Pardus işletim sistemi, bunun olmazsa olmazlarından bir tanesi hâline gelmiştir. Yani, sistemimizi, biz bu istikamete doğru götürüyoruz. Çünkü, biliyoruz ki, Fatih Projesi'yle sadece bilgisayar teknolojilerinde yatırım çekmek değil, çünkü unsurlarından birisi de Türkiye'de yatırım yapmak olacaktır. İhaleyi alanlar Türkiye de bunun yatırımını yapmaya zorlanmaktadır, şartlardan bir tanesi budur. Bir tanesi de, bu vesileyle Türkiye'de yazılım sektörünün gelişmesi, özgün yazılımların ortaya çıkmasıdır. Özgün yazılımlar nasıl ortaya çıkacak? Kendi işletim sistemimiz ve diğer uygulamalar dâhil olmak üzere birçok yazılımın bu projeyle entegre olmasıyla sağlanmış olacaktır. Onun için arkadaşlarımız bence bunda endişe etmesinler ve siber güvenlik tabii ki çok önemli hâle geliyor burada. Türkiye'de, geçen Millî Güvenlik Kurulunun da gündeminde siber güvenlikle ilgili bir yapının oluşturulması... Şu anda Ulaştırma Bakanlığı'nın koordinatörlüğünde bu yapı oluşturuldu ve biz, TÜBİTAK'ta Siber Güvenlik Enstitüsü kurarak; şimdi burada siber güvenlikle ilgili çok daha iyi uzmanlar yetiştirmeye başladık. Vardı bir küçük nüvemiz zaten, o nüve ile kamu kurumlarının bu konudaki güvenlik testlerini yapıyorduk ve birtakım tedbirlerini geliştireyorduk. Şimdi, burada, belki 150-200 tane siber güvenlikle ilgili ayrıca uzman arkadaşımız yetiştirmekte ve çalışmaktadır. Siber güvenlik de bizim ihmal ettiğimiz bir şey değildir ama dünya şöyle bir şey: Siz, bugün, Google'dan bir arama yapıyorsanız hemen Google'un merkezine gidin, size göstereceklerdir. Dünyanın neresinden ne kadar yoğun olarak İnternet'e girilmiş, Google'dan arama yapılıyor, bunu görüyorsunuz. Sonra, hangi konular aranıyor, bunu görüyorsunuz. Sonra, kim ne arıyor, bunu görüyorsunuz. Yani, bugün, bu sistemleri kuranların, siz, Google'dan bir arama yaptığınız zaman sizin ne aradığınızı ve sizin kim olduğunuzu bilme şansı var. Bunun için özel, gizli saklı çalışmalar yapmaya gerek yok. Merkezden bunların hepsini görme imkânına sahipler ve onun da bir ucu Amerikan istihbarat teşkilatlarına rahatça gidebilmektedir ve istihbarat teşkilatları da kendi kurup oluşturdukları şifreli yaklaşımlarla, bu aramalardan uluslararası anlamda neler çıkarabileceklerini açıkça ortaya koyabilmektedirler. Yani, böylesine, dijital dünyanın birçok avantajının yanında birçok risklerinin de var olduğunu görmemiz, buna göre tabii ki yeni sistemler geliştirmemiz lazım.

Bazı arkadaşlarımızın sorularına, özellikle organize sanayi bölgeleri ve bunlarla ilgili yatırım konularındaki sorulara, ben hassaten yazılı olarak cevap vermek istiyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Silivri'ye de mi?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Yok, Silivri'ye doğrudan cevap vereceğim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – İkitelli'ye perşembe günü bakacaksınız.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Üniversite-sanayi iş birliğinde perşembe günü İstanbul'da çok önemli bir çalışmamız var. Türkiye'deki bütün üniversite rektörlerini, bütün valileri, sanayi ve ticaret odası başkanlarını, sivil toplum kuruluşlarını, teknopark yöneticilerini davet ettik bir araya. İlk defa, üniversite-sanayi iş birliğiyle ilgili çok kapsamlı bir çalışmayı İstanbul'da yapıyoruz. Çünkü, gerçekten, gördük ki üniversite-sanayi iş birliğinde daha atılması gereken önemli adımlar var. Bu, şu anlama gelmiyor arkadaşlar: "Biz girişimcilik ve yenilikçilik endeksi hazırladık da üniversitelerin hepsini şirket kurma peşinde koşturacağız." Böyle değil. Biz, "Üniversiteler sadece girişimcilik ve yenilikçilik açısından neredeler? Bu konuda daha iyi olmaları lazım." konusunu münhasıran ele aldık. Bizim yaptığımız sıralama "Hangi üniversite daha iyi eğitim veriyor?" sıralaması değil. Böyle de olmayacak zaten. Biz, onu ölçmek yerine, biz girişimciliği ve yenilikçiliği teşvik etmek açısından, üniversiteleri sadece bu kriterlerle bir değerlendirmeye aldık. Girişimcilik ve yenilikçilik sıralamasında ortalarda olan bir üniversite, belki de en iyi eğitim sıralamasında başlardadır, ben onu bilmiyorum. Benim öyle bir endeksim yok. En iyi eğitim sıralamasında başlarda ise bir üniversite, belki o üniversite girişimciliğe ve yenilikçiliğe çok önem vermiyordur. Hocalar, araştırmacı olmak yerine, şirket vermek yerine, ders vermeyi tercih ediyorlardır, olabilir.

Evet, bazı aksaklıklarımız hâlâ sistemimizde var. Bana sorarsanız ben ikinci öğretimin hocaları sıkıntıya sokan bir şey olduğunu düşünüyorum. Onların araştırma kabiliyetlerini azaltan bir şey olduğunu düşünüyorum. Üniversitelerde, öğretim üyelerimize, daha iyi ücretler verilmesi gerektiğine inanıyorum. Bakın, kaç tane arkadaşı tanıyoruz. Bunlar genç, dinamik çocuklar. Diyelim ki İstanbul Teknik Üniversitesine birincilikle girmiş çocuk, vaktiyle üniversite sınavında. Üniversiteyi birincilikle bitirmiş. Sonra, biz, bunu Amerika'ya yüksek lisansa göndermişiz millî eğitim bursuyla. Olmaz, bir de doktora yap demişiz millî eğitim bursuyla yapmış. Altı sene kalmış çocuk orada. Şimdi, gelmiş, altı seneye karşılık on iki sene kamu hizmeti yapması gerekiyor bütün bu burslara karşı. Bir üniversiteye vermişiz bunu şimdi. O güzelim doktoralarından sonra, gelmiş doçent olmuş. "Kaç para alıyorsun?" dedim. "2.500 lira alıyorum." dedi. "E, ne yapıyorsun?" "E, gece, ikinci öğretime de giriyorum, işte maaşımı 4 bin liraya çıkarmaya çalışıyorum." Bu, yanlış bir şey. Yani, biz bu arkadaşın araştırmacılığından istifade edemeyiz. Eğer bu çocuk araştırmacılığı bir kenara koyup da gece eğitimiyle, gece ders vermekle maaşını 4 bin liraya çıkarmaya çalışıyorsa, bizim bir eksiğimiz var, bir yanlışımız var.

RAHİM AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Zaten gelmiyorlar Sayın Bakan, gelmiyorlar.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Bunu düzeltmemiz lazım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tıp fakültesinde de aynı Sayın Bakan. Daha çok hasta bakarak parasını...

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – YÖK Kanunu'nda arkadaşlarımıza da söyledik çalışma da yapalım, başka arkadaşlarımızla da... Eğer, gerçekten, üniversite-sanayi iş birliğinde üniversitede

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 112

ister temel bilimlerde olsun ister diğer alanlarda olsun araştırmacılığı geliştireceksek, güçlendireceksek bizim araştırmacı arkadaşlarımıza bu imkânları fazlasıyla, daha fazlasıyla sunabilmemiz icap eder. Bu konuda bir eksiğimiz olduğunu görmeliyiz. Ben bu eksiği gördüm. Bu eksiğin düzeltilmesi adına da elimden gelen gayreti göstereceğim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Bakan, ben istirham etsem bunu Sağlık Bakanına da anlatır mısınız?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Şimdi, strateji belgelerimiz var, evet ama mesela Sayın Sarı burada yok herhâlde? Şu an buradasınız. Girdi Tedarik Stratejisi, yeni, şimdi, Resmi Gazete’de yayınlanacak. Bu, Girdi Tedarik Strateji belgesi, özellikle Türkiye’nin ara malı ithalatında, yüksek teknoloji ürünler ithalatındaki noktalarını tespit eden ve buna göre bir mekanizma geliştiren, bir eylem planı geliştiren bir strateji belgesi. Ama yeni teşvik sistemimizde de biliyorsunuz bir başka unsur daha ekledik, evvelki sistemlerde olmayan. TÜBİTAK, Bakanlığımız ve KOSGEB tarafından AR-GE’si desteklenmiş olan ürünlerin, Türkiye’de üretilmesi hâlinde, nerede yatırım yapılırsa yapılsın 5’inci bölge teşviklerinden yararlanması, eğer o bölgede bir organize sanayi de yapılıyorsa 6’ıncı bölge teşviklerinden yararlanması şeklinde bir sistem getirdik. Bu da Türkiye’de AR-GE yapan insanların bunu üretime geçirecekleri zaman önemli teşviklerden yararlanmasına imkân verdiğimiz bir sistem hâline gelmiş olacaktır. Bunda da önemli bir avantaj sağlayacağımızı şahsen düşünüyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Girdi tedarik sistemi değil de Sayın Bakan, girdi maliyetlerinden...

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Ha, girdi maliyetlerinden ayrıca bahsettiniz.

Ben...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Doğrudan yabancı yatırım stratejisi.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Yabancı sermaye yatırım stratejisi, bunu, yani yabancı sermayenin Türkiye’ye girerken hangi noktalara doğru girmesi gerektiğini, bu Girdi Tedarik Stratejisi önemli ölçüde karşılıyor, onu söylemek için ben söyledim. Tabii ki vergi, enerji gibi girdi maliyetleri olarak tanımlayabileceğimiz hususların da kademeli olarak bir çalışmaya ihtiyacı var ama faktör verimliliğinden de söz etmişiniz. Şimdi, bizim, Verimlilik Genel Müdürlüğümüz bu konuda, 2014-2017 yıllarını kapsayan yeni bir strateji belgesi ve eylem planını hayata geçiriyor. Burada faktör verimliliğinin özellikle artırılmasıyla ilgili önemli argümanlar orada yer alacak. Arkadaşlarımız bu konudaki...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hangi yıllar dediniz?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – 2014-2017 arasını kapsayan dört yıllık bir eylem planı ve strateji belgesiyle bunlar da yer almış olacak.

Değerli arkadaşlar, çok konu var, son olarak bir konuya daha değineyim. Daha sonra, sizi fazla yormak istemiyorum şahsen.

Sayın Aslanoğlu, İkitelli Organize Sanayi Bölgesindeki konuda sanayiciler haklı. Konuyu ben biliyorum ama tabii Toplu Konut İdaresini, arsa ofisinin yetkilerini devralmış veya işte o aradan gelen hususları devralmış bir yer olarak buna ikna etmemiz lazım. Sanayicinin bunda bir kabahati yok. Otuz yıl evvel yapılmış olan bir iş. Ama bir uyanığın, bir gün gidip de tezyidi bedel davası açıp hiç kimsenin bir problemi yokken birçok insanı problemlili hâle getirmesi de ayrı bir garabet. Yani, bitmiş, yıllar sonra bir boşluk bulmuşlar bir yerden, o boşlukla, yani biraz da kamuyu soyma, boşluklardan yararlanarak kamuyu soyma anlayışındaki bazı kişilerin işgüzarlığı sonucunda bu insanlar mağdur oldular burada. Evet, mallarına el konulmadı, tapuları iptal edilmedi ama şerh konulmuş tapularına TOKİ tarafından. Onlara rücu ettiriliyor, tezyidi bedel davasından gelen rakamlar oradaki arsa sahiplerine, tapulu kişilere rücu ettiriliyor. Bu uygulamayı da bir şekilde bir düzene sokmamız lazım.

Şimdi, Silivri bölgesinden... Sadece Silivri değil aslında, otuza yakın ıslah organize sanayi bölgesi başvurusu geldi bizim Bakanlığımıza. Belki, valiliklere süresi içinde başvuru ama bize gelmeyenler de vardır. Valiliklere başvurulmuş, bize henüz gelmemiş olanlar vardır. Eğer, Silivri’den dört tane ise dört tane, biz şu kadar gelecek demeyiz. Bizim mesela Trakya bölgesini, özellikle Ergene Havzası’nı bu sıkıntılardan kurtarmak için, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, eski Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile birlikte yaptığımız bir çalışma sonucunda, bunların hemen hemen tamamını ıslah organize sanayi bölgeleri alanı içerisine aldık. Şu anda Kırklareli ve Tekirdağ illerimizde zannedirsem yedi, sekiz tane ıslah organize sanayi bölgesinin başvurusu bize geldi. İstanbul’dan da gelmesi lazım. Ama tabii onlar organizasyonunu yapıyorlar. Yani, bize gelene kadar geçmeleri gereken bir safha var. Orayı geçip...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Nerede?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Şeyde, valilikte. İstanbul Valiliğinde, süresi içinde bir prosedürle başvurularını yaptılarsa, süresini kaçırmadan yaptılarsa, biz ondan sonra ki süreci kolaylaştırırız. Bunu bir takip edelim hangi safhada olduğunu.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bu konudaki muhabatım Ramazan Bey mi?

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Ramazan Bey, evet.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tamam, o zaman biz hesaplaşacağız. Sizden şeyimi çektim.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Tamam, peki.

BAŞKAN – Ramazan Bey halleder merak etmeyin.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 113

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Ama onlara bakalım, süresi içinde gelip, Valiliğe başvurup vurmadıklarını bilmiyoruz yani.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tamam, hayır öyle bir eksikliğimiz varsa özür dileriz sizden.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Peki. Yani, Silivri konusu böyle.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Anlaştık Sayın Bakan.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Leasing konusunda ilgili de yarın zaten Parlamentodan çıkacak.

Bu konuda emeği geçen arkadaşlara ben teşekkür ediyorum. Önemliydi bu. Yani epey bir zamandır leasing konusunu konuşuyoruz. Kötüye kullanılmıştı vaktiyle. Yani adam şuranın boya badanasını yapıyordu, leasing yapıyordu mesela. Yani buranın boya badanası leasing olmaz. Makine teçhizat, diğer yatırımlar...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hanımına araba alıyor, leasing yapıyor.

BİLİM, SANAYİ VE TEKNOLOJİ BAKANI NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Bu gibi şeyler olmamalı, herhâlde yasa onlara imkân vermiyordur, imkân vermiyorsa yatırımcı bunlardan çok iyi bir şekilde yararlanabilecektir.

Ben, tekrar arkadaşlarıma katkılarından dolayı teşekkür ediyorum.

Bazı soruları cevaplandırma imkânımız bu konuşma içerisinde olmadı, onları yazılı olarak cevaplandıracağız.

Evet, tekrar teşekkür ediyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Yazılı efendim.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Başkanım, bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Evet, tabii, buyurun Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Bakanım, teşekkür ederim. Bu kamu-üniversite iş birliğiyle ilgili, bilimle iş birliğiyle ilgili güzel görüşler serdettiniz ama, üniversitenin kamuyla iş birliği yapmasına bilimsel kurumların ya da üniversitenin özerk olması mâni değil, dolayısıyla bu konuyla ilgili hassasiyet o özerklik noktasında, onunla ilgili gerekeni de yaparsanız bu akşamı çok faydalı bir şekilde bağlamış oluruz.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Evet, Sayın Bakanımıza çok teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, şimdi sırasıyla bütçe ve kesin hesapları okutup oylarınıza sunacağım.

PROGRAMLAR

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının 2013 yılı bütçesi ile 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Sanayi ve Ticaret Bakanlığının kesin hesabını okutuyorum:

(Sanayi ve Ticaret Bakanlığının 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Millî Prodüktivite Merkezinin kesin hesabını okutuyorum:

(Millî Prodüktivite Merkezinin 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi.)

BAŞKAN – Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığının 2013 yılı bütçesi ile 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi)

BAŞKAN – Türk Standartları Enstitüsü bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Türk Standartları Enstitüsünün 2013 yılı bütçesi ile 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi)

BAŞKAN – Türk Patent Enstitüsü bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Türk Patent Enstitüsünün 2013 yılı bütçesi ile 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi)

BAŞKAN – Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumunun 2013 yılı bütçesi ile 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi)

BAŞKAN – Türkiye Bilimler Akademisi bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

(Türkiye Bilimler Akademisinin 2013 yılı bütçesi ile 2011 yılı kesin hesabı okundu, oylandı, kabul edildi)

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, böylece gündemimizde bulunan bütçe ve kesin hesaplar oylanmış ve kabul edilmiştir. Hayırlı olsun.

Ben komisyon üyelerimize, Sayın Bakanımıza, tüm bürokrat arkadaşlara ve basın mensuplarına çok teşekkür ediyorum.

Birleşimi, bugün saat 10.00'da toplanmak üzere kapatıyorum.

Kapanma Saati: 00.40

T B M M
Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 114
